ЛЕВ СИЛЕНКО

СВЯТЕ ВЧЕННЯ

Силенкова Віра в Дажбога

РУНВіра

Нове Духовне Народження

СВЯТЕ ВЧЕННЯ

Пророка й Учителя

Лева Силенка

“Протилежності в розумінніях Бога звеличують духовне життя Людства”,

«Мага Віра»

РУНВіра

Український Шлях Життя

Філософія. Мораль. Обряди

Притули цю Книгу до свого серця. Добре, що Вона потрапила до Тебе. У ній – Новий Шлях Життя – свята Віра нової Людини. Розумом і серцем збагни Її Суть. Вона щодня помагатиме Тобі в житті Твоєму і оборонятиме від темних сил, які різними способами вторгаються у Твою свідомість, щоб панувати над Твоїм «Я».

Рідний Пророк Єдиносущим і Милосердним Господом благословенний подає руку Тобі – дає Відповіді на сотні Питань. Щоб Ти натхненний Святим Ученням мав добре духовне й тілесне здоров’я. Щоб Ти успішно йшов по життейській дорозі на благо собі, родині й Вітчизні. Слава силенкиянам!

Видавничий Фонд ОСІДУ РУНВіри

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

*** Об'єднання вірних Рідної Української Національної Віри (РУНВіри, Рідної Віри) засноване Духовним Учителем Левом Силенко.**

Перші Громади РУНВіри зареєстровані: 3-го грудня 1966 року в Чікаго, Іллінойс; 4-го березня 1970 року в Аллентавні, Пенсильванія; 15-го жовтня 1971 року в Атлантик Сіті, Нью-Джерсі; 29-го травня 1973 року в Нью-Йорку; 4-го вересня 1973 року в Монреалі, Квебек; 10-го лютого 1975 року в Гемільтоні, Онтаріо; 24-го квітня 1979 року в Торонто, Онтаріо.

Громади і Представництва РУНВіри є в містах:

КАНАДА: Вінніпег, Оттава, Ніагара, Едмонтон, Калгарі, Ріджайна, Ванкувер.

США: Спрінг Глен, Рочестер, Сіракузи, Буфало, Детройт, Чікаго, Денвер, Бріджпорт, Гартфорт, Трентон, Сан-Франціско, Гат Спрінг, Норт Порт, Міннеаполіс, Клівленд, Філадельфія, Сан Дієго, Лас Вегас, Фінікс.

АВСТРАЛІЯ: Канберра, Сідней, Брісбен, Каррінгтон.

АНГЛІЯ: Лондон, Болтон, Рочдел.

НІМЕЧЧИНА: Ессен, Штутгард.

НОВА ЗЕЛАНДІЯ: Мастертон.

УКРАЇНА

Статут Громади вірних РУНВіри вперше був зареєстрований у Києві 17 вересня 1991 року (Свідоцтво №629) у Київській міській Раді народних депутатів. Громади вірних РУНВіри за цим статутом реєструються у різних районах м. Києва, і в містах: Дніпропетровську, Полтаві, Донецьку, Львові, Одесі, Харкові, Житомері та інших.

28 травня 1992 року Рада у Справах Релігії при Кабінеті Міністрів України зареєструвала Рідну Віру (РУНВіру), як Церкву, на всю територію України. У Статуті Громад РУНВіри зазначено, що сповідники РУНВіри визнають монотеїстичне віровчення Духовного Учителя Лева Силенка. Сьогодні в містах України є 34 Громади вірних РУНВіри, і з них 19 Громад вірних РУНВіри вже зареєстровано ("Людина і Світ", №10, 1994).

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Соборний Храм – Святиня Матері України

Стоїть біля Ню Йорку, США

17, 18 Серпня 85 року на Оріяні у Святині Матері України Віруючі в Єдиносущого Господа Дажбога відзначали Ювілейне Свято – 20-ліття постання ОСІДУ РУНВіри (Об’єднання Синів і Дочок України Рідної Української Національної Віри).

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Ми підем у світ Мага Віри,

Де слава Руси-України,

Де сонце правдивої Віри,

Духовне блаженство Людини.

Ми любим народи. Дажбоже

Єдиний і рідний, ділами

Життя українське вельможне

Нехай гомонить над Світами!

Учителю, ждали ми, ждали

Науки Твоєї приходу,

Поклони, щоб ми не складали

Месії чужого народу.

Ми підем у світ "Мага Віри" –

У біблії рідній є рідні

Закони правдивої Віри

Святії, ян Небо, Всесвіті!

С. Бабич

"Тих, хто зацікавився Силенковою вірою в Дажбога, одсилаю до Його 1427-сторінкової "Мага Віри". Відкрийте для себе цей скарб", В. Боденчук, *"Молодь України"*.

""Мага Віра" зі статутом Української Біблії, як Святе Письмо Українців, має бути настільною книгою – книгою життя, книгою духовності кожного Українця", С. Плачинда, *"С.Д.У.М."*.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

ЗМІСТ

1. Сім законів правильного життя 7
2. Заповіді 8
3. Молитви 9
4. Медитації 10
5. Повідомлення про РУНВіру в Україні 11
6. Слово Священної Ради 12
7. Покажчик 13
8. Суть Перша 25
9. Суть Друга 29
10. Суть Третя 34
11. Суть Четверта 40
12. Суть П’ята 45
13. Суть Шоста 50
14. Суть Сьома 56
15. Суть Восьма 62
16. Суть Дев’ята 68
17. Суть Десята 73
18. Суть Одинадцята 85
19. Суть Дванадцята 93
20. Суть Тринадцята 101
21. Суть Чотирнадцята 115
22. Суть П’ятнадцята 124
23. Суть Шістнадцята 133
24. Суть Сімнадцята 140
25. Суть Вісімнадцята 145
26. Суть Дев’ятнадцята 151
27. Суть Двадцята 159
28. Суть Двадцять Перша 169
29. Суть Двадцять Друга 179

*) У Покажчику після СЛІВ подане число Суті і Число Запитання-Відповіді.

Наприклад, СЛОВО – Двоєвір’я, 19-та Суть, 188-ме Запитання-Відповідь.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

СІМ ЗАКОНІВ ПРАВИЛЬНОГО ЖИТТЯ

(Скорочена форма)

1. Правильне мислення:
   а) Воля
   б) Мета
   в) Відвага
2. Правильне хотіння:
   а) Любов
   б) Справедливість
   в) Послідовність
3. Правильне виконання:
   а) Відповідальність
   б) Точність
   в) Дисципліна
4. Правильне ставлення до Себе й Оточення. Повноцінне «Я»:
   а) Незалежне «Я»
   б) Небайдуже «Я»
   в) Узгоджене «Я»
5. Правильне харчування:
   а) Якісна Пожива
   б) Національне Вариво
   в) Обрядність
6. Правильна Любов:
   а) Ненависть і ощадність
   б) Співпереживання і Жертовність
   в) Духовна Краса і Вірність
7. Правильна Віра:
   а) Природне Народження
   б) Блаженне Розуміння
   в) Правильне Призначення

“Мага Віра”

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

ЗАПОВІДІ

Розумій і люби Бога по-рідному.

1. Не поклоняйся чужоземним поняттям Бога.
2. Самовдосконалюй розум, душу і тіло.
3. Вір у себе.
4. Люби родичів своїх.
5. Виховуй дітей своїх у дусі Рідної Віри.
6. Шануй духовність Предків своїх.
7. Шануй свята Рідної Віри.
8. Не самозабувайся на Чужині.
10. Не обмовляй.
11. Живи для добра Вітчизни.
12. Будь правдивим свідком.
13. Обороняй свої скарби і не привласнюй чужі.
14. Не люби ворогів народу твого. Не будь рабом.
15. Не лишай у біді приятеля твого.
16. Не зневірюйся.
17. Люби дітей свого і чужого народу.

«Мага Віра»

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Молитви

Дажбоже мій, Єдиний Ти, як Білий Світ Єдиний — життя Тобі приснячую своє, щоб багатів і здравствував мій Рід.

Єдиний Ти, як рідна мати єдина — люблю Тебе, щоб кращала й багатішала любов.

Єдиний Ти, як рідна Вітчизна єдина— освячуюсь Тобою, щоб всюди і завжди бути собою. Слава Тобі, Дажбоже мій!

Велика віра моя в Єдиність Твою, Дажбоже мій, множить енергію душі моєї, множить енергію мислі моєї, множить енергію дії моєї. І гармонійно з диханням космосу єднає народ мій єдинодушшям. Єднає народ мій єдиномислям. Єднає народ мій єдиновір'ям, слався во віки і віки, Дажбоже мій!

Дажбоже мій, я вірю, що життя — це праця, а праця — це любов, а любов — це вірність, а вірність — це відвага, а відвага— це слава, а слава — це безсмертя, а безсмертя — це життя готове померти, щоб жити; благослови закони віри моєї, Дажбоже мій!

Дажбоже мій, хто дрімає у неволі — той вода стояча, хто в неволі рве кайдани — той швидка ріка. Хто лякається катів — той щасливить їх. Хто в борні святій помер — той щасливо жив. Хто утратив земні скарби, а вірність Вітчизні, як душу свою береже, той нічого в житті не згубив. Він Безсмертям Твоїм багатіє, Дажбоже мій!

Дажбоже мій, я вірю, що любов живе в правді. Я вірю, що правда живе в світлі, що світло живе в волі, що воля живе в просторі, що простір живе в вічності. А вічність не має ні початку, ні кінця. У вічності таїни Твої, Дажбоже мій!

Дажбоже мій, багатий той, хто скупістю не збіднює себе; щасливий той, хто ближньому дарує щастя.

Славний той, хто сам себе своєю працею достойною прославляє. Достойний той, хто мучиться за правду і співчуття ні від кого не приймає.

Правдивий той, хто праведну людину прославляє. Красивий той, хто красиву душу має. Відважний той, кого самітність не лякає.

Мудрий той, хто вміє мудрих шанувати. Учений той, хто сам уміє науку здобувати. Талановитий той, хто вміє свій талант народу рідному талановито дарувати. Благослови науку віри моєї, Дажбоже мій!

Дажбоже мій, немає дерев без коріння, немає життя без крови. Немає Вітчизни без вірних синів, я мудрість цю святу бережу і з ім'ям Твоїм, мій Дажбожє, живу.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Дажбоже наш, ми в ім'я Твоє живемо і хліб Твій споживаємо. І з вірою в Тебе утверджуємо працею і борнею волю життя нашого Тобі, Єдиний і Всюдисущий Господи наш, на славу, собі на здоров'я і дітям нашим на життя достойне, Дажбоже наш!

Дажбожє, у хлібові живуть Твоє тепло і світло небес Твоїх, і дихання землі Твоєї. Святий хліб Твій споживаємо. І день наш сущий, проминущий і грядущий даруємо Вітчизні нашій, Дажбоже наш.

«Мага Віра»

ДИТИНА МОЛИТЬСЯ ПЕРЕД СНОМ

Дажбожє, Єдиний і Милосердний Господи! Вислухай молитву мою, і обдаруй мене спокійним сном. Лягаючи спати, я усміхнуся, щоб і вранці усміхнутися до рідних моїх. Слава Тобі, Дажбожє мій!

Із Світу Медитацій

Тому, хто своїм поводженням чи словом, нервує людину, наші Предки казали: «Не нервуй мене, я хочу довго жити». Вони знали: той, хто злостить людину, зазіхає на її здоров'я.

Коли хтось, маючи хворобливу або простакувату вдачу, гнівить вас, Ви спокійно в думці (все інше забувши), кажіть:

«Я людина розумна, бо не гніваюся. Я людина шляхетна, бо гнівом не виснажую душі своєї і не затьмарюю розуму свого.

Хто в душу мою кидає злобні слова, того я не чую. На гнів не відповідаю гнівом. Слава Дажбогові, Господові моєму. Дажбог — Любов, я в Любові, і Любов в мені».

(Важливе: чуючи образи, не спіши на них відповідати образами. Ще ніхто гнів не переміг гнівом. Людина — дитина Природи. Вона собі на здоров'я єднається з полем, озером, лісом, квітами).

«Мага Віра»

З Обряду Спілкування

Достойний не любить сварні. Не прискіпується до дрібнички. Він знає: там, де сварня, розум захмарений.

Коли хтось, маючи невиховані почування, образить його, він не метиться. Вибачає невихованій людині. Він має великий дар — тактовний розум.

Він знає: коли людина говорить правду, але сварливо, в'їдливо, їй не хочеться вірити, вона знецінює ту правду, яку боронить.

Сварливі люди ніколи не були добросовісними. Чим глупіша людина, тим сварливіша. Культура розуму — це щось більше ніж розум!

«Мага Віра»

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Повідомлення про РУНВіру в Україні

«Засновник РУНВіри Лев Силенко — Великий релігійний Реформатор», Др. Юліян Мовчан. «Він Пророк. "Мага Віра" — українська Біблія», письменник Сергій Плачинда. «Вселенська миротворча місія може випасти на долю великого Українця», проф. Ст. Пінчук, «Великий Пророк Лев Силенко здійснив подвиг, що дорівнює подвигу богів», проф. Д. Федоренко, "І.П.Д. і С.У."

У давні часи, часи Реформаторів, живцем спалювали на вогні, розпинали на хресті, катували. Заратустра був шаманами оббріханий (названий крадієм речей, грошей). Ісус був названий безбожником, п'яницею, бунтарем. Усі релігійні Реформатори зазнавали переслідувань.

Коли в містах України почали творитися громади РУНВіри, мафіозна групка почала з діяспори посилати в Україну на адреси письменників, редакцій обмови на Учителя. Та всі ті наклепи Редакції відкинули, як перестарілий большевицький метод боротьби з противником. Про Силенкове віровчення подані повідомлення в таких журналах і газетах:

«Людина і Світ» — липень 92р., Київ. *«Нова Генерація»* — квітень 91р.; листопад 91р., Київ. *«Наука і Суспільство»* — ч.2,4 за 91р., 10, 11, 12 за 91р. і від числа 1-го до 12-го за 92 рік. *«Київ»* ч.1 і ч.9 за 91р., ч.3-4 за 92р., ч.4-5 за 93р., ч.2 за 94р. *«Жінка»,* ч.3 за 93р., ч.6 за 94р.

«Україна», ч.18, вересень, 91р., ч.21, жовтень, 91р., ч.1 за 91р., ч&ч. 17 і 27 за 92р. *«Бористен»,* ч.3 і ч.4 за 91р. і ч.1 і ч.6 за 92р. і липень 94р.

«Культура і Життя» — 11 липня, 92р., 25 липня, 92р., 29 травня, 93р., 26 лютого, 94р. і 7 травня, 94р. *«Дзвін»*, ч.7, 91р. *«Вітчизна»* ч.5-6, 93р.

«Голос України», 16 січня, 91р., 27 травня, 92р., 24 жовтня, 92р. *«Зоря Полтавщини»,* 31 грудня, 91р., 31 березня, 92р. *«За Вільну Україну»,* 5 травня, 92р. *«Слобожани»,* Харків, ч.2, 92р., серпень, 92р. *«Край»,* Полтава, 29 травня, 92р.

«Літературна Україна», 17 січня, 91р., 8 жовтня, 92р., 24 березня, 93р., 24 червня, 93р., 30 липня, 92р. *«Дніпро»,* Київ, ч.7-9, 93р. *«Нескорена Нація»,* ч.10, червень, 92р. *«Вечірній Київ»* — 27 травня, 94р., 11 серпня, 94р.

«Молодь України» — 2 липня і 12 лютого, 92р., 11 листопада, 91р., 29 квітня, 4 травня, 93р., 5 березня, 11 березня, 4 серпня, 94р. *«Пост-Поступ»,* ч. 26, 94р. *«Українське Слово»,* Мурманськ, грудень, 90р., ч.2, червень, 91р., ч. 3, листопад, 91р.

«Українська Культура», ч.10, 91р. *«Гостинний Двір»,* Київ. ч.10(34), 92р. *«Педагогічні Кадри»*, ч.16-28, 92р. Київ, *«Андріївський Узвіз»,* 90р., 92 р. *«Вставай»,* ч.3, 90р., Київський Держ. Пед. Інститут.

«Вечірній Київ», 27 травня, 94р., 11 серпня, 94р. *«Сільський Майдан»,* березень, 93р. *«Історія Педагогічної Думки»,* проф. О. Любар, проф. Д. Федоренко, Київ, 93р., Міністерство Освіти.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

МИ «не визнаємо жодних паганських чи непаганських богів, тобто МИ не є визнавцями многобожжя (політеїзму)».

«Ми на основі реформованої Учителем Левом Силенком дохристиянської Віри України-Руси є визнавцями Єдиного Бога (Дателя Буття) — Дажбога нашого», із «ЗАКОНІВ» 1-м Собором Об'єднання Синів і Дочок України Рідної Української Національної Віри (ОСІДУ РУНВіри), утверджених 5, 6 серпня, 72 року, Чікаго, Іллінойс, Америка.

МИ втвердили «Основний Закон (Статут) ОСІДУ РУНВіри», що МИ є віруючими «Віри в Єдиного і Всюдисущого Господа Дажбога, «Мага Віра» — настольна Книга в Домі Українця Рідної Віри, Дороговказ Українського Стилю Життя», Стаття 1, Розділи 1, 2, «Основний Закон (Статут) ОСІДУ РУНВіри» утверджений 2-м Собором ОСІДУ РУНВіри 27-го квітня, 1980-го року, Гемільтон, Онтаріо, Канада.

МИ у Святині Матері-України для всього Українського Народу об'явили, що «МИ, ОСІДУ РУНВіри (Об'єднання Синів і Дочок України Рідної Національної Віри) є Святою Церквою («Сосаєті оф Юкреініен Нейтів Фейт (РУНВіра)»). Яку з волі Господа Бога заснував Духовний Учитель Лев Силенко, і Вірним цієї Святої Церкви дав Заповіді, Закони Правильного Життя, сучасне розуміння Господа Дажбога».

«РУНВіра — Віра монотеїстична, і в Ній звеличений абсолютний монотеїзм — Віра в Єдиносущого Господа Дажбога з веління Господа об'явлена рідним Пророком Левом Силенком у святому письмі «МАГА ВІРА»», з «ПОСТАНОВ», утверджених 3-м Собором ОСІДУ РУНВіри 16 липня, 1983-го року у Святині Матері-України, Оріяна, Спрінґ Ґлен, Ню Йорк, Н.Й., Америка.

МИ, Віруючі в Єдиносущого і Правдивого Господа Дажбога живемо в країнах Вільного Світу і МИ заінкорпоровані (правно й організаційно оформлені) в Урядах Америки і Канади, і маємо ті Права, що мають Католики, Протестанти, Жиди, Буддисти та сповідники інших релігій.

Від 1990 р. до половини 1994 р. з міст України Учитель отримав більше, ніж 12 тисяч листів. Даючи Відповіді на Запитання учителям, письменникам, студентам, науковцям, робітникам, селянам, Він інколи робить повторення, чому?

Майже половина Запитань подібні змістом, хоч і мають свої притаманності. Для кращої аргументації, Учитель інколи повторює ту чи іншу цитату, ті чи інші думки.

У різних священних книгах Сходу і Заходу, і в тому числі і в «Євангеліях», є суперечні твердження. І таке можна помітити й у творах письменників, поетів. Це спричинене тим, що вони впродовж свого творчого життя переосмислювали свій світогляд.

У «Мага Вірі», в «Переоцінці Духовної Вартости», в «Святому Вченні» є строга послідовність. Немає понять, які б самі себе заперечували. Цілеспрямованість у мисленні і почуваннях збудована на Сімох Законах Правильного Життя.

З вірою в Дажбога, Милосердного і Єдиносущого Господа нашого.

Священна Рада Соборного Храму
Святині Матері-України

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

ПОКАЖЧИК

А
Агресія: 17-162
Аллах: 17-167, 21-201
Аллилуя: 4-37
Анакара: 12-114, 22-215
Анатома: 6-56, 22-214
Андрій (апостол): 15-145
Антихрист: 4-31, 7-69, 17-166
Арійська релігія: 12-119
Арійці (християнська секта): 21-205
Аріус: 11-100
Атеїст: 2-18, 7-69, 13-128, 13-129, 14-130, 21-202, 22-210

Б
Ба-Ба: 21-200
Біблія: 4-30, 8-70
Біблія (національна історія, література): 8-70
Біла раса: 21-205, 22-213
Бог: 7-68, 14-130, 15-146, 22-210, 22-218, 22-221
Бог (етимологія): 12-110, 17-167
Бог (розуміння): 1-1, 1-2, 1-8, 2-17, 2-19, 5-42, 5-49, 7-62, 7-63, 9-88, 15-143, 16-153, 18-176, 19-189, 20-198, 20-199, 21-202, 22-215, 22-221, 22-222
Боги: 13-129
Богородиця: 20-198
Братання: 15-149, 20-190, 22-211
Будда: 1-5, 4-39, 5-40, 10-93, 15-142
Буддистська релігія: 7-63
Бунтарі: 22-222

В
Вагання: 2-11
Ватикан: 21-206
Веди: 2-16, 7-66, 10-93, 12-117, 18-171, 22-213, 22-221
Весна в Європі: 14-139
Взаємопошана: 4-32
Видумки: 13-128
Визволення: 21-203
Вишита сорочка (Ісус): 17-168

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Візантія: 3-29, 10-94, 12-115, 15-145, 22-214, 22-216
Війна: 14-133, 20-193
Віра: 1-9, 1-10, 4-35, 5-45, 6-59, 7-60, 7-62, 9-87, 10-90, 14-130, 14-131, 15-146, 16-152, 16-156, 16-157, 17-163, 19-189, 20-197, 21-209
Вірність: 19-184
Віруючий: 2-18, 4-35, 11-105, 13-129, 16-152, 19-185
Вітчизна: 6-53, 11-105, 13-127, 15-147, 16-151, 17-161, 19-184, 19-187, 22-220
Вози: 12-117
Володимир: 2-11, 3-29, 4-34, 11-109, 12-114, 20-199, 22-214, 22-215
Волхви: 11-109, 20-199
Воля: 7-69, 11-107, 15-144, 16-151, 17-161, 19-188
Воля (етимологія): 13-126

Г

Гаммурабі: 4-30
Генотеїзм: 18-173
Геродот: 2-16, 5-40, 21-205
Гідність: 3-26, 15-141, 19-185, 22-222
Гіттіти: 5-540, 21-205
Гнів: 6-50,8-74
Голод: 20-190
Грек-ортодокс: 3-20, 12-114
Греки: 13-120
Гріх: 8-78

Д

Дажбог: 1-1, 1-2, 1-4, 1-5, 2-10, 2-11, 2-13, 2-14, 2-18, 3-23, 5-43, 5-48, 6-50, 6-52, 7-61, 7-68, 8-74, 8-75, 9-87, 10-93, 11-107, 13-127,13-129, 14-130 15-142, 15-143, 16-150, 16-151, 18-170, 19-183, 19-185, 20-194, 20-197, 20-198, 20-199, 21-201, 21-202, 22-210, 22-219, 22-220, 22-221, 22-222
Дажбог (етимологія): 12-111, 13-120
Дарій: 5-40
Двоєвір'я: 13-122, 22-219
Деїзм: 18-171
Держава: 9-88, 19-186, 19-187, 19-188, 22-216, 22-219
Дисципліна: 3-22
Дитина: 8-78, 9-82, 9-83, 11-104, 13-120, 16-154
Диявол: 18-175, 22-214
Дівчина: 11-104, 15-147

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Дніпро: 12-117, 19-183, 20-196, 21-207
Добро: 5-140, 22-220
Довір'я: 19-188
Доньки: 8-79
Достоїнство: 11-105, 22-222
Духовність: 1-9
Душа: 18-172

Е
Евхаристія: 16-155
Екологія. 13-125
Еліта: 13-124, 18-174, 19-180
Емоції: 14-137
Ессени: 15-140, 20-195, 21-209

Є
Європа: 16-156, 22-221
Єдність: 4-34, 7-64, 22-219
Єретик: 17-160, 17-166
Єрусалим: 5-43, 6-53, 8-73

Ж
Жиди: 5-46, 5-49, 6-53, 7-66, 7-68, 7-69, 8-70, 8-72, 10-96, 13-127, 15-144, 20-192, 21-205, 22-216, 22-218
Життєрадість: 7-61
Життя: 10-99
Жінка: 8-78, 8-79, 9-81, 11-104
Жіночий гріх: 5-44
Жорстокість: 1-6

З
Заповіді у Біблії: 7-66
Заратустра: 1-5, 1-8, 7-63, 10-93,15-142, 17-167
Звички: 7-65, 8-76, 9-88, 10-95, 14-138, 16-151, 16-152, 17-163, 19-186, 20-198, 22-219
Здібність: 9-88
Здоров'я: 16-154, 18-172, 21-204, 22-220
Зло: 15-140
Зміст: 4-33, 9-87
Зрада: 20-199

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

І

Ідол: 13-121, 20-194
Ідолопоклонство: 1-4, 13-121
Ізраель: 21-205
Ікони: 13-121, 16-152, 19-185
Імена (чужі і рідні): 19-181, 19-182
Індія: 22-213
Індуси: 12-119, 20-197, 21 -207
Індуська релігія: 7-63, 19-180, 21-207
Інквізитори: 17-169
Інстинкт: 19-187, 20-193
Інтелігенція: 7-65, 10-90, 22-215
Інтернаціональні релігії: 7-63
Інтерпретація: 4-31, 21-207
Іслам: 7-63
Ісус: 1-6, 1-7, 2-17, 3-20, 4-36, 5-42, 6-52, 6-56, 8-73, 10-94, 11-100, 11-106, 15-140, 15-141, 15-142, 16-155, 16-156, 17-160, 17-166, 18-175, 20-195, 21-209, 22-218, 22-220

К

Казка: 13-120
Київ: 3-29, 22-216
Київ (етимологія): 12-112, 15-145, 22-214
Китайська релігія: 7-63
Кияни: 3-26, 4-35, 5-40, 10-93, 11-109, 12-114, 13-121, 14-137, 19-181, 20-194, 20-196, 22-210, 22-219
Козак (косака): 5-40
Колесо: 16-156, 18-178
Константан; 1-7, 2-17, 10-94, 17-165
Конфуцій: 17-167
Космос: 16-150
Краса: 15-147
Крішна: 12-119
Культ: 13-121, 13-123
Культ особи: 13-123
Культура: 3-28, 4-33, 7-61, 12-113, 14-138, 20-194, 20-196

Л

Лель: 8-78, 15-147, 21-200
Лжепророк: 18-175
Лжехрист: 17-165, 18-175

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Лінивість: 22-220
Любов: 7-69, 9-89, 11-105, 17-160, 19-185, 22-220
Любов (етимологія): 19-183
Любов (християнська): 19-184
Людина: 1-2, 3-26, 3-27, 4-35, 6-50, 6-54, 6-58, 7-69, 8-72, 9-82, 9-83, 9-88, 10-95, 10-99, 11-103, 13-120, 13-123, 13-124, 13-125, 14-130, 14-132, 14-133, 14-137, 15-145, 15-146, 16-151, 16-152, 16-156, 16-157. 17-161, 18-172, 19-183, 19-184, 19-185, 20-192, 20-193, 20-198, 21-202, 22-216, 22-217, 22-219
Людина (етимологія): 16-159

М

Мага Віра: 7-67, 7-68, 19-186, 22-212, 22-217, 22-218
Магомет: 1-5, 8-75, 17-167
Мазепа: 4-31
Маковія: 10-90
Марія: 5-42, 8-73, 15-140, 20-198, 21-200
Мати: 5-44, 8-78, 8-79, 11-104, 19-187, 21-200, 22-219
Мати Лель: 8-72, 21-200
Месія: 3-20, 15-144, 18-175
Мета: 11-101
Меч: 15-140
Миколай: 11-100
Милосердя: 14-132, 20-191, 22-220
Мир: 14-133, 17-162
Михаїл: 10-98
Мізинь: 3-23, 20-196
Місіянізм: 22-211
Містика: 15-142
Мітологія: 10-93, 18-173, 21-201, 22-210, 22-218
Многобожжя: 1-3, 1-4, 1-5, 1-7, 19-180, 22-218
Мова: 10-92, 15-142, 20-196, 21-208, 22-213
Мойсей: 4-30, 17-167, 20-192
Молитва: 14-130
Молодість: 20-191
Молодь: 11-104
Монгольські роди: 21-208
Монополь: 22-218
Монотеїзм: 2-14, 8-75, 10-93, 11-108, 18-170, 19-180, 20-199, 22-210, 22-218
Мораль: 7-61, 7-64, 7-69, 9-88, 9-89, 11-107, 14-132, 16-158, 19-184, 20-199
Мораль (етимологія): 12-113

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Москва: 10-92, 11-102, 21-208, 22-211
Муки: 10-99

Н

Навики: 14-134, 14-138, 19-187, 20-192, 21-204, 22-215, 22-222
Нарікання: 9-88
Народ: 9-88, 9-89, 11-104, 13-126, 15-144, 15-146, 15-148, 16-151, 17-162, 21-203, 21-209, 22-215, 22-216, 22-221
Насильство: 14-132, 20-199
Націоналізм: 14-131, 22-216
Національні релігії: 7-63, 11-103, 19-183
Нація: 22-214, 22-215, 22-216, 22-222
Наука: 16-153
Незалежність (в Європі): 14-139
Ненависть: 9-89, 15-140
Несторіяни: 2-17
Нещастя: 6-59
Нікея (собор): 2-17
Німці: 12-119, 20-190

О

Обожнення: 14-137, 21-200
Образи (ікони): 15-143, 18-170
Обрізання: 10-91
Обряди: 1-4, 3-25, 5-40, 8-72, 10-94
Обряди (вінчання): 22-213
Одіссея: 12-119
Одяг: 17-168
Ордени: 10-98
Орієнтація: 14-134
Оріяна: 12-117, 12-118, 12-119, 21-205, 22-220
Орь: 12-117

П

Павло: 4-36
Палестина: 21-205
Пан: 14-137, 18-171
Панславізм: 15-149
Пантеїзм: 18-171, 22-220
Патріотизм: 6-53, 13-127

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Пацифізм: 15-140
Пекло: 3-23
Пелазги: 10-93, 21-205
Первородителі: 8-72, 21-200
Перешкоди: 9-88, 11-101
Писанки: 22-213
Пізнання: 6-58
Побожність: 14-132
Поганство: 8-75, 10-93, 11-108, 16-158, 19-180, 22-218
Погроза: 7-69
Покрова: 10-97
Політеїзм: 1-3, 1-5, 1-6, 1-7, 8-75, 11-100, 11-109, 18-173, 20-199, 21-201, 22-210
Порнографія: 11-104
Порядки: 10-95, 19-187
Правда: 13-120, 21-203, 21-206, 22-219
Правила: 22-219
Православний: 3-20, 4-36, 5-40, 10-93
Праця: 6-58, 9-83
Предки: 1-1, 8-72, 8-79, 10-99, 14-138, 16-156, 19-184, 20-199, 21-207, 21-209, 22-210
Природа: 7-61, 8-73, 9-88, 14-137, 16-154, 16-159
Причащання: 13-121, 16-155
Провідник: 13-123, 13-124, 15-144, 22-214, 22-216
Прокляття: 6-56, 7-69
Пророк: 13-129, 15-149, 18-179
Псальми: 5-49

Р

Раби: 3-22, 3-27, 4-31, 9-88, 10-93, 11-100, 12-115, 12-119, 13-126, 13-127, 14-138, 15-144, 16-152, 16-158, 17-161. 18-176, 19-186, 19-187, 20-190, 20-192, 21-209, 22-211, 22-220
Рабин (Ісус): 21-209, 22-218
Радість: 6-58, 14-137, 20-193
Радіяція: 13-125
Рай: 3-23, 4-31, 8-73, 9-88, 17-165, 19-188
Рамаяна: 12-119
Раса: 16-154, 21-205
Ревнивий Бог- 18-179
Релігійна незгода: 17-162
Релігійне: 19-185
Релігія: 7-60, 7-62, 7-63, 13-127
Релігія рабовласницької імперії: 13-128, 14-131, 14-132, 14-137, 16-151

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Реформатор: 1-5

Рим: 10-94, 16-156

Ритуал: 3-20

Рід: 21-204

Рідне: 3-26, 3-27, 8-77, 10-90, 10-96, 12-114, 14-138, 16-152, 17-163 20-192, 21-200, 22-219, 22-222

Родина: 8-76

Родинна духовність: 8-77, 9-82, 9-83

Роздори: 14-139

Роз'єднання: 4-34, 20-199

РУНВІра: 1-1, 1-8, 2-11, 2-12, 2-13, 3-21, 3-22, 3-25, 4-32, 4-39, 5-41, 5-49, 6-53, 7-63, 7-68, 7-69, 8-71, 8-75, 9-87, 10-93, 10-95, 10-96, 14-137 14-138, 15-142, 16-153, 16-157, 18-170, 18-172, 18-176, 19-180, 20-192, 20-195, 21-201, 21-207, 22-215, 22-218, 22-220, 22-221, 22-222

Русь: 3-29, 20-199, 22-214, 22-216

С

Саваот: 1-1, 1-6, 5-42, 5-43, 7-68, 9-88, 10-91, 10-93, 10-96, 15-141, 15-142, 17-163, 22-218

Самовтвердження: 14-138, 15-141, 19-187

Самолюбство: 11-103

Самопокращення: 3-21

Санскрит: 2-16, 7-67, 8-75, 12-117, 12-118, 22-213

Сатана: 18-175

Свари: 8-74, 10-90, 14-136

Свідомість: 1-2, 9-87, 13-124, 16-157, 17-165, 19-183, 22-221

Свята: 10-90, 10-91

Святість: 14-132

Святослав: 5-40, 13-129, 16-152, 20-199, 22-212, 22-214

Секта: 10-90, 10-91, 17-166, 20-195, 22-218

Секти: 19-185, 20-196, 21-205

Сем (семіти): 9-88, 18-173, 18-175, 20-196

Силенкияни: 17-166. 19-186, 22-218

Силснко: 1-1, 2-13, 2-14, 3-24, 4-38, 5-40, 5-48, 6-50, 6-54, 8-75, 9-89, 10-91, 10-93, 10-96, 10-99, 11-103, 11-106, 11-107, 12-118, 13-126, 13-127, 13-128, 15-140, 15-141, 15-142, 15-143, 15-144, 15-149, 16-150, 16-151, 16-152, 16-156, 17-165, 17-166, 18-176, 19-183, 20-192, 20-196, 21-203, 21-205, 21-206, 21-207, 21-209, 22-210, 22-212, 22-215, 22-218, 22-220, 22-221

Сім Законів Правильного Життя: 2-15, 7-61

Скити (саки): 4-39, 5-40, 10-93, 10-94, 10-97, 12-114. 16-156, 21-205

Сковорода: 15-142

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Слава: 6-58, 15-148, 18-174, 18-177
Слово: 6-57, 13-128, 21-203
Слово Боже: 18-179
Слов'яни: 11-102, 15-149
Смерть: 10-99, 17-169
Сміх: 14-137, 20-193
Совість: 6-53
Сон: 18-179
Союз двох братів: 20-190
Спадковість: 21-204
Спасіння: 15-144, 21-203
С (нерозуміння: 14-135
Спілкування: 8-73, 14-135
Спокуса: 8-73
Старість: 8-72, 20-191
Статеве життя: 11-104
Страждання: 6-56, 9-83
Сумеріяни: 7-66, 12-112, 18-173, 20-196, 21-206
Суперечки: 14-134, 19-180

Т

Таціт: 12-118
Теїзм: 18-171
Толерантність: 2-10, 2-19, 8-70, 14-135, 21-206, 22-221
Тотожність: 7-69
Точність: 10-95
Традиція: 20-199, 22-215
Тризуб (трисуття): 4-39, 10-98. 13-123, 22-221
Трипільці: 6-58, 7-66, 8-75, 10-93, 12-111, 12-117, 12-118, 14-134, 14-137, 15-142, 16-155, 16-156, 16-159, 18-178, 21-200, 21-203, 22-212, 22-221
Трисуття: див. Тризуб
Труднощі: 9-83, 9-88
Турботи: 9-88

У

Україна: 3-23, 6-59, 9-88, 9-89, 10-92, 11-103, 12-118, 14-134, 14-135, 14-137, 17-160, 17-162, 18-178, 19-186, 19-187, 19-189, 20-190, 21-208, 22-211, 22-220, 22-221
Ур Намму: 4-31
Успіх: 11-101

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Ф
Форма: 4-33
Франко: 2-17, 4-30, 7-66, 8-73

Х
Хвороби: 20-193, 21-204, 22-220
Хмельницький: 4-31, 5-40, 22-211, 22-216
Хрести: 12-116
Хреститель, Іван: 15-140, 21-205
Хрещення: 12-115, 16-158, 20-196, 20-199
Християни: 4-34, 4-36, 4-38, 5-42, 6-52, 8-73, 10-91, 10-94, 10-99, 12-115
Християнин: 17-160, 17-165, 18-175, 19-185, 22-218, 22-220
Християнська релігія: 7-63
Христос: 3-20, 4-31

Ц
Царгород: 12-114
Царство Духа Предків: 8-72, 10-99
Цензура: 14-139
Церковні терміни: 4-31
Цивілізація: 16-156, 20-193, 20-196, 22-211
Цілісність: 19-185
Цнотливість: 11-104

Ч
Чеснота: 22-215
Чингіс Хан: 11-102
Чоловіки: 8-79, 9-80
Чуже: 3-26, 3-28, 4-34, 7-61, 8-71, 9-88, 10-90, 11-100, 14-138, 17-162, 17-163, 20-192, 21-200, 22-215, 22-218, 22-219, 22-220, 22-222

Ш
Шевченко: 4-34, 5-40, 5-43, 13-121
Шінто: див. японська релігія
Шовіністи: 10-92, 22-211
Шукач Бога: 19-189

Щ
Щастя: 9-83, 9-88, 11-101, 15-146, 16-151, 16-152, 19-184

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Ю

Юдаїзм (реформа): 1-6, 2-19, 4-36, 5-42, 5-45, 7-63, 7-68, 8-70, 10-90, 12-119, 13-120, 13-129, 21-201
Юдейо-християнізм: 1-8, 5-42, 22-216
Юдея: 1-6, 12-114,21-203
Юнак: 11-104

Я

Ягве (Єгова): 13-127, 15-144
Яків (Ізраель): 15-143
Японець: 5-45, 11-103, 14-135, 22-213
Японська релігія (шінто): 7-63
Ярославна: 8-73
Яфет: 20-196

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

З вірою в Єдиносущого і Всеправедного Господа Дажбога, з вірою в науку Учителя Лева Силенка і на спасіння народу України-Руси, на славу РУНВіри (нового духовного народження) благословляємо книгу "Святе Вчення" для обслуговування віруючих Рідної Української Національної Віри (РУНВіри) в Україні та в Діяспорі (в США, Австралії, Англії, Канаді та інших країнах).

Священна Рада

Соборного Храму Святині Матері України.
Оріяна, Спрінг Глен, Ню Йорк, США.

10994 року Дажбожого

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

СУТЬ ПЕРША.

Дажбоже, Єдиносущий Господи мій, Справедливість і Милосердя, натхненний Вірою в тебе, я прийшов до Людей моїх.

1.

Запитання. Учителю Лев Силенко, Ви засновник РУНВіри, тобто концепції віри в єдиного Господа з ім'ям Дажбог. Вас Дажбог покликав до цієї духовної місії?

Відповідь. Осіянний Святим Духом, я почув голос Предків рідних. Предки в ім'я спасіння нащадків покликали мене звістити РУНВіру (Рідну Українську Національну Віру) в Єдиного Господа з ім'ям Дажбог. Чому з ім'ям Дажбог? У достойного народу ім'я Господа рідне.

Хіба можу я не вірити Пророкові Тарасу Шевченкові, який мені, вразливому нащадкові, сказав, що «візантійський Саваот одурить». Чи можна вірити тому хто одурить?

За десять століть духовної неволі мій Народ вистраждав право мати рідне розуміння Бога Милосердного, Всюдисущого і Всеправедного. Тобто мати рідну віру в своїй душі.

2.

Запитання. Який зміст Вами оголошеної концепції єдиного Господа Дажбога, отже, яке його розуміння в РУНВірі?

Відповідь. Я вірю: Дажбог — Свідомість Світу, Людина Постала з Свідомості Світу. Свідомість Світу — це Самоволодіюча Всевишня Сила.

Дажбог — Безмежність, Вічність, Гравітація, самонаснажуюча Дія (незнищима Енергія несвідомого і свідомого буття). (Наше слово «свідомість» постало з санскритського «свадамая», що значить «самоволодіння», «самоствердження» , «самодання»).

Я вірю, Дажбог — це Дія, яка в Людині творить хотіння жити, хотіння бачити себе в діях своїх, хотіння працювати, учитися, самовтверджуватися, і хотіння вмерти в обороні життя, в обороні племени свого.

Дажбог — Свята Правда, яка облагодіює справедливість. Дажбог — Життєтворяще Світло, яке все освітлює.

Дажбог — Святий Дух, який все одухотворює.

Дажбог — Воля, яка все облагороджує. І з цього постає віра: життя в Дажбогові і Дажбог в житті. Людина у Свідомості Світу і Свідомість Світу в людині. (Детальніше подане розуміння Дажбога у «Мага Вірі», в книжці «Навчання»).

3.

Запитання. Яке Ваше ставлення до многобожної віри предків?

Відповідь. У «Мага Вірі» визначене моє шанобливе ставлення до віри наших Предків. Ніхто не має права їхнього політеїзму (многобожжя) зневажати чи викреслювати з історії.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Ми знаємо: предки орали ниву дерев'яним плугом, є в нас пошана до цього хліборобського знаряддя. Одначе, сьогодні в нас металевий плуг. Це старе втілилося в нове, реформувалося, вдосконалилося.

4.

Запитання. У РУНВірі є ідолопоклонство, ікона Дажбога?

Відповідь. У РУНВірі немає ідолопоклонства, немає ікони (зображення) Дажбога. Хіба Святий Дух, Воля, Правда, Любов, Гравітація мають образ, стать?

Уточнюю: ідолопоклонства, многобожжя Предків наших ніхто не чіпає. Але в РУНВірі многобожжя відмінене. Обряди ж предківські, ті, що життям вивірені, впроваджені в РУНВіру, і вони мають рідну форму і рідний зміст.

5.

Запитання. Чуємо, що деякі любителі нашої мітолоііі, почувши, що Ви проголосили віру в єдиного Дажбога, осуджують Вас, як релігійного реформатора.

Відповідь. З історії знаємо проголошення тих чи тих релігійних реформ. Наприклад, брагмани були розгнівані на Гаутаму Будду. Казали, що він чинить реформу індуської многобожної віри, і ширить науку штучну, нежиттєву.

Шамани хотіли вбити Спітаму Заратустру за те, що він проповідував скасування політеїзму в перській народній вірі і утверджував віру в єдиного Господа з ім'ям Агура Мазда.

Король Виштаспа урятував Заратустрі життя. Шамани жорстоко переслідували Магомета за те, що він оголосив реформу народної арабської віри: скасував віру в 360-ох богів, і сказав, що «Крім Аллаха, немає бога».

6.

Запитання. А чому Ісус Христос був осуджений? Християни вірять: у юдеїв не було політеїзму.

Відповідь. І стародавні юдеї поклонялися багатьом богам. У 631 році перед Христом цар Юдеї Йосія, як твердять історики, «реформою утвердив віру в єдиного Господа Саваота».

Про юдейську віру в багатьох богів і про Йосієву реформу читаємо в *«Біблії», 1 кн. Мойсея, 31,30-35. Пророк Єремия, 11,13; 10,5. і 2 кн. Царів, 21,21; 23,5-16***.** Саваот (Єгова) був одним з головних богів Юдеї, та після Йосієвої реформи «Господь Саваот вознісся над всіма богами, і не було йому рівні».

«Енциклопедія Британіка», кн.13, стор.106, 1973 рік, пише, що «Саваот (Єгова) є національним Богом, зв'язаним з його народом частиною свого характеру, своїми зобов'язаннями і стоїть Він в тому відношенні до Ізраеля, як Шемош до Моабії».

Архиєреї засудили Ісуса Христа на найсуворішу кару за те, що він відважився оголосити реформу Юдейської (Господом Саваотом даної") віри.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

У юдаїзмі визначено: «зуб за зуб», «око за око». Ісус, скасовуючи цей закон Мойсея, сказав: коли тебе вдарять у ліву щоку, підстав праву; коли в тебе забрали свитину, ти віддай і сорочину.

Ісус проповідував, що він (Ісус) і Господь Саваот є те саме, «одне», *«Євангеліє», Іван, 10,30***.** І це між юдеями викликало обурення, і оцінювалося як богозневажництво, і тому Ісус «повинен умерти», *Маттей, 26, 65-66***.** Незважаючи на це, Ісус вірив, що юдеї кращий, Богом вибраний народ, і гоям казав, що походить «спасіння від юдеїв», *Іван, 4,22***.**

Юдеї були тяжко гноблені римлянами. Вели боротьбу проти римської деспотії. Та Ісус їм говорив: «Моліться за тих, що зобижають вас, і гонять вас» *Маттей, 5,44***.** «Усяка душа властям вищим нехай кориться. Немає бо власті, коли не від Бога. Які ж є власті, від Бога вони наставлені», *Павло до Римлян, 13,1***.**

У «Євангеліях» читаємо, що фарисеї казали, що Ісус «п'яниця», *Маттей, 11,19***.**

Інші свідчили Пилатові, що Ісус «лиходій», *Іван, 18,30***.** Я вважаю: було б справедливіше, коли б Ісус, проживши життя, помер від старости. Обмови і кара смертна (на хресті чи на шибениці) інакше віруючих, є виявом жорстокости.

7.

Запитання. Є думка, що там, де політеїзм (многобожжя), панує плюралізм, демократія, а там, де монотеїзм (віра в одного Бога)— деспотизм самодержця.

Відповідь. У Єгипті було многобожжя. І деспот-фараон поклонявся багатьом богам, тримаючи народ у жахливому рабстві. І жерці рекли, що фараона охороняють боги Єгипту. Римські імператори сповідували римську народну многобожну віру, яка оправдувала їхній деспотизм і проголошувала їх богами.

Чингис хан Темуджін визнавав многобожну монгольську віру, і всюди діяв як тиран. Він своїх опозиціонерів (курултаїв) живцем зварив у котлах так, як імператор-християнин Констянтин свою жену Фаусту.

Плюралізм, гуманізм не в тому, яка віра: політеїстична чи монотеїстична, а в тому, які у вірі втверджені основи моралі, народні права, закони ставлення людини до людини.

8.

Запитання. Бог один, а релігій тільки світових кілька: буддизм, християнство, іслам? Чим це пояснити?

Відповідь. Релігій багато тому, що є багато неоднакових розумінь Бога. Є релігії інтернаціональні: буддизм, християнство, ісламізм. І є народи, які мають національні релігії (Японці, Індуси, Юдеї, Китайці та інші). Вони своїми національними вірами установлюють своє окремішне (незалежне) місце в духовному житті Людства.

Та всі інтернаціональні релігії мають національне коріння. Без Індуської віри не було б буддизму, без Юдейської віри (юдаїзму) не було б християнізму. І тому в Америці усталений термін: юдейо-християнізм.

Заратустрова віра національна монотеїстична, та без персіянської многобожної віри не було б заратустріянізму. І тут треба зазначити: без многобожної віри наших предків не було б монотеїстичної РУНВіри.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Бог (незалежно від того, як хто його називає і розуміє) Один. Він кожному Народові дав волю розуміти Його по-своєму.

Народ, який має своє розуміння Бога (свою національну віру) вільно утверджує свій шлях життя, свої закони моралі, свої святощі, обряди, традиції.

9.

Запитання. Дехто вважає, що народ пізнається по тому, яку він віру має. Бо ж віра — це духовність народу.

Відповідь. Правильно. Та знаємо: є духовний шлях рабський і є — вільний. Народ, який має рідну релігію, не підпорядковує себе іноземним релігійним авторитетам, догмам, канонам.

І посланий Господом я кажу: для кожного народу його рідна національна віра є найкращою вірою. Багато гарних матерів на світі, та рідна мати найкраща, шануймо її.

Рідна релігія (стара вона чи нова, многобожна чи однобожна, високорозвинена чи відстала) має свої початки в найглибших корінняхнароду. Вона вгармонована з вдачею народу, з ритмом природи його вітчизни. Вона є виявом його душі, розуму, таланту. І так вона споріднена з народом, як дитя з матирею.

У «Мага Вірі» пишу, що духовна вартість народу не оцінюється вартістю тієї релігії, яку він прийняв з чужини. Чим вартісніша в народі його рідна релігія (рідна духовність), тим вартісніший народ.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

СУТЬ ДРУГА

Дажбоже, Єдиносущий Господи мій, Справедливість і Милосердя, натхненний Вірою в тебе, я прийшов до Людей моїх.

10.

Запитання. Як ставиться РУНВіра до інакше віруючих?

Відповідь. Кожна Віра, яка славить Бога і навчає людей любити людей, правдива. Хто каже, що тільки його віра правдива, спасенна і Богом об'явлена, жорстокий. Він в ім'я Бога принижує інші віри. І цим показує, що має віру з низькою духовною культурою.

Я вчу: чим благородніша віра, тим більш вона толерантна. Сповідники РУНВіри толерантно ставляться до інакше віруючих, і цим звеличують себе і віру в милосердного Господа Дажбога.

11.

Запитання. РУНВіра (конкретніше — ідея постання РУНВіри) — це творчий намір обдарованої людини, здатної повести за собою громаду, чи потреба часу?

Відповідь. Думаю, погодитеся: нові оригінальні думки інколи загощують до людини, як несподівані гості, як осіяння не залежно від потреб часу, обдарованості людини. Хочу згадати дещо з буднів мого дитинства.

Діти тепер мало спілкуються з своїми дідами, а я не міг дня прожити без діда Трохима (батько моєї матері). Він мав одяг білий з домашнього полотна. Був сивий, чепурний, красивий. У різних країнах побував. Умів чарівно грати на сопілці, та ще краще оповідати про давні історії. І про це я пишу і в «Мага Вірі».

«Діду, а в нас був свій Бог? Бо ви кажете, що всі ті боги, що в церкві, чужаки?». І дід відповідав: «Та був, був... Дажбогом звався. Але нетямущі проголосили рідного Бога небогом, били його патиками, і втопили в Дніпрі». «А Дажбогові боліло, діду?».

«Заспокійся, не хмурній. То було колись. Тепер наші люди поклоняються Саваотові. І піп їм каже, що Саваот, Господь юдейський. А я кажу: коли він юдейський, значить не наш. Але ти про це нікому не кажи, бо нетямущі битимуть». «За Дажбога битимуть?».

І ріс я «загіпнотизований містерією» дідових оповідань. Роки йшли. Мужнів. І в душі мужніло непереможне хотіння мати рідного Бога. Де він, де його шукати?

Ставши дорослим, я вирішив побачити світ, їздив, як бідний турист. Жив у Індії, Пакістані, Іраку, Ірані. Бував у Греції, Туреччині, Франції, Англії та інших країнах.

Бував у святинях індуїзму, буддизму, ісламу, юдаїзму, маю сотні фотографій з цих мандрів. Святині Заратустрової віри оглядав тільки зовні: заратустріяни чужих людей до святинь не пускають. Та крізь відхилені двері я бачив: у них на вівтарі завжди горить «вічний вогонь».

І мав я розмови з брагманами, рабінами, кванушами. Та чужі релігії, чужі розуміння Бога, чужі святині були для мене чужими. І я не можу зрозуміти: як міг князь Володимир полюбити чуже більше, ніж рідне? Чуже вивчаючи, я переконався, що Бога і віру в Бога треба шукати в своїй душі.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

І зростало велике хотіння показати рідним людям рідну дорогу до Бога. І не боятись того, що рідні люди, поклоняючись чужому божеству, осудять мене. Релігійність часів середньовіччя не для всіх минула.

З цими почуттями я входив у глибокі роздуми. І короткий час переживав вагання: чи готовий я жити самітнім, в бідності — «без кола й двора»? Чи готовий витримати погрози, приниження, обмови? Чи готовий розділити останні години життя Спартака, Івана Гуса? «Так, готовий», відповідав я сам собі.

Наснаживши себе такою готовністю, я в душі відчував велику силу волі і перевагу над тими, які є рабами матеріяльних благ, страху, лінивства, чужопоклонства.

І продовжував заглиблюватися у світ «Вед», «Авест», «Біблії», «Корану», у світ історії людства, індуської філософії, до якої (така моя думка) не може дорівнятися філософія грецька.

Я хотів, пізнати світ, не щоб себе йому підпорядкувати, а щоб визначити своє місце в ньому. І все мною досліджене, передумане, перевірене, я описав у «Мага Вірі», об'явивши Віру в єдиного Господа Дажбога.

12.

Запитання. Саме поняття Рідна Українська Національна Віра видається дещо ускладненим, Рідна і національна — хіба не тавтологія?

Відповідь. Тавтологія, але тут вона потрібна. Улітку 1964 року я почав видавати журнал «Рідна Віра», знаючи, що такої назви в українців досі не було. І пішли перші числа у світ широкий. І були добрі відгуки. Один з читачів написав: «Прочитав і став рідновіром».

І назви «рідна віра», «рідновір» швидко ширилися в діяспорі. Та до мене прийшли вістки, що священики у церквах заговорили новою мовою: «Наша рідна віра греко-католицька», «наша греко-православна рідна віра».

І я сказав: якщо греко-католицька, то не рідна. Якщо грецька православна, то не рідна. На мої доводи священики не звертали уваги. І я проголосив — Рідна Українська Національна Віра.

13.

Запитання. Як зреагували газети в діяспорі, почувши'про РУНВіру?

Відповідь. Вони спочатку були дезинформовані і подавали хибні вістки, що «письменник Лев Силенко закликає українців поклонятися багатьом богам (Перунові, Дажбогові, Стрибогові, Хорсові, та іншим)», що «Лев Силенко — людина високо-обдарована, але своїм прагненням повертатися до віри в багатьох богів, змарновує своє життя і многобожжям принижує українців. У Європі немає такого феномена як Силенкова РУНВіра».

При допомозі вірних побратимів я почав видавати газету «Самобутня Україна». І в кожному числі доводити, що «сповідники РУНВіри не вертаються до многобожжя, а вірують в єдиного і всеправедного Господа, і хай святиться ім'я його Дажбог!».

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Оформилися Громади РУНВіри в США, Канаді, Англії, Австралії, і були вони в урядах цих країн зареєстровані: у реєстраційних документах зазначається, що «Громада визнає РУНВіру — науку Учителя Лева Силенка». Усе легалізувалося. І газети (особливо демократичного напрямку) почали РУНВіру брати під захист. Мовляв, «сповідники РУНВіри добрі українці, вірують в єдиного Дажбога. Ми ж живемо в США, де свобода віровиявлення».

14.

Запитання. Але відомо, що є такі, які хочуть проповідувати многобожну віру наших предків.

Відповідь. Я з ними зустрічався, і казав: що згоріло, тяжко підпалити. Та і час не той, і потреба душі не та. Сьогодні потрібна українська концепція Єдиного Господа Дажбога, концепція нова, самобутня, не запозичена з храмів чужих релігій. Потрібні нові Заповіді, Закони Правильного Життя, Родинні Правила.

15.

Запитання. Можете коротко сказати, що стоїть в основі Вами об'явлених Законах Правильного Життя?

Відповідь. Вірні РУНВіри покращують своє єство, втілюючи в щодення Сім Законів Правильного Життя:

1. Правильне мислення: Воля, Мета, Відвага.
2. Правильне хотіння: Любов, Справедливість, Послідовність.
3. Правильне виконання: Відповідальність, Точність, Дисципліна.
4. Правильне ставлення до себе: Повноцінне «Я», Незалежне «Я», Узгоджене «Я».
5. Правильне харчування: Якісна пожива, національне вариво, Обрядність.
6. Правильна Любов: Співпереживання і Жертвенність, Ненависть і Ощадність, Душевна краса і Вірність.
7. Правильна Віра: Природне її народження, Блаженне розуміння, Правильне призначення.

У «Мага Вірі» я подаю детальні пояснення Сімох Законів Правильного Життя.

16.

Запитання. Книга Вашого писання має назву «Мага Віра», чому «Мага»?

Відповідь. Студіюючи індуську філософію, я побачив, що всі її терміни санскритські. У «Історії Індії» написано, що 5 тисяч літ тому до Індії прибули племена, які вже мали усні «Веди», і говорили вони санскритом. Прибули вони з тієї землі, яка сьогодні має назву «Україна».

Заглиблюючись у санскрит, я відчув чарівну спорідненість між українською мовою і мовою «Вед». Між іншим, скажу: сьогодні у наших селах є слова пов'язані з статевим життям і туалетом. Та наші словники їх не подають, бо вони є сороміцькі. А у «Ведах», у санскриті вони є, і ніхто їх сороміцькими не визнає, їхні вимови і значення залишилися без змін впродовж п'яти тисяч літ.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Санскрит зробив на мене потрясаюче враження, і про це я сказав у січні 1975 року в Делі-університеті на Всеіндійському Санскритському Симпозіумі. Стало мені радісно на душі: тепер я знаю, хто були Трипільці-Скити-Анти, ось їхні мовні перлини. І тепер я знаю, хто я є, звідки я і куди маю іти.

Геродот імена скитських царів і богів не вірно передав. Наприклад, скитська богиня родинного тепла не зветься Табіті, як написав Геродот, а Тапіті, є вона у «Ведах», її ім'я походить з санскритського слова «тапа», що значить «тепло».

Вибачте, що відхилився від питання. У санскриті слово «мага» значить могутня, і його корінь живе у словах «мужність», «муж», «перемога». Воно дуже поширене у «Рикведах», «Упанішадах», «Магабгараті», знаєте: титул «Магатма» (Ганді) значить «Могутня душа», велика, магараджа (могутній радник, володар).

17.

Запитання. Ким, на Вашу думку) був Ісус Христос?

Відповідь. Він був рабином. І про це пише «Євангелія», *Іван, 1,49; 6,25; 11,8; 20,16.* Він «з коліна Юдиного вийшов», *Павло до Жидів, 7,14.* Євангелисти Маттей, Марко, Лука, Іван не визнавали Ісуса Богом. Ісус був у 325 році в містечку Нікея на соборі, де був присутній імператор Константин, єпископами проголошений Богом. Проголошення Ісуса Богом мало політичний мотив: імператор Константин хотів бути помазаний на імператорський престол не Помазаником (Христосом), а Богом. Архиєрей Арій був на соборі проти того, щоб Христос був Богом, і це спричинило суперечки довгі і тяжхі. Постало християнство з арійським трактуванням Христа Ісуса.

Я вважаю, що Ісус — особа історична, а Христос — особа мітична. І я згідний з Іваном Франком, який вважає, що «Христос був не Бог, а такий же чоловік, як і другі, упоминався за бідними людьми, і за те був замучений, і, як умер, то так і остався, і не воскрес більше», *1881 р., журнал «Культура», 1924.*

Митрополит С. Сембратович 1 грудня 1890 р. в листі до редакції журналу «Дзвінок» написав, що Ів. Франка не можна вважати християнином. Що ж: несторіяни (Сирія, Палестина) вважають себе справжніми християнами, але вони не вірять, що Ісус Христос є Богом.

18.

Запитання. Атеїст — людина невіруюча, каже що й без віри можна жити.

Відповідь. Ні, атеїст — людина віруюча, він вірить в атеїзм, і визнає творців ідеї атеїзму. Він вірить, що віри з тим чи іншим розумінням Бога не потрібно. Вірить тому, що має віру.

Я вірю: Дажбог — це Любов. Людина може любити, немаючи віри в Любов. Вірю, що любити, маючи віру в Любов, приємніше, і особливо для душі, яка має бути натхненна. Душа розмовляє з душею при допомозі віри. Віруючий часто вірить у неймовірне, а невіруючий часто не вірить у ймовірне.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

19.

Запитання. Ви вважаєте юдаїзм вірою толерантною?

Відповідь. Є підстави так твердити. Юдеї не посилають проповідників до гоїв, щоб їх навернути на юдаїзм. І бачу, що толерантність юдаїзму до інакше віруючих відчутна і в «Біблії».

Наприклад, «Нехай інші народи ходять, кожний в ім'я свого Бога, а ми ходитимемо в ім'я Господа Бога нашого», *«Біблія», Міхей, 4,5.* З цього стає ясно, що юдеї вірили, що є Бог «наш» і є Бог «не наш». Зрозуміло, що тут іде мова про рідне розуміння Бога і про чуже.

І пророки Ізраельські навчали ізраельтян натхненно: «Нехай не буде в тебе чужого Бога, і щоб ти не кланявся перед чужоземним Богом», *Псальми, 81,9.* І навчання це життям оправдане, у ньому філософія національної окремішности, духовної незалежности.

І сила ортодоксальних юдеїв в тому, що вони віддано втілюють в життя те, в що вони вірять. Наприклад, римляни у часи імператора Калігули, володіючи Єрусалимом, намагалися в синагозі запровадити поклоніння римським національним божествам. Та юдеї, вірні батьківському Богові Єгові (Саваотові), відмовилися поклонятися чужим святощам. Тобто, відмовилися у своїй хаті визнавати чуже розуміння Бога, чужу духовну культуру, чужий спосіб життя. Відмовилися бути латинізованими рабами.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

СУТЬ ТРЕТЯ

Дажбоже, Єдиносущий Господи мій, Справедливість і Милосердя, натхненний Вірою в тебе, я прийшов до Людей моїх.

20.

Запитання. Якої Ви думки про ритуали католицькі і греко-православні?

Відповідь. Тема широка. Скажу дещо, почну з того, що термін «грек-ортодокс» придумав діякон Анастасій в 4-тому столітті, і він означає «грецьке правильне вірування». Отже, греки вважають себе правильно віруючими людьми. Чужинець ніби не має здібностей бути правильно віруючим. Він може задовольнитись тим, що правильно славить (православний). Правильно вірити і правильно славити це не те саме.

Греки і римляни завжди між собою ворогували. І, ставши християнами, греки почали огречувати, а римляни оримщувати Бога Ісуса, Назарея з роду царя Давида. На іконах Ісуса одягнено в ризи грецького аристократа.

«Євангелії» пишуть, що Христос мав братів по тілові (по матері Марії"), які його звали ім'ям Яшуя. Юдейське ім'я Яшуя (Ягвешуа) значить «Ягве є спасіння». Греки ім'я Яшуя переінакшили на Ісус (тобто пристосували до метрики грецької мови).

Давні юдеї (та й теперішні) вірили, що до них прийде Мошіягв (тобто помазаник Єгови). Греки «мошіягв» переінакшили на «месія». Огречені юдеї, які писали «Євангелії», впровадили титул «Христос».

У Атенах на базарі можна й тепер побачити глечики з написом «хризма», що значить «мазь». З слова «хризма» й був зроблений титул «Христос». Хто вірить в Христа (Помазаника), той християнин (помазанківець).

У «Мага Вірі» оповідаю, що ті ритуали, які мали греки у храмах Зевса, Деонісія, живуть у храмі Христовім (наприклад, кадило, кропило).

Римляни у католицькій вірі мають обряди взяті з храмів Юпітера, Марса. У «Євангеліях» немає жодних згадок про ті ритуали, які має римо-католицизм чи греко-ортодоксія.

Сьогодні в газетах в Україні часто згадується грецьке слово «панахида» у хибному значенні. Греки мали ритуал: усю ніч сиділи біля покійника, і це була «панахида», що значить «всенічна».

У літні місяці у Греції буває велика спека, і, щоб розрідити трупний запах, єреї кадили, уживаючи ладан.

Мабуть, Тарас Шевченко знав про це, написавши, що будем «люльки з кадил закуряти».

У «Мага Вірі»пишу, коли і які обряди появлялися в католицтві і греко-ортодоксії, і чому? Уже більше ніж 1000 літ точиться боротьба між греками і римлянами за те, які ритуали правильніші — грецькі, чи римські. У цій боротьбі українці перебувають на двох ворогуючих фронтах. Мимо волі згадуються слова Ціцерона: «О, темпора, о, морес!».

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

21.

Запитання. На Україні, останнім часом, активізуються різні конфесії. І тепер шириться РУНВіра. Які РУНВіра дає поради людям, щоб покращилась їхня доля?

Відповідь. Я кажу: українці, довгі століття живучи в неволі, збіднили свій, колись добротний характер, «Чому звертаюся тільки до українців?». В Україні живуть і віруючі євреї, але ними опікуються рабини, і я їм непотрібний.

Благородна і успішна та людина, яка вміє свідомо і переможньо сама в собі поневолювати нижчі жадання: обмовство, об'їдання, пиятика, заздрість, неточність, обманство, зрадливість, неорганізованість, дратівливість, злодійкуватість, бруд, улесливість, лицемірність, лінивство, байдужість, нетерпимість, сліпе самолюбство, забобонність, жорстокість, служіння чужим панам, свавілля, нарікання на долю.

Хто не здібний сам в собі поневолити нижчі жадання, той не здібний бути людиною вільною, шляхетною, успішною. О, коли народ складається з таких збіднілих синів і дочок, бідний він, не буде він успішним ковалем своєї долі, не буде він господарем у своїй хаті.

Я кажу: щоб розвиток української цивілізації був квітучий, ми маємо стати народом з розвиненою уявою, винахідливістю, наполегливістю, з стремлінням свідомо і підсвідомо покращувати своє єство і оточення.

Ми маємо самі себе збагачувати навиками, які мають вищі жадання: вірність, точність, цілеспрямованість, організованість, відважність, працьовитість, ощадність, тактовність, акуратність, поміркованість, наполегливість, милосердність до збіднілого брата, співчутливість. І жити мудрістю: всі за одного і один за всіх, щоб була національна сила, гідність.

Коли народ складатиметься з таких здібних синів і дочок, великий він, він є коваль своєї долі, господар у своїй хаті. І добра слава про нього лунатиме у світах. Такі РУНВіра дає поради людям в Україні.

22.

Запитання. З Ваших тверджень виходить, що РУНВіра є щось більше, ніж віра. У ній є закони, як треба жити, щоб бути кращою людиною. Чи з цього не постане думка, що засновник РУНВіри і організатор громад РУНВіри ділить людей на кращих і гірших?

Відповідь. Питання правильне. Українці вразливо реагують, коли йде мова про людей кращих і гірших. І РУНВіра проти будь-якого рабства — духовного, чи тілесного, і це чітко визначено в «Мага Вірі».

У давніх релігіях (і в тому числі і в «Євангеліях») рабовласницька система не тільки оправдується, а й освячується. Іван Франко пише, що «Держання рабів в очах Христа і його апостолів було ділом справедливим і натуральним», *ЛНВісник, 1904 р., т. 28.*

Латинське слово «дисципліна» значить «навчання», «виховання». Не роблячи поділу на кращих і гірших, я кажу: самодисципліновані (вихованні) люди є кращими у значенні — успішнішими, їм легше жити на світі. І народ чим більш дисциплінований, організований, тим він більш могутній і щасливий, і прикладом цього є японці.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Ми, українці, стільки у світі варті, скільки варта наша праця, довершена для покращення душі і тіла України-Руси. Ми повинні свідомо самі себе вдосконалювати, почавши з віри, що між словом і ділом не повинно бути розходжень. Щоб ніхто не казав: хохли слова виголошують великі, а діла здійснюють малі.

Наприклад, у нас багато говорень про любов до української мови, і це в чужинців створює думку, ніби українці великі націоналісти. Але так не є. Чужинці не догадуються, що українці мову рідну люблять, як спів солов'я, дзюркіт весняного струмка. Така любов нагадує сад, який буйно цвіте, а плодів не дає.

Замість солодких пісень про мову треба проявляти наполегливість, послідовність, діловитість, щоб вона (мова материнська) була втілена у всі сфери щодення. Щоб вона панувала в родині, на заводі, в школі, в банку, на вулиці. Щоб вона була необхідним і зручним знаряддям спілкування людей України.

23.

Запитання. Якої Ви думки про рай на небі і пекло під землею?

Відповідь. В інтернаціональних і національних релігіях є різні визначення, що таке рай і пекло. У «Біблії» написано, що рай був на землі і точно подана його територія: долина рік Тигру і Євфрату, там, де тепер Ірак.

«Новий Заповіт» рай переніс на небо. Апостол Павло пише, що він бачив, як двері на небі відчинялися, і праведники заходили в рай.

Я вірю, що перворай на землі був на території, яка тепер має назву Україна. І маю на це такі докази. Історики, археологи Англії, Індії, Америки, Франції (і їхні твердження я подаю в «Мага Вірі») визначили, що «земля, яка сьогодні зветься Україною, є Колискою Індо-Європейських народів, в якій оформився фізичний тип білої людини».

І тут (над берегами Дніпра і його приток) постала їх мова. Про Мізинську культуру, яка 11 тисяч літ тому була в апогеї розвитку, знає весь науковий світ, вона знайдена на берегах ріки Десни, її чарівні взори (меандри) відомі в Європі і Азії.

І я поставив перед собою питання: чому територія України була раєм? Щоб знайти відповідь, я пішов у світ геології. І довідався про час народження Дніпра.

Відомо: земля нашої Батьківщини після формування материків була покрита морем. Ішли сотні, сотні мільйонів літ... Вода зникала.

І Україна, маючи такий клімат, як сьогодні в Африці, покрилась буйним рослинним і тваринним світом. То Датель Буття (Дажбог) підготовляв колиску, щоб в ній виколихався тип людини Індоєвропейської. І в «Мага Вірі» оповідаю про це.

Оповідь про те, що рай на небі, а пекло під землею, не покращує людину. Та і християни вже знають, що, височенько піднявшись на небо, можна вмертвити себе: там немає чим дихати і мороз такий, як на вершинах Паміру.

Я кажу: у душі добродія Рай. У душі злодія Пекло. Щоб вийти з пекла, треба самооблагороднитися. Людина, живучи в біді чи розкошах, має Рай в душі, коли вона чесна, милосердна, добродійна. Є пекло в душі тієї людини (бідної чи багатої), яка знедолює себе злочинами, жадністю, забобонністю, зрадами, тобто нижчими жаданнями.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

24.

Запитання. Написана Вами книга «Мага Віра» має 1427 сторінок. Головний храм вірних РУНВіри, Собор Святині Матері України стоїть на Оріяні неподалік Нью-Йорка. І видання книги і будова вимагають великих коштів. Хто все це фінансував?

Відповідь. Є громади вірних РУНВіри в США, Англії, Канаді, Австралії та інших країнах, і вони складають пожертви. І часто великі: наприклад, українець-пенсіонер (був офіцером в американській армії) написав, що «визнає РУНВіру — науку рідного Пророка Лева Силенка, як силу спасіння Народу». І прислав пожертву: 32 тисячі американських доларів. Будова Святині Матері України на 80 відсотків закінчена.

25.

Запитання. У РУНВірі є свої святі заповіді, Свята, обряди освячення дитини, вінчання, поховання? Чи духовні опікуни громад отримують платню?

Відповідь. Так, в РУНВірі є все те, про що ви питали. Духовні опікуни працюють на хліб щоденний на різних працях, як і всі інші робітники. У неділю здійснюють священні години. За здійснення обрядів Освячення дитини, Вінчання, Поховання грошей не беруть. Але, їдучи в дорогу, звільняються з праці, вони знають, їм все оплатить той, хто їх викликає.

26.

Запитання. Ви зустрічалися з людьми різних рас і національностей. Які люди в чужих краях Вам подобаються?

Відповідь. Люблю людину (незалежно від того, якої вона раси) ту, яка має шляхетне почуття національної гідності, яка знаходить в історії, в культурі своєї вітчизни щось світле, величне і цим тішить своє «я».

На людей, які обтяжені почуттям меншої вартості, дивлюся як на нещасних. Наприклад, мій земляк, захоплений іноземною цивілізацією і культурою, сказав мені: «Маю синка, він не цікавиться українознавством. І справді: все українське бідне, принижене, відстале, — така наша доля».

І я йому відповів: «Земляче, Ви молодий, освічений, а такий забобонний, таке безпорадне Ваше мислення. Якщо рідне є бідне, зроби його багатим, якщо воно принижене, обкидане болотом, не цурайся його, обмий і звелич. Ніколи і ніде не втрачай самопошани. Не втрачай віри в себе, бережи гідність, не будь приймаком у домі чужої культури».

Ті, які в 988 році прибувши з Чужої землі, христили Україну-Русь, казали, що Київська віра бридка, поганська, варварська. А от та, яку вони принесли, найкраща. Справді, цим була єреями проявлена зневага до киян і їхніх дідів, предків.

Бо коли віра київська бридка, значить кияни — бридкі люди, бо ж вони є творцями бридкого. І той киянин, який повірив у це, відчув зневагу до всього рідного, і став «со страхом і трепетом» поклонятися святощам привезеним з чужих земель, став духовним рабом, о, яке це велике людське горе!

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

27.

Запитання. Українець став рабом, а хіба в цьому його вина?

Відповідь. Упродовж віків неволі оформився раб— гнучкошиєнко, і він не винуватий, що він такий і гніватися на нього не треба. Хіба орел винуватий, що вилупився з яйця в клітці і виріс у клітці, і літати неспроможний?

У моєму серці біль, і душа моя часто заливається сльозами, бо ж отой раб є моїм кревним братом, і його горе в тому, що він не знає, що є рабом.

І я йому кажу: брате, коли ти сам в собі переможеш раба, сам себе пізнаєш, організуєш, тебе ніхто не переможе! Перемогти в собі рабське «я» і розвинути в собі якості вільної людини, о, яка це могутня Перемога! Але вільна людина це не вільний бунтар, самолюб-свавільник, який своє збунтоване «я» ставить понад все. Вільна людина та, яка збагачена вищими жаданнями, про які я вже говорив. З вільної духовності родиться вільна людина.

28.

Запитання. У світі поширене запозичення культури, віровчення. Що Ви про це скажете?

Відповідь. Є два способи запозичення. Перший: народ запозичує чужу («вищу») культуру, щоб їй служити, щоб її звеличувати, утративши свої цінності (мову, звичаї, почуття окремішности, національної гідности).

Усім, хто ділить культуру на нижчу і вищу, кажу: мірило, при допомозі якого вимірюється висота культури, умовне, і часто суб'єктивне. Я вважаю, що є культура вільна (рідна по формі і по змісту) і є культура рабська (по формі — рідна, а по змісту — чужа).

Другий спосіб: народ запозичив чужу культуру, щоб вона йому служила і була вигідним додатком до його культури. Та величність народу не в тому, яку чужу культуру (чи віровчення) він запозичив і як запозичив, а в тому, який є рівень його оригінальної (ним створеної) культури.

Адже кожний народ у світі шанується за ті вартості, які він вклав у духовну скарбницю людства. Різновиддя культур і віровчень є корисне для духовного і тілесного здоров'я Народів.

29.

Запитання. Візантійська імперія так чи інак, охрестивши Київську Русь, вважала її своєю, присилала до Києва митронолитів-греків, не питаючи київського князя.

Відповідь. Ваше питання підтверджує історія греко-ортодоксії і Київської Русі. Київ не підозрював, що Візантія планувала при допомозі архиєреїв перетворити Київську Русь в покірну єпархію Візантії (очолену греком-митрополитом, ставлеником імперського Константинополя). І огречити її: на Київській Русі знищити Київську Русь.

Патріарх Лука Хризоверг з Константинополя послав послів (монахів) до князя Андрея Суздальського з благословенням і мечем, на якому був напис: «Пресвятая Богородица, помоги рабу твоєму Андрею».

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

З благословення Візантії орда князя Суздальського 8 березня 1169 року спалила Київ за те, що він, Київ, не питаючи Візантії, проголосив русича Клима Смолятича Київським митрополитом.

Йшла культура з Візантії з метою поневолити киян, яким було заборонено мати київську інтерпретацію віри Христової. Святий Володимир (вірніше, Василій) не є київським святим, а грецьким: він був канонізований грецькою ортодоксією.

Української церкви Христової в Україні немає, з цих причин немає ні одного святого канонізованого українською греко-католицькою чи греко-православною церквою. Прагнення Візантії перетворити Київську Русь у свою покірну васалію не здійснилося з двох причин: похід хана Батия на Київ і похід султана Магомета 2-го на Константинополь.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

СУТЬ ЧЕТВЕРТА

Дажбоже, Єдиносущний Господи мій, Справедливість і Милосердя, натхненний Вірою в тебе, я прийшов до Людей моїх.

30.

Запитання. Певно ж, Ви маєте свою думку про те, ким і коли була написана «Біблія» (П'ятикнижжя Мойсея)?

Відповідь. Дослідники «Біблії» (англійці, німці, французи) ствердили, і про це я детально пишу в «Мага Вірі», що «П'ятикнижжя Мойсея» (Тору) 2500-2450 років тому написали два рабини (пророк Езикіел і пророк Ездра).

Очевидно, вони користувалися легендами Сумерійськими про світовий потоп, Заповідями сумерійського законодавця Ур Намму, які були використані царем Гаммурабі, і згодом об'явилися у «Божих Заповідях Мойсея».

Між іншим, філософ Барух Спіноза твердить, читаючи «Біблію», що Мойсей не писав «П'ятикнижжя Мойсея»: не міг же він написати репортаж про свій похорон, який з детальністю описаний у 5-ій книзі Мойсея. Іван Франко у книзі «Сотворення Світу» (на основі багатющих джерел) довів, що «Біблія» не є оригінальним твором.

31.

Запитання. Що скажете тим, які думають: одному народові віра Христова допомагає, а другому — ні. Тепер шириться поняття, що греко-католицька і УАПЦ є національними церквами. І яка Ваша думка про це?

Відповідь. Маймо відвагу знати, що є пани-християни і є раби-християни. Пани-християни впродовж тисячоліття рабам-християнам забороняли творити свої християнські догми, канони, ритуали, і своє розуміння науки Христової.

У нас інтерпретація віри Христової не наша. І церковні терміни (епітрахиль, парастас, панахида, панагія, іконостас, парафія, анатема, євхаристія) створені греками. Українці були не творцями, а сприймачами того духовного харчу, який творили пани-християни.

І скажімо народові правду: Христова церква в Україні не служила Україні, бо її лідери (архиєреї) були підлеглі Візантії, а потім — ханам Татаро-Монгольської орди, королям польським, монархам московським.

У часи повстання, очоленого Богданом Хмельницьким, ні один українець-єпископ не став на стороні Хмельницького, бо... гетман не був коронований на престол. І ні один єпископ не підтримав гетмана Івана Мазепу, навпаки — усі в церквах його проклинали, як антихриста, який став по стороні протестанта Карла 12-го.

У «Євангеліях» християнам заборонено займатися національними справами. У церкві Христовій «немає юдея, ні грека», «усі бо ви одно в Христі Ісусі», «коли ж ви Христові, то ви насіння Авраамове» *Павло до Галат, 3,28-29,* «Немає грека, єврея, чужоземця і скита, а все й у всьому Христос», *Павло до Колосян, 3,11***.** Хто впроваджує у церкву Христову національні справи, той займається язичеством (паганізмом).

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

32.

Запитання. Яке ставлення чужинців до РУНВіри?

Відповідь. Чужинцям я кажу: Бог ніде не сказав, що українці не мають права мати українське розуміння Всевишнього. Взаємопошана між чужинцями є тільки там, де спілкуються незалежні з незалежними.

Чужинці, знаючи, що вірні РУНВіри не підлеглі жодним іноземним релігійним авторитетам, ставляться до них шанобливо. І з довір'ям. І я бачу: маючи РУНВіру, ми маємо право на Світовому Релігійному Конгресі сидіти, як рівні з рівними, як незалежні з незалежними. У релігійному рівноправстві репрезентується велич людського «Я».

33.

Запитання. Відчувається, що у Вас є прагнення, щоб наші колядки, щедрівки, веснянки були переосмислені. Що це значить?

Відповідь. У наших багатьох колядках, щедрівках, гагілках є тільки форма рідна, а зміст — чужий. У них славиться Вифлиєм, Єрусалим, Йордань, звеличується культура іноземна. Дівчата, узявшись за руки, виводять гагілку, співаючи: «іде, іде Зельман, ще, іде Зельманова».

Вважаю, що наші колядки, щедрівки повинні мати наш зміст. І так воно й було 1000 літ тому. У колядках, щедрівках славилася природа Вітчизни, воїни-богатирі, достойні хлібороби і їхні діти.

34.

Запитання. Прочитав в «Голосі України», а потім в «Україно» і «Молоді України» про Рідну Українську Національну Віру (РУНВіру). А у «Вечірньому Києві» написано, що Ви фундатор РУНВіри. Людина феноменальна. А от свої здібності марнуєте, бо використовуєте їх для роз'єднання християн, проповідуючи віру в Єдиного Господа Дажбога, схаменіться!

Відповідь. О Господи! З 325 року починаючи, християни живуть в роз'єднанні. У суперечках. І роз'єднання, як відомо, були криваві: пригадаймо на весь світ відому Варфоломіївську ніч.

У Парижі було вбито за одну добу тридцять тисяч інакше-віруючих. І робили це роз'єднані християни з любові до Христа. Та така жорстокість між інакшевіруючими, віримо, минула, хоч у пам'яті людства вона залишилася на довгі віки.

Сьогодні в США зареєстровано 285 християнських сект. Згоди між ними немає. Кожна має інакшу інтерпретацію науки Христової.

Є в Т. Шевченка по-божественному світлощирі слова: «Наробив ти, Христе, лиха».

Упродовж віків наш народ роз'єднаний — воює сам з собою. Витрачає багато духовної енергії, часу, грошей. Одні доводять, що Рим правильно вірує в Христа, а другі кажуть — греки.

Українці (католики і празославні) ніколи не помиряться. Є великі перешкоди. Архиєреї греко-католицькі у церквах кажуть, що в 988 році князь Володимир запровадив на Київській Русі католицьку віру, бо в той час імперська релігія Риму ще не була

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

роз'єднана. Архиєреї грецького православія ці католицькі твердження заперечують, вважають їх безпідставними, образливими.

Я кажу: чужа духовність роз'єднує наш Народ і знедолює. У ній немає душі нашого єства. У ній чуже розуміння Бога. Єдність в народі постане достойна і свята тоді, коли його єднатимуть Рідні Духовні Сили, не підлеглі чужим концепціям Бога, чужим релігійним авторитетам, догмам, канонам, ритуалам.

35.

Запитання. Учителю Силенко, я десь читала, що релігія - це одне, а «вєра» - друге.

Відповідь. Латинське слово «релігаре» значить «зв'язок». Очевидно, в розумінні «зв'язок з божеством». «Яка твоя релігія?» — це запитання у старих римлян відповідає змісту: з яким божеством пов'язаний.

Майже на всіх територіях колишньої Римської імперії поширене слово «релігія». Але греки зберегли свою назву «тріскія» в значенні «віра». А ірляндці — «ірес».

Слово «вєра» не давнє. У наших предків (трипільців-скитів), як це бачимо в санскриті і в мові скита Будди, було поширене слово «віра» у значенні «відвага, подвиг, мужність, натхнення».

У санскриті слово «дгарма» багатозначне: «правила, закон, звичай, обрядність, правильність». І воно сьогодні в Індії тотожне з словом «релігія».

У наших предків була зосереджена увага на вдосконалення людського єства. На правильне ставлення людини до людини і до роду, племени. На свідоме ошляхетнення тих сил, які складають суть єства (Нав, Яв, Прав). І чим в людини була благородніша поведінка, тим вона вважалася більш віруючою.

Кияни вірили, що Господь є в їхній душі, і тому в Києві до 988 року не було закону про покарання смертю. Слова «релігія», «віра», «тріскія», «дгарма» мають однакове значення.

36.

Запитання. Я християнка і до тих людей, які міняють свої переконання, довір'я не маю. Ненавиджу їх! І ось Леонід Кравчук був комуністом, а став патріотом України, я йому не вірю! І це відноситься й до Вас, пане Учителю. Ваші батьки мусили бути православними. А Ви об'явили віру в Господа Дажбога.

Відповідь. Ісус Назарей, Ваш Бог, був вихований в синагозі в дусі ортодоксального юдаїзму. І, як пишуть «Євангелії», був рабином. І він змінив свої переконання. Об'явив реформу віри Мойсеєвої, яка була юдеям дана їхнім Господом Саваотом (Єговою). Отже, відійшов від ортодоксального юдаїзму. І за це був на основі «Тори» покараний провідними рабинами (синедріоном). І сьогодні Вам кожний рабин скаже, що Ісус Христос — є пророк-бунтар.

Апостол Павло ненавидів Ісуса Христа. І, будучи ортодоксальним юдаїстом, жорстоко розправлявся з християнами (знаємо, що першими християнами були

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

асимільовані, огречені юдеї). І вони приймали грецькі імена. Павло арештовував християн і «віддавав до в'язниці чоловіків і жінок», *«Діяння Апостолів», 22,4***.**

І він особисто брав участь у вбивстві християнина, проповідника святого Стефана, вбивство похваляв і стеріг «одежу вбивців», *«Діяння Апостолів», 22,20***.** Та потім змінив свої переконання і став, як пише *«Стандарт Жидівська Енциклопедія», стор. 439, 1959 р., США***,** «архітектором гойського християнізму».

З України (і це знаємо з історії) вивозили в Сибір закутого в кайдани того українця, який біля церкви заявив, що не хоче бути православним. Не хоче бути православним — значить, не визнає ката-царя Москвинського помазаником Христовим, стає цареборцем.

Українець, який відійшов від білої чи червоної ідеології Москвинської імперії (жорстокої тюрми народів), благородна людина.

Тарас Шевченко звеличив мученика чеха Івана Гуса, який був живцем спалений за те, що змінив переконання. Я вважаю, що людині Господом дане право робити переоцінку духовної вартости.

Є християни освічені, а є темні, забобонні. І хоч віру мають велику і багато говорять про християнське милосердя, та мислення в них зубожіле і милосердя їхнє жорстоке. Вони нагадують ту бабусю, яка з любові до Христа, як знаємо з історії, підкладала дрова до вогню, в якому горів Іван Гус.

37.

Запитання. У церковному хорі співаю «Аллилуя». Запитувала дяка і пан-отця, що це слово означає? І не дістала відповіді. Люди порадили звернутися до Вас, Учителю Силенко.

Відповідь. Архиєреї (греки) з юдейського слова «Галлелу Ягве» (Єгова) оформили слово «Аллилуя», що значить «Звеличаємо Єгову» (Бога народу юдейського). Або — «Хвала Єгові».

Не всі знають, що й ім'я Ісус оформлене з імени Ягвешуа (Джашуа), що значить «Ягве - спасіння». У "Біблії" є багато імен, пов'язаних з ім'ям Ягве. Наприклад, «Йоагв», вимовлене греками, як «Іоан», означає «Ягвова милість». А «Маттеягв» (Маттей) — «даний Ягвою», і так далі.

38.

Запитання. Увесь світ визнає віру Христову. А Ви, пане Силенко, бунтуєтеся. Хочете, щоб українці так, як японці, китайці, жиди, індуси, мали свою рідну віру. Щоб вірили в єдиного Господа Дажбога. Ми, українці, мусимо єднатися з інтернаціональною більшістю, а не жити в рамках свого суспільства, бути меншістю.

Відповідь. У «Мага Вірі» пишу, що перш за все ми повинні бути ми, а не населення без почуттів національної гідності. Яка велика нація захоче єднатися із зденаціоналізованою масою, як рівна з рівною?

На світі 28 відсотків християн, отже, вони — меншість. Усі інші люди планети Земля сповідують різні релігії. Є буддисти, конфуціонери, індуси, жиди, мусульмани, японці та інші. І в Україні-Русі, крім християн, є жиди, мусульмани, буддисти.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Всеправедний Господь ніде не сказав, що українці повинні бути гіршими людьми. Що вони не здібні мати свою Віру. А коли б Він у якійсь чужій релігії таке сказав, я би був обурений.

Жидів менше, ніж християн, але вони не хочуть бути християнами, хоч для них Ісус рідніший, ніж для нас. Вони хочуть мати свою Дорогу Життя, і хоч вона не завжди буває легкою, вони її не зраджують, щоб мати своє незалежне «Я». Орлів менше, як горобців, але орел не хоче бути горобцем. Найкраще себе почуває той, хто є сам собою.

39.

Запитання. Я читала, що 30 років тому Ви утвердили тризуб в обрамленні сонячного проміння знаменом Дажбожим, емблемою РУНВіри. Які Ваші розуміння цього символу?

Відповідь. Історик Н. М. Карамзін, оглядаючи археологічні знахідки, через помилку (а може незнання) назвав герб князів України-Руси тризубом. Що це за емблема? Звідки вона і яка її суть? У «Мага Вірі» даю широкі пояснення, а тут — коротко.

Перш за все, ця емблема не має нічого спільного з зубами. Вона така стара, як історія культури і цивілізації людства (пелазги-гіттіти-скити-кияни). І це стверджують численні археологічні знахідки. І, між іншим, ця емблема є святістю Скитського роду Гаутами Будди (Будителя).

У санскриті вона зветься «Трисута», я її назвав — Трисуття. Мене не тільки зачаровує, а й дає мені святу натхненну силу філософська розсудливість предків наших.

«Виласа Книга» (давній літопис України-Руси) пише: *«Перше Триглаву поклонятися маємо і йому велику славу співаємо», 1, 11-а* («Триглав — Три сутності буття»).

Скити (українці-русичі) вірили, що основу людського єства творять три суті (три глави): Нав (духовне буття), Яв (явне, матеріальне буття) і Прав (правила духовного і матеріяльного буття). І «Виласа Книга» пояснює, що буття (суті) перебувають *«в єстві людини, і вони переборюють сили темряви і ведуть до добра», 15-а***.** І вони ознаменовані емблемою: ми її звемо Трисуття (тризуб).

У цій емблемі втілено заповіт Предків наших, який має немеркнучий зміст: розумними правилами (законами) самовдосконалюй духовну і тілесну силу, то «переборешь сили темряви і ощасливишся добром». Будова такої держави, як Україна-Русь, потребує, щоб її архітектори були добрими знавцями історії людства.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

СУТЬ П’ЯТА

Дажбоже, Єдиносущний Господи мій, Справедливість і Милосердя, натхненний Вірою в тебе, я прийшов до Людей моїх.

40.

Запитання. Козаки вмирали за православіє, за віру Христову. Де Ви чули, щоб козак був католиком-юніятом? Де чули, щоб козак вірив у Дажбога? Пане Силенко, ждемо відповіді.

Відповідь. Ми не сьогоднішні. Розгорнімо книгу давньої історії. Скит (дехто пише «скиф») Гаутама Будда, як твердять всі його біографи, мав на поголеній голові косу (чуб). Він був «косака».

Скитське плем'я 2500 років тому прибуло до Індії і на долинах (40 миль на південь від Гімалаїв), заснувало державу Сакія. Її царем був Судгодан (судженням даний) батько Будди. Усі провідні скити і їхні рідні попередники (гіттіти) мали косу на поголеній голові, були «косаками». Дані, підтверджені істориками, подаю в «Мага Вірі».

У Ірані (епохи царя Дарія) скитів звали саками. Чому? У них була зброя, яку вони називали «сакіра», і про це пише Геродот. Скити (саки) «сакірою» сікли ворогів (були січовиками).

Лицар-цар Святослав, як йому сповнилося 15 років, був у Києві на Хрещатій долині обрядово висвячений на косака (волхв йому поголив голову, залишивши ознаку шляхетності, косу (чуб). Обряд освячення на косака я описую в «Мага Вірі». Святослав вірив у Дажбога.

Монголи того воїна, який не виконував накази курултая і жив як бунтар, звали «ґазаґ». І часто озброєні «ґазаґи» жили ватагами, партизанили. Отже, монгольське слово «ґазаг» і санскритське «косак» не однозначні, хоч фонетично трохи подібні.

У «Мага Вірі» пишу, що перші загони київських косаків появились після 1245 року. Вільнодумні кияни не хотіли коритися наказам Орди, яка брала їх із сіл і гнала на рабські (ординські) роботи.

Було б величніше, коли б запорожські косаки (козаки) умирали не за православіє, а за утвердження своєї держави зі всіма її законами і порядками (кордонами, постійним військом і коронованим монархом (гетманом)). У часи Богдана Хмельницького в Європі республіканське правління державою ще не було визнане.

Нове косацтво в Україні-Русі стане лицарським тоді, коли буде натхненне національною свідомістю і величчю косака — царя Святослава Хороброго. А розсварені церковні справи (католицькі і православні) залишить церкві і їх не буде впроваджувати на Запоріжжі.

Щоб не повторилось те (не дай, Господи!), про що пише Тарас Шевченко: «Котилися і наші козачі дурні голови (...) за віру Христову». Косак-запорожець ставить справи Української держави понад Все. Для нього Мати-Україна і служіння їй так, як Англія для англійця, є його вірою і молитвою.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

41.

Запитання. Чи кожний громадянин України може належати до громади РУНВіри?

Відповідь. Католик не може належати до громади буддистів і — навпаки. У США, Канаді та інших країнах в урядах зареєстровані громади РУНВіри, як церква. У Києві громада вірних РУНВіри у вересні 1991 року у Київській міській Раді народних депутатів зареєструвала свій статут, як релігійна громада, а також в Полтаві та інших містах. І хто визнає цей статут, може належати до громади РУНВіри.

42.

Запитання. Учителю Лев Силенко, хочу знати: на якій підставі в США, Канаді поширений термін юдейо-християнізм! Бо з цього виходить, що я юдейо-християнка. При чім тут «юдейо»?

Відповідь. Слово «християнка» в перекладі на нашу мову значить «помазанківка» (визнає науку Помазанця). Помазанців у різних релігіях багато. Оглянемо сторінки історії. І стане ясно: «Християнська релігія виросла з юдаїзму. Ісус і всі його послідовники були жидами», *«Стандарт Жидівська Енциклопедія», стор. 439.* І такі твердження прочитаєте в бібліотеках Азії і Європи.

Християнин вірить, що його родоначальниками є Авраам, Ісаак, Іаков, Сара, Рахеля. Коли він одружується, то в церкві піп йому каже, щоб він був, як Ісаак, Іаков, а його наречена, щоб була, як Сара і Рахеля. Померши, християнин на славу Господа Саваота відправляється на лоно Авраама.

І заповіді, як моральна основа в християнина, юдейські, дані Мойсеєві Господом юдейським. Мойсей же не був християнином.

Славний жидівський вчений, філософ і поет, Ірвінг Лейтон у журналі «Кенедієн» *(«Винніпег Трибюн», березень, 1976 р.)* пише у вірші *«Мій брат Ісус»*, що *«християни вибрали собі одного з жидів, вибрали мого брата Джашую і назвали його Ісусом, і б'ють до нього поклони, як до Бога».*

Християни повинні з особливою пошаною ставитися до жидівського народу, адже він їм дав Бога Ісуса, Діву Марію (виховану в синагозі), заповіді, концепцію Бога, космологію (оповідання про створення світу) і моральні закони життя.

43.

Запитання. Дивуюся. У РУНВірі, яку Ви об'явили, як Божу благодать, Господь має ім'я Дажбог. На якій основі? А чому не Аллах, Саваот-Єгова? Хіба ім'я Бога має значення? Головне, аби людина була віруюча. Чи у Вашій церкві є ікона Дажбога і святих?

Відповідь. Дажбог — Святий Дух. Хіба Дух, Світло, Правда мають образ, стать? Вірні РУНВіри іконам (образам) не поклоняються. А щодо значення імени Бога, то уявіть таке. Ви приїхали в Африку. Опинилися в Уганді. Йдете вулицею Кампали.

З цікавости заходите до негритянської церкви. І бачите: на позолочених іконах обличчя Тараса Шевченка (Він у шапці, з вусами, є сяйво навколо його голови). І тут же —

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Іван Франко і Леся Українка. Біля цих святих ікон горять свічки. І віруючі негри славлять Дажбога — Господа України-Руси.

І Ви ніби... отетеріли. Якесь дивне (але приємне) почуття запанувало у вашому єстві. І обличчя святих, й ім'я Дажбог такі для Вас до болю близькі, рідні. Ви звикли в Україні в церкві чути пісню «Світися, новий Єрусалиме! Свят, свят Бог Саваот-Господь народу ізраельського». І бачити ікони апостолів (юдеїв) Павла, Петра, євангелістів Маттея, Луку. Ви з цими поняттями зжилися і повірили, що все це єдинобожественне. І так мусить бути і нині, і прісно.

І на ваше прохання негри з благовінням оповіли, що в їхньому місті півстоліття тому побував благовісник з святої землі України. І оповів їм, що український народ, як миролюбний і Богом вибраний, має найбагатшу в світі землю, зазнав великі гоніння й муки.

Дажбог, Господь України, милосердний і всеправедний і нікого не карає пеклом. А його апостоли Тарас, Іван, Леся проповідували мир на землі і за це були дияволом переслідувані, терпіли тюремні муки.

І угандцям віра в Дажбога сподобалася. І вони, щоб був мир на землі, у своїй церкві натхненно славлять Дажбога. З цієї казки Ви зрозуміли, що з ім'ям Господа пов'язана історія народу, його вдача, культура, мораль, мова і концепція Господа.

44.

Запитання. Я, як християнка, вважаю себе грішницею. Гріх, який Єва вчинила з Адамом, перейшов на всіх жінок. І про це всі чують в церкві. Господь за непослушенство вигнав Єву з раю і покарав її, сказавши: «За твої гріхи будеш в болях родити". І це правда! Я ж в болях родила дітей. Чи і в РУНВірі Євин гріх переходить на кожну українку?

Відповідь. Усе родиться в болях. Вівця, корова, коза родять своїх діток в болях. Думаєте, що їхній біль спричинений тим, що й на них Господь Саваот поширив Євин первородний гріх?

Я вважаю, що біблійна оповідь про Адама, Єву і гадину, що жили в раю (на Месопотамській долині), належить до юдейської мітології, яка, на мою думку, не є оригінальною.

Зачатіє дитини, яке благословила Любов, і народження дитини не є злочином (гріхом). Зі зла походить зло. А мати ж під час народження здійснює святу дію: родить дитя (ангела-посланика Божого). Та доля цього ангела часто залежить від того, хто і на які шляхи спрямує його мислення і як будуть виховуватися його емоції.

45.

Запитання. Докажіть, чим Силенксва віра краща за віру Мойсея, Христа чи Могамета? Я завжди прагнула до кращого.

Відповідь. У «Мага Вірі» пишу: немає віри кращої чи гіршої. У кожній вірі (національній чи інтернаціональній) проповідується любов до Бога і пошана до людини. І ніхто не має права тієї чи тієї віри принижувати. Ніяка віра не впала з неба.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

У вірі (початковій чи високорозвиненій) закодована вдача й історія духовного розвитку народу. І в цьому ми переконуємося, читаючи «Веди», «Авести», «Трипітаки», «Біблію» чи «Коран». І Пророк, який проголошує заповіді чи концепцію Господа, втілює в собі притаманності ген свого народу.

І тому японець каже, що юдейська віра йому чужа. Він сповідує японську віру (шінто), в якій проявлені святощі, культура, моральні правила, обрядність, світорозуміння і світовідчуття японського народу. І він у своїй вірі чується сам собою, йому зручно і приємно.

Отже, так я вже говорив, є віра рідна і є віра чужа. Є мати рідна і є мати чужа. Спитайте сама себе: яка для вас мати краща?

Рабини навчають своїх духовних дітей, що жид, в якого з дитячих літ був забраний юдаїзм і була йому привита чужа духовність, перестав бути жидом. Та загублений син часто повертається до свого роду, питає: хто я, з якого кореня походжу?

46.

Запитання. Тепер наші газети одні пишуть «жид», а другі — «єврей». Чи «жид» образлива назва?

Відповідь. Такої релігії, як євреїзм, немає, є юдаїзм. Слово «єврей» ханаанське. Коли Ханаани на другому березі ріки побачили (а це могло бути 3150 років тому) прибулих іноземців, вони їх назвали «ібр», що значить «зайшлі», «ті, що по іншій стороні ріки». Арамейці вимовили «ібр», як «ебреї». І звідси — «гібреї», «євреї».

Юдеї — самоназва народу. Є твердження, що плем'я мало тотем з ім'ям Єд, що значить «лев». З «Єд» й постали слова «юда», «юдея», «юдеєць». Латини казали «юдауес», а греки — «іоудаіос». Англійці вимовили, як «джю», а Українці і Поляки, як «жид». Жид — назва правильна, достойна, і її вживали Т. Шевченко, Ів. Франко і весь наш народ.

47.

Запитання. Мій знайомий у Києві на чорному ринку купив «Мага Віру», бо утратив надію отримати з Америки. Чи буде можливість видати «Мага Віру» в Україні, щоб задовольнити потребу читачів?

Відповідь. Сьогодні в Україні видавничі справи переживають кризу. Та коли до нас звернеться видавництво, готове підписати умову видання, ми допоможемо, прославши валюту на купівлю паперу. За останні два роки з України я дістав сім тисяч листів із запитанням: коли і як можна купити «Мага Віру»? Прикро, що задовільної відповіді ще не можемо дати.

48.

Запитання. Бога чи Пророка Ісуса послав Саваот-Єгова, і тому його наука Божа. Магомет посланий Аллахом. І про це він сказав арабам: «Крім Аллаха, нема Бога, а я його Пророк». Чим Ви, Лев Силенко, докажете українцям, що Ви посланий Господом Дажбогом?

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Відповідь. Якщо людину послало Добро, вона чинить добро. З Світла походить світло. Якби я не був посланий Господом Дажбогом, я б не проповідував Віри в єдиносущого, милосердного і всеправедного Дажбога і не мав би натхнення написати «Мага Віру». Дажбог — Правда, Святий Дух України-Руси.

Моя віра благословенна Дажбогом і є спасінням для мого народу, який я люблю більше, ніж самого себе. Коли мій народ ще не визнає моєї віри, то це не його вина, а тих антиукраїнських сил, які ослабили в його душі святе хотіння — хотіння втверджувати незалежну духовність.

49.

Запитання. РУНВіра, як церква, Українська віра в Бога і філософія української правди, моралі, культури, що й казати, справа свята! Але наші люди до всього збайдужіли. Та їх і обвинувачувати не можна. 70 років з них ліпили радянську людину: живи по-радянському. У нас національна культура тільки по формі, а от по духу, змісту соціалістична. І пригадую я, як піонерка декламувала вірш «Моя батьківщина — це партії голос. Моя батьківщина— це Леніна клич». Але замість «це» в думці мала «не».

Бо ж виходило так: вір у партію і Леніна не думаючи, і ця віра тебе спасатиме. А коли почнеш думати і скажеш, що в тебе була батьківщина ще перед Леніним, станеш грішником, опинишся в концтаборі. Імперія Леніна і її концтабори ліквідовані.

І тепер людям кажуть: живи по-християнському, у нас християнська культура, читай дітям «Біблію», цілуй ікону Архистратига. Але він дитині чужий, не зрозумілий.

Оглянуся: там католики, там православні, там свідки Єгови чи баптисти. І між ними незгода, сварня, і всі вони християни. І тому дехто каже, що «це перехід з ярма в ярмо». Учителю, по професії я лікар. Ви, як духовна особа, скажіть: ким ми повинні бути?

Відповідь. Відповідь на Ваше запитання є в «Мага Вірі», в катехизисі РУНВіри «Навчання». Людина родиться два рази. Перше народження тілесне, а друге — духовне. Ми будемо достойними, успішними і щасливими людьми, коли родитимемо себе не тільки тілесно, а й духовно.

Робімо так, щоб духовно нас не родили ніякі чужі сили. З чужого походить чуже.

Ким українець повинен бути? Українець повинен бути українцем. Так, як жид повинен бути жидом, а японець — японцем. Коли ми будемо по вірі українцями, у нас буде український шлях життя. Самонародиться в душі нашій незалежність національного «Я».

Своя Віра, своя Воля і Правда в своїй хаті буде тоді, коли нас одухотворюватиме українське розуміння Бога. Щоб жид був жидом, йому рабин у синагозі читає «Біблію»: «Нехай не буде в тебе чужого Бога, і щоб ти не кланявся перед чужоземним Богом», *«Псальми», 81,9.* Тобто, щоб ти не кланявся перед чужою духовністю, перед чужим розумінням Бога.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

СУТЬ ШОСТА

Дажбоже, Єдиносущний Господи мій, Справедливість і Милосердя, натхненний Вірою в тебе, я прийшов до Людей моїх.

50.

Запитання. Учителю Силенко, моя приятелька-харків'янка дістала від Вас листа. Пише, що Ваше слово спасло її, на душі стало веселіше, здоров'я покращало. Я працюю медсестрою. Поводження людей, крики, образливі слова нервують мене, і я втомлююся. Тепер навіть дрібниці душу заполонюють гнівом. Спасіть!

Відповідь. Наші предки трипільці (і це стверджують «Веди») уміли тій людині, яка своїм поводженням чи словом нервує ближчого, спокійно казати: «Не нервуй мене, я хочу довго жити». Отже, у найдавніші часи вже було відомо, що той, хто злостить людину, зазіхає на її здоров'я.

Якщо повірите моїй науці, вона поможе Вам. Коли хтось необачним словом гніьить Вас, спокійно в думці (все інше забувши) кажіть: «Я розумна, бо не гніваюсь. Я благородна людина, бо гнівом не виснажую душі своєї і не затьмарюю розуму мого.

Хто в душу мою кидає злобні слова, того не чую. Я на гнів не відповідаю гнівом. Слава Дажбогові! Дажбог — Любов, я в Любові і Любов в мені». (Важлиие: чуючи образи, не спішіть на них відповідати образами. Ще ніхто гнів не переміг гнівом. Людина — дитина Природи. Єднайтеся з полем, озером, лісом, квітами) .

51.

Запитання. Учителю, прочитав Ваше інтерв'ю в «Україні», а мої друзі — в «Молоді України». Добре, що Ви є! Ми їздили в Харків на партійні збори. І чули: думаймо про національні справи, зробімо нашу землю квітучою, а ріки — чистими. А коли стрінулися з батюшкою, він сказав: не думайте про земне, від нього гріхи походять, думайте про царствіє небесне. Отже, дві різні науки.

Відповідь. Хто не думає, той не живе. Хто хоче, щоб за нього інші думали, бо він лінується або боїться, стає рабом людини думаючої. Живеш на Землі, думай про земне, земля — твій дім. А коли підеш на Небо, будеш думати про небесне. Ще ніхто з померлих не повернувся з Неба на землю і не розказав, як там є.

Тому що ви об'єдналися в громаду РУНВіри, до вас прийде «Мага Віра», книга обрядів, «Катехизис РУНВіри» та інше. І — моє благословення.

52.

Запитання. Слава Ісусу Христу! Дорогий Учителю Силенко, Ви проповідуєте віру в єдиного Господа Дажбога. Я думала, Ви поганин, язичник. Та пан-отець мені сказали, що погани вірять у багатьох богів, а в РУНВірі наука про єдиного Бога. Та я живу з Христом і без Дажбога можу обійтися. Ви поборюєте християнську Віру?

Відповідь. Правильне знання нікому не шкодить. Отже, юдейське ім'я Джагошуа означає: «Той, кому помагає Ягве (Єгова)». Це ім'я і сьогодні дуже поширене в Ізраелі. І воно вимовляється, як «Джашуя».

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Греки ім'я Джашуя вимовили, як Ісус. Отже, слова: «слава Христу Ісусу» означають: «Помазанникові Єгови, якому Єгова помагає, слава!» (Єгова-Саваот — Бог народу Юдейського).

Дажбог — Датель Буття. Дажбог — Світле життєтворяще. Там, де немає Світла, немає життя. І хоч Ви й не вірите в Дажбога, він, як милосердний Господь, опікується Вами.

Я вірую в Дажбога і тому не поборюю ні християнської, ні буддистської, ні жидівської чи іншої віри. Хрисгиянізм в Україні є і буде, бо є і будуть такі люди, розум і душу яких він повністю задовільняє. Слава Дажбогу!

53.

Запитання. Чи будуть Ваші проповідники навертати румунів, греків на РУНВіру? І друге: де ж совість? Національні почування, патріотизм хіба можуть бути справою релігійною!?

Відповідь. Совість — почуття відповідальности людини чи народу за свої вчинки перед іншою людиною чи народом. Люди без совісти значить без віри в добро, правду, честь. Не можна творити добра, не вірячи в добро.

РУНВіра — національна релігія. У ній визначені принципи совісті віруючого в Дажбога. З історії знаємо: національні релігії не призначені на експорт. У них немає духовного імперіалізму і ворожого ставлення до інакше віруючих. Де Ви чули, щоб японці навертали індусів на японську віру, на японські поняття совісти, культури?

Але архиєреї (тобто старші жерці) інтернаціональних релігій бачать в усіх національних релігіях атеїзм, поганство, патріотизм, кумирство і осуджують їх.

Я вірю, що патріотизм (вірність народу, вітчизні) почуття світле, благородне і Господом благословенне так, як любов матері до дитини. У індуїзмі, в японській релігії чи юдаїзмі (в рідній жидівській національній релігії) патріотичні почування є поняттями релігійними. Людина, яка не має любови до Вітчизни, підозріла.

О, як натхненно ортодоксальний жид молиться в синагозі, святу вірність Вітчизні висловлюючи! *«Коли забуду тебе, Єрусалиме, нехай праву руку мою відніме в мене! Нехай язик мій прилипне до гортані моєї, коли не згадаю тебе, як не поставлю Єрусалима понад усі радощі мої», «Біблія», Псальми, 137,5,6.* Я з пошаною ставлюся до патріотів (усіх націй і рас), які вірно служать світлим ідеалам своєї Вітчизни.

54.

Запитання. Учителю Силенко, я чула про Вашу РУНВіру. Поможіть, у нашій хаті пекло. Чоловік став баптистом, каже, що прийняв Христа. А донька пішли до свідків Єгови. А сестра одружена з православним. Коли прийде свято, хоч з хати тікай. Піп приходив з кадилом і кропилом, а чоловік йому сказав, що кадило і кропило — то поганство, кумир.

Ходила до церкви, і там католики і православні махають кулаками самі на себе. Одні кажуть: Римові церкви не дамо! А інші: Москві — не дамо! Я б хотіла десь виїхати, якби в Америці мала якусь працю на фермі.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Відповідь. Я проповідую святу Віру в Господа Дажбога, щоб в українській родині було добре духовне здоров'я. Кожна людина має право вірити так, як хоче, і в те, що хоче. Я не втручаюся в родинні релігійні незгоди.

Я приніс не меч, а мир. І добре знаю: чим вища в родині національна совість, гідність, тим тяжче душехватам її роз'єднати, розсварити і розпоряджатися її душею, розумом, грішми. І добрим прикладом є шведи, англійці, німці, жиди, японці. Спасибі Вам за щиру, майже дитячу безпосередність.

55.

Запитання. Є в нас тепер «секта» Йогів. Скажіть, що означають слова «Гаре Крішна»? Є такі, які радять залишити родину, не думати про національні, державні справи. Обіцяють ощасливити, поєднати з божеством, утекти від світу. Бо Сковорода сказав: «Світ мене ловив, але не спіймав». Учителю, хочу почути Вашу думку.

Відповідь. Поняття «Світ мене ловив, але не спіймав» мені не подобається. Коли тебе ловив світ добрий, то від нього тікати не треба. Будь з ним і роби, щоб він був ще добрішим. А коли тебе ловить злий світ, то чому тікаєш? Почни бій зі злом і в цій боротьбі зміцнієш душею і тілом.

Ті, які кажуть «Передай нам свою душу, відійди від суспільного життя, обминай людські взаємовідношення», і обіцяють поєднати тебе з божеством і готові тобі дати ім'я божества, хочуть, щоб ти перестав бути сам собою.

Скажи їм: «Коли вам віддам свою душу, то що буду вартий без душі?» Стан збайдужіння, який часто межує з очманінням, вони оголошують людським щастям. Слова «Гарі Крішна» в точному перекладі означають «Гарний Темний». Це одна з гіндуських сект.

56.

Запитання. Ісус Христос приніс людям мир, згоду, любов. Та люди не читають «Біблії», не знають науки Христової. Війни роблять. А хто меч візьме, від меча загине. Треба любити людей, а не проклинати їх. Я євангелістка. А в православних є анатема. І Ви, брате Силенко, мусите полюбити Христа.

Відповідь. Бачу, мої слова будуть Вам не зрозумілими. І тому прочитаю Вам з «Євангелій» благу вість Христону. *«Не думайте, що я прийшов послати мир на землю. Не мир я приніс, а меч. Прийшов я поставити сина проти батька його, і дочку проти матері її, і невістку проти свекрухи її». «Хто любить батька або матір більше, ніж мене, не достойний мене. Хто любить сина або дочку більше, ніж мене, не достойний мене». «Хто не зі мною, той проти мене», «Євангеліє», Маттей, 10,34,35,37 і 12,30.* І *«Хто не любить Ісуса Христа, нехай буде проклятий», апостол Павло, 1-ше П. до Коринтян, 16,22.*

Отже, люби, бо проклену. Прокляття — страшна кара. Та я її не боюся, я вірю: ніхто нікого не має права примушувати любити. Любов з примусу — це страждання. «Кто нє с намі, тот протів нас» — ідеологія ненависти. Буддисти не є з Христом, але вони не проти Христа. Вірні РУНВіри не є з Христом, але вони не проти Христа.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

57.

Запитання. Тепер у нас духовне відродження, і тому дуже поширені слова «справедливість», «віра гори ворушить», «правда перемагає», «християнська мораль», «будьмо культурними». А життя тече своєю рікою. І ніби й Христос не робить людей кращими. Що ж є?

Відповідь. Будьмо вдумливими людьми. Ніколи й ніде не забуваймо, що головне в житті не слова «правда», «віра», «справедливість», «Бог», «мораль», «культура», «братерство», а те, які вкладеш поняття у ці принадні слова. І коли люди України цієї Мудрости не зрозуміють, будуть завжди обдурені, ніколи не розпоряджатимуться самі собою і не будуть успішними ковалями своєї достойної долі.

58.

Запитання. Учителю, мені 28 років, одружений, у мене двойко дітей. З міста переїхав у село, щоб діти мали свіже молоко. Я маю свою кузню і двох юнаків-учнів. Скажіть, що потрібно, щоб я мав славу доброго коваля?

Відповідь. Потрібні Любов і Віра. Якщо не маєш любови до ковальської праці, якщо не маєш віри у свої спроможності, не ковалюй. Бо коваля з тебе не буде. Праця без любови — страждання. Ковальська праця тяжка, та коли коваль любить її, вона стає приємною.

Щоб праця була успішною, її треба знати. Є два способи пізнання: споглядання і міркування. І другий — випробування і виконання. Робиш кочергу, вкладай у працю всі свої знання і здібності. Коли зроблена кочерга тобі не сподобалась, не переконуй інших, що вона добра. Не лінуйся її переробити.

Твій твір повинен радувати тебе довершенністю. І з цієї творчої радости буде в тебе родитися віра в себе. З віри в себе поставатиме оправдана впевненість. Поставатиме відданість і почуття гідності, без яких не можна успішно йти до мети.

Давай людям працю тільки ту, яку ти зробив з найбільшим умінням. Стараючись все робити якнайкраще, ти сам себе вдосконалюєш, збагачуєшся досвідом, знанням, добрим навиком, І заощаджуєш час і енергію.

Нікому не кажи, що твій виріб найкращий, бо станеш підозрілим. Без твоєї присутности люди твій виріб оглядають, випробовують і славлять, коли він вартий слави.

Вартісна праця робить людину вартісною. І учні твої повинні знати: удар молотком має бути правильний. Піднімає молот — вдихає повітря, б'є молотом — видихає. Якщо робитиме навпаки, сила покине його.

Наші славні предки (трипільці — скити) були першими в Європі ковалями. Отже, твоя професія давня і благородна. Раджу оглянути музеї, оглянути трипільско-скитські вироби, їм 5, 3 тисячі років.

Радість приходить від радости. Ковалеві потрібна радість, і тому селянам і учням ніколи не говори прикрих слів. Не псуй їм настрою необачним словом. Зіпсутий настрій повертається до тієї людини, яка його викликала в іншій.

Учень, який любить свого учителя, краще засвоює його науку. Пізнай уважно Сім Законів Правильного життя, які об'явлені в «Мага Вірі». Вір моїй науці, і ця віра поможе тобі втілювати її в життя на щастя собі і ближнім.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

59.

Запитання. Учителю Силенко, моя професія — лікар. Працюю в лікарні. Належу до «Славутича». «Мага Віра» мені передана з Києва. Враження велике: у Ваших генах втілилася (шляхом інкарнації) духовна потужність народу. Хочу почути Вашу думку. Усі люди бувшої імперії чогось ждуть. Той — нової хунти, а той жде спасіння з Америки. Люди переконані, що уряд України повинен забезпечити народ життєвими потребами. Скажіть: якою завтра буде Україна?

Відповідь. З приємністю скажу: листи до мене приходять не тільки з міст України, а й з Мурманська, Норільська, Казахстану, Анадира, де оформлюються громади РУНВіри, з Камчатки та інших областей. На всіх просторах колишньої тюрьми народів живуть мої рідні люди!

О, люди мої! Многовікове рабство завдало шкоду суті «Я» вашого. Ослабило силу волі, віру в себе. Стримало прагнення мати послідовність, наполегливість у діях. Ослабило почуття зрідненості. Та сьогодні пролунав могутній дзвін волі.

Упали мури тюремні. І на руїнах імперії ми метушимося без кола і двора. Нагадуємо обездолених рабів вавілонських чи римських. З чого почати самопорятунок? З віри. Усі ми повинні беззастережно повірити, що Україна (наша рідна хата) буде такою, якою ми її зробимо.

Буде вона незалежна, як у нас буде незалежне мислення. Буде вона багата, квітуча. Розумна і натхненна. Її ріки, як у давні часи, тектимуть медом і молоком, бо така їхня природа, її степи пахнутимуть духмяним золотоколоссям.

Скільки колосків, стільки впродовж тисячоліть упало синів і доньок в ратних боях з наїзниками, щоб ми, їхні потомки, мали право бути власниками землі України-Руси.

Буде вона незалежна, її розум і талант вільно розвиватимуться собі на щастя і на славу людства. І блага вість про Україну державну лунатиме у світах, як про Господом люблену землю миру, краси і добра. І слова «громадянин України» на всіх мовах вимовлятимуться з пошаною.

Або — буде Україна рабська, підлегла тим чи тим мілітарним чи релігійним наїзникам, які лицемірно кидатимуть кличі «рівність», «спасіння», «братство», «спільна оборона», «взаємодопомога». Буде вона одурена (її синів нищитимуть або куплятимуть вороги). І буде вона обкрадена: скарбами її землі і трудом її рук розпоряджатимуться чужі люди.

Тіло і душа її миловидних дітей будуть знасилувані іноземними душоловами. Мала релігійна культура — страшне нещастя народу. Один віруючий прагнутиме, щоб ікони, до яких він б'є поклони, були у всіх хатах, канцеляріях, установах, а другий йому відповідатиме: «Моєю іконою є золотий герб України».

І такого обвинуватять в атеїзмі, поганстві. І буде гнів. І темні діятимуть за каноном середньовіччя: «Убити тіло грішника, щоб спасти його душу». І Україна в'янутиме, як дерево з перерізаним корінням. І слова «громадянин України» на чужих землях вимовлятимуться з глумливою усмішкою.

Упродовж віків ми були руїнниками. Ми руйнували ті імперські сили, які нас в нашій хаті гнобили і називали бидлом, використовували наших дітей, як дешеве м'ясо на

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

плацдармах світових воєн. Сьогодні прийшов час, щоб ми були архітекторами Державної Будівлі. Не ждімо з чужий спасенних програм, ідеологій.

І не ждімо ні від кого порятунку! Рятуймо самі себе, нас же 50 мільйонів! Ми богатирі — живемо на пребагатій землі. Усі (дорослі і діти) вирушаймо до праці тяжкої в поле, на заводи і фабрики. Тепер усе, що вродить наша земля, і все, що створять наші руки, належить нам! Україна — це Ми. Наше Минуле, Сучасне і Майбутнє.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

СУТЬ СЬОМА

Дажбоже, Єдиносущний Господи мій, Справедливість і Милосердя, натхненний Вірою в тебе, я прийшов до Людей моїх.

60.

Запитання. Нині Україна переживає, можна сказати, релігійний ренесанс. Дістали право на існування Українська автокефальна православна церква і Українська греко-католицька церква. У містах України виникли громади РУНВіри (Рідної Української Національної Віри), яку Ви об'явили десь 30 років тому в США, Канаді. Як Ви оцінюєте такі зміни в духовному житті України?

Відповідь. З історії людства знаємо: є релігія, яка Народ тримає в рабстві, стає знаряддям поневолення в руках іноземних вторжників. Є релігія, яка визволяє Народ з рабства. Отже, справа не у термінах «релігія», «духовне життя», а в тому, яка в них вкладена суть. І чи суть ця рідна чи принесена з Чужини?

Віра — світогляд людини: по вірі пізнається духовний рівень людини, спосіб її мислення, культуру її почувань, шлях її життя. Зміни в духовному житті України-Руси, якщо вони йтимуть по Шляху Духовної Незалежності Народу, треба вітати, як святу Господню благодать.

61.

Запитання. Українці дедалі частіше відчувають, як довідуємося з редакційної пошти, що їм бракує духовної енергії, допомоги якоїсь могутньої й доброї сили... Що Ви думаєте з цього приводу?

Відповідь. На подібне запитання я вже дав подібну відповідь. Господь Дажбог (Датель Буття) Єдиносущий і Всеправедний дав нам, дітям своїм, все, що на світі найкраще. Землю багату, родючу, солодководі джерельні ріки, лагідне підсоння. І обдарив нас гарною вродою, талантами, працьовитістю. І — духовно-тілесною енергією. Усе від нашого милосердного Господа Дажбога отримане, ми повинні високо цінувати і оберігати.

Забруднимо Небо, затруїмо Чорнозем, перетворимо Ріки в мертве болото, то тіло наше утратить життєрадість. З Єства випарується духовна енергія, ослабне наш імунітет і занедужають гени наші. І діти нами роджені будуть кволі, хирітимуть, як квіти без води.

Господь спасає тих, які хочуть самі себе спасати. «Хочемо, але не знаємо з чого почати?». Почнімо себе рятувати, рятуючи Природу, яка оточує нас. У РУНВірі утверджений культ Природи. Є обожнення рік, криниць, степів, гаїв. Повернімо Природі її непорочність (природність). Спасаючи здоров'я Природи, ми спасемо наше Майбутнє.

У «Мага Вірі» об'явлені Сім Законів Правильного Життя, їх впроваджуючи в щодення, ми оздоровимо, покращимо суть нашого Єства. У жодних чужих сил не жебраймо ні віри в Бога, ні спасіння, ні законів моралі і культури — не будьмо віруючими по-чужому, не будьмо моральними і культурними по-чужому.

Достойний народ сам творець своєї звичаєвости (моралі), своєї культури (обрядности). У «Мага Вірі» оповідаю про ті джерела, які Українцям дають духовну енергію. Єднають їх з Могутньою і Доброю Силою.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

62.

Запитання. Мені не раз доводилось чути від іноземців, які бувають в Україні, таке міркування: компартійно-тоталітарна система протягом багатьох десятиліть нещадно боролась з тими, хто не поділяв атеїстичні погляди. Але все виявилось марним — мільйони людей зберегли у своїх душах віру в Господа. Чому так?

Відповідь. Архітекти компартійно-тоталітарної системи знали, що людській психіці властиве благоговіння перед Вищою Силою, яку людині хочеться обожнювати. Бачити в ній любов, красу, мудрість, світло. І вони під гаслом боротьби з релігією, утверджували нову релігію. На місце Ісуса Назарея поставили Леніна, проголосивши його Непомильним. Непомильність значить Абсолют. У деяких релігіях визначено, що Бог — це Абсолют.

Леніна, як большевицьке божество, зображали так, як у Єгипті фараона — сина Бога Ра. Статуя Леніна мала гігантський розмір, щоб так приголомшити звичайну людину. Показати її мізерність в порівнянні з Непомильним.

І хай мені буде вільно висловити незвичну думку: більшовики були віруючими людьми - вони вірили в ясновидця Леніна. «Релігія — це опіум», і вони поборюючи опіум їм не вигідний, утверджували опіум їм потрібний для скріплення своєї тоталітарної влади.

Обожнення Леніна започаткував учень духовної семінарії Джугашвілі-Сталін. Він об'явив, що *«Ленін-ясновидець», «лице Леніна освітилось якимсь незвичним світлом», «Правда», ч. 34, 12 лютого, 1924 р.* Сталін уживав терміни архиєрейські. *«Православних запалює дух Андрея Первозванного»*. Сталін речав: *«Дух великого Леніна запалює нас», «Правда», ч. 310, 8 листопада, 1941 р.* Поети, письменники, артисти, малярі обожнювали ікону Леніна.

«Світло дарував людям Ленін», журнал «Україна», травень, 1970 р., Київ. «Світить Ленін, світить сонце та й по всьому світі», «тебе, сонце, любим ми, тебе рідний Ленін». Ніяка людина не мала права говорити, що Ленін помиляється. Большевицьке божество поставлене вище Бога. *«Найвищу владу ленінську не може Бог судити», Ф. Дзержинський.*

І божество Ленін дає накази: *«Тих, хто чинить опір, розстріляти», «2 мільйони куркульні», «нещадна війна проти куркулів! Смерть їм!», Ленін, «Вибрані твори», том 2, стор. 248, 322., Київ, 1947 р. «Святиня совєтського народу і всіх трудящих світу, Мавзолей Леніна», М. П. Підгоріти. 1961 р. , 22-й з'їзд КПСС.* У «Мага Вірі» пишу: кожна імперія укріплюється культом божества; коли його немає, треба створити, або — оголосити падіння імперії. Усе, як бачимо, залежить від релігійних понять, концепції Господа.

63.

Запитання. Чим, на Вашу думку, відрізняється релігія від релігії?

Відповідь. Сонце — життєдайна сила, одне. Та люди, які живуть на різних материках, його відчувають по-різному. Релігійні поняття і обряди у жителів Нової Гвінеї і Гренляндії не однакові. Бог один. Релігій багато тому, що є багато неоднакових концепцій Бога.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Сутність тієї чи іншої релігії народилася з свідомости, з роздумів і хвилювань. У ній втілені характер Народу, рівень його культури і духовного таланту. Різні раси, нації і тому й шляхи віри різні і різні розуміння Бога.

Наприклад, «Іслам — релігія перфектної покірности Аллахові», «Заратустріянізм — релігія етичного конфлікту, змагання двох сил — Світла і Тьми», «Китайська релігія — релігія космічної гармонійносте», «Індуська релігія — релігія спокійної єдносте і об'єднаного миру».

«Буддистська релігія — релігія скасування світового страждання». «Юдейська релігія — релігія покірности законові, батьківському Богові, предківським обрядам». «Шінто — рідна Японська національна релігія — релігія вірносте державі і родинному об'єднанню».

«Помазанківська (тобто юдейо-християнська релігія — релігія батьківства Божого, смиренносте і не противлення злу». «РУНВіра— релігія вірности Батьківщині. Культ Предків і вдосконалення Єства». Я вже говорив: Буддизм, Юдейо-християнізм, Мусульманізм — релігії інтернаціональні, та кожна з них вийшла з національного кореня. Індуїзм, Конфуціонізм (Китай), Юдаїзм, Шінто, РУНВіра — рідні національні релігії. Інтернаціональні релігії агресивні. Знаємо про жорстокі війни, які велися між мусульманами і християнами за володіння над новими душами. Національні релігії не призначені на експорт, вони не посилають проповідників, щоб чужим людям накидати свої розуміння Бога, моралі, культури.

64.

Запитання. У церквах парафіяни співають пісню «Боже, нам єдність подай». Зворушлива пісня. Яка Ваша думка?

Відповідь. Я вважаю, що мелодійна пісня «Боже, нам єдність подай», здеморалізовує духовні сили Народу. У католицькій церкві її співають, думаючи про єдність Народу підлеглого Ватиканові. У греко-православній церкві її співають, думаючи про єдність Народу підлеглого догмам, канонам, ритуалам греко-ортодоксії. Отже, в словах «єдність подай» закладений дух роз'єднання Народу.

Бог не роз'єднував Українців. А коли вони самі себе роз'єднали, підпорядкувавшись чужим релігійним авторитетам, то жебрання єдности в Бога не моральне. Єдносте ніхто нікому не дає. Її не можна ні вижебрати, ні вимолити, ні купити.

Єдність постає сама по собі, як вияв високих моральних і культурних основ Народу. Народ без єдности значить Народ без національної моралі (усталеної звичаєвости). Хто Народ в ім'я іноземних релігій чи ідеологій роз'єднує, розсварює, той його здеморалізовує, ослаблює в ньому вроджене священне почуття зрідненості і національної гідности. У «Мага Вірі» пишу, що з Рідного постає Рідне, а з Чужого — Чуже. Рідне єднає Народ біля Рідного.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

65.

Запитання. Що думаєте про українську інтелігенцію, як провідну силу Народу?

Відповідь. Українська інтелігенція найбільш нещасна і найбільш велична в Світі. Нещасна вона тому, що не виховувалася у вільних українських національних школах. Чужі школи її навчали по-чужому дивитися на рідний Народ і його історію. Вона жила і вмирала, не знаючи правди про свій корінь, про історію розвитку свого Єства. У ній є рабські звички, рабське ставлення до себе і до іноземних моральних і культурних вартостей.

Коли інтелігент сам в собі переможе раба, який був впродовж віків виплеканий окупантами України, і сам себе організує, самодисциплінує, він стане переможцем, істинним провідником Народу. Велична українська інтелігенція тому, що вона (правда, не вся, а тільки її частина) є самородком (діямантом).

Ні чужі школи, релігії, ні чуже оточення не були в силі вбити в її душі благородне горіння (синівську любов до Вітчизни, до уярмленого Народу). І от такі, як Тарас Шевченко, Іван Франко, Леся Українка, Борис Грінченко, Павло Грабовський та інші, є нашими національними діямантами. Не у школах вони вивчали свою рідну мову. З уст народу вивчивши мову, зуміли її збагатити і дати їй достойне життя.

66.

Запитання. Є християнські заповіді «Не вбий. Не кради. Люби ближнього свого». Отже, закони віри, які дав Христос, мають в своїй основі милосердя, гуманістичні істини. Що можете про це сказати?

Відповідь. Заповіді «Не вбий», «Не кради», «Люби ближнього свого» не були створені Христом, і немає підстав їх вважати християнськими. Жиди, які не є християнами, вірять, що ці Заповіді продиктував на горі Синай (Колючій) пророкові Мойсеєві Саваот — Господь Авраама, Ісаака, Іакова. Тобто Бог Народу Ізраельського.

Юдейо-Ізраельські царі Давид, Соломон нічого не чули про Мойсея і його Заповіді. Знову кажу: «Тора» (П'ятикнижжя Мойсея) була написана рабінами Езикиелем, Ездрою 2500-2450 років тому на основі вавилонських легенд, вірувань, оповідань про Єву-Адама і світовий потоп. І про це пише й Іван Франко у книзі «Сотворення Світу».

Усні «Веди» (і це я часто підкреслюю) були створені, як доводять індуські і європейські вчені, 6, 5 тисяч літ тому на території сучасної України. У «Ведах» є всі Заповіді Мойсеєві. Вони були створені Трипільцями (першотворцями хліборобської культури і цивілізації).

Сумеріяни (Сумери-Шумери), які вийшли з берегів Дніпра і на межиріччі Тигру і Євфрату продовжували вдосконалювати свою (Трипільську) культуру духовну і матеріальну, мали Заповіді Ведійські, і про це стверджують їхні клинописи. Ассиріяни, Вавилоняни в Сумеріян запозичили основи моралі, а від них — Езикиел, Ездра. У «Мага Вірі» я подаю численні джерела визначних археологів, істориків, лінгвістів Євразії, якими стверджую все тут мною сказане.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

67.

Запитання. Санскритські слова «Мага Віра» означають «могутня віра». Цікаво було б почути декілька слів ведійських (санскритських), які сьогодні живуть в українській мові?

Відповідь. У «Мага Вірі» подаю кілька тисяч санскритських слів, тотожних з українськими. Тата — тато. Дата — дати. Сік — сік, напій. Вар — вар, узвар. Така — така. Пава — повітря. Дася мася — десять місяців. Дасака — десятка. Пак — пекти. Рос — роса. Ід — їда. Яра — яра. Лута — люта. Гіма — зима. Тепа— тепло. Піта — пити. Нара — наречена. Калюша — калюжа.

Чудом в Україні збереглися назви сіл, які мають трипільський (санскритський) корінь. Кияж, Ями, Вітава, Гатне, Свалява, Дивин, Свидя, Ладижне, Теплик, Кривуля, Сварom'я, Тур'я, Лелітка, Видибор, Гать, Писанці, Ратьківка та інші. Чарівні назви сіл, їх згадую в «Мага Вірі».

68.

Запитання. Об'явивши концепцію віри в Єдиного Господа Дажбога, визначивши духовні основи РУНВіри та заснувавши громади РУНВіри, Ви хочете, щоб Українці вірили, що в «Біблії» для них нічого поучаючого немає. Чи не так?

Відповідь. Я в «Мага Вірі» подав українське розуміння «Біблії» на основі історії релігій Світу, культури і моралі. Є багато ворогуючих між собою християнських сект: у них неоднакове трактування «Біблії». І віра Мойсеєва (юдаїзм) тепер поділена на три секти, отже між юдеями також є суперечлива інтерпретація «Біблії».

Є в «Біблії» мудрі і високоморальні поучення, і про це зазначую в «Мага Вірі». Наприклад: *«Нехай не буде в тебе чужого Бога, і, щоб ти не кланявся чужоземному Богові», «Біблія», Псальми, 81,9.* Отже, в чужому Богові, точніше — в чужому розумінні Бога чужа духовність, чужі поняття моралі, культури, обрядів.

«Біблія» навчає Жидів, щоб вони всюди і завжди були ЖИДАМИ, мали свій Незалежний Духовний Шлях Життя. І — щоб Жид вірив, що Творець Світу, *«Господь Саваот— Бог Ізраеля», Єремія, 16,9.* Хіба можна таку філософію самовизначення зневажати?

«Мага Віра» має українське розуміння Єдиносущого Господа з ім'ям Дажбог. Бог ніякому Народові не заборонив називати Його по рідному і розуміти Його по рідному. У РУНВірі Українець не підлеглий жодним у Світі чужим духовним поняттям і авторитетам.

69.

Запитання. Перед цим, Ви сказали, що ленінізм — це жорстока релігія, в якій немає концепції Бога. Християнські теологи вважають, що Христова віра визначена у «Євангеліях», милосердна. Якими фактами Ви ствердите, що Вами об'явлена РУНВіра, має високі моральні якості?

Відповідь. На це Ваше запитання треба відповідати конкретними доказами. Я кажу: вчорашні большевики були позавчорашніми християнами. Відкинувши «Євангелії», вони спритно використовували євангельську тактику.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Наприклад, «Євангелія» дає таке поучення християнам: *«Хто віруватиме та охреститься, спасеться, а хто не віруватиме, буде осуджений», Марко, 16,16.* Отже уживаються погрози: людину залякується осудженням. Зазіхається на її совість, на духовну волю її «Я». І це залякування втілилось і в ленінській релігії.

«Хто визнає совєтську власть і піде до колхозу, спасеться, а хто не визнає, буде осуджений». «Євангелія» пише: *«Коли хто не любить Господа Ісуса Христа, нехай буде проклятий», апостол Павло, 1 до Коринтян, 16,22. «Коли хто не любить любимого Леніна, нехай буде покараний, як ворог народу»*. Бачимо вторгнення в душу людини — явне зазіхання на її ніжні почування, на любов. Люби, а ні — будеш проклятий.

У РУНВірі (в «Мага Вірі») навчаю: ніхто нікого не має права залякувати погрозами, прокляттями. Залякана людина (пеклом чи концтабором) утрачає здібність вільно мислити, правильно відчувати дійсність. Застрашена душа робиться замкнутою, пригнобленою. І часто стає лицемірною: інстинкт самопорятунку стає домінувати над гідністю.

«Євангелія» пише: *«Хто не правдомовець, як не той, хто відкидає, що Ісус є Христосом? Це антихрист, що відрікається від Отця і Сина», **1 Іоан, 2,22.*** У цих словах є напад на Жидів, які не визнавали рабіна Ісуса Помазаником Єгови (Саваота), тобто, Христом (Месією). *«Хто є ворогом народу, відщепенцем, як не той, хто відкидає, що Ленін є вождем світового пролетаріату. Це антибольшевик, що відрікається від партії і Леніна».*

І далі: *«Хто вірує в Сина, той має вічне життя, а хто не вірує, той життя не побачить, а гнів Божий на ньому перебуває», **Іоан, 3,36.** «...той життя не побачить»? «Хто визнає Леніна, той має щасливе совєтське життя, а хто Леніна не визнає — перебуватиме в ізоляторах Мордовії, Сибіру. І діти, і жена його не матимуть права з ним бачитися. І гнів партії Леніна на ньому перебуватиме».*

«Коли хто приходить до вас, а не приносить науки цієї (Христової, Л. С), не приймайте до дому його і не вітайте його. Хто бо вітає його, той участь бере в злочинах його», 2 Іоан, 10,11. «Коли хто приходить до вас з антисовєтською літературою, не приймайте до дому його і не вітайте його. Хто вітає його, той бере участь в поширенні антисовєтської літератури». Я вважаю, що основи такої моралі і культури перестаріли.

У РУНВірі (в «Мага Вірі») визначена суть шляхетної Української моралі: вітай людину чужу і інакше віруючу чи інакше думаючу, толерантно стався до її переконань. Та маючи розвинену гідність, не потрапляй під її вплив. РУНВіра — Віра високої духовної культури. Вірний РУНВіри, не принижуючи інакше думаючих, звеличує гідність Української моралі і благородство Віри в Єдиносущого Господа Дажбога.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

СУТЬ ВОСЬМА.

Дажбоже, Єдиносущий Господи мій, Справедливість і Милосердя, натхненний Вірою в тебе, я прийшов до Людей моїх.

70.

Запитання. Яке Ваше ставлення до «Біблії», «Корану»?

Відповідь. До «Біблії» ставлюся так, як до «Корану», та святих книг Буддизму, Шінто. У «Мага Вірі» подаю незалежне трактування цих книг. «Біблія» — твори юдейських письменників (рабінів-пророків). Християни визнають «Біблію», як слово Боже. І про їхнє визнання пишуть юдейські теологи й історики.

Наприклад, видатний знавець юдаїзму, вірний син Жидівського Народу Mr. Ravage, звертаючись до християн, пише:

Наші легенди і наша народна творчість є священною наукою, яку ви мелодійно наспівуєте своїм дітям. Наші поеми, наповнюють ваші церковні гимни і молитовники. Наша національна історія стала необхідною частиною навчання ваших пастирів, священиків і вчених.

Наші царі, наші державні діячі, наші пророки і наші воєнно-начальники є вашими героями. Наша стародавня маленька країна є вашою Святою Землею. Наша національна література є вашою Святою Біблією. Що паш Народ мислить, творить і навчає, то стає безпомилковою необхідністю в підтвердженні поважности вашої промови і традиції. І ніхто з вас не вважає себе освіченою людиною, якщо він не обізнаний з нашою расовою спадщиною.

Жидівські ремісники і жидівські рибаки є вашими учителями і вашими святими. І незліченні статуї витесані з їхнім зображенням і в незлічених катедрах поставлені на нам'ять про них. Жидівська дівчина є вашим ідеалом материнства і жіночности. Жидівський бунтівник-пророк є центральною фігурою у ваших релігійних поклоніннях. Ми розкидали осторонь вашу расову спадщину, і замінили це нашим Господом і нашими традиціями.

Mr Ravage, «Century Magazine», January, 1928, Lloyd M. Graham.

У міській бібліотеці Ню Йорку, читаючи ці рядки і їх перекладаючи на українську мову, я думаю: Жиди, як нація, високо обдарована. їхнє мислення практичне, відважне і натхненне. Щасливий я, що вірую в єдиносущого і всеправедного Господа Дажбога, і ніхто в світі не може мені сказати, що я віруючий по-чужому, моральний по-чужому, освічений по-чужому. У мене Незалежний Духовний Шлях Життя. І я на цей Шлях кличу всіх тих моїх одноплеменників, які в моєму віровченні бачать вихід з Дому Чужовір'я.

71.

Запитання. Відомо, що кількість вірних РУНВіри зростає, надто за рахунок молодих людей. Чим це пояснити?

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Відповідь. Молодих людей (особливо тих, які мають освіту і здібні думати) ваблять нові духовні дороги. РУНВіра — Нова Духовна Дорога. У листах отриманих від молодих людей, читаємо: "Ходив до церкви святого Андрея. Обличчя людей на іконах чужі. У святих одяг чужоземний. Священик оповідав про життя біблійних юдеїв. І ще таке: я не вірю, що жінка зроблена з чоловічого ребра, отже, мене легко назвати атеїстом. Та на душі появилось облегшення, я став віруючою людиною — вірую в Єдиного Господа Дажбога, належу до Громади РУНВіри".

72.

Запитання. Коли помирає християнин, священик молитовно відправляє його на лоно Авраама. Чи є у Вашому віровченні визначено, куди відходить померлий?

Відповідь. Спочилий сповідник РУНВіри (і так зазначено у катехизисі РУНВіри "Навчання" і в "Священній Книзі Обрядів") відходить у Царство Духа Предків Рідних. Немає такого племени чи народу, який би не мав своїх Первородителів. Первородителі (Тато Орь і Мати Лель) є для нас тією святістю, якою для жидів є Авраам, Сара, Іаков, Рахеля. Вислів "Ой, лелечко" означає — ой, матінко. Родоначальники Орь, Лель, володарі Бож, Кий, Святослав і ми— їхні потомки — Одне Многотисячолітнє Єство.

Предки передали нам свою вроду, свою вдачу, мову і віру, і притаманності ген своїх. У Єстві, яке формувалось 280 поколінь на берегах рік України-Руси (від Трипілля починаючи), сьогодні живе наше Єство — суть нашого "Я". Ми — наші Предки, а наші Предки — Ми.

Народження дитини — це оновлення старого тіла. І тому тіло внука має ті притаманності, що й тіло діда, який відійшов у Царство Духа Предків Рідних. Людина подібна на пшеничне зерно. Лігши в землю (лоно всеплодючої матері), зерно не вмирає, а оновлюється. І продовжує жити в новому колоскові.

Якщо усяке тіло (свідоме і несвідоме) піддається законові зміни, перетворенню, щоб знову жити, тоді смерти немає. Старість — це час повної людської зрілости. Дозріле яблуко лишає гілку: його кличе життєтворна сила Землі. У яблуневому зерні живе квіт яблуні, її родова вічність.

І Царство Духа Предків Рідних — це Вічна Дійсність, в якій закодовані Минуле, Сучасне і Майбутнє Народу. У маковій зернині живе многомільйонна історія макового цвіту. Син і донька Народу записані у Суті народної Вічності. Той, хто свідомо чи не свідомо, відщепився від кореня Народу свого, упокоївшись, зникає в океані Чужих Народів. Між ним і його Предками зірваний міст.

73.

Запитання. Є такі, які вважають, що вчення Ісуса Христа відповідає вдачі Українській. Що скажете про це?

Відповідь. У "Євангеліях" поданий детальний родовід Ісуса Назарея. Походить він з роду царя Давида. Він був рабином. Його мати Марія була вихована в синагозі. У "Біблії" Ви не знайдете пошани до природи, оточення. І для Ісуса земля є місцем спокус і гріхів.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

І київські монахи, наслідуючи Ісуса Христа, жили у темних печерах. Постили. Тіло (посудину гріхів) тримали в бруді. Не цікавилися красою Природи. І долею рідної Вітчизни і роду свого. Дбали про спасіння душі, їх манив рай на Небесі.

Іван Франко у "Данте Алігієрі" пише: "Світ і природа (...), що були джерелом усього живого, всієї краси, всієї радости, в очах християнина, се... чортяча мана, джерело зла, гріха та чортівської спокуси".

У "Мага Вірі" пишу, що Українці є християнами тільки по назві. По складу своєї психіки, Українці були і завжди будуть рідновірами (життєрадісними, розспіваними дітьми Матері-Природи). Українці залюблені в Природу, обожнюють її, і до її явищ ставляться, як до добродіїв.

Чарівна Ярославна була тільки по назві християнкою, а по вдачі, по духові вона дитина Дажбожа. У хвилини великого горя Ярославна не каже: "Небесний Єрусалиме, Ісусе Христе, богородице Маріє". Ні, вона, як світла доня України-Руси, натхненно молиться: "О, Дніпре-Славутичу, полюляй Господине, мого любого лада до мене!". "О, пресвітлеє Сонце, чом, Господине, простер свої гарячі проміння на воїв мого любого лада?". З живою рідною Природою чуємо задушевну розмову її дітей.

І в піснях наш Народ звертається до явищ Природи, як до живих сил добродійних. "Не світи ти, місяченько, не світи нікому", "Повій, вітре, в Україну", "Іди, іди дощику, зварю тобі борщику". "Дівчина-тополя", "юнак-дубок", "земля-мати", "Дніпро-дід дужий". Усе це стверджує, що в Українців ставлення до Природи не християнське.

І в тому багатство нашої психіки, мови, краса і велич душі України-Руси, її геніяльна Самобутність. Дехто, чуючи таке моє мислення, пише, що я "людина-феномен". Усміхнувшись, кажу: "Ні. У моєму "Я" втілене "Я" мого Народу, і це мене робить таким, яким я є".

74.

Запитання. У Вашому віровченні особлива увага приділяється культурі спілкування людини з людиною. Вважаєте, що ця ділянка в нас занедбана?

Відповідь. Коли в Народі немає чітких (усім відомих) правил спілкування людини з людиною, виникають свари, роздори, нервування, роз'єднання в родині, в громаді. У Сімох Законах Правильного Життя я визначив основи культури спілкування людини з людиною.

Ми нсі повинні поводитись так, щоб один одному дарити добрий настрій. Не розслаблювати себе гнівом, журбою, адже з цього постають майже всі хвороби.

Я кажу: розмовляючи з другом чи недругом і, чуючи добрі чи злі слова, остерігайся грубим словом ранити душу його. Буря гніву, яку ти образливим словом викликав у співбесідника, повернеться в душу твою і пригнобить її.

Будь уважним, приємним слухачем — матимеш широке коло приятелів. Говори небагато, виразно, чітко, переконливо. Потрапив у клопіт, заспокійся. Знай: хто дуже розхвилювався, той ослабив працю мозку. Умій повернути спокій своєму "Я".

Коли ти Українець, твій Шлях Життя повинен бути українським. Дажбог — Святий Дух України-Руси, Дажбог — Правда, Любов, Воля, Милосердя, Дажбог — твій рідний

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Бог, і ти живеш у рідному Богові і рідний Бог живе в тобі. Будь майстром свого духовного "Я".

75.

Запитання. Про Вами засновану конфесію (РУНВіру) тепер можна прочитати в республіканських газетах, журналах. Та є такі, що почувши слово "Дажбог", кажуть: "Силенкова РУНВіра — то поганство" Що скажете на це? І чи РУНВіра (Рідна Українська Національна Віра), як церква, в Україні зареєстрована?

Відповідь. У санскриті (в мові Трипільців) слово "поганда" означає "потворно". Ми сьогодні кажемо "погано". У латинській мові слово "поганус" означає "селянин". Погануси трималися віри в багатьох богів. Звідси і походить термін "поганство" у значенні "багатобожжя".

У старій Юдеї була віра в багатьох богів. І один з них мав ім'я Саваот (Єгова). "Скільки бо городів у тебе, Юдеє, стільки й богів" (Біблія, пророк Ієремія, 11,13).

Щоб між юдеями постала духовна єдність, 2600 років тому юдейський цар скасував багатобожжя й утвердив віру в Єдиного Господа з ім'ям Саваот (Єгова). У 6-му столітті Магомет скасував віру в 360 богів. І один з них (Аллах) був проголошений Єдиносущим. І ніхто не зве юдаїзм чи мусульманство поганством, хоч імена Саваот, Аллах узяті з поганських релігій.

Сповідники РУНВіри вірують в Єдиносущого, Всеправедного і Милосердного Господа Дажбога. Я вірю: Дажбог — Любов, Правда, Воля, Дія (вічна незнищима енергія несвідомого і свідомого буття). Крім Дажбога, немає бога.

У РУНВірі утверджений абсолютний монотеїзм (єдинобожжя).

І це зазначено в Статуті Громад РУНВіри, які зареєстровані в США, Австралії, Канаді. Такий Статут Громади РУНВіри, як релігійної організації (церкви), офіційно зареєстрований в Києві Радою у справах релігії при Кабінеті Міністрів України 28 травня 1992 року. Громади РУНВіри в Харкові, Києві, Одесі, Полтаві, Дніпропетровську, Львові, Кривому Розі, Луцьку та інших містах зареєстровані й мають ті права, що й православна, католицька чи інша церква.

76.

Запитання. Що можете сказати про Родину?

Відповідь. Родина (усі члени Родини) — одне Тіло. І це тіло є святинею Віри (духовності). Святиню треба тримати в чистоті. Порох, піт, бруд пригноблюють тіло. Занедбати родинну святиню, значить, ослабити духовність, енергію розуму, пригнобити почування.

Мати-Природа не любить лінивої неохайної родини. Не любить тих, які злими звичками ослаблюють самі себе. Не любить їх, щоб не ослабло Людство. Хочеш бути вибранцем Матері-Природи, живи її законами. Не занепащуй душу алкоголем. Не отруюй родину тютюновим димом. Не ослаблюй тіло лінивством і об'їданням.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

77.

Запитання. Яку духовність повинна мати Родина?

Відповідь. У Родині повинна бути рідна духовність (рідне розуміння Бога), своя звичаєвість (мораль) і своя обрядність (культура). Якщо духовність (Віра) — це Душа, то недобре в рідному Тілі мати чужу Душу.

Щоб Родина мала життя узгіднене, успішне, цілісне, треба, щоб у хаті чужі духовні цінності (культурні чи релігійні) не домінували над рідними.

Завітайте в хату японську, індуську і ви не побачите, щоб над їхніми рідними національно-релігійними символами домінували символи чужого народу. Шлях життя в достойної Родини — достойний. Не підлеглий жодним чужим силам. З цього й постає зрідненість, почуття національної самопошани.

78.

Запитання. Чи жінка в РУНВірі в правах зрівняна з чоловіком?

Відповідь. Жінка в правах зрівняна з Чоловіком, але — не в усіх. Жінка не повинна виконувати тяжкої фізичної праці. І такої, що принижує її жіночність, привабливість.

Слово "жінка" (маю на увазі санскрит) означає "життя". Від жіночого здоров'я залежить здоров'я і розквіт роду, нації. 1000 років тому в нашу Батьківщину прийшла іноземна релігія, в якій визначено, що жінка обтяжена гріхами, які вона вспадкувала від матері — грішниці Єви.

Я кажу: успадкованих гріхів немає. Усі немовлята святі. Святість походить від святости. Мати у хвилини народження дитини священнодіє — продовжує життя Людства.

На світанку історії був культ (обожнення) жінки-матері. Їй, як життю, поклонялися. У РУНВірі є свято Первородительки Мами Лель. (У санскриті слово "лель" означає "ніжність, леління, доброта". Є вислів: "Ой, Лелечко" (ой, Матінко).

79.

Запитання. Жінка є представником, як кажуть, ніжної чи слабшої статі. Що скажете про повчення: "Да убоїться жона мужа свого"?

Відповідь. Там, де боязнь, немає дружби, любові. У древні часи в Західній Азії жінка вважалась людиною другого сорту. У наших Предків (скитів, антів, русів) жінка була другом чоловіка, дружиною. Кажу: ніжність це не слабкість, а сила. В історії занотовано, що красива жінка сказала своєму чоловікові, суворому полководцеві: "Ти покорив Світ, а я покорила тебе".

Жінка, яка володіє лагідним поглядом, м'яким голосом, елегантними манерами, тактовністю і красою, дуже сильна. Вона лагідністю злагіднює суворого мужчину. Знаємо: всесильні королі не раз стояли перед нею на колінах.

Жінка з крикливим голосом, з нахилом до крутійства, обману, жорстокости, нахабства, задирливої прискіпливости, навіть тоді, коли вона молода і красива, дуже слабка, її слабкою зробило неправильне виховання, жорстоке оточення. Чоловіки її обминають, думаючи: не потрібний мені цей клопіт.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Треба, щоб кмітливі матері з ранніх літ навчали своїх доньок бути добрими дружинами. Оповідали їм про таємниці щасливого подружнього життя. І щоб поучення було успішне, треба, щоб була школа юних матерів.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

СУТЬ ДЕВ’ЯТА.

Дажбоже, Єдиносущний Господи мій, Справедливість і Милосердя, натхненний Вірою в тебе, я прийшов до Людей моїх.

80.

Запитання. Як ставиться чоловік до жінки?

Відповідь. У катехизисі РУНВіри "Навчання" зазначено: Чоловік милосердний до Жінки. Милосердний, отже, благородний. Він не буває жорстоким. Чоловік допомагає жінці в хатній праці. І особливо тоді, коли вона працює на хліб щоденний.

Він вірний їй. І знає: з вірності постає в душі його блаженство. Він спричиняє в людей шанобливе ставлення до Дружини. Дбаючи про її здоров'я, не говорить їй образливих, прикрих слів.

У години родинного лиха Чоловік не виявляє розпачу. І родина, бачачи татовий спокій, лихо переносить без болючого душевного зрушення. Які б у родині не були прикрощі, клопоти, нестатки, Чоловік у день народження Дружини дає їй квіти, дарунок.

81.

Запитання. Як ставиться жінка до чоловіка?

Відповідь. Вона йому показує лагідність, любов. На працю проводжає, усміхнувшись, і стрічає усмішкою. Усмішка жінки, яку любить чоловік, діє на нього, як напій щастя і здоров'я.

Живучи в розкошах чи в бідності, Жінка дбає, щоб її одяг і ліжко були свіжі. І щоб місце, де готується їжа, мало найчистіший вигляд. Це потрібно не тільки для охорони здоров'я, а й для того, щоб спожитий харч був краще засвоєний. Жінка, як світлий дух родинного щастя, прихильно ставиться до гостей.

82.

Запитання. Як родина виховує дітей?

Відповідь. Правила виховання дітей подані в "Мага Вірі" (День 2-ий, "Діти і родичі"). І про це пише й катехизис РУНВіри "Навчання". А тут — коротко. Людина родиться два рази: перший раз — тілесно. Другий — духовно. Від правильного духовного народження залежить успіх людини.

Родичі (батьки) терпеливо (без погроз, крику, наказів, залякувань) ставляться до дітей. Не даючи відчути, що вони їх напучують, особистими прикладами привчають до точності, правдомовності, чепурності, працьовитості, послідовності, вольовості. Родичі уміло втілюють у щодення 17-ть Заповідей РУНВіри, Сім Законів Правильного Життя, об'явлені в "Мага Вірі".

Та перш за все, учать Дітей правильно вимовляти слово. І чітко будувати речення усне й на письмі. Прищеплюють пошану до слова (його змісту й мелодії). І кажуть: благородна людина на образи не відповідає образливими словами. Шанує чистоту уст своїх: з брудних уст виходять брудні слова, які знецінюють людину.

© Лев Силенко, 10994 рік дажбожий

І Діти повинні знати, що з неуцтва постають забобони, марновір'я. Забобонна людина вірить у привиди, чуда, нічим не доведені. І цим тримає себе в тьмі. Вона дійсністю вважає те, що облудне. І нехтує тим, що справді гідне віри.

83.

Запитання. Є школярі, які уникають труднощів, їх зневірює ними зроблена помилка. І школа для них є тягарем. Та на вулиці вони легко хапають лайливі слова і їх приносять у Родину, як якийсь добрий здобуток.

Відповідь. Треба дітям тихо казати: наука шкільна чи домашня — справа тяжка. І це приємно, що вона тяжка. Бо хто перемагає труднощі, той стає сильним, розумнішає, покращує себе. Лінивство, бездіяльність, страх перед труднощами ніколи не були прикметами людей сильних, розумних, славних.

Родичі не повинні розніжувати Дітей і не повинні підстосовуватися до їхніх примхів. І не треба ганьбити за те, що вони зробили помилку чи якусь шкоду. Помиляється не той, хто помилився, а той, хто лінується чи не хоче виправити помилку. Хто вибачається, признається до помилки і хибної дії, той себе покращує (самовдосконалює).

У родинному словникові не повинно бути лайливих (смітникових) слів. Діти не чують, що тато і мама сваряться. Якщо в Родині незгода, її спокійно полагоджують на родинній нараді. І про це ніхто з членів Родини не оповідає стороннім людям.

У Родині устійнена філософія успішного життя. Життя — це праця. А праця — це щастя, яке дає людині можливість показати свої здібності. І працю треба виконувати не тільки, щоб її виконати, а щоб виконати найкраще. Успішним виконанням справи, праці людина покращує свої здібності і утверджує свій престиж.

Коли працюючий переконав себе, що робить не тому, що хоче, а тому, що мусить, праця стає стражданням. Коли працюючий вірить, що його праця достойна, корисна людям, Вітчизні, то така віра облегшує його працю і дає йому натхнення виконати її успішно. Правильно виконана праця та, яка виконана досконало, красиво і без великих витрат часу і сил.

Дитячий і юнацький вік — час навчання. Учитися треба, щоб у дорослому віці виконувати ту працю, яка подобається. Хто виконує роботу, яку не любить, швидко стомлюється і не має хотіння покращувати свої здібності. Навіть найгірша праця, але коли вона потрібна для суспільства, її виконавець повинен бути добре оплачений і пошанований.

84.

Запитання. Чи в Родині сповідників РУНВіри є Молитви?

Відповідь. У "Мага Вірі" є біля ста Молитв і Медитацій. Та всі вони змістом відрізняються, наприклад, від молитов юдейо-християнських, у яких віруючий просить Господа, щоб він йому дав "хліб щоденний., і не ввів його в спокусу".

Я кажу: Господь Дажбог Милосердний і Всеправедний. Він нікого не вводить у спокусу. Він не спокусник. І нікого не карає пеклом. Він дав нам (дітям своїм) усе, що нам потрібне для достойного життя. Дав нам землю багату, родючу, джерельні степові ріки,

© Лев Силенко, 10994 рік дажбожий

лагідне небо. Дав нам гарну вроду, вдачу і ощасливив нас любов'ю до праці. І ми в молитвах славимо Дажбога. Благодаримо за дари.

Перед обідом ми кажемо молитву, щоб відхилитися від клопітливих думок. Самозаспокоїтися. Думами з Дажбогом-Світлом поєднатися. Починаючи обідати, даруємо один одному усмішку. Усмішка — це квіти на столі. Ніхто не має права під час обіду починати сварню, робити докори, суперечки.

85.

Запитання Тепер у нас відроджуються старі звичаї, обряди. Яке Ваше ставлення до них і яка Ваша думка про УАПЦ?

Відповідь. Ми, Українці-Русичі, жили майже тисячу літ в духовній неволі. Від 988 року до 1921 року церква Христова в Україні-Русі була злою мачухою, яка до нас говорила чужою мовою. І про це 14 жовтня 1921 року на Соборі УАПЦ у Києві в св. Софії сказав митрополит Василь Липківський.

"Тепер (в 1921 році, прим. Л. С.) ми маємо свою рідну матір, свою церкву святу українську, яка звертається до вас із словом Христовим нашою рідною мовою". Не можна без болю в серці читати ці слова. Вони викарбувані на пам'ятникові В. Липківському в США.

Там, де пригноблена мова рідної матері, живе в пригнобленні душа народу. Ми були духовними рабами. Усе, що мало іскру духовної незалежності, немилосердно нищилося. І я про це на основі історичних даних пишу в "Мага Вірі". Уряд УАПЦ український, незалежний, а богорозуміння, космологія, догми, ритуали в УАПЦ юдейо-грецькі

86.

Запитання. З Вашого вчення виходить, що вислів: "та віра правдива, а та — ні", перестарілий?

Відповідь. Я кажу: кожна Віра, яка славить Бога і навчає людей любити людей, правдива віра. У державній Україні повинні творитися нові обряди і звичаї. Треба, щоб у нашому житті не було рабського колінноприклоніння перед іноземною агресивною духовністю. Ми повинні бути Ми.

87.

Запитання. Отже, в РУНВірі зміст і форма обрядів, звичаїв українські?

Відповідь. У РУНВірі, Дажбогом благословенній, зміст і форма обрядів — Українські. Ми віримо, Всеправедний Господь не ділить дітей на панів і рабів, на вибранців і невибранців. Господь ніде не сказав, що свідомість одного народу має панувати над свідомістю іншого народу. Що Віра одного народу є кращою, а другого — гіршою. РУНВіра правдива свята Віра України-Руси.

© Лев Силенко, 10994 рік дажбожий

88.

Запитання. Ми студенти. Духовний Учителю, скажіть: що робити, щоб люди в державній Україні жили без турбот, тривог, клопотів. Щоб жили щасливо, без нарікань на тяжке життя?

Відповідь. Немає життя без турбот, тривог. Гляньте: птахи, риби, лісові звірі щодня клопочуться, де і як знайти їжу? І часто засинають голодні. Вони сторожкі, мають ворогів, охороняють гнізда й дітей.

Є на світі багато неоднакових визначень, що таке Щастя? Ті вірять, що Щастя (рай) на небі. А ті вірять, що на небі немає місця придатного для життя.

Фабрикант має три мільйони долярів, і чується нещасливим: клопоти, тривоги не дають йому вночі заснути. Жебрак весь день ходив голодний, вечером знайшов п'ять долярів. І так багато радости заіскрилося в його душі. Наше слово "щастя" оформилося з трипільського (санскритського) слова "свастя" (освітлення, радість).

Мої твердження будуть незвичні, я кажу: щасливе життя там, де є клопоти, тривоги, перешкоди, турботи, і де є воля, здоров'я і хотіння їх перемагати. Людина народжена боротися за життя. Борючись з перешкодами та різними клопотами, вона себе покращує, зміцнює, пізнає. Розумово розвиває і ощасливлює. І в цій боротьбі наснажується вірою в себе. Стає архітектом духовних і матеріальних вартостей.

Мати природа щедра, але й вибаглива. Любить сильних, працьовитих, наполегливих, винахідливих, щоб кращали люди на планеті Земля. Збагачувалися інстинктами самозбереження. Ліниві, збайдужілі, недбайливі, боязливі, обтяжені лихими звичками не хочуть боротися з труднощами. Не хочуть покращувати шлях свого життя. Ждуть, що хтось звідкись їм принесе щастя. І слабнуть, і гинуть. Або — стають рабами сусіднього агресивного племени.

Ми довгі століття не мали права бути Ми. Жили "на нашій не своїй землі": були поневолені мілітарними і духовними вторжниками, і вільні сильні Народи на нас дивилися, як на людей другого сорту. Архиєреї грекоортодоксії дали нам їм вигідну назву — "православні малороси". І жили ми вірячи, що ми "Ях квтові діти", яких сам Савао т покликав орати, сіяти і Хама і Сема годувати, як державних і духовних провідників. (Від "Сема" й походить назва "семіти").

Та сьогодні весь світ почув, що ми, Українці-Русичі, внуки Дажбожі, маємо свою Державу — нашу (свою) хату. Не нарікаймо, що в ній тяжко жити. Не знецінюймо самі себе сварнею, яка чужа віра краща, якому чужому релігійному авторитетові підкорятися, а якому — ні.

Нарікання — риса вдачі рабської, безпорадної, яка хоче, щоб зайшов чужинець і помирив збунтованих рабів і зробив порядок на їхньому подвір'ї.

Будьмо улюбленцями природи, достойними дітьми Дажбожими, дітьми Світла, Правди, Любови, Милосердя. Розвиваймо в собі винахідливість, наполегливість, діловитість. Наша рідна хата (Держава незалежна) виглядатиме зовні і внутрі так, як ми її обладнаємо. І по тому, які в Українській державі будуть порядки, закони і яке буде їхнє втілення в життя, Людство буде оцінювати нашу матір Україну і нашу національну здібність. Українське розуміння Бога, самобутність нашої національної моралі.

© Лев Силенко, 10994 рік дажбожий

"Але ж ми опинилися на руїнах імперії голі й босі, і темні сили перешкоджають нам будувати державу". О, добре, що не опинилися в тюрмі імперії, а на її руїнах! Є нагода показати Світові, що ми Народ достойний. Здібний перемагати ворогів своєї держави, здібний відійти від лихих звичок, набутих в рабстві. Здібний перетворити руїни у сад багатої європейської держави.

89.

Запитання. Нам Силенкове віровчення нове й незвичне, не потрібне. Ісус Христос нас навчає: люби ворогів своїх. Це ж, щоб не було ненависти, а була любов. Чуєте, пане Силенко. Україна мусить бути християнською.

Відповідь. Чую. І вірю: любов і ненависть — близнята, які живуть і житимуть у генах Людини. Мати ненавидить тих, які в неї вкрали її любе дитя. Вона ненавидить тому, що любить (любить свою дитину). Людина, яка любить усіх (злодіїв і добродіїв), підозріла. І небезпечна.

Отже, справа не у словах "любов" і "ненависть", а в тому, який у них закладений зміст.

Ненависть до поневолювачів Вітчизни свята, а любов до них — потворна. Народ, який має непримиренну ненависть до вторжників — загарбників Вітчизни, невільником не буває.

Я читав "Євангелії", і ніде не знайшов, щоб Ісус казав: "Любіть ворогів моїх". Отже, ворогів Ісусових треба ненавидіти, а ворогів своїх, визнаючи вчення Христове, треба любити. Бачу в цьому якусь подвійну мораль.

Немає на Світі такої великої чи малої держави, яка б не мала ворогів явних чи затаєних. Горе буде велике тоді, коли Україна не матиме ні ворогів, ні приятелів. Це означатиме, що її ім'я зникло з географічної карти. А її Народ перебуває у ямі, про яку не знає людство. Говорення, що Україна повинна бути християнська, мусульманська, буддистська, справа несерйозних людей. У США, наприклад, ніхто не говорить, що США повинні бути християнськими чи мусульманськими — бо ж це викликало б в Народі релігійні чвари, війни. Україна повинна бути Українською, в якій конституцією забезпечена воля віровизнання. І зазначено: в Україні немає релігій привілейованих і переслідуваних, немає кращих і гірших.

© Лев Силенко, 10994 рік дажбожий

СУТЬ ДЕСЯТА

Дажбоже, Єдиносущий Господи мій, Справедливість і Милосердя, натхненний Вірою в тебе, я прийшов до Людей моїх.

90.

Запитання. Вірні РУНВіри мають "Священну Книгу Обрядів", де є подані Календар Свят, Молитви і обряди освячення дитини, вінчання і поховання. Та інше. А чому в цьому Календарі не подане свято Маковія?

Відповідь. Повторяю раніше сказане: тільки Рідне є Рідне. Називайте хоч і щодня чужу матір рідною, вона рідною не буде. Коли Рідне не гарне, зроби його гарним. Покращуючи Рідне, вдосконалюватимеш суть свого єства. Не позичай у чужинців віри, моралі, обрядности, розуму. Бо втратиш пошану до себе.

Горе наше в тому, що ми довгі століття, живучи в духовній, політичній неволі, до тих меж здеморалізувалися, що не знаємо, що в нас Рідне, а що Чуже. Не знаємо чим маємо тішити себе: Чужим чи Рідним?

У нас (і це так буває зі всіми народами, які довгі віки були рабами) є зневажливе ставлення до себе. І горе яке — не мала частина нашої інтелігенції замість того, щоб творити свої незалежні духовні цінності, витрачає багато часу і розумової енергії на сварню: яка чужа духовність краща, на які чужі ідеали українці повинні орієнтуватися.

І тепер пару слів про свято Маковія. Жидівське слово "Макабеї" значить в нашій мові "Молотники". У Юдеї, яка була поневолена царем Сирії Антіофусом Епіфанієм, появилися партизани (борці за національне визволення Юдейського Народу) — сини славного Юди, брати Макабеї.

Макабеї в 170 році перед Христом в боротьбі з окупантами Сирійцями були переможені. І розп'яті на хресті. І від того часу Жиди (сповідники Юдаїзму тобто Рідної Жидівської Національної Віри) щороку 9-го грудня особливо врочисто вшановують у синагогах пам'ять про героїв-братів Макабеїв. Свято це відбувається під назвою Ганукка̀г. Гебрейське "ганукка̀г" значить "присвячення". У Ізраелі є синагога Юди Макабеїв. 8 днів Жиди звеличують Макабеїв (у них національні герої є героями релігійними, їхня велич у їхній цілісній духовності).

Між іншим, коли я був у Нікарагві, мав нагоду приглядатися до їхніх свят, їхня душа, як це буває у всіх духовних рабів, роздвоєна. Національні свята вважаються світськими, тобто другорядними. Релігійні (католицькі свята) є Божими.

Усі релігійні свята, які мають українці (католики і грекоправославні), не створені Українцями, і зміст цих свят іноземний. Греки-архиєреї, незалежно розпоряджаючись розумом і душею людей України-Руси, запроваджували в Україні свята придумані римськими папами, візантійськими патріярхами та їхніми соборами. І вони (греки-архиєреї) дали наказ у церквах України-Руси 1-го серпня (за старим стилем) відзначати свято Макабеїв. Очевидно, наші люди чужі слова вимовляли так, як їм зручніше.

І вони слово "макабеї" вимовили, як "маковеї" чи "маковії".

Українці в церкві Христовій вшановують Макабеїв (ганукка̀г), тримаючи в кошиках яблука, квіти, маки, та іншу городину. У "Біблії" немає згадок про Макабеїв, але є рабінами

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

написані оповіді про цих борців за незалежність Юдеї. Я думаю: Макабеї не були християнами, але українці перед ними благоговіють, бо християнізм є сектою юдаїзму.

91.

Запитання. Учителю, моя мати була католичкою, а я - ні се, ні те. Чоловік мій належить до УАПЦ. Два тижні тому біля церкви були суперечки: одні кажуть: є свято обрізання тіла Господа Ісуса Христа. А другі кажуть: не "обрізаніс", а "образованіє". І про Силенкове віровчення говорять, і тому запитую. Скажіть щось про історію свят. У католицькій церкві є музика, а в греко-православній немає. З нетерпінням ждемо відповіді.

Відповідь. Постараюся сказати те, що занотоване в історії юдейо-християнізму. Усі апостоли — учні Христові, і Христос, і євангелісти були обрізані. Тобто, обрядово передані Господові Саваотові — Богові Народу Юдейського. У синагозі обрізання здійснює рабин, але переважно це робить моел (рабином призначений знавець цього ритуалу). У "Мага Вірі" є подана історія постання обрізання.

І перші християни приходили до Віри Христової за обрядом обрізання статевого органу. Обрізання моел робив гострим камінцем, не завжди воно проходило без лихих наслідків: зараження крови, запалення. І християни цей обряд занедбали. Але тому, що віра Христова є сектою юдаїзму, архиєреї запровадили в кінці 6-го століття свято обрізання тіла Бога Христа, і це свято щороку відзначається 14 січня в Україні. Хазарський хан Булат не хотів прийняти греко-ортодоксії: вважав Візантійців людьми хитропідступними. Він визнав Віру Мойсея, і був моелом обрізаний.

Щоб між парафіянами не було неприхильних розмов про обрізання, тепер (в останні десятиліття) в деяких україномовних календарях (католицьких і православних) замість "Обрізання" поставлено "Найменування", очевидно ця назва довільна, неканонічна: зміст свята залишився той же.

У 590 році в римо-католицькій церкві запроваджене свято осла, на якому Бог Ісус в'їхав до Єрусалиму. У 602 році папа Григорій запровадив у церкві музику.

У 787 році 7-ий собор проголосив канон про почитання мощів. У 850 році папа Григорій 4-ий запровадив свято всіх святих, яке Українці відзначають 27 червня за старим стилем. У 900 році було запроваджено свято "Трьох святих". І хор заспівав "Прийдіте, небесної Тройці служителі, да возхвалім: Базилія, Григорія, Івана".

Очевидно, таким способом були запроваджені всі інші свята, і в тому числі й ритуал євхаристії, великий піст. Про історію і значення цих свят згадую в "Мага Вірі". Я вважаю, що Українці повинні знати про постання і розвиток великих релігій (індуїзм, заратустріянізм, буддизм, юдаїзм, конфуціонізм, юдейо-християнізм, мусульманізм). У "Мага Вірі" про них подаю дані, строго дотримуючись історичних тверджень.

92.

Запитання. Сьогодні в газетах і журналах часто читаємо про темні дії великодержавних шовиністів, які хочуть в Україні мати ті права, які вони мали в часи Катерини 2-ої і сатрапа Йосифа Сталіна. Що скажете на це?

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Відповідь. Перестаньмо нарікати на москвинських шовиністів. З колиски їх навчали, що "с южних гор до северних морєй" вони ідуть, як хазяї. І всі народи, покорені імперією, зобов'язані говорити на мові імперії. І тут немає нічого нового: Ассирія, Вавилон, Рим та інші імперії перемелювали у своєму млині племена, народи, які втрачали свої мови, духовність свого "Я", почуття національного самовизначення.

І закони, які йшли з Московитії в Україну впродовж 300 років, були варварські, найжорстокіші в історії Людства. У 1863 році, 1876 році Москва забороняла Українцям мати в Україні українські школи, заборонила газети, журнали, книжки друкувати українською мовою. Це щоб в нашій хаті вбити нашу душу. О, яка жорстока була "Тюрма народів"!

Великодержавний шовиніст вірить в ідеали злочинної імперії, він її фельдфебель. Шовинізм— ідеологія жорстока, загарбницька, ознаменована тюрмами. Але для того, хто її сповідує, вона принадна, у ній він бачить себе начальником, який тримає ключі від "тюрми народів".

Те, що сьогодні переживають великодержавні шовиністи, переживали Римляни-патриції, коли упав Рим, і вони залишилися в колоніях (Англія, Франція, Іспанія та інші), які ставали новими державами. Патриції не хотіли повертатися до Риму, він у руїнах, Римську імперію відбудувати неможливо. І патриції почали опановувати мову народу, на землі якого вони живуть.

Вони ставали архітекторами нових держав, в яких залишився стиль державного правління римський. Король Англії коронувався за зразком коронації римського імператора. Ті ж (трохи змінені) регалії, та ж симфонія.

Сьогодні Українці повинні самі себе звільнити від рабських звичок, і ставати людьми незалежного мислення. Великодержавні шовиністи, які були в Україну послані, як "управляющі", повинні самі себе звільняти від імперських звичок. Отже, ті і ті повинні себе дбайливо лікувати — адже жахіття злочинної імперії на всіх залишило свої сліди. Усі вилікувані збратаються, будуючи нову державу (Україну-Русь).

Очевидно, ті москвинські шовиністи, які родилися в Україні і вороже ставляться до Української держави (хочуть її бачити своєю колонією), повинні виїхати поза межі України, щоб так облегшити свої душевні страждання, живучи в Санкт Петербурзі чи Москві.

У США, як показав перепис населення, є 44 мільйони Німців, але Німці не відважуються робити вимоги, щоб в США було дві державні мови. У США є мільйони французів, іспанців, та вони не роблять вимоги, щоб їхні мови проголосити державними.

Що ж є? Держава має індустрію, технологічні терміни, військо. Давати накази в армії трьома мовами, значить хилити державу до загибелі. (Швейцарія тут для великих держав не може бути прикладом). Україна державна. Усі, що живуть в Україні, є Українцями, тобто громадянами України (за міжнароднім визначенням). Є Українці німецького походження, а є польського, російського чи грецького. І в США є Американці різного походження (англійського, африканського, українського, китайського). І так воно є всюди. І тому, що Україна прагне належати до держав Світу, у неї повинен бути порядок, визнаний Світом.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

93.

Запитання. Учителю Лев Силенко, є й такі інтелігенти, які, щоб применшити значення Вашого віровчення (РУНВіри), пишуть, що в Римі і Греції є "безцінні пам'ятники античної культури і цілі бібліотеки дохристиянських часів. Чому там не з'явився свій Лев Силенко з вірою в єдиного Бога Зевса, канселювавши Грецьке многобожжя"?

Відповідь. У цьому запитанні відчутна рабська духовність. Свою духовну цінність вимірюється нормами чужої духовної цінності. Усе наше гірше, чуже краще. Я кажу: Грецька і Римська мітології—це різновид арійської релігії, яка відірвалась від свого первокореня (від Вед).

Греки (Ахеї, Дорії) десь 3200 років тому, як дикі пастухи, з Альп вторглися в Пелопонес, де жили відомі в історії Пелазги, які прийшли з берегів Дніпра 5-ть тисяч літ тому. Вони були Трипільським плем'ям, творцями так званої Егейської культури і цивілізації. І я детально про це пишу в "Мага Вірі", подаючи твердження істориків, археологів.

Греки, знищивши Пелазгіянську культуру, почали творити свої релігійні поняття, в яких не було обожнення природніх явищ. Бог Кронос (Зевсовий батько) пожерав своїх рідних дітей. Тільки появилось немовля, він його зразу ж ковтав. І він хотів проковтнути й щойно народженого Зевса. Та Зевсова мати Рея сховала немовля від бога-дітожерця Кроноса.

Богиня Артеміда брала участь у вбивстві бога-мисливця Оріона. Зевс запліднив богиню Леду і вона знесла два яйця, з яких вилупилось двоє боженят. Зевс кохався з богинею Деметрою і замордував Ясіона, приревнувавши його до Деметри.

У Зевса в голові появилась дірка, з якої в дорослому віці вилізла богиня Атена (Афіна). Отже, в Атени не було ні матері, ні дитячих років. (Що ж, Саваот захотів мати сина, але дружини він не мав, і про його дитячі роки також нічого не згадано). Брати Алоеди були вбиті богом Аполоном.

Будучи в Греції, я бачив, що Греки й сьогодні звеличують Зевса. На грецьких грошах (драхмах) є зображення Зевса. Отже, не Христа, не архангела Михаїла, а Зевса. Кожна нація мала дати в Ню-Йорк до Будинку Об'єднаних Націй щось таке, чим вона гордиться. Іран дав чарівний килим, а Греція — статую Зевса, який сьогодні стоїть в залі ООН.

Я помітив, що в Атенах прибулі з села грекині мають на ланцюжку хрести, а в атенських аристократок на грудях (на ланцюжку) красується мініятюрне зображення Зевсової святині. У Атенах на будинку Академії наук стоїть не хрест, а статуя богині Атени в шоломі і з списом в руці.

Я Грекові сказав: "У 988 році, як Киян навертали на грецьке православіє, у Києві святині були попалені, а зображення богів порубані, потоплені в Дніпрі. Чому ви статую Зевса не втопите в водах Пелопонесу?" Грек відповів коротко: "Ми не варвари!".

Я ознайомлений з дохристиянськими релігіями Греції, Риму, Германії, з характерами їхніх богів і архиєреїв (старших жреців). І мені стало ясно, чому в Європі не міг появитися Заратустра, Будда; старі грецькі мудреці були учнями Скита (Скифа) Заратустри. Київська

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

дохристиянська віра, в якій обожнюється природа і її явища, є безпосереднім продовженням віри Трипільської (хліборобської).

Первісні Ведійські (Трипільські) боги мали імена: Див, Мокша, Паржяна (Перун), Агні (Огні), Сварга, а не спотворене ім'я — Сварог, Виласа (Влес) —усі ці боги, як свідчать "Веди", мали добрі вдачі. Навіть церковник (митрополит Іларіон Огієнко), не маючи жодних захоплень нехристиянською вірою України-Руси, у книзі "Д.В.У.Н." пише, що "Дажбог є Богом Добра". І так є: Дажбог — Господь милосердний. Дажбог-Датель Буття. У ньому втілена вдача племен Трипілля (Скитії-Антії-Руси-України).

Увійшов у мою душу Дух Господній, і я звістив нове розуміння Дажбога. Дажбог — вічна і незнищима Дія (Енергія) несвідомого і свідомого буття. Дажбог Єдиносущий і Всюдисущий, і Він не потребує амбасадорів у формі тих чи тих богів і боженят. Дажбог — свята Правда, Дажбог — Світ Милосердя, Любови. Ми сини і дочки Дажбожі. Ми в Дажбогові і Дажбог у нас. Дажбог — Святий Дух України-Руси.

РУНВіра — Віра монотеїстична. Крім Дажбога, немає бога. Небо одне, сонце одне, Україна-Русь одна. Господь один, і хай святиться ім'я Його Дажбог! (Усе створене нашими Предками, треба знати і шанувати, і йти вперед. І творити нові духовні цінності, а не застигати з тими, які були тисячу літ тому).

94.

Запитання. Читаючи Нестора-літописця, М. Грушевського, церковного історика кінця 13-го століття Голубинського та інших, ми з болем довідуємося, що в 988 році людей Київської Руси "хрестили вогнем і мечем". Можете сказати: як був хрещений Рим, і чому?

Відповідь. У "Мага Вірі", покликаючись на незаперечні історичні джерела, пишу детально, коли і чому поширився юдейо-християнізм на території Римської імперії. Тут скажу тільки про окремі події. Після смерти імператора Діолектияна (268-305) почалася в Римській імперії боротьба за імперський престол.

Військова частина в Римі проголосила імператором Максентія. Він був сином Максимияна-полководця, який в 285 році загарбав Галлию (Францію), і відігнав германські племена за Рейн. Рід Максентія підтриманий римською аристократією і пасторами Римської національної релігії. І головний "понтифік" (духовний провідник Риму) підтримує Максентія.

Але Рим, як імперія, уже загнивається: він густо заселений рабами "без імени й роду". Полководець Константин вирішив сісти на престол імперії, і об'явив непокору Максентію. (Константин — син полководця Констанція Хлори). Констанцій прославився тим, що загинув в бою з Українською (Скитською) кіннотою, рятуючи життя імператора Диолектияна.

У "Мага Вірі" я, оперуючи історичними фактами, довів, що Сколоти (так вони самі себе називали) були нашими безпосередніми Предками. Греки їх звали Скитами. Я при іншій нагоді вже згадував, що у Скитів була зброя, яку вони називали "сакіра", носії сакіри (сокири) називалися "саками" (по-сучасному — січовиками).

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

П'ять років точиться виснажлива боротьба між Константином і Максентієм. І сталася зрада в історії Риму досі небувала. Константин об'єднався з рабами-християнами (ворогами Риму). І 28 жовтня 312 року озброєні загони інтернаціональних рабів (християн) разом з військовою частиною Константина з засідок несподівано напали на "штаб-квартиру" Максентія, і він, тікаючи, потонув у хвилях Тибру.

У 313 році імператор Константин видав "Міланський едикт", де зазначалося, що християни мають ті права, що й громади інших релігій (єгипетської, сирійської, юдейської, грецької). Очевидно, національна Римська релігія залишалася релігією римської аристократії, і її сповідували римські патриції (тобто, селяни).

Константин, перемігши Максентія, відчув, що його трон хитається. Римська знать ненавидить імператора Константина-зрадника римської релігії (етики і культури). Та й між рабами-християнами у Римі почалися незадоволення: вони вірили, що, підтримавши Константина, будуть звільнені з рабства.

Лідери християнських громад проголосили, що християни тепер мають волю вірити в Христа, але, як були в рабстві, так і залишаються. Свята "Євангелія" навчає: "Раби, зі страхом коріться панам не тільки добрим і лагідним, а також підступним", *Петро, 12,8*. "Усяка душа властям вишим нехай кориться. Немає бо власти, коли не від Бога. Які ж є власті, від Бога вони наставлені", *Павло до Римлян, 13,1*.

Та імператор Константин відчув, що Римська знать, ніби змовившись, бойкотує його. І він з своєю ордою залишає Рим. І зупиняється (якнайдальше від Риму) на березі Босфору, у рибальському селищі Візантія.

З різних провінцій імперії солдати гнали рабів будувати Новий Рим. І було пригнано сто тисяч німців (Германів). На сльозах і крові постало місто Константина (Константинополіс), де вже не Римляни, а Греки стали довіреними людьми імператора. Грецькі кравці за грецьким зразком пошили одіння імператорові і його родині. Рим (Італія) став провінцією...

Між християнами почали точитися жорстокі суперечки — хто ж такий Ісус Назареєць? "Коли Яшуя (Ісус) народжений дівчиною Марією, вихованою в сінагозі, то тоді він "демібог" (півбог)." (У грецькій національній релігії демібогом був кожний, в кого мати звичайна жінка, а батько Бог (Деонісій, Аполон, Зевс). Або — коли мати богиня Артеміда чи Атена, а батько звичайний Грек (чимсь прославлений).

11 травня 330 року архиєреї (тобто, старші жерці) Зевса, Юпітера і Ісуса спільно беруть участь в посвяченні полісу Константина (Константинополіса). У євангелістів Матея, Луки, Марка, Івана ніде не згадано про кадило, кропило й обряд освячення нової будівлі, і християни на цей ритуал дивляться, як на прояви греко-латинського диявольського паганізму. Та християни хочуть, щоб Константин їх "возлюбив", і вони на статуї Константина зробили напис: "Константин — філо Крістос (друг Христа)".

"Філо-Крістос" Константин був деспотом. Він свою жінку Фаусту живцем зварив у котлі (коли тіло відстало від кісток, наказав її поховати з великими почестями). В ім'я зміцнення імперії, на її територіях винищувалися національні (племенні) релігії, традиції, обряди.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Утверджувалася інтернаціональна віра Христова — усі раби мали творити одне стадо Христове, "в якому немає Жидовина, ні Грека, немає невільника і вільного: усі бо ви одно в Христі Ісусі. Коли ж ви Христові, то ви насіння Авраамове", *Павло до Галат, 3,28.*

Отже, імператор Константин змінив духовне обличчя Західньої і Центральної Європи, яка була територією Римської імперії. Архиєреї Віри Христової, освятивши рабство, закріпачили душу і розум Європейців.

Святий Августин (354-430) об'явив: "Рабство встановлене Богом, і той, хто хоче його знищити, противиться Богові". Папа Римський Яній бачить, що Римляни в Римі й околицях уперто не хочуть бути християнами. І він в 368 році переносить всі прикраси з храму Юпітера у храм Ісуса Христа. І люди пішли... за прикрасами.

Греки довідавшись, що Рим повністю споганізовує віру Христову ритуалами римської національної релігії, починають юдейо-християнізм огречувати. Обов'язки Бога Аполона почав виконувати св. Юрій (особа видумана). Бог Посейдон частину своїх обов'язків передав св. Миколаєві (особі вигаданій). Бог Деонісій був перетворений у св. Деонісія, а Бог Гермес з волі архиєреїв був перетворений у св. Гермеса. Драматизовані свята, процесії, мелодії, богопочитання, які були у храмі Зевса, перенесені до Храму Христа.

Константинополь, так як і місто Рим, перетворився у християнський Вавилон, де живуть Греки, Латини, Вірмени, Єгиптяни, Слав'яни, Сиріяни, Германи та інші. І формується, ніби, новий народ з назвою Візантійці (Ромеї). Єпископи віри Христової (люди різних народів) зденаціоналізовані. Вони вороже ставляться до проявів національних релігій, і їх підтримує влада імператора. Єпископи стають малими сатрапами.

І імператор Юліян (361-363) оголосив, що "Міланський едикт", виданий Константином, дав великі привілеї християнським єпископам, які дуже розбагатіли, розпаношилися і на своїх дієцезіях поводяться, як сатрапи. І він (Юліян) заборонив єпископам глумитися з національної Римської релігії. І єпископи проголосили Юліяна "відступником" (апостата), і почали боронити свої християнські сатрапії.

Імператор Євгеній бачить, що архиєреї віри Христової, люди без національних почувань, зневажають давню славу Риму. У Римі постали два ворожі світи (справжні Римляни і інтернаціональні раби народжені в Римі, яким найкраще підходить Віра Христова, яка осуджує почуття національної окремішности). І він (Євгеній) дає наказ поставити у палаті сенату статую богині Вікторії і відновити свята національної римської релігії; та ці заходи вже були запізнілі.

Полководець Феодосій (379-395) родом Іспанець, ненавидить Рим і римську національну релігію, бачить, що Римська знать сидить по колоніях (панує), а в Римі... Римлян мало. І почалася жахлива війна. Імператор Євгеній із залишками Латинів (Римської знаті) іде в останній бій: боронить славу Риму, його Віру і Силу. І гине...

Імператором Риму в 394 році став ворог Риму Феодосій. У 395 році Римська імперія поділилася на Західню з столицею Рим, і на Східню з столицею Константинополь. А в 476 році Західня імперія завалилася, щоб вже ніколи не відродитися. Письменник Риталій

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Намациян і історик Зосим написали, що Рим упав тому, що відійшов від своєї національної релігії.

95.

Запитання. Учителю Силенко, як до засновника нового релігійного вчення, звертаюся до Вас. Сьогодні ми маємо свою державу, а живемо бідно.Чому? Є думка: у нас немає порядку. З чого ж почати той порядок, і як? і з ким?

Відповідь. Ніякому Чужинцеві не дозволяймо в нашій хаті робити порядок. У нашій хаті повинен бути наш порядок. Наш Шлях Життя. Порядок облегшує життя, покращує настрій. Де кращий настрій, там кращі успіхи у мисленні і діяльності.

Сповідникам РУНВіри кажу: з вірою в правдивого, єдиного і милосердного Господа Дажбога, у родині, у спільноті, в державі треба починати робити Порядок з Точности. Багато нещасть, безпорядків, зубожінь, неприємностей виникає там, де недбайливе ставлення до Точности.

Якщо Людина — дитина природи, їй треба жити, шануючи закони природи. І вірити, славлячи Дажбога: Світ є Світом тому, що в ньому є Точність. Коли б наше чарівне Сонце під час свого руху спізнилося за сто років хоч на одну годину, постала б катастрофа в сонячній системі. І наша красива планета Земля, і її жителі перестали б існувати — розпорошилися б у космічному тумані.

Життя людини збудоване на законах Космосу: серце повинно працювати точно. Мозок, який впродовж декількох хвилин не отримав від серця свіжої крови, гине назавжди. У "Євангеліях" є опис, що довго лежав мертвий Лазар — уже труп смердів, і прийшов Христос і Лазаря воскресив. Ця зворушлива казка 2000 років тому могла чудувати людей, і викликати віру в чудотворця. Але тепер вона множить ряди атеїстів. Освічена людина в це чудо Христове не вірить тому, що в ньому порушена точність життєвих законів.

Вірним РУНВіри кажу: успіх кожної людини починається з Точности. Уміти точно висловити думку, дар великий. Прагнути бути точним, значить прагнути бути щасливим, успішним, пошанованим. Точність — одна з головних рис вдачі всіх великих Людей. Точні люди — кращі люди: вони вміють мудро розпоряджатися життєвим скарбом, який має назву — Час. Точні люди викликають довір'я до себе, а довір'я це багатство.

Неточна Людина ніколи не буває мудрою, моральною, культурною. Вона не дотримується сказаного слова, обіцяне не виконує, і цим робить безпорядок. Так є: коли в Народі не пошанована Точність, у Державі не буде порядку.

Так, як життя без дихання не є життям, держава без порядку, не є державою. Народ, який лінується бути точним, дбайливим, самодисциплінованим, може на багатій землі мати бідне життя.

“У нас слабо розвинена технологія. І ми хочемо її підняти до вищого рівня” , пише мені інженер з Полтавщини. Я кажу: щоб покращити в Україні технологію (весь стиль життя), треба в школах (від першого класу починаючи) оповідати про могутню силу Точности. Треба свідомо прививати дітям звичку бути точними, і ця звичка ставши сильною, увійде у світ достойної національної вдачі. Де немає точности, немає технології.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Плем'я, яке має низький культурний рівень, не дбайливо ставиться до Точности. І хай мені вільно буде сказати: неточність — рабська звичка. Раб, маючи ненависть до рабської праці, не хоче бути точним. Він у Точності бачить рабство. Та відомо: ті раби, які розуміли силу Точности, успішніше вели боротьбу проти рабства.

Український годинник особистий і державний повинен іти точно, ознаменовуючи порядок у праці, мислях і почуваннях Народу. З упорядкованого життя (духовного, матеріяльного) постає єдність Народу, міцна Держава і квітуче життя громадян.

96.

Запитання. І я читав в газетах, і чув по радіо, що в містах України є громади вірних РУНВіри — це нова конфесія, яку 30 років тому заснували Ви, пане Лев Силенко, і написали святе письмо "Мага Віра". То я наперед кажу, Вашої РУНВіри мені не потрібно, я її поборюю. Бо визнаю віру, яку дав Христос.

Відповідь. Яшуя Мошіягв (по-грецькому Ісус Христос) мав віру свою Жидівську. Розумно і морально мати свою Віру, своє розуміння Бога. І в цьому й святість Христова, що він, як син царя Давида, не зрадив Бога Авраамового, Ісаакового. Він кожному Жидові казав: "Люби Бога свого", *Маттей, 22,36-38*. Тобто, рідного Саваофа — Бога Народу Юдейського. Христос звеличував Віру Жидівську, жидівське розуміння Бога, відзначав предківські свята. Наприклад, Пассовер (Паску) — свято виходу Жидів з Єгипту.

Ви, як бачу по листі, народжені в Перемишлі. Підкреслюєте, що визнаєте Віру Христову. Добре. Визнавайте. Є воля віровизнання, і цю волю я бороню. Та сумно — ви поборюєте РУНВіру (Рідну Українську Національну Віру). Ви Українець, якому рідна духовність не потрібна. Ви поклоняєтеся тим духовним цінностям, які створені чужими людьми. Але Ісус, якого ви визнаєте Богом, рідне жидівське любив понад все. Чому ж з нього не хочете брати прикладу?

У РУНВірі — вдача, богорозуміння, духовні цінності української Людини. І чим далі українець віддалятиметься від РУНВіри, тим далі він віддалятиметься сам від себе, від сутності свого "Я". РУНВіра — Шлях Життя, і очевидно шлях життя не японський, не жидівський чи китайський, а — український. І цей шлях благородний, Богом милосердним і праведним благословенний, бо він жодним чужим силам не підлеглий. Він осяяний Волею, Любов'ю, Правдою, святою Вірою.

РУНВіра — Духовна Незалежність Українця. РУНВіра помагає Українцеві усвідомити своє окремішне місце в духовному житті Людства. Моя щира порада: не тікайте самі від себе. Не втечете. Можете міняти релігію (можете бути мусульманином, визнавши вчення Могамета. Можете бути юдейо-християнином, визнавши вчення Ісуса, Можете бути юдейцем, визнавши вчення Мойсея. Можете бути буддистом, визнавши вчення Будди), але вдачі, яка закодована у ваших генах, не зміните.

РУНВіра втілює притаманності української вдачі. Дажбог — Святий Дух України-Руси, усім достойним Українцям Дажбог такий рідний, милий і святий, як Саваоф (Єгова) для Жидів, Аллах—для Арабів, Аматерасу — для Японців. І як велично, що кожний Народ має свої святощі, і своїми духовними цінностями збагачує духовність Людства.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

97.

Запитання. Учителю Леве Силенко, як Вам відомо, сьогодні в Українському козацтві є православні, є греко-католики, є буддисти і є чимало вірних РУНВіри. Деякі архиєреї хочуть проголосити свято Покрови найбільшим святом Українського війська. А от в Англійців, Американців, Канадців у війську не має свят на славу біблійних постатей? Звідки походить свято Покрови? Козаки мали образ Покрови. Але ж вони на Запоріжжі мали й образ Катерини 2-ої.

Віддповідь. Греки-архиєреї після хрещення Київської Руси стали необмеженими лідерами духовними. Душа України була передана в їхнє розпорядження. Як вони з нею поводилися, я пишу в "Мага Вірі", подаючи беззастережні докази. Вони нас русичів звали Скитами-варварами. Але Скитами були великі Учителі Людства Заратустра і Будда. І вони світлістю ума і душі стояли вище Платона, Аристотеля. Аристотель учив Греків, що є "Народ вищий і є Народ нижчий". І нижчий Народ покликаний Богом бути рабом Народу вищого. У Заратустри і Будди ставлення до Народів благородніше.

Між Візантією і Україною (Скитією-Антією-Києвом) були часті війни. І про це пишу в "Мага Вірі". Під час бою між військом Візантії і України (Скитії), на морі піднялася буря, вихор йшов з півдня. І він спричинив поразку Українців (Скитів). Імператор Візантії і патріярх в Константинополі у св. Софії проголосили нове імперське свято — свято похвали Богородиці, яка, як твердили архиєреї, "помогла Візангійцям перемогти Скитів", тобто узяла Ромеїв "під покровительство" (стала Покровою).

І це свято Покрови (свято перемоги Візантійців над Скитами (Русичами)) архиєреї-греки запровадили і в Києві.

У "Кобзарі" Т. Шевченка читаємо, що нас окрадено, одурено, щоб ми спали в неволі, як німії підлії раби. Є в нас лицар — цар Святослав Хоробрий, є засновник Києграда, володар Кий; є володар Бож (цар України-Антії). Їхні світлі імена будуть достойно звеличувати свята Українського війська.

98.

Запитання. Парафіяльні преподобники, не добре знаючи свою історію й історію Людства, кажуть, що заслуженим воїнам і офіцерам Українського війська, треба давати орден біблійного архангела Михаїла. Чим ця постать є дорогою для Українців?

Відповідь. З Рідного постає рідне, а з Чужого — чуже. Довгі віки живучи у Тьмі духовного рабства, ми не мали права бути ковалями своєї долі. Лицарі Тьми, покликаючись на Ісуса Христа, ховали від нас Рідне, щоб ми не були ми. "Архангел" (грецьке слово) означає "старший посланик". *"Біблія" (Даниїл, 10,13)* пише, що на небі біля Саваофа — Господа Авраамового, жив архангел Михаїл. Він вів війну із збунтованими ангелами (Саваофовими посланиками). І Саваоф доставляв архангелові Михаїлові зброю.

Архиєреї греко-ортодоксії в Києві ненавиділи золотий символ Київської Руси, Трисуття (тризуб) — знамено Дажбоже. Під цим знаменом Українці (Русичі) вели війни з Ромеями (з військом Візантії). З благословення греків-архиєреїв біблійний житель неба Михаїл-архангел став символом (гербом Києва і всієї Русі). А Трисуття (тризуб) було архиєреями впродовж віків сховане від Народу України-Руси.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Коли б я був воїном, і мені за військовий подвиг дали орден архангела Михаїла, я б відмовився прийняти. Бо цей орден символізує духовне рабство мого многостраждального Народу. Я не стрічав в державах Європи і Азії орденів, які звеличують постаті з юдейської "Біблії". І нам не треба стояти під чужими прапорами (духовними і мілітарними), не треба! В ім'я гідности ми повинні бути ми.

У Державі Українській утверджуватиметься нова вільна духовність. І воїни війська Українського матимуть на грудях нові ордени. Орден Дніпра, Орден Державного Достоїнства, Орден лицаря Святослава Хороброго, Орден Степового Лева, Орден Золотого Трисуття (тризуба).

Немає у світі такої країни, яка б не мала орденів. У людини є хотіння довершити подвиг. Подвижники у всіх Народів пошановані і славлені.

99.

Запитання. Думаю, що кожна релігія дає інакше пояснення про Життя і Смерть. Перші християни відважно йшли на муки. Охоче умирали, бо вірили, що померши за Христа, ідуть на небо, де є життя вічне, і немає хвороб, старіння. Скажіть Учителю, чи є Життя після Смерти?

Відповідь. Іншому добродієві на подібне запитання я вже дав відповідь. І Вам скажу теж саме. У катехизисі РУНВіри "Навчання" зазначено: вірний РУНВіри, померши відходить у Царство Духа Предків Рідних. Що це є: казка чи дійсність? Християнин, так, як і Жид, померши, відходить в Ізраель на лоно Авраама.

Я кажу: Смерти немає. Наші Родоначальники (Тато Орь і мама Лель), які жили 7 тисяч літ тому і їхні потомки (Кий, Святослав) і ми (їхнє сучасне) — одне многотисячолітнє Єство. Предки нам передали свою вроду, свою вдачу, свою мову і віру, і притаманність ген своїх.

У нашому Єстві живе Єство наших Предків, отже, вони не померли: вони живуть у суті нашої суті, і це я називаю Царством Духа Предків Рідних. Нас не було б без Предків і Предків не було б без нас. Царство Духа Предків Рідних є Дажбогом благословенна Духовно-Тілесна Самобутність Народу.

На Місяці немає ні Життя, ні Смерти. Значить: Життя там, де Смерть і Смерть там, де Життя. Ми живемо, щоб вмерти і вмираємо, щоб жити. У Людині щосекунди умирає десять мільйонів червонокрівців і щосекунди стільки ж родиться. Людина постійно сама себе оновлює. І так, і Народ постійно вмирає і постійно родиться.

Дивний світ Людини: розум їй каже, що є Смерть, тіло перетворюється в порох, а чуття їй каже: немає Смерти. Людина не хоче вірити у Смерть, її приваблює вічне Життя. І тому віруючий, і невіруючий, ідучи прощатися з дорогою спочилою людиною, хоче чути оповідь про вічне Життя.

Наші Предки близькі і далекі, проводжаючи в останню дорогу, давали спочилому хліб і вар, і це є в обряді РУНВіри сьогодні. Ми віримо, що Дажбог — Світло, без Світла немає Життя. Ми прийшли з Світла і відходимо у Світло. Дажбог — вічна незнищима Дія (Енергія) свідомого і несвідомого буття. Свідоме стає несвідомим, а несвідоме —

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

свідомим. Ми в Дажбогові і Дажбог у нас. Народ безсмертний і ми, сини і дочки Народу, безсмертні в безсмерті Народу.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

СУТЬ ОДИНАДЦЯТА

Дажбоже, Єдносущий Господи мій, Справедливість і Милосердя, натхненний Вірою в тебе, я прийшов до Людей моїх.

100.

Запитання. Учителю, хто це такий святий Миколай в одежі грецького єпископа, чим він для нас дорожчий за нашого рідного діда Мороза?

Відповідь. Римо-католицькі архиєреї (і в тому числі і папа римський) вважають, що св. Миколай не є історичною особою. Він так, як і багато інших святих (св. Юрій, св. Варвара) були вигадані для морального поучення християн. Грек-митрополит Єфрем (1089-1098 рр.) запровадив у Києві свято святого Миколая. Єпископів Миколаїв у грецькій церкві було дуже багато, і є багато легенд про них.

Дехто вважає, що св. Миколай був єпископом в 318 році на Нікейському соборі. Цей собор був дуже бурхливий. Архиєрей Аріус доводив, що Бог-Отець старший за Бога-Сина. Єпископ Миколай доказував, що Бог-Отець і Бог-Син ровесники. Аріус вважав, що у Віру Христову не треба впроваджувати поганської Тройці, яка є в Єгипті та інших поганських (многобожних) релігіях.

Єпископ Миколай на соборі жбурнув каменюку на архиєрея Аріуса. Коли закривавлений Аріус знепритомнів, Миколай здер з нього ризи. Прихильники Миколая переконали імператора Константина, що й для нього є вигідно, коли на Соборі Ісус Христос буде проголошений Богом. Бо ж тоді імператор буде ставлеником не Помазаника (Христа), а самого Бога Ісуса.

(Римляни і Греки вже звикли на зборах підняттям рук проголошувати Богом імператора чи полководця. Плутарх пише, що в Атенах на зборах оратори Демосфен, Дінарх і Геперіод підняли руки, щоб Олександра (Македонського) проголосити Богом.)

Після Нікейського собору попи у парафіях об'явили, що Ісус Христос проголошений Богом. Усі писання архиєрея Аріуса були зібрані і спалені. Та вчення Аріуса ширилося, його оборонці казали: "Де ж глузд? Якщо Ісус є Христом (Помазаником) Бога Саваота, то він не є Бог. А коли Ісус є Богом, то він не є Божим Помазаником (Христом)".

Так, ми довгі віки були духовними рабами, але ж це не означає, що ми повинні навіки-вічні залишитися у рабстві. У вільній державі думаймо, як вільні люди. Чужинець (св. Миколай) для наших діток є чужою людиною. І він не може бути ідеалом у нашій хаті. Ми діти матері-природи, у нас є український дід Мороз, рідний він для нас і люблений нами. І коли наші далекі предки вітали діда Мороза, то з пошани до себе, до Предків, до рідної природи, не цураймося діда Мороза, він наш рідний Дід. (У США св. Миколая бізнесмени використовують для реклами своїх товарів).

101.

Запитання. Учителю, є чимало людей, які визнають ваше вчення (РУНВіру). І я до них належу. Я закінчив інститут, хочу іти в бизнсс, благословіть мене своїми порадами. З чого і як починати, щоб мати успіх?

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Відповідь. На Ваше запитання я дав відповідь у "Мага Вірі" (48-ий День. Сім Законів Правильного Життя). А тут пару слів. Є світла добра мета: як її здійснити? Успіх людини залежить від її вдачі, від ставлення до себе і оточення. Є люди говоруни. Вони мають добру мету і багато про неї говорять. Але не приступають до її здійснення. На перешкоді: страх, лінивство, невіра в себе і злі навики: алкоголь, об'їдання, нерозумне захоплення жіночим світом.

Є люди, які маючи мету, прагнуть її негайно здійснити. Роблять поспішно і з думкою — якось буде. І постає зневіра: здійснене діло нікудишнє. Що ж робити? Треба все переглянути, детально обдумати і повторно зробити діло. Перемагаючи перешкоди, вони себе вдосконалюють, збагачують вірою в успішне завершення — мета досягнута їх звеличує і радує. А інші, злякавшись перших невдач, кидають все, і шукають щось легше.

Є люди обдаровані розумом, здібностями, будуючою вдачею, і головне — силою волі. Вони свою мету уявляють до найменших дрібниць: бачать наперед труднощі і вірять, що їх в поті чола переможуть. І йдучи до мети, проявляють послідовність, наполегливість, і їхня праця завжди натхненна. Вони залюблені в те, що роблять. І це їх робить щасливими. Прагнення до постійного покращення своїх здібностей притаманне усім великим людям, великим Народам.

102.

Запитання. Учителю наш, я три тижні був у Румунії. У Бухаресті освічений Румин мене запитав: "Чи ви, Українці, такі слов'яни як і ваші сусіди Москвини? Скажіть, хто такі Карамзін, Тємірязєв, Аракчеєв, Чаадаєв, і якою мовою говорили їхні бабусі?" Я не знав, що Руминові сказати. У Києві звертався до двох наших письменників, і вони не знали, яку дати відповідь. Може Ви дасте, хоч коротке, пояснення?

Відповідь. І я бував у Бухаресті, Варшаві, Белграді. Є там люди, які краще знають історію Московитії, ніж освічені люди в Києві. Вони жили вільніше. Та я звернуся до найавторитетніших московських історичних джерел.

Наприклад, принц Н.Трубецкой у книзі "Наслєдіє Чингіс Хана" виданій в 1925 році в Берліні пише: "Москва — спадкоємиця Орди". Карамзін (*т.5, стор.235*) пише: "Москва зобов'язана своєю величчю Ханам". М. Н. Покровський у книзі "Русская історія в самом сжатом очеркє" (т.1, кн.1, стор.114-9, 180) пише: "Орда створює, в кінці-кінців, Московське самодержавство".

Історію Монгольської імперії, заснованої Чингіс Ханом Темуджіном, я знаю. І це помогло мені добре пізнати історію Московитії, і про це йде мова і в "Мага Вірі". Так є: був Кара-мурза, а став Карамзін. Був Тімір-мурза, а став Тємірязєв. Був Бібек, а став Бібіков, був мурза Арака, а став Аракчеєв. Чингіс хан Темуджін мав сина — хана Чаадая, а вже його внук чи правнук став — Пьотр Чаадаєв.

І потомки хана Батия, як люди розумні, хитрі, войовничі стали архитекторами Московитії, і найславніші з них — Годунов, Басманов, Бутурлін. І їхні монгольські слова такі, як кандали, кінжал, башка, чердак, чувал, таможня, ямщик, шамать, лапша, тєтрадь, карандаш, дєньгі, бумага та багато інших слів, збагатили мову Московитії. І її

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

змонголізували. Між іншим, поет Державін пише: "Да нє забудєтся во мнє послєдній род Багріма", був знатний монгольський аристократ Багрі-мурза.

У Монголів (епохи хана Батия) були поняття: хто не вміє обманювати, той дурак. Вони вважали, що обман належить до великого мистецтва. Усякі обіцянки, договори для них були тільки знаряддям обману. Вірили: людина чесна — значить глупа. Читаючи життєпис Чингіс хана Темуджіна і царя Івана Грозного, я побачив: їхні характери дуже подібні.

У Заповіті Чингіс хана Темуджіна є й такі слова: "Щастя ваше — покорення непокірних. Примушуйте покорених, щоб вони самі себе вам на щастя тримали в покорі". Темуджін не вмів читати і писати, але тримав біля себе людей грамотних. Монголи були досвідченими практичними політиками, першорядними воїнами.

Е. Голубинський в "Історії Русской церкви" (*т.1, п.1, Москва, 1904 рік*) на стор. 882-ій пише, що Українці дуже відмінні від Москвинів, що вони "суттєво неоднакові між собою характером своїх духовних природ".

103.

Запитання. Учителю Лев Силенко, Вашою РУНВірою люди захоплені: кажуть, що це прийшов час мати свою Віру в душі своїй. Свою, а не позичену. Та мене непокоїть: чи Ваше вчення не зробить Українців самолюбами, які понад все ставлять справи національні?

Відповідь. У всіх національних релігіях (в індуїзмі, в юдаїзмі, в шінто (Японія)) понад все поставлені справи національні — у них релігійне і національне — це те саме. Самолюбство є різне— розумне і глупе, благородне і жорстоке. Я кажу: людина, яка сама себе не любить, нещасна. Як же вона може любити людей, коли в неї нема любови до себе?

Хто себе не любить, небезпечний. Чому людині хочеться бути чепурною, порядною, чесною? Тому, що вона любить сама себе — вона любить свою гідність, шанує свій престиж, честь свого Роду. Людина, яка любить себе, не схоче заплямитися недостойною поведінкою (крадіжкою, обмовами, неохайністю, пиятикою, зрадою приятеля).

Без добродійного самолюбства не було б у світі людського поступу. Благородне самолюбство людині потрібне. Воно збагачує її хотіння довершувати великі подвиги. Щоб здобути золоту медаль (принести честь собі і Народу своєму), спортсмен під час змагу не шкодує свого здоров'я, він біжить до мети. Він самолюб: хоче всіх (навіть рідного брата) залишити позаді, і прибути першим.

Убити в людях почуття самолюбства не можна: воно закодоване в генах людини, і оправдане матір'ю — природою, яка стоїть по стороні тих, які здібні перемагати перешкоди, труднощі, відстоюючи суть свого Єства. Особливо величне те самолюбство, яке добродійне, світле, розумне. Глупе самолюбство жорстоке, сліпе і небезпечне: у нього мета — аби мені добре, а всі інші хай собі, як знають "божеволіють, конають".

Глупе, жорстоке самолюбство робить людину нещасною, покинутою, забутою. Що ж є? Жорстокий самолюбець, роблячи інших нещасними, знещасливлює сам себе, бо опиняється між нещасними. Благородне самолюбство милосердне, добродійне і, роблячи ближчих щасливими, ощасливлює себе вірними приятелями.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Народ, який ставить свої національні справи понад все, не може бути рабом. Він, творячи багате життя у своїй країні, стає зразком для інших; він хоче, щоб і його сусіди багатіли. Багата країна оточена бідними, збідніє не тому, що бідний багатому не брат, а тому що багата не могтиме бідній нічого продати і нічого не зможе в неї купити.

Японці вважають себе Народом божественного походження — їхня національна релігія є виявом їхньої вдачі. Квануші (пастири) їм кажуть: ми тяжко працюємо тому, що любимо себе і дітей своїх, наша праця нас збагачує, славить, обезсмертнює; Є народи, які живуть на багатих землях, та лінивість їхня їх робить бідними і нещасними.

Якщо Українці не любитимуть самі себе, тобто справи інтернаціональних релігій ставитимуть на перше місце, а справи свої національні — на друге, не матимуть вони пошани у Світі, і не будуть здібними будівниками держави. Житимуть бідно на багатій Землі.

104.

Запитання.Тепер в Україні поширена порнографія. Що це є і з якою метою? Можете сказати свою думку?

Відповідь. У грецькій мові "порне" (проститутка), а "графія" (писання) — отже, писання про проституток. Очевидно, ілюстроване фотографіями, які зображають статеву дію. З історії знаємо: у різні епохи історії Людства були племенами визначені звичаї, які впорядковували статеве життя. І часто розпусники (хлопці і дівчата) жорстоко каралися.

У наших Предків (маю на увазі Трипільців і їхню духовну творчість "Веди") високо цінувалась дівоча цнотливість, тілесна чистота; статева стриманість вважалась священною, любленою Небом і Землею.

Десять тисяч років тому, люди жили родами: родини, яка б складалась з чоловіка, жінки, дитини, ще не було. Мати знала своїх дітей. Чоловіки вважали, що всі діти є їхніми рідними дітьми, очевидно, це вже було тоді, коли люди знали, чому жінка стає вагітною.

Якщо б статеве життя не було приємне, юнак обминав би юнку, а юнка обминала б юнака. І люди перестали б множитися. Датель Буття (Дажбог) діє, як жіночість в жінці і діє, як чоловічість в чоловікові. Він Світло життєтворне, Він Все у всьому. Дажбожі закони втілені у законах Всесвіту, у природі.

Дівчина перед тим, як придумали одяг, старалась прикрашувати себе: чіпляла квітку в коси, робила з ягід намисто, їй хотілось бути принадною, красивою. Юнак брав лука, пускав стрілу, перескакував рівчак. Він поставою, спритністю і відвагою приваблював юнку. І їм приємно було притуляти тіло до тіла. Зріднювалися. Статеве життя приємне і корисне для здоров'я.

Потворні люди (душевно хворі, статево збочені) бачать у сексі зміст життя. Порнографія збуджує в них підвищений інтерес до сексу— вони стають рабами статевої приємности. І цим виснажують енергію душі і тіла. І вони лінуються думати, відчувають загальну втому. Юнак байдужіє — перестає цікавитися високими ідеалами, долею свого Народу. Щоб перемогти втому, стає наркоманом, покидьком суспільства.

Молодь — майбутнє Народу. Хто хоче знищити Народ, здегенерувате його душу й розум, той не перебирає жодними способами, щоб ослабити його молодь, душу запліднити

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

нігілізмом, інтернаціональними сектами, відреченням від боротьби за життя. І порнографія використовується, як один із засобів забруднення душі Народу.

105.

Запитання. Учителю, я був запитав пан-отця: що маю робити, щоб бути достойним Українцем, і він відповів: "Щонеділі йди до церкви. Молися. Часто сповідайся, причащайся, усердно складай поклони перед образом Ісуса Христа, і будеш достойним Українцем". Учителю, який Українець достойний, а який Українець — ні?

Відповідь. Достойний Українець є той, над душею і розумом якого не володіють іноземні політичні, економічні, релігійні авторитети, догми, ритуали, богорозуміння. Достойний Українець той, хто вміє достойним життям себе хвалити: він хвалить себе працею на благо Вітчизни, родини. Усяка праця в полі, на заводі, в школі, у війську, в парламенті достойно виконана, робить Українця достойним.

Достойний Українець каже: "Я вірю в Господа Всевишнього. Господь — Любов, Правда, Воля, Світло, Милосердя. У моїй душі моя віра, моє розуміння Бога. Я віруючий по-рідному; бо в мене Віра моя. Не позичена, не привезена з Чужини".

Достойний Українець знає: між ним і Богом жодний чужинець не може бути амбасадором. Він вільно розмовляє з Богом: його розмова з Богом є його непідкупна любов до Вітчизни, любов до людей України-Руси. Він своєю шляхетною любов'ю звеличує себе, свій рід.

І щоб його Любов була квітуча й плодоносна, він її збагачує працею, яка освячена акуратністю, точністю, красою, законами культури і моралі.

Увесь Світ шанує достойних людей, незалежно від того, де вони родилися і якої вони національности. Риси достойних людей усіми люблені: працьовитість, охайність, милосердність, доброзичливість, щедрість, відважність, чесність. З достойного життя кожного громадянина постає достойна Вітчизна. У достойної Вітчизни є культ достойних людей: вони є совістю життя Людства.

106.

Запитання. Учителю Лев Силенко, вже багатьом відомо: Ви заснували нову конфесію РУНВіру— Українську Віру в Бога єдиного і правдивого. А от для мене Ісус Христос — Господь Бог правдивий. Чи можете сказати, навівши приклад, які діла і слова Христові вам не подобаються, і чому?

Відповідь. У "Євангеліях" читаю, що Бог Ісус "зробивши бича з мотузків, вигнав усіх зі святині", *Іван, 2,15*. Ісус бичуючи, "міняльникам гроші порозсипав". Єрусалимська святиня (синагога) мала рабіна. І віруючі мали дозвіл у достойному місці поміняти гроші. Бог Ісус у синагозі "поперевертав грошомінам столи та ослони — продавцям голубів", *св. Маттей, 21,12...*

Я вважаю, що при допомозі "бича з мотузків", "перевертання столів", наводити порядок — справа принизлива. Та й під час "перевертання столів" може статися поранення зовсім невинних людей. Бог Ісус був філософом, лікарем і рабіном, Іван, *1,49; 6,25; 9,2; і*

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

1,8; 20,16; і я не захоплений, що він при допомозі бича і перевертання столів, робив порядки.

Біжить за Ісусом Христом мати, яка не була юдейкою і каже, що в неї доня хвора і просить Ісуса, як лікаря: допоможи мені, *Маттей, 15,24-25*. Ісус бачить, що за допомогою звертається мати-чужинка, відповів їй, що він посланий тільки "до загублених овечок дому Ізраеля", *Маттей, 15,24* і "Негодиться взяти хліб у дітей і кинути собакам", *Маттей, 15,26*.

Мати убита горем хворої доні, відчула, що Ісус Христос їй не допоможе, бо вона не Юдейка. І благально, принижуючи сама себе, сказала: "Але ж і собаки їдять ті крихти, що падають зі столу панів їх", *Маттей, 15,27*. Христос, почувши, що мати-чужинка "визнала себе собакою", сказав: "Жінко, велика віра в тебе. Нехай станеться тобі, як бажаєш", *Маттей, 15,28*.

Коли б Бог Христос принизив мою маму-страдницю (собакою назвав), я б йому відповів: Ісусе, ти можеш бути посланий Саваотом-Богом Юдейським "до овечок дому Ізраїла", але не став у принизливе становище мою рідну маму. Я не можу холодним серцем дивитися на благальні сльози будь-якої матері (англійки, юдейки, негритянки, японки, індуски). Рідну матір люблю найбільше, але страждання чужої матері мені не чуже.

107.

Запитання. Учителю Силенко, багато наслухалася про Вас — одні зневажають, видумують брудні обмови, щоб Вас знеславити, лжепророком називають, мовляв, лжехрист. А інші кажуть: Силенко хоче, щоб ми у своїй душі мали свою Віру в Бога, він Дажбогом посланий. Маю запитання: є в нас своя держава. Є воля, а от на душі спокою немає. Горе без волі і горе з волею.

Відповідь. Усе залежить від культури і моралі Волі. Зупинюся над Волею слова. Є Воля слова розумна і є Воля слова глупа. Воля слова розумна - необразлива, спокійна, тактовна, терпелива, вибачлива, щира. І - культурна.

Воля слова глупа — образлива, по-глупому прискіплива, зрадлива, нахабна, сварлива, облудна. І — жорстока. Кожна людина підлегла правилам життя: усталеній звичаєвості (моралі) і обрядності (культурі). Коли ти підлеглий правилам життя, які визначені в чужій (позиченій чи накинутій) релігії, значить твоя Воля підлегла чужій Волі.

Є Воля особиста і є Воля національна. Якщо національна Воля має високу мораль, твоя особиста Воля щаслива. Що це значить? Коли б Німці вторгнулися в Париж, вони б принесли французам чужу мораль (Француз, який в Парижі говорить по-німецькому, моральний, він говорить мовою пана-вторжника. Француз, який говорить у Парижі по-французькому, він холоп-мужик, говорить мовою поневоленого Народу, не моральний).

Справді ж, француз, який у Парижі відстоює честь французької мови, аристократ, людина високої національної моралі, гідний син Франції. Він не мириться з рабством, яке в Париж принесли Німці, знімеччуючи Французів, перетворюючи їх в рабів на їхній рідній землі.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

У "Мага Вірі" я пишу про Мудрість Української Волі, визначаю основи її самобутньої моралі і культури. Дажбог — свята Воля; ми у Волі і Воля в нас, і без неї ми не є ми. Слава Дажбогові, Єдиному, Правдивому Господу Богу нашому!

108.

Запитання. У Статуті сповідників РУНВіри зазначено, що в РУНВірі монотеїзм. Тобто Віра в єдиного Господа Дажбога. Та є люди, які, почувши слово Дажбог, здвигують плечима і кажуть, що "Силенкова РУНВіра це поганство". Чим докажете, що це не так?

Відповідь. Дивно: одне і теж запитання дістаю від багатьох. Не люблю повторюватися. І залишити без відповіді не хочу. І тому знову кажу: не звертаючи уваги на те, що імператор проголосив вчення Христове імперською релігією Риму, погануси (тобто, селяни римські) продовжували поклонятися своїм багатьом богам. І звідси й устійнився термін "поганство" в значенні "багатобожжя". Погануси не хотіли Юдейця Ісуса визнавати Богом. Він був для них чужий. Вони вірили в Юпітера (слово "юпітер" в перекладі значить "Небесний Отець").

Великий фараон і поет Аменхотеп 4-ий (Ахнатон) 3350 років тому об'явив віру в Єдиного Господа Амона, скасувавши багатобожжя: хотів єдинобожжям об'єднати Єгиптян. Та кожний жрець мав своїх богів, робив бунт проти фараона. І після смерти Ахнатона жреці знову ввели багатобожжя.

Спітама Заратустра вважав, що многобожжя тримає Персів у тьмі забобонів, шаманства і роз'єднує їхні роди. Він об'явив віру в Єдиносущого Господа з ім'ям Агура Мазда. Гаутама Будда закликав Індусів перестати вірити в Богів. Щоб між Юдеями постала духовна єдність, 2600 років тому їхній цар Іосія наказом скасував багатобожжя і утвердив віру в єдиного Господа з ім'ям Саваот (Єгова). І ця ним зроблена реформа в історії релігій Світу названа "Великою реформою". І про неї пишуть навіть біблійні словники. Наприклад, *"Біблійний словник" В. Сміта, стор. 324, 778, Філадельфія, США, 1948р.*

На початку 7-го століття Могамет скасував віру в 360 богів. І тоді один з них (Аллах) був проголошений Єдиносущим і Всевишнім (у "Корані" визначена концепція Аллаха). Так між Юдеями і Арабами в ім'я єдности племен і нового богорозуміння, утверджувався монотеїзм, їхні віри ніхто не зве поганством, хоч імена Саваот і Аллах узяті з поганських релігій.

109.

Запитання. У Київській Русі багатобожжя також (на думку дослідників) не сприяло в єднанні наших племен. Яка Ваша думка?

Відповідь. У Київській Русі ті чи інші явища природи називалися богами. Князь Володимир пробував Київ перетворити в духовний центр "язической Руси". Він поставив у Священному гаю статуї богів, які мали б ознаменовувати єдність племен. І київські волхви рекли, що "немає богів різних, є один Перун і він множественний. І Вишень множественний, і Світовид. Немає багато Світовидів, є Один".

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Сіверські, Дулібські, Древлянські, Радимичівські волхви вважали, що кожне плем'я має свого Перуна. І на це "є ознака: у Древлян йде литіє (дощ), а на землі Полян велика сушка". Отже, Перун Древлянський діє незалежно від Перуна Полянського. Доводи, що Перун "Один і множественний", не мали впливу. Чому?

Кияни рекли: коли наші волхви кажуть, що Перун Один і множественний (всюдисущий), то тоді він несправедливий. Древлянам дає литіє, і їхні поля зеленіють. А нас, Полян, кривдить томить сушкою, і ниви наші умирають. Племена підбурені волхвами, не радо давали данину Києву. Трималися своїх місцевих богів, плекали племенну незалежність (децентралізацію, яка роз'єднувала Україну-Русь).

Многобожжя в Україні-Русі переживало духозну кризу. Та не появився у Києві такий волхв, який би так, як в Персії Заратустра, звістив Віру в Єдиносущого Господа.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

СУТЬ ДВАНАДЦЯТА

Дажбоже, Єдиносущий Господи мій, Справедливість і Милосердя, натхненний Вірою в тебе, я прийшов до Людей моїх.

110.

Запитання. Які слова в інших народів рівнозначні нашому слову "бог"?

Відповідь. У "Мага Вірі" я подаю обгрунтовані твердження визначних лінгвістів Європи, Індії, що мова білої людини постала над берегами Дніпра і його приток. 11 тисяч літ тому вона вже почала поступово ширитися на західних просторах Європи. 6-ть тисяч літ тому мова білої людини почала ділитися на діалекти.

Є підстави твердити, що Трипільці, як першотворці хліборобської культури і цивілізації, у слово "див" вкладали поняття "бог". Слово "див" дуже поширене у "Ведах". У санскриті воно вимовлене, як "див" і "дев". У нас з "див" постав цілий ряд слів: дивовижа, диво, діва, день, та інші.

Латини слово "див" вимовили, як "Деус" (Бог). А Греки — Зеус, а потім — Теос. З Деус постало в Італійців — Діо, а в Іспанців — Діос, а в Литовців — Дівас. І ніколи ми не думали й не гадали, яка то чарівна первородність затаєна в нашому "Див" (ой, Див ладо (ладний), а ми просо сіяли. Сіяли, сіяли...).

111.

Запитання. Можете сказати, яка етимологія слова Дажбог?

Відповідь. Слово "Дажбог" складене з двох санскритських слів "Да", що значить "дати", "даючий", "датель" і "ба", що значить "буття". Отже, Дажбог — Датель буття, життя. У "Рик Ведах" (і, взагалі, в санскриті) дуже поширене слово "да" у значенні "дати", воно прото-Індо-Європейське так, як і слово "ба".

"Да" Латини вимовили, як "даре". А Іспанці, як "дар", Румуни — "да", Литовці — "даоті". І між іншим, у мові Заратустри (в "Авестах") бачу слово "да" має таке ж значення, як і в санскриті. Слово "ба" (чи "бу") ровесник "да". Предки наші (Трипільці), казали, як бачимо у "Ведах", "бу", і у "Авестах"— "бу". І ми сьогодні кажемо "бу", додавши частку "ти" (бути). Англійці кажуть "бі", а Німці — "бін", а от наші сусіди Литовці кажуть так, як і ми, "бути". Латини замість "б" вимовили "ф", у них "фуі".

Отже, Дажбог навіть з погляду історії лінгвістики, єднає нас з Предками (Трипільцями-Скитами-Антами-Русами). І я Дажбога відчуваю в душі моїй, у битті серця мого, у суті єства мого. Він мій рідний святий Господь.

Дажбог — Всевишня многопроявленість. Він діє, як жіноча суть в жіночому світі, і Він діє, як чоловіча суть в чоловічому світі. І це відноситься й до тваринного і рослинного світів. Любити Дажбога, значить любити Життя. Ми— діти Дажбожі, Україна — храм Дажбожий, наша рідна хата.

112.

Запитання. Яка етимологія слова "Кий"?

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Відповідь. У "Мага Вірі" я присвятив чимало місця поясненню назв столиць: Лондон, Париж, Берлін, Рим, та багатьох інших. Між іншим, слово "Москва" не слов'янське, означає "гнила ріка, вода". Зверніть увагу: Багдат (столиця Іраку) означає "Богом даний", у старих Персів слово "баг" — "бог", а "да" (чи -дат) -даний. Там, де сьогодні стоїть Київ, жили люди осілим життям вже 12 тисяч років тому: може раніше чи трохи пізніше.

По Хрещатій долині текла джерельна річка, яка взимку не замерзала. На її берегах вічно зеленів хрещатий барвінок. У Дніпрі було повно риби, у лісах — ягоди, їстівні коріння, гриби, різні птахи, усяка звірина. Сама мати-природа створила вигідне затишне місце для життя людини. І роди, сюди прибувши, ніде не хотіли переселюватися.

Предки нашого славного Кия були аборигенами. Санскритське слово "кий" значить провідник, верховний старшина. А "киятата" означає "провідний тато", старшина роду (патріярх). І одночасно: "кий" це символ влади, булава. Очевидно, впродовж тисячоліть це слово придбало інше значення. Та все ж таки пастух, який охороняє стадо, тримає в руках кия, як знаряддя запровадження порядку.

Києград — провідний град, верховний. Я вважаю, що Кий це не ім'я, а титул, але воно може бути й ім'ям, адже є ім'я Володар і є титул— володар. У "Мага Вірі" доводжу, що первісна назва міста Києва була Сар'яград, "сур'я" в наших Предків означало "сонце", з сур'я оформилось слово сар, а потім — цар. Племінний вождь титулувався, як сар (цар) у значенні "сонце" також у Сумерів (Шумерів).

113.

Запитання. У нас тепер багато говориться про мораль. Та коли запитати звичайну людину в полі чи на заводі, звідки це слово походить і яке його значення, не кожний дасть відповідь. У "Мага Вірі" Ви пишете, що Українцям потрібні українські правила моралі.

Відповідь. Греки кажуть "етикос", а Латини — "мораліс". Значення цих слів однакове. Є дивно, що деякі наші інтелігенти пишуть: "нам треба дбати про етику і мораль". Греки і Латини самостійно (незалежно) утверджували правила поведінки людей, їх ставлення до себе і до родини, роду, Вітчизни і правила ставлення друг до друга, юнака до юнки, юнки до юнака, відношення дітей до родичів та інше. І всі ці правила (звичаї) передавалися від покоління до покоління, ставали традицією.

І тут я знову відвідаю моїх найдавніших предків Трипільців. У них слово "свадга" відповідало словам "мораліс", "етикос". Не легко його перекласти на нашу сучасну мову, але вважаю, що воно означає "самоставлення" (спосіб ставлення до себе й інших). Сюди входить і спосіб варення і споживання їжі, спосіб вітання і прощання, тобто, уся звичаєвість народу.

Якщо мораль визначає, яка поведінка правильна, а яка — хибна і який розум благородний, а який — ні, то культура (обрядність) дбає, щоб моральність мала гарні манери. Гарний спосіб говорення, ставлення до краси, мистецтва (справді, по тому, як людина говорить, сміється, радіє, гнівається, сперечається, сидить, іде, одягається, можна визначити культурний рівень Людини).

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

І тут хочу сказати, що усьому Людству присуща пошана до людей відважних, працьовитих, послідовних, талановитих, милосердних, чепурних, точних. Отже, моральні основи закладені в генах Людства так, як і вияв любови до краси, подружньої вірности. Зрада приятеля, родини, Вітчизни в жодному народі не пошанована.

114.

Запитання. Є переконання: князь Володимир хотів добра для Русі, навертаючи киян на грецьке православіє.

Відповідь. Ніхто сам собі не ворог. Слово "грік-ортодокс" значить "грецька правдива віра". Архиєреї-Греки у Києві були вірними слугами візантійського патріярха, були єпископами (наглядачами). І вони для Киян усталили терміни "Царгород", "православіє". Київ перестав бути царгородом України-Руси. Бо глава (духовний батько Русі) — патріярх живе не в Києві, а в Константинополі, і він (патріярх) підлеглий імператорові Візантії.

Князь Володимир під час хрещення отримав від Греків грецьке ім'я Базиліус (Василь). І йому була вручена металева печатка, на якій зазначено, що він є архонт.

(У древніх Атенах влада належала дев'ятьом архонтам). І Володимир прибув до Києва в одязі грецького архонта. Кияни, побачивши князя Володимира в грецькій одежі, приголомшилися. "Чуже святе, гарне, розумне, а рідне гидке, глупе? Коли все нами створене глупе, то значить ми, кияни, глупі люди?" — з гіркотою в серці рекли старі поштиві Кияни.

У Києві грецька мова стала божественною, у церкві — мова церковно-слов'янська. А народна київська мова стала другорядною (холопською): принижена мова народу — значить принижена душа народу. Отже, справа не у хрещенні Русі, а в тому, що в народі почала плекатися зневага до рідних духовних цінностей.

Геродот у "Четвертій книзі" пише: "Скити до чужих звичаїв (тобто до чужої віри, моралі і культури, — прим, моя) мають велику відразу". У них свій Шлях Життя. У Атенах був скитський посол принц Анахарзис (правильна назва Анакара — Некараний, Благородний). Він, живучи в Атенах, прийняв грецьку релігію і її ритуали (полюбив п'яні гуляння на честь Деонісія). І, повернувшись до Скитії, почав здійснювати поклоніння чужим (грецьким) богам.

Цар Скитії Савлій, побачивши, що його рідний брат Анакара зрадив рідний шлях життя (рідну віру і її обряди), огречився у Греції, убив брата Анакару (Анахарзиса). Щоб між Скитами не ширилась деморалізація (зрада рідних ідеалів життя, утверджених впродовж віків).

Щоб Юдеї могли врятуватися, як окремішна національна сила, вони смертю карали тих Юдеїв, які зраджували Віру Юдейську. "Коли брат твій.., або син твій (...) буде підмовляти тебе тайком говорячи: "Нумо, будемо служити іншим богам, яких не знав ні ти, ні батьки твої, богам народів, що навкруги нас (...)", то не приставай на волю його, і не змилосердься до нього. Рука твоя буде перва на страту його, а потім рука всього люду", *5-та книга Мойсея, 13,1-11*.

"Біблія" пише: коли між вами, Юдеями, появиться Пророк, який закликатиме вас покинути юдейську Віру і прийняти чужу, тоді ви, (Юдеї), "мусите вбити сього Пророка",

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Сим робом викоренете зло поміж вас", *5-та книга Мойсея, 13,5*. Зрада рідних народних ідеалів (віри, обрядів, звичаїв) вважається найганебнішою зрадою. Тільки Рідне є Рідне.

115.

Запитання. Імператор і Патріярх Візантії благословили насильницьке підпорядкування (хрещення) України-Руси владі Константинопольської патріярхії. Чи інших вони також так навертали на віру Христову? "

Відповідь. Імператор і архиєреї Візантії на віру Христову дивилися, як на засіб перетворення народів і племен у своїх рабів. У Царгороді (Константинополі) була юдейська громада, очолена рабинами, вона не визнавала імператора Лева 3-го (717-741) Божим помазаником, як це примушені були визнавати всі християни. І він (імператор Лев 3-й) в 722 році дав наказ усіх Юдеїв в Константинополі хрестити вогнем і мечем.

У Константинополі жила громада християн (монтаністів), визнавала науку свого Учителя Монтана: не брала в руки меча (війну вважала справою диявола). І імператор наказав усіх монтаністів пригнати на площу гіподрому (біля св. Софії). Коли архиєреї греко-православія почали монтаністів хрестити, вони не бажаючи бути греко-ортодокеани, самі себе облили оливою і спалили. У Візантії було поняття: хто приймає віру Візантії, стає рабом її імператора, якому були підлеглі патріярх і всі архиєреї.

116.

Запитання. Сьогодні в нас відбувається духовне відродження. Знаєте: в полі, в гаях, на масових могилах ставлять хрести.

Відповідь. У країнах Північної Європи і Америки хрест вважається знаряддям катування, римською шибеницею. На цвинтарях, у церквах вони хреста не мають, хоч всі вважають себе правдивими християнами. Євангелісти, баптисти та всі інші протестанти кажуть: "Коли твою матір кати повісили, то невже ти будеш у хаті на стіні шанувати петлю, на якій вона повисла. Треба вчення Ісуса Назарея шанувати, а не знаряддя, на якому він був прицвяхований".

Прем'єр Джан Діфенбейкер (приятель Українців) не хрестився. І не хрестяться президенти Рейген, Форд, Картер, Буш. Королева Англії (вона ж глава Англіканської церкви) не хреститься. І її ніхто не має права називати безбожницею.

Поет Йосип Маковей (приятель Івана Франка) у вірші "Хрест" пише: "І тут, у горах, хрест! От край проклятий! Куди не глянеш — Бог на хресті розп'ятий. Споганюють святе лице природи страшним кінцем Христової пригоди".

І Маковей не був проти хреста: тільки він вважав, що забагато, то недобре.

117.

Запитання. Чому Ви територію України (епохи Трипільської культури) назвали Оріяною?

Відповідь. При іншій нагоді, я вже говорив, що всі терміни індуської філософії і релігії (а також буддизму) санскритські. Між іншим, слово "санскрит" постало з слова "самскрут". Усні "Веди" принесені в північну Індію Оріянами з берегів Дніпра і його

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

приток, вперше були в Індії записані 3450 років тому. Історики визначили, що "Біблія" (П'ятикнижжя Мойсея) була написана, як я вже говорив, 2400-2500 років тому. Слово "ар'я" значить "орач" (хлібороб). А тому, що Дравиди (їх назвемо аборигенами Індії) були мандрівними пастухами і хліборобити не вміли, слово "ар'я" почало означати "благородний" (хліборобством вшляхетнений).

І подумав я: коли історики, археологи Європи вважають, що арії з берегів Дніпра прийшли до Індії, маючи вже вози і присвоєні коні (5-ть тисяч літ тому), то як звалася їхня країна? І я її умовно назвав Оріяною. Бо й літери санскритські "а" і "о" і формою і вимовою дуже схожі. І подумав: коли є Оріяна (країна орачів), то її засновником мав би бути Орь (орач, винахідник плуга, орання) — родоначальник духовного життя Трипільських племен.

118.

Запитання. Учителю Лев Силекко, оповідаючи про санскрит, Ви зазначили: "Україна - колиска Індо-Європейських Народів". І дехто глумливо каже, що ця "Силенкова видумка нічим не підтверджена, і тому не заслуговує уваги".

Відповідь. "Хто ми, де ми, звідки ми і які ми?": ще в юнацькі роки я поставив перед собою такі запитання. Шукаючи відповіді, мандрував у джунглях "історії Людства". Щоб життєву енергію повністю присвятити великій Меті, я вибрав долю самітника. Тяжка доля, але я ніколи на неї не нарікав. Вона мене не обтяжувала родинними обов'язками. Жив ощадливо, мандруючи по землях Америки, Європи, Азії. Шукав зв'язків з стародавньою Оріяною — з землею Скитії-Антії-Руси-України.

Пишучи "Мага Віру", я був суворо вимогливим до себе. Жодних тверджень не подавав, якщо вони не були добре обгрунтовані. Звертав увагу тільки на широко відомих істориків, археологів, лінгвістів. У "Мага Вірі" (у розділі "Діяманти з Храму Світової Історії") подаю, що у виданні Кембриджського університету (Англія) в томі "Історія і Культура Індійського Народу" (розділ "Арійці в Індії") пишеться, що "Трипільські керамічні вироби старіші за німецькі, на основі яких Німці будують свою негативну теорію про те, що оригінальною Вітчизмою арійців є Німеччина".

Історик Л. Пареті у книзі "Стародавній Світ" пише: "Країна, з якої арійці (оріяни) вийшли перед їхніми мандрами у Південний світ (до Індії і Месопотамії, прим. Л. С), очевидно, стверджує присутність народу однородного Індо-Європейського типу, сьогодні проживаючого на побережжі Дніпра".

Професор археології Грегем Кларк (Кембриджський університет) і професор праісторичної археології Стюарт Піггот (Единбургський університет) у книзі "Праісторичні Суспільства" виданій в 1965 році в Лондоні, пишуть: "Коли ми вертаємося тепер до важливіших областей початкового раннього хліборобського поселення, ми знаходимо існування більших зв'язків з Трипіллям (Україною), ніж із Стародавнім Сходом".

Історики вже два рази зробили перегляд історичних тверджень. Спочатку вважали, що Єгипет — Вітчизна найстародавнішої культури і цивілізації. А потім ця першість була передана в Сумерію (Месопотамія). Тепер історики, маючи "карбон-14", однозгідно

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

визначили, що на території України була започаткована історія культури і цивілізації Індо-Європейських Народів.

І Герберт Дж. Мюллер у книзі "Воля у Стародавньому Світі" виданій в Ню-Йорку в 1961 році, пише: "Вчені тепер вважають Україну найбільш правдоподібною Батьківщиною Індо-Європейців".

Р. С. Маюмдар (віце-президент Дека університету, Індія) і А. Д. Пузалкер (директор Бгаратия Видия Бгаван) у книзі "Історія і Культура Індійського Народу" (у розділі "Ведійська епоха"), пишуть: "Україна більше, ніж всі інші країни, може претендувати бути землею арійців (оріян, прим. Л. С). Германська домашня теорія дуже популяризована в багатьох європейських школах для расового виправдання" .

У "Мага Вірі" пишу, що оріяни (арійці) двома хвилями прибували з України до Північної Індії (5-ть тисяч і 4500 років тому), їхали вони на возах, на яких були мішки з пшеницею. Мали добрих коней. Вони перші на планеті Земля придумали воза і приручили коня. 2500 років тому Тевтони (Германи) ще не мали приручених коней. І про це пише Таціт Публій Корнелій у книзі "Германія".

Історик Дж. Гавкс і Л. Вуллі у книзі "Історія Творення Культури і Проявлення Науки — Праісторія і Початок Цивілізації" виданій в Лондоні (Англія), помістили "Карту Мандрів Народів в епоху бронзи". На карті стріли, на яких зазначені назви племен, які вийшовши з України (Оріяни), прямують на Південь. Ідуть племена Сумеріян (Кімеріян), Мітанців, Каситів, Персів, Гіттітів. Усі вони Оріяни, їхня мова Трипільська (прасанскрит).

Історик Георг Біббі у книзі "Чотири тисячі років тому", виданій в Ню-Йорку (США), помістив "Карту Правітчизни Народів" — зображена територія сучасної України, з якої вимандровують на Захід Європи Англо-Сакси, Тевтони, Латини, Ахеї (Греки).

Відомий вчений А. С. Діямонт у книзі "Історія і Оригінальність Мови" виданій в 1960 році в Лондоні (Англія), пише: "У степах Східньої Європи започаткувалась більше, ніж 5000 років тому Індоєвропейська мова, її діялекти роз'єдналися на мови, які поширили багато народів світу".

Джавагарлал Неру, прем'єр міністр Індії в книзі "Відкриття Індії" виданій в 1957 році, пише: "Арійська група походить з широких просторів Дунаю, Дніпра, Дону. Народні танці Патанів (Аріїв) дивотно нагадують танці Українців". Президент Індії С.Радгакрішнан у книзі "Індійська Філософія", пише: "Арії принесли з собою визначені поняття і вірування, які вони продовжували розвивати в Індії".

І тут я хочу деталізувати: наші Предки Трипільці (Оріяни) принесли до Індії усні пісні "Вед". У "Ведах" оспівана та природа, яка є в Україні. І про це пишуть Піггот і Кларк та інші. Пісні "Вед" зібрав (пов'язав) найстародавніший письменник Індії, що має ім'я В'яза. С. Радгакрішнан пише: "Веди" справді є найстародавнішим пам'ятником людського ума, яким розпоряджається людство.

У мові "Вед" ("Веди" написані санскритом) є багато слів таких, які українці вживають сьогодні. Деякі з них подаю в "Мага Вірі", пишучи про мову Заратустри і Будди. "Санскрит — означає аристократична мова культури", — пише філософ-гуманіст Алберт Швайцер у книзі "Індуська Мисль".

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Я вірю: біля Трипілля буде збудований Музей Правітчизни Індоєвропейських Народів. І туристи зі всіх кінців Світу прибуватимуть, щоб поклонитися Святій Землі, на якій були започатковані первообраз і мова Індо-Європейської людини. У Музеї повинен бути напис: щоб між Народами була Згода, Взаємопошапа і Мир, в ім'я мудрости святої Правди усі, як брати, пізнаймо самі себе.

119.

Запитання. Відомо, що нацисти хотіли мати арійську релігію. Що про це скажете?

Відповідь. Відважний монах Мартин Лютер переклав "Біблію" на німецьку мову. У Німців ослабла віра в Саваофа — Бога Народу Ізраельського. Людвіг Фейєрбах (1804-1872 рр.) виступив проти юдейо-християнських догм. Осмілив німецьке мислення. Охолодив віру в Ісуса Христа, сина з роду царя Давида. Фейєрбахізм ширився по Європі. Він був відомий Іванові Франкові, Лесі Українці. І в ці часи діяв Річард Вагнер (1813-1883 рр.): визначний публіцист і композитор поділяв погляди Фейєрбаха. Він створив оперу "Перстень Нібелюнгів" (тема взята з німецької мітології).

Є казковий палац Валгалла, в якому живе німецький верховний Бог Один. Він любить опікуватися воїнами. Під час війни посилає на поле бою озброєних дівиць Валкіріянок. Вони полеглих воїнів приносять у райський палац Господа Одина. Воїни воскресають, п'ють мед, розважаються, поновлюють свої сили. Є подібність з оповіданням про мусульманський рай, згаданий мною у "Мага Вірі". Творчість Вагнера підбадьорила німецьку духовність, розбудила германів.

Фрідріх Ніцше (1844-1900 рр.) всотав мислі Фейєрбаха і Вагнера. І оголосив, що на світі є "раса володарів", "надлюдей" і є раса "слабих людей, рабів". Він свої міркування скріплював арійською теорією, "арієць — представник вищої раси, аристократ. Німеччина — батьківщина арійців, які завоювали Індію, Іран. І започаткували на планеті Земля хліборобську культуру й цивілізацію. Німці — їхні потомки".

Адольф Гітлер, натхненний своїм учителем Фрідріхом Ніцше, прийшов до влади. Він повірив, що покликаний Богом (Провидінням) і керований непомильною інтуіцією. У середовищі німецької еліти появилося хотіння мати Арійську віру. І про це явно говорилося в 1932 році. (І деякі, Поляки і Галичани, відкидаючи християнство, також почали ширити думку про відродження Слов'янської мітології, як вітки Арійської віри).

Німець, так як і Англієць, справу служіння Батьківщині ставить понад все. Християнські архиєреї (Німці) почали готуватися, щоб проголосити Гітлера новим Христосом. А. Фірей у книзі "Хрест і Свастика" виданій в 1938 році, на сторінці 12-ій пише, що "Христос втілений у Гітлерові". І націонал-соціалізм є "позитивним християнством в дії"". Що ж це означає? Німці мали б стати сповідниками володарської арійської релігії, а всі раби їм підлеглі зобов'язані залишатися християнами так, як це було в Римі в 1,2-му столітті, і визнавати себе "рабами Божими" і вірити, що влада, яка їх гнобить, Богом наставлена, *Павло до Римлян, 13,1*.

Очевидно, плани націонал-соціалізму визначені в ідеології Розенберга "Міф 20-го століття", мала б вирішити "війна Вищої раси володарів проти Нижчої раси рабів". Треба

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

зазначити: Німці — вроджені солдати. Вони люблять війну — військову дисципліну. Люблять отримувати накази і їх виконувати (у виконанні наказів знаходять велику приємність, нагоду показати свої здібності).

Та в Європі є поширене прислів'я: усе, що німецький солдат завоює на фронті, німецький політик програє в кабінеті. Гітлер повторяв гасло: коли Німці не поширять своєї території, вони не матимуть майбутнього. Отже, Україну треба приєднати до Німеччини. І її заселити Німцями. Українців умертвити, залишивши сім мільйонів, які, як "раби Божиє", мали б обслуговувати "расу володарів". Рабів-християн було б нацьковано на Жидів, щоб вони фанатично металися за розп'ятого Ісуса Христа.

Йосиф Сталін, знаючи, що в Гітлера є мета приєднати Україну до Німеччини, вів з Ріббентропом переговори: передавав Україну в жертву Гітлерові в ім'я припинення війни і збереження СССР без України. Та Гітлер вірив у перемогу раси володарів.

Є семітські релігії: Юдаїзм — релігія національна. І тому інші народи не навертає на юдаїзм. Мусульманізм — релігія інтернаціональна. І тому навертає на мусульманізм народи Африки, Азії, Європи. Не зважаючи на те, що у сповідників юдаїзму і мусульманізму один рідний батько Авраам, вони між собою ворогують.

Грецька, Римська, Германська самобутня релігія (проявлена у мітологіях) арійська. Та об'єднуватися вони не хочуть. Історик Таціт Публій Корнелій (жив у 1-му столітті) у книзі "Германія" пише, що германська релігія має військовий характер, у неї обряди суворі. Жерці немилосердно ставляться до нижчепоставлених.

Бачимо: арійська віра хліборобська ("Веди") відрізняється обрядами і змістом від старогерманської віри. Яку ж арійську віру думали утверджувати обожнювачі Адольфа Гітлера? Читаючи Гомера "Одіссею" і індуську "Рамаяну", думаємо: твори написані арійцями більше ніж дві тисячі років тому, але по духові, по характеру вони дуже неоднакові. Герої "Рамаяни" жалісливі, обожнюють справедливість, а герої "Одіссеї"" мстиві. Сам Одіссей мав вдачу підступну, жорстоку.

У Індії є Індуська національна релігія. Корінь у неї істинно арійський. Є так, як у "Ведах", обожнення природи, стремління до самовдосконалення. Та Індуси не охоче звуть Індуську релігію арійською тому, що вона в Індії впродовж тисячоліть зазнала багато змін. Бог Крішна, один з найвизначніших Богів Індуської релігії, не є арійцем. Арійці і Дразиди (Азіати) поєдналися, зріднилися.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

СУТЬ ТРИНАДЦЯТА

Дажбоже, Єдиносущий Господи мій, Справедливість і Милосердя, натхненний Вірою в тебе, я прийшов до Людей моїх.

120.

Запитання. І земля наша багата, і народ ми не гірший за інших. Та щось з нами є. Помітне байдуже ставлення до себе, мала національна самосвідомість. Яка сила двигає іншими народами, що вони навіть на бідних землях заможньо живуть, горді своєю Вітчизною, мають розвинену технологію, високу культуру?

Відповідь. Людина формує свою свідомість, пошану до себе і почуття гідности, дуже рано. Дитина серйозно питає: "Мамо, звідки я взявся". "На капусті тебе знайшла. Бачу: лежить бідне дитя, плаче. І я принесла до хати". І дитина, нічого не кажучи мамі, йде оглядати капусту.

"Мамо, звідки я взявся ?". "Дажбог — наш великий Господь. Біля сонця він має золоту зоряну палату. Живуть в ній життям вічним цар Кий, який Київ заснував і цар Святослав, там багато квітів і так гарно співають пташки. І ти у цій Дажбожій палаті об'явився. Дажбог передав мені тебе, ти Дажбожа дитина".

Діти люблять казку, яка їх обадьорює. І вони у сні бачать себе в казці. І людям дорослим і Народам потрібна "казка". Бо слово велика сила: світлим словом можна душу людини освітити, наснажити вірою і любов'ю. І словом можна людину пригнобити, викликати в неї хворобу, збайдужіння, нехіть до життя.

Кванушi (японські пастири) виховують японських дітей, що Японці — Народ божественного походження. Їхній цар (мікадо) син великого Божества Аматерасу Омікамі. Червоне сонце на білому полотні є святим символом Японської держави і Японської національної релігії.

Японці вірячи у своє божественне походження, зріднюються. Наснажуються хотінням працею, розумом звеличити себе у Світі. У них Зайди відібрали частину землі (Сахалін, Камчатка, Курили), на якій родилися їхні Предки. Вони хочуть, щоб їм було їхнє повернене, їм тісно: навіть на берегах океану стоять човни, де вони родяться і живуть. Тяжка праця і віра в божественне походження їхнього "Я", їх рятує, обадьорює їхні національні сили.

"Русскій Народ — Богоносєц", і ці слова Ф. Достоєвського наснажують еліту Московську. "Москва — Третій Рим, а Четвьортому не биваті". "Москва — всєму Міру глава". Віра у свою національну винятковість збуджує в душі Москвина хотіння "все Народи спасать". "Москва — столиця світового пролетаріату". Отже, центр Людства. І сьогодні в Москві в церкві ієромонах рече: "Святой Герман Аляскінскій і святой Ніколай Московскій сталі просвєтітєлямі Амєрікі". Отже, "Народ-богоносец просвєщаєт все Народи".

"Ми Греки. Жиди написали три "Євангелії" грецькою мовою, грецька мова божественна", сказав мені Грек у жовтні 1972 року, коли я оглядав місце смерти Сократа. І так є: слово "Христос" грецьке. І слова "Євангеліє", "Біблія", екзарх, єпископ, патріярх, літургія, митрополит, церква, ікона, ідол, канон, догма та ряд інших слів, грецькі. І Сократ,

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Платон, Аристотель та інші сповідники грецького паганізму (багатобожжя) світлі, великі. І їхній паганізм з кривавим жертвоприношенням ("Іфігінія") оправданий.

Жидів 2500 років єднає і зріднює їхня національна Віра, вони Богом вибраний Народ. І Господу Саваофу (Богові Народу Ізраельського) поклоняються народи Європи, Азії, Африки. І Народи визнали Ісуса (сина з роду юдейського царя Давида) Богом, вихованку синагоги Марію — богородицею. Їхні рибаки (апостоли) визнані Учителями Народів. І Ісус, як Бог, усім об'явив, що "спасіння походить від Юдеїв", *Іоан, 4,22*.

"Польща — Христос Народів", і ці натхненні слова поета А. Міцкевича обороняють Поляків від хотіння бути Народом холопів, бо якщо Христос — це Спаситель, то Польща — Спасителька Народів. А хто ж ми, Українці? "Німії, підлії раби заснули, мов свиня в калюжі в своїй неволі", — з глибоким болем в серці пише Тарас Шевченко. І сонячним промінням проникаючи в душу рабів, гласить: "Встане Україна, світ правди засвітить!".

Правда на Світі одна, але є сотні концепцій, що таке Правда. Москвини несли в Україну ленінську правду. А Німці — гітлерівську. Сьогодні в Україні є багато релігійних сект. І кожна хоче, щоб Україна визнала її Правду. Учений Ерік Чайссон (Гарвардський Університет, США) пише, що "тепер на Світі є 10.000 інакших релігій, і кожна з них проповідує свою релігію", свою правду, *"Торонто Стар", 12 грудня, 1992р*.

"Єсьми внуки Дажбожі, і не сміємо нехаяти слави нашої і завітів", "*Виласа Книга ", 4-6*. У "Мага Вірі" пишу, що Українці (Русичі) були сильним, бадьорим, відважним Народом. Дажбог — їхній рідний Бог, Датель Життя, він милосердний, світлий, всемогутній. Вони — сини і дочки Дажбожі. Греки їх охрестили. "Мечем і вогнем". І стали вони духовними рабами (рабами греко-римських догм, канонів, рабами візантійського Саваофа). "Одурить візантійський Саваоф", пише Шевченко.

Я кажу: не відроджуймо рабської духовости, яка сотні літ нас тримала у Тьмі. Ставаймо сповідниками РУНВіри (Рідної Української Національної Віри), віри в єдиного, милосердного і правдивого Господа, і хай святиться ім'я Його, Дажбог! Дажбог — Святий Дух України-Руси, Дажбог — Правда, в якій є вічність нашого Єства. Дажбог — Любов, ми в Любові і Любов в нас. Немає релігії вищої за Любов.

121.

Запитання. У християнських церквах є ікони, на яких намальований Бог, як старий дід Саваоф і його син Ісус, і дух святий, як голуб. Чи в РУНВірі, в храмі Дажбожому є ікони?

Відповідь. Я вважаю, що не було, немає і не буде такої релігії, у якій би панувала абсолютна відсутність ідолопоклонства.

Грецьке слово "ідол" й "ікона" однозначні. Вислів "не робімо ідолів", тобто "ікон" означає "не робімо образів, малюнків, статуй". Та інших зображень з метою їм поклонятися. У мечетях і синагогах я не бачив ідолів. І "Євангелія" осуджує усяке ідолопоклонство.

Але... у Константинополі у святій Софії, яка перетворена в мечеть, бачив: мусульмани на стінах повісили круглоподібні малюнки-вислови Пророка Могамета. У синагозі є зображення семисвічника і Давидової зірки, яка є релігійним і державним

символом. Я був свідком: підходить хлопчик з пейсами, пучкою притулюється до шестикутної зірки, і потім цю пучку підносить до уст і цілує. Це й є культ народних святощів (у юдаїзмі національне є релігійним).

У ранніх християн не було ідолопоклонства, не було ікон. Та Греки перші почали у церквах вішати ікони. І бити до них поклони. Вони малювали Ісуса Христа в одежі грецького царя, а діву Марію—в одежі грецької цариці. Отже, з Юдеїв скидали юдейську одежу. Імператор Константин 5-ий вважав, що поклоніння іконам перетворюється у явище душевної хвороби.

Єреї у св. Софії ножиком здряпували фарбу з ікон Ісуса Христа. І фарбу змішували з тістом і вином. І причащалися, щоб зблизитися з Христом. Митрополит Іларіон (Огієнко) у книзі "Іконоборство" (*стор. 34, Винніпег, 1954 р.*) пише: "Пастири і клирики зшкрібали фарбу з образів, змішували її з проскурами і вином, і роздавали після причастя".

Арабський письменник Мансі (13, 110) пише: "Християни хваляться, що поклоняються правдивому Богові. Та вони дали світові більше ідолів, ніж вони зруйнували їх. Християни не соромляться прилюдно кланялися фігурам зробленим з металу, каміння, глини, дерева, малюнкам на полотні, незграбним подобам різних незчисленних чудотворців. Християнство зробилося культом ідолів".

І у Візантії почалася жорстока війна між ворогами ідолопоклонства і ідолопоклонниками. Патріярх Анастасій (730-754 рр) оправдав імператора Лева 3-го, який наказав у церкві сокирою порозбивати ікони Ісуса Христа і Богородиці. І їх викинути геть. Він бачив, що ті, які найбільше складають поклони перед іконами, обрядом приховують злодіяння. Демонструють свою фальшиву чеснотливість.

І сам Патріярх Анастасій виносив ікони з церкви. І їх викидав на смітник, як зайвих ідолів. А Патріярх Никифор в 814 році зібрав у своїй палаті архиєреїв і осудив імператора Лева 5-го (813-820 рр) за те, що він відмовився цілувати ікону Христа, яку йому до уст підніс він (патріярх Никифор).

Імператор Лев 5-ий наказав арештувати патріярха Феодора, який поклоніння іконам Христа ставить вище справ Візантії, і дати патріярхові по м'якому місці сто ударів ремінням. Візантія виснажувала себе церковними сварами. На вулицях Константинополя билися попи. Ділили людей на ворожі стада.

Імператор Михаїл (820-830 рр) випустив патріярха Никифора з в'язниці. І сказав, що він не карає тих, які б'ють поклони до ікони Ісуса Христа. І не карає тих, які ці ікони викидають на смітник. Як тільки Українці-Русичі причалили до Константинополя (а це було 18 червня 860 року), архиєреї їх зустріли з іконами. Імператор Михаїл 3-ій (842-867 рр) дав киянам дари і кращі місця їхнім купцям. Константан Багрянородний (внук імператора Василія 1-го) у "Життєписі Василія 1-го", пише, що "Кияни (Народ скитський) не хочуть приймати візантійської віри".

Я вважаю, що справа не в ідолопоклонстві, а в тому, який в нього ритуал, яка ідеологія. Вірити, що образи (ікони) плачуть, чують, спасають, милують, це забобонність шаманська. У нас "явленними" називалися "чудотворні ікони". Та Т. Шевченко пише, що треба "Явленними піч топити". І в "Щоденнику" він тих, які поклоняються іконам, називає "лицемірами, ідолопоклонниками".

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

У храмі Дажбожому немає образу (ікони чи статуї) Дажбога. Сповідники РУНВіри не є ідолопоклонниками. Дажбог — Святий Дух, хіба Святий Дух має образ, стать?

122.

Запитання. У нас є змішання християнської релігії з українською духовністю, є двоєвір'я. І тому панує думка, що Греко-католицька і Греко-православна церкви стали в нас національними. Чи не так?

Відповідь. У епоху Москвино-большевицької імперії в Україні утверджувалося троєвір'я. І це робилося в ім'я "зближення і дальшого злиття націй", Ленін, *"Вибрані Твори", том2, 1947р., Київ*. І на Заході ширилася думка, що "Комунізм є тепер існуючою релігією", *Дж. Міддлтон Маррі, "Потреба Комунізму", стор. 11-та*.

З "столиці світового пролетаріату" прийшло розпорядження: Українцям дозволяється колядувати. І духовні кріпаки в селах України заколядували: "Нова радість стала, яка не бувала: довгождана зірка волі в Жовтні засіяла. Де цар був зажився, з панством вкорінився, там з голотою простою Ленін появився."

У колядках Ленін виступає, як біблійний Ісус, який стояв по стороні голоти. І казав, що "верблюдові легше пройти через вухо голки, ніж багатому в царство Боже", *Маттей, 19,24*. І замість царя Ірода, виступає цар Микола Санкт Петербургзький.

Ісус заповідав берегти мир на землі. "Заповів нам батько Ленін мир оберігати, щоб ішла до комунізму батьківщина мати", *"Українська Народна Поетична Творчість", стор.342, Київ, 1965р*. Ленінізм ставав імперською релігією. Релігія там, де є непомильне божество. Хто відважувався говорити, що Ленін помиляється, ставав жертвою большевицької інквізиції.

Душа Українська довгі віки жила в Тьмі неволі, страждала, обурювалася. Протестувала. Проф. Р. Смаль-Стоцький пише: "Протягом віків християнська церква поборювала нашу стародавню культуру, як поганську, а окупант-Москва, нищила, як національну, обзиваючи наші звичаї "богомерзькими"".

М. Возняк (*"Історія Української Літератури", т.1, Львів, 1920 р., стор.59*) пише, що "Християнство почало випихати народний світогляд з свідомости Українського народу й тим робом увійшло в довговічну та завзяту боротьбу з ним".

Щоб Народ приспати в рабстві, треба його обманути двоєвір'ям. Приходили Кияни у Священний гай з калачами, варом, писанками, щоб поклонитися Могилам Предків. І бачили: на Могилі стоять ікони Христа, Марії, архангела Михаїла. Митрополит Іларіон (Огієнко) в "Д.В.У.Н." на стор. 325-ій пише, що "Християнські свята поставлені були на час свят дохристиянських (київських, прим, Л. С.)"'.

Свято Купала перетворили у свято Івана Хрестителя; було божество Виласа (сила, яка облагороднює людину, виласкавлює), на його місце попи поставили св. Власія. Святу вечерю на славу Предків і Різдва Світла Дажбожого, перетворили на свято єрусалимське (у яслах Бог народився, Ісусик маленький). У колядці діти і славлять ясне Сонечко, ясну Зірницю, ясен-красен Місяць. Стоячи під вікном, славлять пана-господаря, його дружину, доню, сина. І архиєреї цю колядку починають цензурувати, християнізувати. І дітки примушені були колядувати: "Ясне сонечко — сам Господь Христос! Ясна зірниця —

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Пречиста Діва! Ясен-красен місяць, то — Святий Петро-Павло!" С. Килимник, *"У.Р. у Н.З. в І.Н. ", т.1, стор. 99.*

Двоєвір'я роздвоїло душу, ослабило духовну енергію, між природою України і її дітьми постав розлад. Діти повинні були в думці покидати рідну Вітчизну, і душею линути на Чужину, бо там ідеали Віри, Спасіння, Радости, там "між бидлятами Бог народився".

У "Мага Вірі" (50-ий День: "Як двоєвір'я пригноблює духовні сили народу"), я пишу, що жодне у світі двоєвір'я не є моральним явищем. Воно ж те саме, що й двокультур'я. Кияни, мозок ваш, а мислі у ваш мозок ми вкладаємо наші. І тому ваш мозок служить не вам, а нам. Мова і мелодії ваші, а зміст у них чужий. І хто буде протестувати проти такої культури національної по формі, а соціалістичної, або християнської (тобто інтернаціональної) по змісту, того треба при соціалізмі карати трудовими таборами, а при християнізмі — анатемами.

123.

Запитання. У колишньому СССР був поширений термін "культ особи", він пов'язаний з жахливим терором. Сьогодні в нас будується Українська держава. І відчутне зневажливе ставлення навіть до тих діячів, які справу України ставлять понад все. Мовляв, у нас немає культу особи. Які Ваші міркування?

Відповідь. Латинське слово "культус" значить "пошанування", "поклоніння". Глупе або розумне обожнення володаря, полководця, улюбленого богатиря (героя). Людській вдачі властиве обожнення провідника, мудрости, краси, відваги.

Таїна обожнення провідника схована в ірраціональному (але творчо-будуючому) підсвідомому світі Людини. На планеті Земля ще живуть племена, які їдять все сире (корінці, ягоди, ящірки, слимаки).

Вони ще не знають, що можна тертям деревини до деревини здобути вогонь і спекти спійману ящірку. І їхню "дику спільноту" очолює провідник, якого вони обожнюють. І ніхто його не вибирав бути провідником, і він не знає що є провідником.

У джунглях легко загубитися. Між ними є такий, якого мати природа обдарувала талантом орієнтації. І керований цим даром, він іде, і люди без заклику й примусу йдуть за ним. І в стаді тварин, у пташиній зграї є такі провідники.

Бджоляне плем'я само для себе плекає провідника тоді, коли він ще в повиточку. Бджоли його отеплюють, живлять добірними харчами, обороняють від напасливих претендентів на престол бджоляного царства. Вони знешкоджують суперників провідника. І коли б вони не вміли берегти свого провідника, перестали б існувати: їхній інстинкт самозбереження здегенерувався.

У генах людини закодований інстинкт самозбереження. І культ провідника належить до його властивостей. Плем'я, в якого немає пошани до свого провідника, гине, або стає рабом сусіднього племени, яке має сильного провідника. Римська імперія впала не тому, що патриції пили вино і любувались німфами. Громади рабів, ідучи на смерть, не визнавали культу імператора, який вважався сином Божим. Раби запопадливо творили культ Христа. І фанатична вірність цьому культові їх мобілізовувала, і привела до перемоги. Зникне між християнами культ Христа, прийде присмерк християнської релігії.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Кардинали, єпископи свідомо плекають культ папи Римського. Вони знають: упаде культ папи, впаде католицизм. І тоді жодна сила не поставить його на ноги. Немає на світі такої сильної релігійної спільноти буддистської, християнської, мусульманської, в якій би не було культу духовного провідника.

Був в Україні-Русі культ провідника, і був великий Народ. Була в світі пошанована держава. "Де, княже, твоя голова поляже, там і ми свої покладемо", молитовно говорили лицарі-воїни Святослава в найскрутнішу годину ратного бою. Вони мали розвинений інстинкт самозбереження. Упав на Русі (Україні) культ провідника тоді, коли князь довершив самопринижения себе і своєї Вітчизни. Він став у Києві на коліна перед зайдою (прибулим з Візантії жрецем-єреєм, і поклонився йому).

І були в Києві принижені святощі внуків Дажбожих. І від селища до селища полинула Жля (жаль, сум). І в Україні-Русі наказом князя Володимира був Юдеєць проголошений Богом Русі, а Греки його представниками.

Упало в Києві Трисуття (тризуб) — святе знамено Дажбоже, маєстат духовної незалежносте Народу. І на його місце був Греками поставлений символ чужої релігії, чужих понять Бога, чужих розумінь моралі (звичаєвосте) і культури (обрядносте).

Вислів "культ особи" неправильно вжитий. Треба було виступити не проти "культу" особи, а проти культу тирана-деспота. Приятелі тирана побоялись вжити це слово. Бо ж міг Народ сказати: ви — мафія тирана. У Московитії, починаючи від Івана Калити, був культ тирана, канонізований архиєреями. (Між іншим, татарське слово "калита" значить "торба з золотом". Грабуючи людей, Московський князь завжди їхав в Орду з поклоном до Хана, маючи торбу золота. І ханша його назвала Калитою).

Тиран Іван Грозний втопив у крові жителів Новгорода, Твері і їхні незалежні володіння приєднав до Москви. Гори закатованих людей стали тлінню, забулися. Збереглася заснована Грозним імперія. І зберігається тому, що в психіці Москвина стоїть "порядок" вище "правди, милосердя, мудросте". І цей порядок в "тюрмі народів" був до генсека М. Горбачова. У 1967 році я писав: поваліть культ Леніна і культ генсека, і понура "тюрма народів" розвалиться, *"Мага Віра", (Д. 33, розділ 7).*

"Чи діждемося свого Вашингтона?" У Народі, який довгі віки жив у неволі, неорганізований розум, немає пошани до рідного провідника, не може появитися Вашінгтон. А коли й появиться, то йому скажуть: ти такий холоп, як і всі ми, а лізеш в пани. І він умертвить себе, або, щоб якось жити, ділитиме долю холопську. І боятиметься кликати земляків до визвольницьких повстань.

"Збунтовані холопи, виберіть собі інших провідників, а от тих, що тепер маєте, пов'яжіть і передайте в наші руки, і дамо вам право повернутися до рідних хат, в обійми своїх жінок". І козаки (оборонці православ'я) підступно пов'язали своїх рідних провідників (Наливайка і Шаулу). І віддали їх на жахливі смертні муки польському провідникові Жолкевському. І він, прийнявши зв'язаних Наливайка і Шаулу, дав наказ своєму війську "посікти на капусту двоноге бидло".

Роззброєне "бидло", "козаків так рубали немилосердно, що на милю, а може й на більше, труп лежав на трупові, оповідає поляк", *М. Грушевський, "Історія України", Винніпег.*

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Які малі муки переніс Христос ("цар Юдейський"), порівнюючи з муками Наливайка ("царя Українського"). Христа мучили на рідній землі, біля нього стояли рідня, учні, приятелі. А Наливайко був самітнім, кати мучили його на чужій землі, для глуму причепили йому на груди напис "Король України".

Той, хто хоче поневолити Народ, і перетворити його в рабів нікчемних, буде підступно говорити: та всі ваші провідники шахраї, славолюби, бездари, грошолюби, які не живуть для добра Народу. І коли Народ повірить у ці намови, вільним не буде. Бо він не знає святої мудросте: який Народ, такі в нього й провідники.

Я хочу, щоб в Українців був культ Людини: обожнення душевних і розумових благородних якостей. Я хочу, щоб кожна людина так високо шанувала свою гідність, гідність провідника і Вітчизни, щоб їй не хотілося обмовляти сусіда, інакшедумаючого, інакшевіруючого. Щоб Українець вірив: у великого Народу великі провідники, і живуть вони для Народу, і з Народом в ім'я Народу. І Народ їх здисципліновує тим, що вільно і щиро славить їх. Без пошани до провідника немає міцної держави. Слабі держави займають слабе місце в історії Людства

124.

***Запитання*. У РУНВірі є Сім Законів Правильного Життя, які Ви об'явили у "Мага Вірі". Отже, йде мова про народження нової Української свідомости. Якими прикметами повинен володіти провідник?**

Відповідь. Найбільші провідники в історії Людства були дітьми своєї епохи. У їхніх бібліографіях є добрі діла і є темні плями. Є Любов і Ненависть, є Добро і Зло. Провідник подібний на місяць: коли він з однієї сторони освітлений, то з другої — притемнений.

Провідник не повинен вживати алкоголю. Сп'янілий провідник перестає бути провідником. Провідник Народу не поклоняється чужоземним релігійним, державним, військовим можновладцям. Він не огортає себе пишнотами. Він має розвинену уяву, уміє передбачати, має добру інтуїцію. Переконливо, чітко висловлює думку.

Провідник натхненний всюди і завжди. Він свої розумові і емоційні сили вміє зосереджувати для досягнення мети, яку він бачить в уяві до найменших деталей. Він не любить крутійства. І не любить тих, які пробують його втягнути в інтриги буденної сірятини. Провідник не боїться небезпек, невдач. Він не має жадносте до грошей і матеріальних розкошів.

Провідник — людина великої Віри. Він має приємність неможливе перетворювати в можливе. Багато заздрісних йому, та мало охочих горіти його виснажливим горінням. Провідник, який веде Народ вільно (без тиску знизу чи згори) любить Народ одержимою любов'ю. І так, як орла не можна відучити літати, так провідника (справжнього провідника) не можна зробити рабом чужих духовних цінностей.

Провідник знає: тільки той здібний керувати іншими, хто здібний керувати сам собою. Провідник, який нечесно ставиться до своїх слів, означає, що він нечесно ставиться сам до себе і до тих, які йому підлеглі. Він позинен бути сильною людиною: сильна людина сама в собі свідомо поневолює злі навики, сама себе строго дисциплінує.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Народ, якого Господь не обдаровує великими провідниками, не може успішно боронити сам себе. Народ, в якому всі провідники, провідника не має. І він часто стає рабом того Народу, який має великих провідників.

Таїна сили кожного Народу — самодисципліна, високо пошанована Точність, Вірність, Послідовність, Наполегливість, Відповідальність. Усіми визнана Звичаєвість (Мораль) і Обрядність (Культура). І приклад в цьому має Народові показати його еліта.

125.

Запитання. Люди тепер багато говорять про екологію. Яка Ваша Думка?

Відповідь. Наше Тіло — продукт зроблений з харчів, які створені Сонцем, Водою, Землею. Є навіть прислів'я: людина така, який її харч. Ранене Небо, ранена Земля, ранена Вода. Ми живемо у раненому Світі, споживаючи ранені (затруєні) харчі. І все це ранить наше Тіло, нашу Душу. І на планеті Земля постійно збільшується кількість ранених (розумово відсталих, тілесно пошкоджених) дітей. Чому це все сталося?

Людина зарано повірила в непомильну діяльність свого розуму. І створила хибний шлях цивілізації. І стала жертвою своїх творінь. У неї задимлене Майбутнє. У неї може почати слабнути імунна система. І вона гинутиме так, як тепер гинуть люди хворі на СНІД.

Планета Земля загубилася, як піщина у безмежних просторах мегагалактик. Вона дуже красива, життєтворча. І Людство, як її господар, красиве й кмітливе. І воно повинне усвідомити, що несе відповідальність за життя Землі.

Сьогодні Сонце, Світло Дажбоже, розгніване: гази вироблені людьми в лабораторіях нищать озон — небесну марлю. І Сонце примушене поливати землю смертоносною радіацією. Що робити? Люди спасаючись, повинні зробити порядок на Землі й на Небі. Датель Буття (Дажбог), керуючись вічними законами Космосу, не стане по стороні жителів планети Земля, бачачи, що вони лінуються спасати самі себе.

126.

Запитання. Прийшла до нашого народу довгождання воля. І постала тривога: що робити, щоб не втратити волі? Одні кажуть, що треба сильну армію мати. Інші вважають, що необхідно підняти національну свідомість. Яка Ваша думка?

Відповідь. Увійдімо у храм слова Воля. Воно виникло між Трипільцями (над берегами Дніпра), і означало "хотіння". І тому Англійці кажуть "вілл", Німці "воллен", Латини — "велле". Очевидно, у значенні "воліти, хотіти". У "Ведах" є слово "свадгана", що значить "незалежність", "самовтвердження", "свобода". У нас воля і свобода сьогодні мають одне значення.

Ми десять століть жили в духовній неволі. У нас немає книг з назвами "Філософія і Мораль Волі". Немає визначень, що таке Воля? Яка Воля Народові корисна, а яка — шкідлива? Якщо в Народі кожний інакше розуміє, що таке Воля, Воля перебуває в небезпеці. У Т. Шевченка є вислів: у своїй хаті — своя правда, і сила, і воля. Що таке "своя воля"? А що таке—чужа?

"Ми любимо Волю", говорять хлопці. Я питаю: а Воля любить вас? Воля не любить тих, які її люблять, співають про неї красивих пісень, але лінуються її боронити і втілювати

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

в щодення, керуючись законами демократичної рідної держави. Є Воля рабська — вона підпорядкована ідеалам Волі чужої. Є Воля шляхетна: жодна іноземна Воля над нею не панує.

Воля любить тих, які її люблять більше, ніж своє життя. Такі люди, навіть потрапивши за грати, лишаються вільними. Вони рабами не бувають. Раб звиклий до рабського стилю життя, навіть на волі лишається рабом.

Українці сильні люди. Предки їм передали сильні м'язи, добру поставу і веселу бадьору вдачу. Їх покорити не можна. Але лагідним, хитрим обманом, їх можна заманити у сітку рабства. Це ніби було вчора: орда очолена московським офіцером Муравйовим, сунулася чорною хмарою в Україну, маючи на прапорах написи: "Воля", "Земля селянам".

І німецькі фашисти, вторгнувшись на нашу землю, рекли, що несуть Волю. Вони звільняли нас з большевицької тюрми і заганяли в тюрму гітлерівську, на якій був напис: "Праця дає Волю".

"Світська Воля — земна. Маловартісна. Головне — Божа Воля, іди в монастир, підпорядкуйся догмам, канонам і наказам архимандрита, він авторитет Божої Волі". "Воля Сталіна між нами!". Вибачте, воля Сталіна хай належить Сталінові. У нас — своя Воля! Яка — рабська чи вільна?

Рабська Воля неорганізована, невпорядкована, несамодисциплінована і неморальна, не культурна. Вона виступає проти законів рідної демократичної держави, щоб її зруйнувати. Бо руйнувати легше, ніж будувати. Воля руїнницька страшна.

Раб думає, що Воля це значить — роби, коли хочеш і як хочеш, і скільки хочеш, і ніякими законами себе не обмежуй, бо є Воля. Але навіть у тварин Воля обмежена інстинктами самозбереження. І тварина, яка не підпорядковує себе цим обмеженням, гине.

Раб іде до Волі: і чим швидше він іде до Волі, тим швидше Воля від нього віддаляється. Що ж є? Він іде до Волі неорганізовано. І вірить у Волю необмежену жодними законами. У такій Волі розпаношується дух деспотизму, свавілля, анархії, і народ стає найбільшою жертвою.

У культурного Народу — Воля культурна. Культурна Воля сама себе обороняє і втверджує законами Волі. Воля беззаконна, Воля без совісти і гідности має малу вартість. Чим більш людина у вільній державі самодисциплінована, тим більш вона вільна.

У "Мага Вірі" *(День 48-ий. Сім Законів Правильного Життя, у І* -му розділі) пишу: "Правильне Мислення має Волю, Мету, Відвагу". У достойного Народу Воля достойна: достойна Воля будуюча, її улюбленці вміють давати накази і вміють чітко виконувати накази від керівника, командира, начальника отримані. У них совісне ставлення до обов'язку.

Народ, який не шанує своїх законів, утверджених у своїй вільній державі — раб. Він ще не дозрів бути вільним Народом. І його легко може поневолити той чи інший вторжник. Раб повинен пробудитися: законами Волі впорядкувати мислення і дії. Щоб ніхто і ніде не сказав: "Німії, підлії раби заснули, мов свиня в калюжі, в своїй неволі".

Є в нашій демократичній державі закони, які скріплюють Волю, обороняють честь материнської мови, стоять на сторожі Духовної і Матеріальної незалежносте, весь Народ зобов'язаний ці закони в ім'я Волі шанувати.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Ті, які живуть в Україні, і копають для неї могилу, руйнують її закони, її демократичний стиль життя, повинні вийти за межі України, і жити там, де їм мило. І так думають про Англію—Англійці, про Францію—Французи, знаючи: той Народ, який не має до себе пошани, хай не жде пошани від Народів.

127.

Запитання. Є думка, що Левом Силенком заснована конфесія РУНВіра, хоч і зареєстрована в США, Канаді, Австралії, і тепер зареєстрована в Києві Радою у Справах релігії при Кабінеті Міністрів України, не може в Україні бути релігією, бо в ній пошанований патріотизм, як справа священна, релігійна. Що на це скажете?

Відповідь. Українці про релігію мають скупі християнські поняття, їм треба відважніше ВІДЧИНИТИ двері у релігійний світ Людства, їм треба уважніше поставитися до "Євангелії", які осуджують почуття національної духовної незалежности.

Усі, хто визнає вчення Христове, належить до Христового стада, стає насінням Авраамовим, *Павло до Галат, 3,28-29 і Павло до Колосян, 3,11*. У стаді Христовім немає Грека, Жидовина, Скита, чужоземця, "а все й у всьому Христос".

Жиди, які писали "Євангелію", були асимільованими. Вони від юдаїзму відійшли, а до гелленізму не прийшли. Творили інтернаціональне стадо Христове. І римські раби, які вже не знали рідної мови, не мали зв'язків з рідним народом, шукали пристановища во Христі, і для них іншого виходу не було.

Біля рабинів гуртувалися патріоти, вірні сини Юдеї-Ізраеля. Вони вірили, що тільки національна віра (юдаїзм) їх урятує, не розчинить їх в інтернаціональному морі Римських рабів. Вони керувалися інстинктом самозбереження. І тому не визнавали вчення Христового. Справді так є: хто у стадо сповідників віри Христової впроваджує патріотизм (національні почування), той спотворює Віру Христову.

Знову повторюю: у всіх національних релігіях (в Індуїзмі, в Шінто, в Юдаїзмі) патріотизм чи гуманний націоналізм є святим релігійним почуттям. У синагозі, як я вже говорив, можна почути святу патріотичну молитву:

"Коли забуду Тебе, о, Єрусалиме, нехай праву руку мою відніме в мене! Нехай язик мій прилипне до гортані моєї, коли не згадаю Тебе, як не поставлю Єрусалима понад усі радощі мої"", *"Біблія", Псальми, 137,5,6*. Є це вияв патріотизму освяченого релігією. І це звеличує жидівську релігію. У ній Жид бачить спасіння свого національного "Я".

Ми кажемо "батьківщина", а Греки — "патріс". Отже, "патріот" можна перекласти, як "батьківщанин", "вітчизняний". Вітчизняний сприяє розвитку мілітарного, політичного, економічного і культурного життя Вітчизни. І він знає: священною любов'ю любить Вітчизну той, хто Вітчизну любить більше, ніж себе. Там, де немає самозречення, немає справжньої любови. Є тільки розмови про любов. Дійсна любов ознаменована самозреченням більшим чи меншим: залежить від сили і моралі любови. Хто чужу релігію (накинуту чи прийняту) ставить вище любови до Батьківщини, той чужою релігією поневолений. І його любов до Батьківщини поневолена.

Справжнім сповідником РУНВіри є той, хто любить Вітчизну святою любов'ю. Він живе для Вітчизни, і в цьому чує розкіш на душі, освітлення. Ошляхетнення свого

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

духовного "Я". Він РУНВірою (Вірою в єдиного Господа Дажбога) облагороджений. Його "Я" не підлегле жодному в світі іноземному релігійному "Я". Він в Дажбогові і Дажбог в ньому, Дажбог— святий Дух України-Руси. "О, то Лев Силенко хоче, щоб Українці мали свого Бога? Я християнин, вірую в Христа, а не в Дажбога", і такі докори чую.

Якщо ти віриш у Христа, то дотримуйся його вчення. Христос учить: "Люби Господа Бога свого", *Маттей, 22, 36-38*. Розумієш, що значить "Бога свого", а не "Бога чужого"? Усім, хто йде зі мною, кажу: Бог є один, а релігій багато тому, що є багато неоднакових розумінь Бога. Отже, любити "Бога свого" значить мати своє рідне розуміння Бога, і це є святим каноном РУНВіри.

У "Біблії" весь час повторюється, що "Господь Саваот — Бог народу Ізраельського". Він має й ім'я Ягве. "Ягве (Єгова) є національним Богом зв'язаним з Його Народом частиною свого характеру, своїми зобов'язаннями, і стоїть він н такому відношенні до Ізраеля, як Шемош до Моабії", *"Енциклопедія Британіка", кп. 13, стор. 106, 1973 р.* Знову це цитуючи, думаю: щасливий я, що вірую в Дажбога — Господа Народу Українського. Я люблю Господа Бога свого. Я не релігійний заблуда, у мене мій Бог.

128.

Запитання. Є такі, які не без гніву говорять: Лев Силенко винайшов — видумав віру в Єдиного Дажбога, і хоче, щоб люди визнали його видумку. У "Біблії" пророки проповідують не своє слово, а слово боже, і тому люди їм вірять. Що на це скажете?

Відповідь. У Семітів (особливо в Юдеїв) 2500 років тому було поширене повір'я: "Хто говорить від себе, той власної слави шукає". І про це читаємо і в "Євангеліях". Рабини, щоб їхні видумки приймалися людьми певніше, говорили: "Слухайте, це не я говорю. Моїми устами говорить Бог Саваот. Вірте в те, що речу вам, не мої бо це слова, а Господа Народу Ізраельського". І юдеї вірили, що Пророк від Бога говорить, а не від себе.

Заратустра і Будда не були семітами. У них духовне вчення будувалося на доводах: що таке Добро і що таке Зло. І чому людям вигідно бути добрими. І люди слухали їх. І приймали їхнє вчення, або — ні.

Заратустра не казав: слухайте, не я говорю, а Бог устами моїми до вас промовляє. У наших Предків (Трипільців) була Віра: хто проповідує Добро, той натхненний Богом. А хто ширить ненависть, той натхненний Марою. Бачимо два способи проповідування Віри: семітський і індо-європейський.

Знаю: є такі, які очорнюють мене, фабрикують наклепи, глумляться над моїм вченням. Багато думаючих Українців було очорнено. Люди Тьми очорнювали Т. Шевченка, Ів. Франка, Лесю Українку. Я не думаю, що Ісус був лихою людиною. Він проповідував ті ідеї, в які щиро вірив. І за це був зневажений, наклепами очорнений. І названий "п'яницею", *Маттей, 11,19*. І названий "злочинцем", *Іван, 18,30*. І названий безбожником, тобто "богозневажником", *Маттей, 26,65-66*.

Тим, які кажуть, що їм Силенкової Віри не треба, бо вона є видумкою, кажу: нещасний той Народ, який сам не здібний нічого видумати, винайти, придумати. І тому

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

користується чужими видумками. Конфуцій ширив свої видумки. І китайці їх прийняли, як творіння потрібне для духовного життя.

І вчення Заратустри — видумки. І вчення Будди — видумки. І вчення Христове — видумки. Отже, великі Учителі збагатили духовне життя Людства своїми видумками. Я хотів би, щоб моя свята земля так густо впродовж тисячоліть полита кров'ю моїх добротних Предків, родила синів здібних геніяльними видумками збагачувати Людство.

Усе, що створене Людством, і ощасливлює і звеличує людей планети Земля, видумки. І Людство було б дуже нещасне, якби не мало здібностей робити ті чи інші видумки. Воно б мало чим відрізнялося від тваринного світу. "Так, але атеїст пише, що людина видумала собі Бога і йому (своїй видумці) поклоняється". Ні, Людина видумала не Бога, а богорозуміння (концепцію Бога).

Первісна Людина поклонялася Богові-Сонцеві. І благодарила йому за світло і тепло. У цій первісній релігії я нічого не бачу глупого. Людина не видумала Сонце. Та відчула, що Сонце варте, щоб його обожнювати і славити. Сонце — добра Сила. Ніч і холод — зла Сила. Постали перші видумки (поняття), що є Добро і, що є Зло. І це стало в основі всіх релігій і етичних понять.

У "Євангеліях" я прочитав, що Ісус побачив біля Галилейського моря двох своїх братів (Симеона і Андрея), які закидали невода в море, бо рибалками були. Ісус сказав їм: "Ідіть за мною. Я зроблю вас ловцями людей. І вони покинули невода, та й пішли за Ним", *Маттей, 4,18-20*. Отже, Ісус видумав для братів нову професію, "ловити людей". І знайшлися такі, які видумку (вчення Христове) перетворили в релігію рабовласницької Римської імперії.

О, мої рідні брати! Ви не хотіли, щоб вас спіймали ті, які вас ловили. І тому мечем і вогнем вас було загнано в духовне рабство. І підпорядковано іноземним догмам, канонам, законам життя. І ви повірили, що юдейські вигадки, то слово Боже. Дозвольте знову пригадати слова видатного сина Жидівського Народу, Мр. Реведж:

"Наші легенди і наша народна творчість с святою наукою, яку ви мелодійно наспівуєте своїм дітям. Наша стародавня маленька країна є вашою Святою Землею. Наша національна література є вашою Святою Біблією. Жидівські ремісники і жидівські рибаки є вашими учителями і святими. Жидівська дівчина є вашим ідеалом материнства і жіночности. Жидівський бунтівник-пророк є центральною фігурою у ваших релігійних поклоніннях", "Century Magazine", січень, 1928р.

О, мої рідні брати! Я щасливий, що вірую в єдиносущого, милосердного, правдивого Господа. Хай славиться ім'я Його, Дажбог. Ніхто в світі мені не скаже, що я віруючий по-чужому. У мене Незалежний Шлях Духовного Життя. Ідіть зі мною, щоб ми були ми, щоб славився Господь Дажбог — Святий Дух України-Руси.

129.

Запитання. Ті, що сповідують Ваше віровчення, вірять, що Ви — Пророк. Чи Ви вважаєте себе Пророком? І чи людям потрібні тепер Пророки?

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Відповідь. У мене є небезпідставне переконання, що Українці (християни і атеїсти) дуже з'юдаїзовані. Атеїст — це той, хто не вірить у "Біблію". Віруючий — це той, хто вірить у "Біблію". У них юдейське визначення, яка людина віруюча, а яка — ні.

Я проповідуючи віру в єдиносущого Господа Дажбога, кажу: людина добродійна, милосердна, людина, яка не краде, не обмовляє, не чинить злочинів, не обманює, віруюча, її молитвою є доброта людська. Вона вірить в Добро, і хіба можна таку людину звати безбожником?

Якщо ми, Українці, люди достойні, розумні, ми не повинні висоту тих чи інших духовних цінностей вимірювати нормами семітськими (арабськими чи юдейськими). Ім'я Іллія (Еліягв) значить "Мій Бог Ягве (Єгова)". Іллія, як Пророк, прославився, славлячи свого племенного Бога Єгову. І Ягве дуже полюбив Пророка Іллію. І з берегів Йордану забрав Іллію на небо, разом з його колесницею і кіньми, *"Біблія", 2 кн. Царів, 2,11*. Отже, Іллія мав зручніше вознесення на небо, ніж Христос

Митрополит Іларіон (Огієнко) пише: "Пророк Ілля замінює бога Перуна, і приймає на себе його якості і обов'язки", "Ілля-Пророк на колесниці їздить, гримить і блискавиці пускає на небесах", "Д.В.У.Н. ", стор. 301. Що ж це є? Кияни скинули з Київського Неба свого бога, били його дрючками і втопили в Дніпрі і передали Київське Небо Юдейцеві, Пророкові Саваота, Бога Народу Юдейського?

Українці-Русичі стали рабами Божими, "православними хахлами". Хіба між ними може об'явитися Пророк? Та ще з такими юдейськими манерами? У старій Юдеї була школа пророків, яку очолювали садукеї. Хто закінчив школу, ішов на ярмарок чи ставав перед дверима синагоги, і пророкував. І кожний казав, що то не він говорить, а Бог Саваот. І тому його слово не його, а Боже. І були пророки-шарлатани: одне говорили, а про друге думали. А були й чесні. Чесний Пророк готовий в ім'я свого пророкування іти на смертні муки.

Рабини вважали, що Яшуя (Ісус) — пророк-бунтар, зневажає Мойсееву Віру. Він не месія (вибранець Єгови), а лжемесія (лже-христос). Юдеї були поневолені Римлянами. Єднали свої сили, щоб звільнитися з римського ярма. У них було високо розвинене почуття самозбереження. Вони не визнавали римської влади. Та Ісус їм казав: немає власті не від Бога, підставляйте ліву щоку, як вас б'ють у праву. Юдеї вважали, що визнавши ідеологію рабської покори, вони ніколи не матимуть незалежної Юдеї.

Наше слово "пророк" складене з слів "про" і "рок": "про", "пра", "пре" відповідає сучасному "перед". Передбачати майбутнє — мати передбачення. Щось віщувати, "Встане Україна, світ правди засвітить", пророкував Т. Шевченко.

Миролюбні Індуси, маючи віру в багатьох богів, терпеливо ставилися до Гаутами Будди, який закликав Індусів не вірити богам. У "Мага Вірі" (День 15-ий, "Будда, Бог і Євангелії") я широко оповідаю про вчення Скита (Скифа) Будди. Усім тим, які піднімають на глум Пророків, кажу: Людство не може жити без Пророків.

Пророки діють у всіх ділянках життя (в релігії, соціології, технології, медицині, біології, астрономії). Вони об'являють нові істини, які відкидаються або втілюються в життя Людства. І тепер пару слів про себе. Психофізична суть мого "Я", потрапивши в оточення чужих релігій, ідеологій, ритуалів, не піддається обробці. І я це відчув,

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

мандруючи у різних країнах Світу. Я чую: щасливішим би себе почував в оточенні воїнів Святослава Хороброго, ніж сьогодні в оточенні своїх сучасників, яких я люблю дуже, та вони мене засмучують рабськими навиками, мислями, поняттями.

Я провіщую: йде час Народження Нової Української Людини. Народження ознаменовуватиметься храмами Дажбожими у селах і містах України. І нові покоління України-Руси з святою Вірою в правдивого, милосердного і єдиносущого Господа Дажбога, увійдуть у свідомість Людства, як носії нового духовного ідеалу.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

СУТЬ ЧОТИРНАДЦЯТА

Дажбоже, Єдиносущий Господи мій, Справедливість і Милосердя, натхненний Вірою в тебе, я прийшов до Людей моїх.

130.

Запитання. ***Тепер у статтях, оповіданнях, віршах часто згадується Бог. Що Ви скажете про поширений вираз "бійся Бога"? Чи сповідники РУНВіри бояться Бога, тобто, Господа Дажбога?***

Відповідь. До "Євангелій" (Нового Завіту) архиєреї долучають святі "Псальми". У них прославляється Саваот-Господь Юдейський, як Бог добрий, справедливий і страшний. "Господи, Боже Саваоте", "Ти страшний, і хто перед обличчям твоїм устоїть в часи гніву твого", *"Псальми ", 76,8*. Єгиптяни так, як і кожний Народ, люблять своїх діток (первенців і не первенців).

Бог Саваот їхніх діток повбивав, "повбивав усіх первенців у їхньому краю, початок їхньої сили". Перед убиванням діток, Саваот послав "палаючий вогонь на їх землю", і з його веління "найшла сарана та гусінь без ліку, і пожерла була всі зілля в їх краю, і пожерла вона плід землі їхньої", *"Псальми", 105,29-36*.

І Господь Саваот, як Бог мстивий і ревнивий, сам каже: "Я Господь Бог твій. Нехай не буде в тебе інших богів". "Я бо Господь, Бог твій, Бог ревнивий", *5-та кн. Мойсея, 5,6-9*. І віруючий повинен боятися страшного ревнивого Бога. "Бійся Бога і вір в Бога. Не віруєш, значить безбожник. Атеїст".

Ісус, як Помазаник Господа Саваота казав Юдеям, апостолам своїм, що вони "сіль землі", "світло для світу". Вони повинні прославляти Отця Саваота. Щоб Юдеї не думали, що Ісус виступає проти "Старого Завіту", тобто, проти його Законів, богорозуміння, він казав: "Не думайте ви, ніби я руйнувати Закон чи пророків прийшов. Я не руйнувати прийшов, а доповнити", *Маттей, 5,17*. Отже, Ісус вірить, що Бог є такий, як це зазначено у "Псальмах", у "П'ятикнижжі Мойсея".

Я кажу: людина повинна бути доброю не зі страху перед страшним Богом Саваотом, а тому, що доброта є властивістю її вдачі, суттю її Віри. Я часто повторюю: Бог один. А релігій на Світі багато тому, що є багато неоднакових розумінь Бога. Є страшне богорозуміння, і звідси вислів: "Ти страшний". І є милосердне богорозуміння, і звідси вислів: "Ти милосердний".

Бог справедливий, і ніякому Народові не забороняє мати своє богорозуміння. Я жодного іноземного богорозуміння не зневажаю.

У ньому закодовані епохи розвитку того чи іншого віровчення, духовний маєстат Народу. Віруючі в Саваота, віруючі в Аллаха, віруючі в Дажбога облагороджують себе толерантним ставленням до кшевіруючих. Усі бо Віри, в яких славиться Бог і навчається любити Годину, правдиві Віри.

Я вірую: Дажбог — Світло життєтворяще, Дажбог — свята Правда, Любов, Воля, Вічність, Гравітація. Дажбог — вічна незнищима Сила (Енергія) свідомого і несвідомого буття. Без Дажбога Світ не може бути Світом. Дажбог — Милосердя, і Він нікого не карає.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Людина, яка чинить злі дії, карає сама себе. Людина, яка чинить добрі дії, ощасливлює сама себе.

Людина, яка вірить в Господа Дажбога, нічого в нього не жебрає. Дажбог дав Людині, своїй улюбленій Дитині, все, що їй потрібно для життя. І Людина у молитвах висловлює благодарність за щирі Дажбожі дари. Славить Дажбога.

І щоб у Світі утверджувалися благодать, правда, милосердя, мир, ми, внуки (помічники) Дажбожі достойним життям помагаємо Дажбогові Милосердям перемагати Жорстокість, Любов'ю перемагати Ненависть, святою Вірою — забобони, Єдністю перемагати Роз'єднання. Ми — внуки Дажбожі! "Дажбожий внук — Народ Український", *М. Грушевський*. Слава Дажбогу!

131.

Запитання. Ви проповідуєте РУНВіру. А чи є у Вас бажання критикувати Христову Віру в Саваота? І друге запитання: Дмитро Донцов — найвищий авторитет українського націоналізму. Справжній націоналіст каже: "Україна понад Все". Вороги націоналізму кажуть: "Ватикан і Україна", тобто — "Бог і Україна", бо ж намісник Христа, як Бога, живе у Ватикані. Як Донцов, націоналіст, ставився до християнізму?

Відповідь. Я не хочу ні критикувати, ні зневажати Віри Христової чи Могаметової. О, люди добрі мої, усім інакшевіруючим кажу: я вірую в Дажбога, а ти віруєш у Саваота чи Аллаха. Твоя Віра — твоя, а моя Віра — моя. Ти поклоняєшся Саваотові, а я — Дажбогові.

Там, де культивується жорстоке ставлення до інакшевіруючого, є Віра жорстока. З жорстокого розуміння Віри постає міжконфесійна ворожнеча, розбрат в Народі, і тоді Віра перестає виконувати своє призначення, стає знаряддям гноблення душі. Якщо я висловлюю свої погляди на вчення Будди чи Христа, то хіба це критика, зневага?

На друге питання вам дає відповідь сам Дмитро Донцов. У книжці *"Школа і Релігія"* він пише: "Понура наука християнізму", *стор. 8-ма*, і "віддати моральне виховання дітей до рук тієї інституції (тобто, церкви християнської), яка зазначила свій кривавий похід в історії димом від стосів інквізиції, міг би хіба божевільний", *стор. 22-га*.

І далі Донцов дає поучення націоналістам, що християнська мораль (етика), це "етика покори, рабського терпіння, непротивлення насильству", *стор. 22-га*. Християнська мораль, у визначенні Донцова, "має спеціальною ціллю тримати на ланцюгу народні маси", *стор. 27-ма*.

Донцов доводить, що "Церква, як католицька так і православна, завжди була і є заклятим ворогом усякої свободи", *стор. 28-ма*, а на запитання "яка ж між ними різниця?", Донцов відповідає: "Під тим взглядом, якщо існує яка різниця між православною і католицькою церквою, то хіба така, як між чортом і дияволом", *стор. 30-та*.

Якщо ознайомитися з ідеологіями націоналізму, які є в Англії, Франції, Німеччині, Італії, Іспанії, Швеції, то Дмитро Донцов нічого нового не сказав. На основі писань "Євангелії" про одне стадо Христове без національних прикмет (*Павло до Колосян, 3,11, Павло до Галат, 3,28,29*), національна свідомість, націоналізм не можуть знайти пошани в християнізмі.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Римський папа, "Святий отець, займаючи становище до актуальних політичних питань, назвав націоналізм — ворогом людського братерства", *"Шлях Перемоги", 1 серпня, 1965р.*, Мюнхен. Отже, в ім'я "людського братерства", треба перетворити людство в покірне (без національних прикмет) стадо Христове, або в стадо Маркса-Леніна.

132.

Запитання. Між Українцями іноземна Віра устійнила поняття: побожний, значить покірний, смиренний раб Божий. У церкві щонеділі можна почути: "со страхом і трепетом підступіте". Чи така побожність була властива нашим Предкам?

Відповідь. У "Мага Вірі" пишу, що нашому слову Віра після 988 року було дане не наше значення. Предки (Скити-Анти) кажучи Віра, мали на увазі: Відданість, Відвага, Мужність, Натхнення. У внуків Дажбожих високо цінувалася Честь, Милосердя, Відданість. І головне — Зрідненість. Бо ж всі вони Дажбожого походження (люди одного Роду). Вірний РУНВіри шляхетна Людина, цілісна. Він по-народженню й по-Вірі Українець.

У семітському понятті: люди — раби Божі. Я кажу: рабство незалежно від того, яке воно (Боже чи світське) є рабством (невільництвом). Де рабство освячене релігією і Богом благословенне, там рабська мораль зміцнена рабською культурою. Карл Маркс (внук рабина), дивлячись на релігію і мораль з позицій "Біблії", прагнув знищити релігію і мораль. Щоб знищити релігію і мораль, треба утверджувати мораль знищення моралі, релігію знищення релігії. Без моралі знищення і без віри в таку мораль, нічого знищити не можна. Знав це Маркс чи ні? Знав: і він хотів знищити мораль Христову, щоб утвердити мораль Марксову.

Є мораль (звичаєвість), яка втверджує милосердне ставлення Людини до Людини, і вона відчутна у всіх релігіях цього століття. Та не забуваймо: є неоднакові розуміння милосердя. Маркс, щоб оправдати мораль насильства, ніби жартуючи, пише ("Капітал"), що "Насильство є бабою повитухою, яка бере нове суспільство з матки — старого".

Насильством (мечем і вогнем) були в Україні-Русі запроваджені юдейо-християнізм і москвино-комунізм. І що ж: з насильства постало насильство в новому суспільстві. Знасилувана душа в ім'я зла чи добра, вважається знасилуваною.

Світлою є та Доброта, до якої хочеться підходити з святою волею в душі. Святість є тому святістю, що вона і волею, і любов'ю, і милосердям збагачує душу.

133.

Запитання. Слово "Мир" усіми Народами пошановане. Чому ж впродовж історії людства племена воюють з племенами, країни — з країнами, релігії — з релігіями. І дивне те, що всі воюють, щоб був Мир.

Відповідь. Зійшлося п'ять представників п'ятьох племен, щоб поговорити про Мир. Швед каже "фред", Англієць — "гас", Поляк — "покой", Литовець — "танка", Українець — "мир". І кожний з них має своє розуміння Миру.

Усе, що живе (свідоме і несвідоме) воює. У тілі Людини і на планеті Земля ніколи не було миру. Тіло, щоб жити, весь час веде боротьбу зі своїми внутрішніми і зовнішніми

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

ворогами. У глибинах планети немає спокою: клекотить розтоплене каміння. На корі планети пливуть ріки, хвилюються океани, ліси, поля. І живуть звірі, які постійно воюють між собою. Усе, що не здібне себе боронити, гине.

У "Мага Вірі" двадцять літ тому я написав, що релігійні й ідеологічні війни утратять принаду. На планеті постане загрозливе перенаселення. Війни будуть точитися особливо жорстокі за джерела життя (за кожний квадратний кілометр землі). Інстинкт самозбереження — вірний вартовий несвідомого і свідомого життя.

Миролюбні Народи будуть самі з собою воювати за мир. Точніше — за своє розуміння миру. Протилежности в розуміннях миру плекають культ війни. Провідники Людства, незважаючи на те, що кожний перш за все любить сам себе, хотітимуть спільно гасити полум'я агресивних країн, і це єдиноправильний шлях до миру. Доля Людства так, як і доля планети Земля, у руках Людства. Щоб між людьми був Мир, люди повинні його збудувати у своїй душі. З мирного Мислення постає Мир.

134.

Заиптання. Учителю Лев Силенко, з давніх часів (і сьогодні) наші інтелігенти сперечаються: на кого Україна повинна орієнтуватися?

Відповідь. Велике лихо України в тому, що її вороги переконали її знедолених синів, що вони повинні на ту чи іншу Чужину орієнтуватися, до неї піддобрюватися. Або — їй служити з вірою, що служіння Чужині покращить долю їхньої Вітчизни.

"Орієнтуймося на Москву православну, вона багата — успадкувала скарби і вдачу Золотої Орди". "Геть від Москви, орієнтуймося на Європу". "Орієнтуймося на Рим, на римську світову (тобто, католицьку) релігію". "На Грецію треба орієнтуватися, її архиєреї правильно зробили, що мечем і вогнем навернули Киян на грецьку ортодоксію".

Латинське слово "оріенс" означає "схід" (сонця), а "орірі" — виникання, постання. Мається на увазі постання ранкової сонячної заграви. Я її бачив всесвітньовеличною з вікна літака, який летів над океаном з Ню-Йорку до Лондону.

У Трипільців життя йшло за рухом Сонця. І мислення, і обрядність (танці, колядування), і писання йшло зліва направо. У Семітів навпаки— зправа наліво.

Українці (за традицією Предків-Трипільців) повинні орієнту ватися за ходом Сонця — світла Дажбожого. І це називається — само-орієнтація. Самонаснаження. Самовизначення. Самоволодіння. Хто в многовіковому рабстві знедолився хибними навиками, не може жити, щоб не орієнтуватися на ті чи інші іноземні сили.

Єдиносущим і Праведним Господом Дажбогом на.тхнений, кажу: духом і тілом сильнішає той, хто вміє орієнтуватися (спрямовуватися) сам на себе. На свої сили, на світ своєї Віри, на дії свого Розуму. І шукає в Минулому, Сучасному і Майбутньому себе — самобутність свого Єства.

Орієнтуватися на себе, значить вірити в себе, надіятися на себе, свідомо покращувати дії розуму свого, почування душі своєї. О, це єдиноправильний шлях Життя! Народ, який орієнтується сам на себе, 136 сам в собі шукає Бога і відповідь на всі проблеми житгя, здібний здійснювати великі подвиги в розвитку духовного життя собі і Людству на Щастя.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Україна не зобов'язана на жодні чужі релігійні, політичні економічні сили орієнтуватися. Не зобов'язана їм підлягати. Та вона готова зі всіми співпрацювати, як незалежна сила з незалежною силою.

Україні тяжко бути Україною: її багатства, її краса, її степи, ліси і ріки усіх чарують, ваблять, її гостинність всіх зворушує. І тому Україна, шануючи близьких і далеких сусідів, повинна бути сильною. 1 вольовою. Щоб ніякі мілітарні скупчення не могли її залякати. Щоб ніяке терпіння не могло її здеморалізувати (роз'єднати, підкупити її провідників). Україна натхненна вірою в життєдайного і милосердного Господа Дажбога, звеличує між Народами достойне взаємопорозуміння.

135.

Запитання. З Народами Європи нас єднає "Біблія" — релігія юдейо-християнська. Коли Україна стане країною Рідної Української Національної Віри, утратить приятелів. Ніхто не схоче з нею спілкуватися.

Відповідь. Навпаки. Коли Україна стане країною Незалежної Духовности (Рідної Української Національної Віри), країни Європи, Азії, Америки, та інших материків, будуть з Україною радо (з достойним довір'ям) спілкуватися. Охоче спілкується незалежний з незалежним, кожний керуючись своїми інтересами.

Буддисти, Християни, Мусульмани, Японці, Індуси, Ізраельтяни, Китайці будуть радо вітати Українців, як шляхетних людей, що, маючи свою світлу національну релігію, толерантно ставляться до всіх релігій.

Народи, знаючи, що Україна не підлегла догмам, канонам римського католицизму, візантійської ортодоксії, що ніяка чужа сила не може її використати, як знаряддя, проти іншої чужої сили, будуть високо шанувати Україну. Україна стане світовим достойним творцем співрозуміння між народами Азії і Європи.

Архітекти Греко-Ортодоксії не хочуть, щоб Україна-Русь була підлегла архітектам Римського католицизму, і — навпаки. Протестанти, яких в США більше, ніж інших релігій, не хочуть, щоб Україна була повністю підлегла Грецькій ортодоксії чи Римському католицизмові. З погляду релігійної стратегії, їм краще бачити Україну, яка має свою релігію (духовну незалежність), ніж бачити її підпорядкованою тій чи іншій експансивній силі чужої релігії.

Чому так? Бо Україна має спеціальне географічне розташування, їй історією судилося творити границю між Європою і Азією. І буде впливовим і сильним той Чужинець, який при допомозі своєї релігії розпоряджатиметься її культурними, моральними і економічними силами. Не робімо Чужинців сильними, ослаблюючи себе.

З Японією, яка має свою Рідну Японську Національну Віру (Шінто), радо всі Народи спілкуються. І шанують її національну енергію, винахідливість, працелюбність. І Україна на благо собі й Народам, повинна мати свою релігію (своє розуміння Бога єдиносущого). І це їй дасть силу і волю сміло відчинити двері у світ спілкування з Народами планети Земля.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

136.

Запитання. З сварні постає роз'єднання в родині, спільноті. Думаю, що люди не можуть жити, не сваривши.

Відповідь. Сварня не постає сама по собі. Є чинники, які її спричинюють. Та горе людей не в сварні, а в тому, яким способом вони сваряться. У людей, які виховані на шляхетній обрядності і звичаєвості, сварня стримана, обмежена умінням володіти емоціями і при жодних обставинах не затемнювати глузду. Усі, що починають сваритися, злитися, повинні самі собі сказати: глибокий гнів, стрес створюють в крові людини отруту (небезпечний хімікат), який часто спричинює хворобу серця, печінки, крови.

Українці — люди емоційні. Емоції не треба гасити, їх треба ошляхетнювати. Як і де? Треба дітям в школі оповідати, що кращі люди тому кращі, що в них в розмові немає вуличних слів. Вони сваряться так, щоб в їхніх серцях не наростав глибокий гнів. Розумні сваряться, щоб знайти шлях до достойного миру. І тому вони не вживають образливих слів, погроз, докорів.

Коли розгнівані вміють помиритися, а роз'єднані — об'єднатися, їм належить краще майбутнє. Немає людини такої, яка б не робила помилок. У громаді вірні РУНВіри повинні вчитися правильно ставитися самі до себе: помагати один одному виправляти помилки узгідливо. І головне — без поучень і всезнайства.

137.

Запитання. У "Мага Вірі" Ви пишете, що наші Предки (Трипільці, Скити) були Народом бадьорим, веселим, розспіваним. І ростом, як стверджують археологи, були вищі, мали міцнішу будову. Що з нами, їхніми Потомками сталося? На багатій землі живемо 61 що. У селах мало чути пісень, і ніби десь (разом з жайворонками) зник дзвінкий дівочий сміх, парубоцький регіт. Дуже хочу чути Вашу думку.

Відповідь. Наші Предки (Трипільці) казали "смі". І брагмани в Індії вживають санскритське слово "смі'. Ми добавили літеру "х", кажемо сміх". Сміх — це щастя (освітлення душі), здоров'я. Тільки людина обдарована чаром сміху.

Чи є на планеті Земля простір багатший на життєтворні мінерали, ніж Український чорнозем. Впродовж сотень мільйонів років зникало море на території, яка зветься — Україна. І Сонцем і Небом утверджувалася таїна — формувалася колиска Індо-європейських Народів.

Трипільці живилися добірними харчами (пшеницею, молоком, м'ясом, рибою, грибами, медом, овочами). Їхні харчі, вода, повітря не були затруєними. Радісними очима вони дивилися на світ, що їх оточував. Вони зі світом, як з божеством, єдналися.

(Між іншим, згадаю слово "бандура". Ми призабули первісні значення багатьох слів. У Трипіллі над Дніпром було чути мелодію "пандари"; "пан" значить "п'ять", а "дара" — "діра". На інструменті, який мав п'ять дірок, було натягнено п'ять струн: це була трипільська пандара. Сьогодні кажемо "бандура", і незахоплююче звучить слово "бан... дурист".)

Веснянки, гагілки, буйні купальські свята таять в собі обожнення природи сонячної, святої. Та стався переворот в поведінці Киян. Релігія семітська їм принесена Греками,

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

наказує: "Не люби світу, а ні речей, що є в світі", *"Євангеліє ", 1-ий л. Івана, 2,15*. Не думай про земне і не люби його. Думай про небесну Вітчизну.

"Печерський монастир повідомив нашому релігійному переконанню неприхильність до всього веселого, до всього, що може повідомити приємність людського життя", християнинові мають бути присущі "покірність, стримання, страх мислення", "страх земних приємностей", "монах Памва поклявся ніколи не сміятися", *Н. І. Костомаров, "Перша Книга", стор. 94, 96, 102, 103*. І про це пише й Іван Фраігко.

І релігія не синхронізована з вдачею веселого Народу, і понура цивілізація (затруєння рік, лісів, степів, повітря) пригнобили душу трипільських Потомків. Затьмарили їхню духовну радість. Немає радости значить немає здоров'я ні душевного, ні тілесного. Занедбаний в Людині "центр сміху": властивість, якою обдарована тільки Людина.

Усім, хто визнає моє вчення, кажу: РУНВіра — Віра Радости, Світла, Любови, Краси, Милосердя. Любіть квіти, світлі кольори, музику, пісню, танці, приємні пахощі. Умійте сміятися щиро і вільно. Сміх продовжує життя, обадьорює душу і тіло. Краще серце працює у людини, яка щиро сміється.

Ми, Українці, закохані в природу. І душа наша невидимими промінням поєднана з зеленою душею природи. Усе (гаї, степи, ріки, сонце, небо) усміхається до нас — оздоровлює життя наше. І осяює душу нашу. І точний Дніпро-Славутич у здоровій душі Тараса Шевченка сміється. Чуєте: "Зареготався дід наш дужий, аж піна з вуса потекла". Яка сила безпосереднього сміху! Волелюбна благородна веселість — це одна з властивостей людини Дажбогом обдарованої.

138.

Запитання. У нас є багато навиків набутих в многовіковому рабстві. Що ми повинні робити, щоб оновити себе, звільнитися від того раба, який загніздився у нашому єстві і робить нас другорядними людьми.

Відповідь. Перш за все, ми повинні бути чесними самі з собою. Відважно себе запитаймо: що в нас Наше, а що — Чуже? Коли хочемо себе будувати, користуючись найдостойнішими духовними скарбами, не кажімо: до Чужого ми вже звикли, і звемо його Нашим. Від Рідного ми відвикли, і звемо його Чужим. Ті, що так говорять, признаються — живуть вони у тьмі традиційного рабства.

Я вірю, що для Українців розум український є вистачаючим. І склад душі української багатий емоціями, енергією, благородством. Головне збагнути: щоб ми були ми, нам потрібна нова філософія життя. Ми повинні по-новому ставитися до себе й до сусідів.

Я часто кажу: тільки самобутня українська культура є українською. Коли вона відстала (або була іноземцями принижена і спотворена), то ми є на те, щоб її оновити, збагатити. Усе, що нове, родиться в болях. Не біймося в болях самоутверджуватися, будувати себе. Хто незалежно самоутверджується, повертає собі гідність (стає ковалем своєї долі).

Знаємо: хрестителі українську самобутню духовність були проголосили незаконною і глумилися з неї на наших очах. І нищили її, щоб між нами і духом Предків наших був

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

зірваний міст. Щоб ми не були ми. У них була мета: зробити нас релігійними не по-нашому, моральними і культурними не по-нашому. Щоб ми повірили, що без чужої совісти ми не можемо бути совісними. Без чужого розуму ми не можемо бути розумними. Без чужої Віри ми не можемо бути віруючими. Без чужої культури ми не можемо бути культурними. Без чужої моралі ми не можемо бути моральними. О, яка підступна ця філософія рабства.

Була страшна рана завдана душі Народу нашого. І коли ми будемо байдужими до того горя, яке ранило душу Предків, то ми ожорстокіємо самі до себе, і не буде в нас віри в себе. І чужинці, бачачи, що ми Чужому поклоняємося, а Рідне зневажаємо, не матимуть пошани до нас. Хто не має пошани сам до себе, хай не жде пошани від Чужинців.

У РУНВірі ми є ми самі перед собою і перед народами Світу. РУНВіра — Новий Шлях Життя Людини Української.

139.

Запитання. Чи в Англії, Німеччині були релігійні роздори? Якщо так, то що сталося, що їх тепер немає?

Відповідь. Упродовж 16-ти століть архиєреї Христові прагнули (і тепер прагнуть) на всі галузі життя (культуру, політику, економіку) в більшій чи меншій мірі впливати.

Перегорнемо декілька сторінок історії. Англієць Джан Викліф (1320-1384 рр) почав відважно між Англійцями ширити думку, що намісник Христовий папа Римський втручається в політичне життя Англії при допомозі своїх наглядачів, тобто єпископів. І це роз'єднує Народ, ослаблює Англію.

І була довга виснажлива боротьба. І Англійці в Англії перемогли: проголосили, що король Англії є головою церкви Христової. І він не підлеглий папі Римському. Якщо король не підлеглий, то не підлеглі й сини Англії. Англійці (я їх вважаю людьми сильного, практичного розуму) утвердили незалежне англійське розуміння "Євангелії"".

Німець Мартин Лютер (1483-1546 рр), ризикуючи життям, оголосив, що папа Римський не має права Німцям диктувати, як вони повинні розуміти "Біблію", вчення Христове. Очевидно, архиєреї, які визнають заповідь "Не вбий", хотіли Лютера спіймати і живцем спалити на вогні, як Чеха Івана Гуса (1369-1415 рр).

У Франції король Люїс 14-ий в 1682 році на Соборі єпископів утвердив священний закон: "Ані святий Петро, ані його наслідники (тобто римські папи, прим. Л. С.) не мають жодної влади над королем Франції, і держава є зовсім незалежна від церкви".

У Європі найкращі таланти (скульптори, малярі, співаки, композитори, письменники) були підпорядковані цензурі єпископа. Щоб їх оборонити від ізуїтської цензури, король Люїс узяв їх під свою особисту опіку. І почався благодатний розквіт французької літератури, яка стала світовою славою Франції.

Щоб в Німеччині повністю погасли вогнища роз'єднання народу на католиків і лютеранів, кращі сини Німеччини заспівали новий національний гимн "Німеччина, Німеччина понад все!". Усе соціальне, політичне, культурне, релігійне повинне бути підлегле справам Німеччини. "Німеччина понад Все". І в Німеччині націоналізм (Вагнер, Ніцше та інші) став нерелігійною релігією.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Там, де національна духовність поставлена понад Все, Народ зріднюється, гаснуть вогнища релігійної ворожнечі. І кращі уми нації творять нові духовні цінності.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

СУТЬ П'ЯТНАДЦЯТА

Дажбоже, Єдиносущий Господи мій, Справедливість і Милосердя, натхненний Вірою в тебе, я прийшов до Людей моїх.

140.

Запитання. Пане Лев Силенко, є віра, що мислення Ісуса Христа — зразок довершеності. Немає в ньому самозаперечень, ненависти. Є абсолютний пацифізм. Ісус же Бог!

Відповідь. І є думка: вір, і будеш спасенний. Почнеш думати, попадеш у гріхи. Я вважаю, що грішить той, хто боїться думати. Ісус Христос каже недвозначно усім, хто йде до нього: "Коли хто приходить до мене, й не зненавидить батька свого й матір, і жінку, й дітей, й братів, і сестер, та ще й свою душу, не може бути учнем моїм", *Лука, 14,26*.

Отже, зненавидь родичів, які дали тобі життя, то сподобаєшся Ісусові, будеш його учнем. Не облагороднюй свою душу, не збагачуй її шляхетною добротою, а прояви до своєї душі жорстокість — зненавидь її. Думаю: як же людина може любити душу ближнього свого, коли вона не має любови до себе.

У всіх релігіях визначено, що йде боротьба між Добром і Злом. І людина повинна боротися зі Злом, щоб перемогло Добро. Ісус об'являє нову релігійну мораль: "Я вам глаголю: не противтеся злу", *Маттей, 5,39*. "Любіть ворогів своїх, благословіте тих, хто клене вас", *Маттей, 5,44*. Гетьман Мазепа мав би благословити тих, які його проклинали. У Івана Гуса відбирали життя — живцем палили на вогні. Він повинен благословити катів, "не противитися злу".

І Бог Ісус Христос говорить, як миротворець: "Усі бо, що візьмуть меч, від меча загинуть", *Маттей, 26,52*. Отже, щоб був мир,не беріть меча. А декілька розділів перед цим, він, Ісус, виразно каже: "Не прийшов я послати спокій, а меч", *Маттей, 10,34*.

Можна доводити, що вогонь холодний, а лід — гарячий, що місяць — це сонце, а сонце — це місяць, що під словом "меч" треба розуміти "мир", а під "мир" — "меч", що "зло" — це "добро", а "добро" — "зло". Та кому корисно практикувати шаманську магію?

Ісус Назарей був сином свого часу. Може він мав мислення чіткіше, послідовніше? І він не винуватий, що автори "Євангелій" уставили в його уста слова-думки, які самі себе спростовують. ("Євангелії" були написані 100 років після смерти Христа). Та я вірю, що Ісус навчав учнів, щиро кажучи: "Не люби світу, ані речей, що в світі", *1-ий л. Івана, 2,15*. Весь світ для Ісуса, який був йому відомий, обмежувався простором сімдесяти кілометрів. І він може не бачив на цьому просторі нічого вартого любові, належачи до секти, яка відрікається від земного (Ессени).

(Ессени — назва юдейської секти. Слово "ессени" постало від східньо-арамейського "гассен", що значить "побожні". Ессени жили комуною (ніхто з них не мав приватної власности). Коли заможня людина хотіла приєднатися до ессенів, вона мусила свій маєток роздати місцевим людям. І скласти присягу, що всяку приємність вважає злом. Ессени вивчали "Тору" ("П'ятикнижжя Мойсея"), молилися. Іван Хреститель належав до ессенів. І він в Йордані водою освячував тих, які хотіли бути ессенами (хрестив), освяченням прощав

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

їм гріхи. Він був двоюрідним братом діви Марії (Ісусової матері). І він й Ісуса охрестив (водою), ознаменовуючи Ісусовий прихід до ессенів).

Я не з Ісусом і я не проти Ісуса. Він був сином Йордану. Я син Дніпра, склад моєї душі, спосіб мого мислення оріянський, я живу в моєму Народі, мій Народ живе в мені. Є в Ісуса поучення гарні, милосердні, розумні. Але я не хочу бути гарним, милосердним, розумним по-чужому.

141.

Запитання. Учителю Силенко, у "Мага Вірі" Ви назвали Заратустру, Будду, Конфуція, Христа, Могамета великими Учителями Людства. І висловили свою думку про їхні вчення. Величне те, що в кожному з них Ви бачите щось типово їхнє, самобутнє, варте пошани. На яке поучення "Біблії", і особливо Ісуса Христа, Ви радите Українцям звернути головну увагу?

Відповідь. На подібні запитання вже давав відповідь. Та в таких випадках не шкодить повторитися. Поки що мало таких, які правильно розуміють "Мага Віру". Ті, що зрозуміли пишуть: ""Мага Віра" дає українське трактування вчення Заратустри, Будди. Конфуція, "Біблії", і не кличе Українців на ту чи іншу Чужу дорогу, їм показує їхній Шлях Життя" .

Не було, не буде і немає такої Книги (тобто Біблії), яка б була всіми звеличена, як святеє святих. Мусульмани, Китайці, Індуси, Японці святе письмо Юдеїв "Біблію", відкидають, їм воно не потрібне. Є в них свої святі Письмена, свій духовний шлях життя, своє розуміння Бога, моралі.

І я в "Біблії" не знайшов себе. Немає в ній нічого такого, що відповідало б вдачі мого Народу. Але в ній є вияв філософії самозбереження племени, Народу, з яким я повністю погоджуюся. І раджу тим Українцям, які себе шанують, на це звернути увагу. Наприклад, "Біблія" навчає Юдеїв: "Нехай не буде в тебе чужого Бога, і, щоб ти не поклонявся чужому Богу", *"Псальми", 81,9*.

Отже, ти Українець, і коли маєш почуття шляхетної гідности, не кривдь себе. Не поклоняйся Господу Саваоту, бо він для тебе чужий Бог (тобто, чуже розуміння Бога, чужа духовна творчість). Так є: "Господь Саваот — Бог Ізраеля", *пророк Єремия, 16,9*. У концепції Саваота втілена діяльність і притаманність жидівського генія.

Ісус Назарей, як рабин і син Господа Саваота, любив Саваота (Бога Народу Ізраельського), а не Амона (Бога Народу Єгипетського). Ісус, коли учитель закону Жидівського запитав його: "Котра заповідь велика в законі", відповів: "Люби Господа Бога свого", "це найбільша і найперша заповідь", *Маттей, 22, 36-38*.

"Люби Господа Бога свого"—таку святу заповідь мали всі племена і Народи 2000 років перед написанням "Біблії"". Є вона пошанована в Японії, Індії, Китаї, у Заратустрових "Авестах". Чому любов до свого Бога має таке велике значення? У своєму Богові, як у рідній матері, віруючий бачить те, що по-рідному промовляє до його душі.

Щоб мій Народ не був рабом Саваота, Аллаха чи інших іноземних божеств, я йому несу світло Віри в Єдиного Господа, і хай святиться ім'я Його Дажбог! Українець, люби Бога свого. Не поклоняйся іноземним розумінням Бога. Не будь рабом!

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

142.

Запитання. Сковорода зневажливо ставився до архиєреїв (єпископів), критикував "Біблію". Яка в нього релігійна філософія? Чи любив він Україну більше, ніж Ісуса? Яким він був у житті?

Розмовляючи з священиком, я почув від нього таке: "У Силенковій РУНВірі немає містики — таїни Божої". І я не знав, що відповісти?

Відповідь. Є багато написано книжок про Григорія Сковороду і його філософію, читайте - думайте. Сковорода, перебуваючи в Австрії, познайомився з вченням Джана Кальвина. Кальвин звеличував аскетизм і вважав, шо для достойних християн не потрібні єпископи, попи. На чолі кальвинської громади стояли старшини обрані віруючими — людьми беззастережно відданими Ісусові.

Сковорода (Песнь 7-ма, воскресенію Христову) складає присягу, що коли весь світ відійде від Ісуса, він буде жити в Ісусові, і він вважає, що життя Ісусове є для нього (для Сковороди) славою і честю.

"Пусть весь мір отбЬжит! Я буду в тебЬ жить, о Іисусе! Смерть твоя — мнЬ живот, Желчь твоя — сластей род, о Іисусе! Твой сей поносний крест — Се мнЬ хвала й честь, о Іисусе!"

Рабин Ісус (син роду юдейського царя Давида) для Сковороди є Бог, "Бог, а все інше — твар", *Гр. Сковорода, "Твори", том 1, стор. 14-15*. При іншій нагоді Сковорода ніби заперечує Сковороду, пишучи: "Бог і природа — одне й те саме", такі розуміння Бога властиві пантеїзмові.

Мих. Грушевський ("Історія Релігійної Думки в Україні") вважає, що у Сковороди "часто буває туманна і скомплікована його релігійна філософія". Шукати системи, ясности у "релігійній філософії", яка є "туманна і скомплікована", не кожному хочеться.

Інститут дослідів Волині у Винніпезі (Канада) в 1983 році видав книжку "Духовність Українського Народу", в якій на стор. 176-ій читаємо: "Писання Сковороди виводило з рівноваги й Т. Шевченка, який навіть назвав нашого філософа "ідіотом", а його твори "без-толковими"", *Т. Шевченко, "Повна Збірка Творів", том 2, стор. 340, Київ, 1949 рік*. (Згадуючи своє бідне дитинство, Шевченко пише: "... кругом листочки обвиду, та й списую Сковороду", або "Три царіє со дари". Таке було навчання: учні переписували сторінки з "Псалтиря", щоб навчитися правильно писати слово).

(у 1947-48 роках поет Тодось Осьмачка в таборах "переміщених осіб" (Авгсбург — Новий Ульм) говорив: "Лев Силенко — сучасний Сковорода". Я тоді був студентом, слухав лекції Дм. Чижевського, якому сказав: хотілося б знайти в Сковороди щось самобутнє, щось таке, чого немає в "Євангеліях", в грецькій філософії. Професор відповів: філософ Сковорода не був творцем філософської системи.)

Учень Сковороди (біограф М. Ковалинський) пише, що "Сковорода деколи вживав українську мову та правопису вживаючого в українському виговорі". І думав я: філософ добре знав мови грецьку, німецьку, латинську, а от мову рідного народу вживав тільки... деколи.

У милосерді філософа є щось немилосердне. Він писав свої твори дивацьким "вінігретом", захаращував речення латинськими, польськими, церковно-болгарськими

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

словами. А міг би збагатити національну гідність співвітчизників, пишучи свої твори на багатій мові свого Народу так, як це робили Ів. Котляревський, Тарас Шевченко.

"Сковорода майже 30-ть років мандрував, та Запорожську січ... обминав, чому?" — запитав мене вусатий запорожець, приятель Яворницького. Шевченко пише, що "навіть жінки з рогачами пішли в гайдамаки". Пішли, "сопрагаючи сродную собі частную должность з общею". Сковорода перелякано обминав те село, в якому стояли гайдамаки (народні лицарі — оборонці волі і чести).

"Світ мене ловив, але не спіймав". Любий Григоріє Савичу, який світ тебе ловив? Якщо ловить світ зла, не тікай. З світом зла треба боротися. Якщо ловить світ добра, не тікай. Добрим словом, доброю дією треба збагачувати силу добра.

Так, Сковорода критикував "Біблію", але дух "Біблії" (дух юдейо-християнізму) тримав у полоні його добру душу. Є такі, які вважають його егоц'ентриком: так чи ні, я бачу в ньому людину милосердну, співчутливу, талановиту. І щиро люблену людьми. Та у його ученні я нічого не знайшов такого, чого не було в пам'яті нашого мудрого Народу (нащадка Трипільців, які були творцями усних "Вед").

З кореня Трипільського походять великі Учителі Людства (скити (скифи) Спітама Заратустра, Гаутама Будда). У них було вчення про "пізнання "я" людського": Сократ, Платон, Аристотель були захоплені вченням скита Заратустри, і я про це детальніше пишу в "Мага Вірі".

Грецьке слово "мистікос" значить "таїна", "таємничість". Немає в світі такої Віри, в якій би була повністю відсутня містика. Є вона й у різних філософських течіях давніх і сучасних.

У юдейо-християнізмі є містика (таїна таїн): сам Бог Саваот, якого ніхто не бачив, своїми пальцями в Синайській пустині на скалі написав Заповіді. І в цю містику треба вірити — тільки вірити. Коли ти даси запитання: чи Саваот, крім гебрейської мови, знав ще іншу, будеш покараний.

У юдейо-християнізмі є містика, але вона для церкви трохи небезпечна. Коли людина може безпосередньо комунікуватися з Богом Христом, п'ючи його кров і ївши його тіло, то тоді архиєреїв не потрібно. Є ж бо трансубстанція (містичного єднання з Христом).

Є різні поняття містики. Є в "Мага Вірі" Дажбожа містика. Є в молитві, яку говорить вірний РУНВіри. "Дажбог — Світло, я в Світлі і Світло в мені, немає Віри вищої за Світло". У цю містику хочеться вірити: бо Людина народжена Світлом, і тому вона любить Світло. І, померши, відходить у Світло — містика єднання з Дажбогом.

І об'явлення РУНВіри, нового розуміння Дажбога є святою містикою — таїною Милосердного і Єдиносущого Господа України-Руси. І здійснюючи обряд поховання, ми кажемо, що смерти немає. Спочилий відходить у Царство Духа Предків Рідних, яке затаєне у єстві Народу. Так, як є різні розуміння Бога, моралі, культури, є різні розуміння містики (у релігіях, у філософських концепціях).

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

143.

Запитання. У нашому Народі є прислів'я: не вірю, поки не побачу. І от знайомий мені сказав: повірю в Дажбога, як мені Силенко його покаже, з Дажбогом хочу особисто познайомитися.

І ще запитання. Мій сусід Панас людям каже, що визнав Силенкову віру в Дажбога єдиносущого. І, як містик, особисто з Дажбогом спілкується, як людина з людиною. Запевняє, що Дажбог йому дає відповіді на різні запитання. Що сказати?

Відповідь. Бабуся йде до церкви, щоб на малюнку побачити Бога, поцілувати його і свічку поставити. У неї — мало розвинена уява. І для неї богомаз намалював образ Саваота. Жиди, які вважають себе людьми кращими, ніж гої, Саваота не малюють (тобто не роблять ідола, щоб йому поклонятися). У святих храмах Дажбожих не висітимуть образи Дажбожі. Дажбог — Святий Дух, хіба Святий Дух має образ, стать?

Запитай приятеля: "Повітря є?" Є. Отже, хай стане і дивиться на те, що Є. Хоче з ним особисто познайомитися, то хай стулить уста і долонею закриє носа. Без тієї сили, якої він не бачить, не зможе прожити й декількох хвилин. Повітря є тільки однією з багатьох життєдайних сил Дателя Буття (Дажбога). Дажбог є в суті нашої суті. Дажбог є енергією, яка діє в нашому тілі, і найбожественнішими виявами цієї енергії є наша свідомість, яка поєднана з минулим, сучасним і майбутнім життям планети Земля.

У вашого сусіда, хоч він і каже, що визнає Силенкове вчення, справді семітське розуміння Господа подане в "Біблії". "Біблія" пише, що Авраам, Сара, Яків вели розмови з Господом Саваотом, угощали Саваота смаженою бараниною.

Яків (Ізраель) і Господь Саваот, схопивши один одного за поясницю, боролися. І Саваот почав просити: "Пусти мене", та Яків владно відповів: "Не пущу, мусиш поблагословити мене", *1-ша кн. Мойсея, гл. 32*. Бог Саваот ударив Якова по нозі, завдав біль, і Яків звільнив Господа Саваота.

Ми, вірні РУНВіри, маємо сучасне українське богорозуміння. Дажбог — вічна самонаснажуюча енергія буття несвідомого і свідомого. Дажбог — Світло, Любов, Милосердя. У всіх релігіях є люди, які в сні розмовляють з божеством чи пророком. Сниться монахові-буддистові, що з ним розмовляв Будда і давав йому поради. Мусульманин у сні бачить Могамета, про якого він щодня наполегливо думає. Людській вдачі властиво у сні вести розмову з мертвими і живими людьми, про яких вони зосереджено постійно думають. І тут немає нічого надзвичайного, містичного.

Не у сні, а на яву з Дажбогом розмовляє той, хто живе для блага Вітчизни, хто облагороджує, ощасливлює себе вірністю Народові, родині, вірним приятелям, хто працелюбністю збагачує духовну суть свого єства, свого Роду.

Він діями (реальністю) достойного життя розмовляє з Дажбогом, славить Дажбога, Господа свого. Він вірить: проміння сонця, свідомість людська, світле натхнення душі, творчий розум є мовою Дажбожою.

144.

Запитання. Учителю, є люди, які так захоплені дією Вашого розуму і серця, що звуть Вас Спасителем. Ви спасаєте людей України?

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Відповідь. Є думка, що всі люди однакові. Ні, кожна людина має свій світ. І між десятьма мільйонами людей ви не знайдете й дві людини, які б були абсолютно однакові. І це відноситься й до складу душі людської.

Є люди, які вірять в існування Вищих Сил, моляться до них, і ждуть від них спасіння. Отже, людина жде Спасителя Господом посланого. Дажбог дав Людині все, що їй потрібне, щоб вона могла сама себе спасати. Сама своє життя утверджувати. Хто здібний сам себе спасати, ніколи не буде рабом.

Я показую Народові Шлях Спасіння, і цей шлях зветься РУНВіра. Я вірю: мій Народ великий, багатий, сильний, мудрий. Він може сам себе спасати. Хто приходить до мого Народу з Чужини, як чужинець і об'являє себе Спасителем, несе поневолення. Він каже: "Я Спаситель, хто вірить в це, хай стає на коліна, він раб мій, я його спасаю, я Альфа і Омега, і той, хто в мене вірує, спасенний".

Спасає, значить визволяє. Є в Лесі Українки світла думка, і хочу її тут згадати. "Хто визволиться сам, той буде вільний. Хто визволить кого, в неволю візьме". Щоб ми були Народом вільним спасаймо самі себе, ідучи із знаменом Дажбожим: таке спасіння найблагородніше в Світі.

Народ, який не хоче сам себе спасати (жде, що хтось його спасе), спасенним не буде. Народ очолений провідником, розум і душа якого не підлеглі жодним у світі іноземним релігіям, ідеологіям, доктринам, йде правильною дорогою спасіння і утвердження свого Єства.

Жиди, наприклад, ждуть Месію (тобто Мошіягва, посланця від Ягве). Конкретніше: ждуть великого провідника. Вірять: великі провідники (спасителі) Ягвою послані. (Детальніше про значення провідника в житті бджіл, птахів і людей пишу в *"Мага Вірі"* (*День 33-тій "Чому потрібний культ провідника?")*).

145.

Запитання. Виходить, що не ми (плем'я Полян) вибрали над Дніпром місце для побудови Києва. Прийшов до нас з Юдеї юдеєць Андрій, устромив хреста на горбу, і сказав: тут буде велике місто з багатьма церквами на славу Ісуса Христа — сина Бога Саваота, Господа Народу Ізраельського. Мене ця історія пригноблює. Хто такий апостол Андрій?

Відповідь. Якби ми на юдейо-християнізм дивилися так, як Англійці чи Німці, ми б були менше з'юдаїзовані. І наше в нас було б більше пошановане. Андрій, як пише "Євангелія", був одним з 12-ти апостолів. І він так, як і всі, хто йшов з Ісусом, був огречений (гелленізований). І не випадково має грецьке ім'я Андреас, що значить "мужність". Андреас походив з Галілеї.

У "Євангелії" *(Іван, 1,40; Марко, 1,16; Іван, 12,22)* є незначні згадки про Андрія. Але в апокрифах (казках, легендах), які історією не підтверджені, є оповіді, що апостол Андрій проповідував в Македонії і Скитії та Битинії (біля Босфору). І був розп'ятий на перекісному хресті біля Коринфу (у Південній Греції). Та в них немає згадки, що Андрій був там, де сьогодні стоїть Київ.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Греки-архиєреї (після хрещення Київської Руси) почали в Києві ширити нову казку: апостол Андрей на Київських горах устромив хрест, і цим, мовляв, підняв авторитет хрещення Русі. Вони любили цю легенду повторювати в св. Софії.

Новгородські архиєреї, щоб не бути гіршими, в Новгородських церквах оголосили, що Андрей, устромивши хреста на Київській горі, прибув до Новгороду. І біля Новгороду також устромив хреста, і тому й село в честь св. Андрія зветься Грузіно: тут апостол Андрій хреста "угрузіл". І про це широко пишеться в "Житії Михаіла Саллоса".

У Московитії скісний хрест названий Андреєвським. І він звеличений на прапорах поруч з "візантійським двоголовим орлом". Очевидно, коли б Московитія покорила Візантію, вона б назвала себе Візантією, адже архиєреї Москву проголосили Третім Римом, *("Енциклопедія Американа", Том 24-ий (1938 р. Ню-Йорк, США)* на стор. 8-мій пише, що на трон Московської імперії в 1613 році сів Михаїл Федорович. Справді, на всіх старих географічних картах Європи (в Англії, Франції, Німеччині) пишеться Московитія. Щойно Петро 1-ий після бою під Полтавою дав Москвинській імперії (на пораду єпископа Феофана Прокоповича) ім'я Россія. Історики знають: є Україна-Русь і є Московитія-Россія. Отже, термін Україна виник в 1187 році, а термін Россія — після 1709 року.).

146.

Запитання. Учителю Силенко, Ви дуже хочете, щоб Ваш рідний народ був багатим, вільним, щасливим. А чи Ви почуваєте себе багатою і щасливою людиною?

Відповідь. Я чуюся щасливим тоді, коли бачу Українця, який визнає Рідну Українську Національну Віру. Він вільна людина. Моя Віра стала його Вірою. Жодні в світі душелови не спіймають його душі, і не поневолять, і це його щастя ощасливлює мене.

Я своє щастя бачу в щасті Народу. Своє багатство бачу в багатстві Народу. Я не маю власної хати, ніякого маєтку не маю. Ні дорогих меблів, ні цінних речей не маю, і все це мені не потрібне.

Я Дажбогом посланий гість до Народу. Живу, щоб всі мої духовні і тілесні сили віддати Народові, щоб не бути в боргу. Адже і душа моя, і биття мого серця дане Народом. Від Народу отримане, я повинен Народові повернути.

Якщо мій любий Народ мене не цінує, і забуде, і моя праця ворогами буде знищена, все одно — умираючи, усміхнуся, що живучи між рабами, не був рабом. Любив свого Бога — був Дажбожим сином. Любити свого Бога, о, яке це святе щастя!

147.

Запитання. Тепер щороку в Україні вибирають найкрасивішу дівчину, та ще не знають — як її назвати? Королева, принцеса, місс. Одні люди такі вибори схвалюють, а інші — осуджують. Що скажете Ви?

Відповідь. Слово "дівчина" походить від "діва", а "діва" від "див", "дев", що у наших Предків (Трипільців) означало "бог", і я широко в "Мага Вірі" та під час розмов, кажу, що від "див" постали слова "деус", зевс , теос .

У дівчині наші Предки бачили чар Божий, дивотність, красу, милість. І ім'я нашої Первородительки Лель втілює в собі леління, милосердя, небесну добротність. Слово "пан"

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

значить "п'ять", і паном був кожний, хто був досконало народжений (мав в доброму стані п'ять органів чуття: слух, нюх, зір, смак, дотик). Добре, щоб найкраща дівчина мала назву "панна України".

У кожного Народу є своя краса. Є краса негритянська, є краса японська, є краса індуська. Яка краса найкраща? На це відповісти не можна: бо красиве некрасиве, а некрасиве — красиве. У давні часи красива дівчина вважалася даром Божим, її проголошували богинею і їй поклонялися. Справді, поклонялися тим дарам Божим, якими вона обдарована.

Кожний Народ вірить, що він красивий, і ця віра окрасивлює його вдачу. Краса — велика сила, і особливо тоді, коли вона має красиву душу. Дівчина повинна свою красу звеличувати елегантними манерами, умінням красиво ходити, сидіти, сміятися. Умінням бути милосердною. І головне: з її душі має випромінюватися благородне почування, яке ознаменоване любов'ю до рідної Вітчизни, її мови, її волі, її краси.

У всі часи на всіх кутках планети Земля дівчата старалися бути принадними. Філософи, поети, письменники, малярі мають хотіння обожнювати красу, і це обожнення освячує їхнє натхнення. Краса людська прикрашує планету нашу. Її треба плекати, щоб вона мала добре тілесне й духовне здоров'я на славу Людства.

148.

Запитання. Є в нас прислів'я: не хвали себе, хай тебе люди похвалять. Хотіти бути славним значить проявляти нескромність.

Відповідь. Не кожне прислів'я оправдане життям. "Хай тебе люди хвалять". Які люди? Достойна людина знає: коли її хвалять блазні, вона пропаща. Коли достойну людину зневажають недостойні, вона робиться ще достойнішою.

Є такі, які кажуть: то він славолюб, тяжко працює, хоче бути славним. Чесно працювати для чесної справи — шляхетна риса світлого серця, чесного розуму. І всі таке прагнення слави повинні благословити. Славна Батьківщина має славних синів і дочок, має славних хліборобів, учителів, шахтарів, ковалів, співаків, письменників, політиків.

І ми кажемо: "слава Дажбогу". Буде наш Бог славний, будемо й ми славними людьми. Славмося на всіх землях і у всіх віках добротою свого серця, талантом свого розуму, працелюбністю, охайністю і святою вірою. Великий Народ сам своїм життям себе робить великим.

149.

Запитання. Учителю Силенко, що думаєте про панслов'янізм? А запитую ось чому. Проф. Ч., польський патріот (живе у Вроцлапі), володіє багатьма мовами. Українською, 17 березня 1990 року, написав мені так: "Я вважаю, що Лев Силенко є Пророк не тільки Українців, але й цілої слов'янщини". Посилаю Вам копію його листа. Чому в "Мага Вірі" Ви не закликали творити панслов'янську силу?

Відповідь. Людству не потрібні пангерманізм, панарабізм, панслов'янізм чи панамериканізм. На планеті Земля живуть різні раси, нації, племена. І це мені нагадує сад, в якому ростуть різні квіти. Усіх їх звеличує неоднаковість.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Я проти братання Народу з Народом тому, що знаю з історії: під час братання сильніший робить рабом слабшого. І відомо: біблійні Каїн і Авель були братами. Є братання єхидне, підступне. І особливо Українці знають, що з ними впродовж віків браталися не Іранці, Іспанці, Англійці, а ті, які звали себе... слов'янами.

"Ми ж слов'яни"! Велика ви цяця. Покажіть неслов'янам, що ви вмієте самі себе шанувати, жити, як добрі люди з добрими людьми. Ви знеславили себе, ведучи між собою криваві війни. Слов'яни душили слов'ян в ім'я слов'янського братерства.

Ми європейці — раса, яка обдарила Людство геніяльними винаходами у світі технології. Ми утвердили нові поняття космології. Ми винахідливі, працьовиті, відважні, рухливі люди. І маємо перед світом продемонструвати, що твориться нове обличчя Європи, нова її історія, в якій Народ не гноблений Народом.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

СУТЬ ШІСТНАДЦЯТА

Дажбоже, Єдиносущий Господи мій, Справедливість і Милосердя, натхненний Вірою в тебе, я прийшов до Людей моїх.

150.

Запитання. Ішов над берегом Дніпра, і побачив трьох парубків. Вони стояли, піднявши руки до неба. "Що це означає?", питаю. А вони: "Ми єднаємося з космосом". Я зрозумів: вони потрапили під вплив якоїсь індуської секти. Скажіть, де є космос?

Відповідь. Я не проти медитації. Уміння відійти від лихих думок у сторону світлих, щоб заспокоїти душу, стомлену стресом, покращити биття серця, дихання, корисне.

Грецьке слово "космос" значить "світ", світова гармонія. І звідси "космогонія" (світотвореііна), "космологія" (світознавство). Пригадую: мав сім років, любив влітку з татом і сусідськими хлопчиками спати на подвір'ї (на сіні). "Сину, вже ніч, усі сплять. А ти чому? Що є?". "Татусе, я так люблю дивитися на зорі. Вони до мене всміхаються, а я до них. Вони живі, іскряться. Бабуся казали: маленька зіронька, то душа померлої дитини".

І сьогодні літньої ночі вийду на балкон, і самітній сиджу і мислями лечу до зірок, в космос. Є легенди, що Будда, Христос, Могамет, померши, вознеслися в космос. Очевидно, ці легенди постали тоді, коли люди беззастережно вірили, що небо — тверда стеля, до якої прикріплені зорі, біля яких живуть святі душі.

Сьогодні людині стало відомо: світ (космос) безмежний. Ніде ніякої "небесної тверді" немає. Та людина, яка піднялася на п'ять кілометрів над Землею, не почуває себе так зручно, як на Землі: відчуває кисневу недостачу.

А коли б того парубка, що стояв над Дніпром, і підняттям рук до неба, єднався з космосом, підняти так, як він є, шістнадцять кілометрів над землею, він би негайно помер. І жодні б у світі сили не повернули б йому життя. Він би став жертвою космосу. На висоті 300 кілометрів літають космонавти. І хоч вони покинули Землю, їх при житті тримає все, що вони взяли з собою з Землі.

У "Мага Вірі" (День Третій "Світ і його Таїна" і День Четвертий "Людина і Безмежність") я висловлюю свої міркування про Людину і космос. У молитвах до Дажбога людина мислями єднається з Світом, кажучи: я в Світі і Світ в мені.

Житель планети Земля, чи він піднімає руки до космосу чи ні, вкомпонований у космос. І Сонце, і Місяць, і невидимі проміння зірок нашої галактики і сусідніх, діють на єство людини. Усі могутні зрушення в сонці озиваються в клітинах людини, і мають вплив на їхню енергію.

Дажбог — вічна і незнищима Дія (Енергія), ми в Дажбогові і Дажбог в нас, Дажбог — наш рідний Господь, немає Віри вищої за Віру в рідного Господа. Небо і Земля так зріднені, як муж і жена, ми їхні діти. Ми славимо Дажбога, любимо Світло, Дажбог — Світло.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

151.

Запитання. Учителю Силенко, знає Вас Україна і цінує. І я це чув, коли між інтелігентами йшла розмова про волю — незалежність національної душі. Скажіть, які є розуміння волі?

Відповідь. На подібне запитання я вже давав відповідь. Отже, пригадую сказане.. Воля — одна. Розумінь — багато. Є розуміння Волі благородне (тобто, шляхетне). Благородна Воля світла, бо вона впорядкована законами моралі (звичаєвости) і культури (обрядности) створеними Народом впродовж усієї його історії.

У благородній Волі звеличена самодисципліна, будуюча творчість, людяність, душевна краса, незалежні духовні сили Народу. Люди благородної Волі успішні, щасливі, бо вони вміють дотримуватися законів існуючих у державі. Вони свідомо у своєму щоденні плекають точність, зосередженість, послідовність, цілеспрямованість. У них немає хотінь порушувати правила існуючі в країні, щоб таке порушення не стало звичкою руйнуючою, яка часто веде людину за грати.

Шляхетна людина любить благородну Волю більш, ніж себе, о, така любов освячується Дажбогом — світлодайним Дателем Буття. Якщо сини і дочки люблять благородну Волю понад все, їхню Вітчизну жодні вторжники не поневолять, їхній Народ ніколи не буде рабом.

І є розуміння Волі рабське. Народ, який не шанує законів існуючих у своїй вільній державі, ослаблює сам себе. Підготовляє грунт для тих чужих агресивних сил, які хочуть його закріпачити. Він ще є рабом, хоч і живе на волі. Він ще не дозрів сам себе утверджувати, сам для себе творити закони і їх виконувати, щоб себе будувати. Його може здеморалізувати принесена з чужини мораль. І він замість того, щоб творити Волю, тішитиметься тим, що співатиме пісень про Волю. Співати про Волю і творити Волю — це не те саме.

Небезпечна для Народу Воля абсолютна. їй властивий жах без-порядку, самосуду, терору. Є Воля відібрати в людини життя. Є Воля не виконувати законів, які охороняють громадян і Вітчизну. Є Воля насильства, обману, тобто безсовісна, брутальна Воля. Вона керована гаслами — "не вкрадеш, не проживеш", "не обдуриш, не дістанеш", "одне думай, а друге говори, одне говори, а друге — роби".

Я кажу: чим більш в Народі Воля впорядкована, самодисциплінована, культурна, моральна, тим більш Народ вільний. У "Мага Вірі" у "Сімох Законах Правильного Життя" тверджу, що Воля це божественне Щастя. Щастя не падає з неба, людина його творець. Людина, яка любить давати накази і сама любить виконувати накази, отримані від зверхника, зразкова. З зразкових людей твориться щасливий зразковий Народ.

152.

Запитання. Учителю Лев Силенко, добре, що Ви є! Безритуально сповідаюся. Я невіруючий. Віра не потрібна, її тепер замінила технологія, телевізор. Приятель каже, що знайшов себе в "Біблії", але він трохи вірить, трохи — ні. Я тепер шукаю себе в Конфуцію, в Христі, але, як невіруючий. Про Вашу РУНВіру чув, але думаю:

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

українці не вірять, що в них може бути своя віра. Вони в хатах тримають ікони для декорації стіни, виглуплюють себе. Я на роздоріжжі. Жду хоч пару слів про віру.

Відповідь. Воїни Святослава Хороброго вважали себе людьми великої Віри. Людина боязлива, байдужа, нестійка, зрадлива вважалася невіруючою. У своїй душі мати свою Віру — велике Щастя. У Вірі сукупність навиків, понять, життєвих досвідів. У Вірі обрядність ставлення до себе, до жінки, чоловіка, дітей, до Роду свого. Спотворене поняття Віри має той, хто каже: сучасній людині Віри не потрібно, бо місце Віри займає технологія, наука, мистецтво. Ні, сучасній людині більше, ніж первісній, потрібна Віра. Сучасна людина відчуває духовну втому, ослаблення енергії. Технологія, понура цивілізація її виснажує, стомлює, затруює Землю і Небо.

Людина, щоб рятувати себе, хоче вірити у силу непорочних джерел Життя. Хоче обожнювати Дажбожий світ. Хоче вірити. Хто немає Віри, той повинен її створити, щоб мати правила життя достойного, натхненного, радісного.

"Я віруючий": цих слів до болю мало. Віра має відчуватися в поведінці людини. У її мисленнях і діях. У людині, яка в своїй душі має свою Віру (не позичену з Чужини) є узгодженість між Вірою і поведінкою. Коли людина має Віру їй накинуту, не вгармоновану з духом її вдачі, вона стає лицеміром: поводиться не так, як вірить і вірить не так, як поводиться.

Ти Українець, Віра в Дажбога втілює духовні і тілесні особливості твого Народу. Вона навіки-вічні закодована в генах, в душі твого Народу. І скільки б ти не шукав себе у Вірі Конфуція, Христа, Могамета, не знайдеш. У Чужому — чуже. У Рідному — рідне. О, які божественні закони Неба і Землі.

Земля має шлях Небесний, а Небо має шлях Земний. Людина з двох шляхів (Земного і Небесного) творить шлях Людський. І вдосконалює його звичаями і обрядами своєї Віри. Віра своя найсправедливіша і найбожественніifa. Віра своя в душі родиться так, як Надія, Любов. Вона освячена Дажбогом, щоб ти був ти.

Удосконалюючи свою Віру (чи, як Латини кажуть "Релігію"), ти удосконалюєш свою вдачу, культуру своєї духовної енергії, своє відчування і розуміння Дателем Буття (Дажбога). Ті, які кажуть, що Українці не здібні мати РУНВіру, увірували, що Українці не здібні бути людьми вільними і достойними.

Якщо Українці будуть шукати Віру в "Біблії" чи в "Корані", то це означатиме, що вони шукають себе там, де їх немає. Щоб наші державні справи були успішними, вони повинні бути творені людьми великої Віри. У великого Народу велика Віра.

Хто має малу Віру, той її зовсім немає. Є чимало таких Українців, які кажуть, що вірять у Саваота не тому, що вірять, а тому, що звикли до Саваотової ікони. У них є звичка, а не Віра. Вони рабську звичку звуть Вірою. Розуміння Віри у них рабське: вони є рабами по вірі.

153.

Запитання. Як ставиться РУНВіра до науки (астрономії, біології)?

Відповідь. Людство впродовж тисячоліть шукало відповіді на запитання: коли був створений Світ? У "Мага Вірі" пишу, що на неправильно поставлене запитання були дані

неправильні відповіді. Легенди про сотворення Світу подані в релігіях (у "Ведах", "Біблії") сьогодні цінуються тільки, як народна творчість.

Світ не мав початку і не матиме кінця. Світ вічно був Світом. РУНВіра шанує лицарів людського розуму, які себе проявляють в астрономії, біології та інших науках. Розуміння Дажбога нове, і його сила в тому, що в ньому наука бачить себе, волю творчости. Та я проти сліпої віри в Розум, Інтуїцію. Я за те, щоб Розум ніколи не був закоханий сам в себе сліпо. Усе, що сьогодні найрозумніше, майбутні покоління мають право при потребі переосмислити і йти далі на славу Дажбожу.

154.

Запитання. Учителю, на першій сторінці "Мага Віри" пишете: "Здоров'я дитини починається у серці чоловіка і жінки". Це поезія чи обгрунтована дійсність?

Відповідь. З подібним запитанням до мене звернулося чимало людей, щойно одружених. У "Мага Вірі" пишу, що мати-природа і добра, і жорстока. Вона стоїть на стороні-сильного, здібного боротися за життя, відстояти своє "я". Очевидно, ця "жорстокість" потрібна, щоб люди, як власники планети Земля, не гіршали тілом, не зхиріли душею.

Не нам судити матір-природу. Добротність її в тому, що вона нам дає право пізнати себе собі на щастя. Хоч людина сьогодні більше про себе знає, ніж п'ять тисяч літ тому, все ж чимало знань корисних (набутих впродовж соток тисяч літ) вона затратила, її нюх, зір стали шляхетнішими, та сила їхня ослабла. Ослабло чимало корисних інстинктів.

Дитина, живучи в утробі матері, готується до приходу на світ Дажбожий. Її ручки, ніжки рухаються, її вуха чують биття маминого серця, шум крови, що тече по жилах. І чує вона зовнішні звуки: мамині слова вона не тільки чує, а й звикає до їх мелодії. І світло Світу ледь помітно проникає до дитини. І вона чує пісню материнську, і татине слово ще перед своїм народженням.

Якщо мама має добре здоров'я, не палить тютюну, не п'є горілки, чаю, кави, розумно харчується, вона започатковує добре здоров'я дитини. Очевидно, здоров'я дитячого серця може також інколи залежати від здоров'я татиного серця. Сила спадковости містерійна, і її не легко розгадати. Та є відомо, що не тільки родина, народ, а й раса має свої притаманності (таїни доброго здоров'я і хвороб). Отже, у словах "здоров'я дитини починається у серці чоловіка і жінки", передана обгрунтована дійсність.

155.

Запитання. Є в католицьких і греко-православних церквах обряд причащання, а в багатьох протестантів — немає. Що воно означає?

Відповідь. У Персії був Бог Митра (слово "митра" значить "сонце"). Митрадисти вірили, що хліб— це тіло Митри, а вино — його кров, вони причащалися дарами Митри. У греків Деонисій— Бог виноградних садів (детальніше про це пишу в "Мага Вірі"). Греки врочисто причащалися: пили вино (кров Деонисія). І сп'янівши, влаштовували буйні гуляння.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Не віриться мені, що Ісус Назарей, будучи рабином, людиною вихованих почувань і уяви, міг сказати: "Хто їсть тіло моє і п'є кров мою, має життя вічне. Тіло моє справді єсть їжа, а кров моя, справді є напиток", *Іван, 6,53-55*. Так чи інакше: Ісус був людиною: їсти тіло людське, пити кров людську — обряд нагадує давні часи ритуального канібалізму.

Трансубстанція (євхаристія) — переміщення "тіла в тіло", існує. І найблагороднішим виявом цього є народження дитяти, в якому б'ється серце матері і втілена вдача матері. Але тіло людське, навіть тоді, коли воно обожнене, їсти і кров людську пити? Є в цьому щось таке що не відповідає вдачі Предків (Трипільців) і їхніх Потомків.

Причащання кров'ю, дійсне чи символічне, пов'язане з різновиддям кривавого жертвоприношення. У "Виласа Книзі" читаємо: "Боги Руси не беруть жертви людські ані животини, а єдине: плоди, овочі, квіти і зерна, і молоко і суру питну на травах настояну, і мед, ніколи живу птицю ані рибу. Це варяги елланські богам дають жертву іншу і страшну чоловічну. А ми того не маємо діяти, бо єсьми Дажбові внуки і не маємо рачкувати за стопами чужими", *"Виласа Книга",* ч. *1-ша, 4-6.*

156.

Запитання. Ще ніхто не чув, щоб в якійсь європейській країні утверджувалася своя рідна національна Віра. Тому кажуть: Силенкова РУНВіра всеєвропейськнй феномен. І ще: один баптист мені сказав: "Християни створили найвищу Цивілізацію, а не мусульмани". Чи справді так?

В. У Європі була найвища цивілізація ще перед появленням історії Юдеї і її духовної літератури "Біблії"". Колесо, як символ технології, цивілізації, було винайдене у степах Трипілля (України), і воно й сьогодні стоїть в основі цивілізації Людства.

У часи Середньовіччя архиєреї Віри Христової стримали розвиток європейського генія. Горіли на вогнищах, гинули у в'язницях кращі уми країн Європи. Ті, які відважувалися по-своєму трактувати "Біблію", або її читати, були найжорстокішим способом катовані. Було ув'язнене те святе, що Людину робить Людиною, мислення. Знаємо долю Коперника, Галилея, Бруно та інших європейців.

Сьогодні в Європі немає європейської Віри. У Китаї є Китайська Віра, у Японії — Японська, у Індії — Індуська, у Ізраелі — Ізраельська. Європейські простори (народи і племена) були власністю Римської імперії. І Рим їх безпощадно оримщував, і особливо це почалося тоді, коли імператори Риму утвердили римську світову (тобто, католицьку) Віру.

Українці (їхні Предки — Скити-Анти) ніколи не були римськими рабами. Вели постійні війни з римськими вторжниками, відстоюючи честь своїх Предків, незалежність своєї Вітчизни. І чинили опір тим, які їх хотіли поневолити при допомозі привезеної з Риму релігії.

Архитектоніка римської церкви була сильна своєю організованістю в часи віри в Юпітера. І такі ж римські порядки були заведені і в церкві Христовій. "Тільки римське є святе й божественне, інші народи не мають права мати свої окремішні Віри". І це поняття, як святеє святих, й досі живе в Римській церкві.

Юпітер (Бог Риму) заснував Римську церкву, а не церкву якогось Народу (слов'янського чи англійського). І глава римської католицької церкви, 18 березня 1959

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

року, заявив християнам, що "Христос не заснував різні Церкви, як, наприклад, англіканську чи слов'янську, або церкву якоїсь іншої нації, але одну Церкву: Апостольську і Вселенську, Римську Церкву", *журнал "Логос", липень, 1959 р., католицьке богословське видання, Йорктон, Канада*. Якщо Христос заснував Римську Церкву, то хай до неї належать Римляни.

Римський католицизм, базований на реформованому юдаїзмі, принесеному з Азії, Народи були зобов'язані приймати з столиці імперії, їм заборонялося мати свою Віру, своє розуміння Бога. І так Європа залишилася по Вірі Азіятською.

Я вірю, що наближається духовна весна Народів Європи. Постануть національні релігії з шляхетним розумінням єдиносущого Господа. Перші вогнища європейської цивілізації були започатковані у селищах Трипілля (над Дніпром), і є таїною Дажбожою те, що всеєвропейське духовне самовизначення почнеться там же (над Дніпром).

157.

Запитання. Юдсйо-християнська Віра грецької інтерпретації, як правдива, впродовж десяти століть проникла в усі сфери життя України-Руси. Ви проти правдивої Віри?

Відповідь. Повторяю раніше сказане. Усі на Світі Віри, які навчають Людину любити Людину і вірити в Бога, правдиві Віри. Вони правдиві по-своєму, і ніхто немає права їх зневажати, переслідувати. Хто каже, що тільки його Віра правдива, жорстокий, духовно відсталий. Усі Віри повинні користуватися однаковими правами.

Я не прийшов, щоб в Україні зневажати ту чи іншу іноземну Віру. Я прийшов сказати, що Українці не гірші люди. У них є Рідна Українська Національна Віра — Віра монотеїстична, Дажбожа. Якщо в Україні житиме декілька мільйонів вірних РУНВіри, Український Народ матиме високу національну мораль. І буде пошанований Народами Світу. І його державна Будівля буде непохитна у віках.

Ми, вірні РУНВіри, не навертаємо Греків, Римлян, Ізраельтян на РУНВіру. РУНВіра не призначена на експорт, і не є знаряддям гноблення іноземців. Усі Народи родяться вільними. Ніякий Народ не має права своєю свідомістю (Вірою, мораллю, культурою) поневолювати свідомість іншого Народу (його Віру, мораль, культуру).

158.

Запитання. Та ж ми жили у тьмі поганства, рабства. Грецьке хрещення Русі принесло нам світло. Ми не знали, що таке доброта. Ми, як дикуни, з природою говорили. А тепер, дякуючи християнству, у нас с національна свідомість.

Відповідь. Лихі люди, щоб оправдати свої лихі дії, рекли нам: ви жили у тьмі. І ми вам принесли світло. І за ці дари славте нас. І стійте перед нами на колінах. Те світло, яке Чужинці нам принесли, осліпило нас. І ми живемо у тьмі духовного рабства. Але по вдачі ми не є рабами, рабами нас зробив рабський погляд на життя і Віру.

"Та ви, Українці, дурнуваті люди", кажуть нам ті, які хочуть нас тримати у рабстві. Ні, ми не дурнуваті, ми тільки по-дурному виховані й освічені. І по-дурному віруючі,

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

наприклад: ми кажемо, що в нас є національна свідомість. І віримо: вона підлегла грецькій чи римській релігії. Коли так, ми люди рабської національної свідомости, моралі.

Ми добротою душі були багатші за тих, які нас хрестили. Наші богомольці терпеливо ставилися до інакше віруючих. І їх силою не навертали на Віру внуків Дажбожих. І за молитви грошей не брали. І нікого пеклом не лякали.

Ми любили Світ і все, що в Світі. Будучи людьми добрими, ми вірили, що й природа душу має. І скотина разом з людьми радіє Різдвом Світла Дажбожого, радіє Великоднем Світла Дажбожого.

159.

Запитання. Учителю, у нас поширені слова: коли людина робить лихо, їй кажуть: - "Будь людиною". Чи можете сказати, який зміст наші Предки вкладали у слово "людина"?

Відповідь. Запитання цікаве. У групі Індо-Європейських мов в основному є три слова, які значенням відповідають нашому — людина. Латини кажуть "гомо", і Французи, Іспанці, Румини, Італійці з "гомо" створили "гомме", "гомбре", "ом", "уомо".

Предки (Трипільці) казали "ман", "манас" у значенні "розум", "ман" (манити, звідси наше "гет ман" — ведучий, наступаючий розум). Скит Заратустра казав "манаг". І в санскриті слово "ману" означає "людина". У Німців — "менш", в Англійців — "мен". (Є в старо-німецькій мові слово "людан", але його значення— "рости").

У Слов'ян — "човек", "чловек", "человек". Тільки в Українців — "людина". Очевидно, "чловек", "чоловік" пов'язане з словом "чоло", чоловий. У санскриті слова "луд", "люд" пов'язані з "луп". З "луд" оформилося санскритське слово "лудаті", що значить "бути вірним", "лелійним", "милосердним", "прихильним", "прибічним", "бути тим, що дотримується принципів домовленості".

Кожний Рід вже в ранню епоху Трипілля мав свою територію. Коли бачив наближення групи інородців, хотілося знати: чи йдуть "лу даті" (згідливі, лелійні зайди)? І тоді вирішувати — почати мирне сусідське життя чи йти проти них війною.

(Сумеролог Самуел Н. Крамер у книзі *"Історія Починається в Сумерії" виданій в США в 1959 році, на сторінках 54, 238* доводить, що в Сумеріян (Шумерів) слово "ЛЮ" означало "людина". Їхнє речення "ЛЮ — ЛЮ — РА" зазначене на клинописах, сумерологи переклали, як "ЛЮ-дина з ЛЮ-диною РА-зом").

Я вважаю, що слово "людина" трипільське, і воно було трипільським плем'ям (Сумерами) принесене в Месопотамію. Слово "лю" значить "леління", "милосердя", "доброта", "шляхетність". А "дина" чи "дана" рівнозначне нашому— "дана". Отже, істота "добротою", "лелінням" дана, людина. Істота, яка милосердям відрізняється від звіриного світу. Людина — дитина Дажбожа, в ній закодована сила Неба і Землі, у ній Світло, Розум, Душа, Любов.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

СУТЬ СІМНАДЦЯТА

Дажбоже, Єдиносупщй Господи мій, Справедливість і Милосердя, натхненний Вірою в тебе, я прийшов до Людей моїх.

160.

Запитання. Я хочу любити Україну по-християнському, і їй служити по-християнському, і мати християнську мораль і культуру. Я за християнську Україну!

Відповідь. Плакала Мати Україна, що її сини любили її радянською любов'ю, в Народі утверджували радянську культуру і мораль. І казали: за радянську Україну! "Українцем можеш і не бути, головне — будь большевиком"? Плакала Мати Україна, що її сини довгі віки любили її християнською любов'ю. У церквах стояли на колінах — молилися за здоров'я ханів, польських королів, москвинських монархів. "Українцем можеш і не бути, головне — будь християнином".

Служити Україні по-християнському значить ставити її на місце другорядне, а Юдею, як святу землю, її сина Ісуса і його родину, і його Віру, ставити на перше місце. Бо християнин, який національні святощі ставить на перше місце, а християнські — на друге, єретик.

Україна варта того, щоб її сини і дочки любили її українською любов'ю, і служили їй по-українському, і мали українську культуру і мораль, тобто — з святою вірою в Дажбога, любили Матір Україну понад все.

161.

Запитання. Хочеться вірити, що всі люди рівні, однакові — але так не є. Два брати Тарас і Микита — але які вони не однакові. Один — духовний аристократ, а другий — раб, холоп. Яка сила ошляхетнює людину? І помітив я: чим більш шляхетна людина (освічена вона чи ні), тим більш захоплюється РУНВірою.

Відповідь. Коли я був у Гватемалі (Центральна Америка), звернув увагу, що на грошах намальований птах, зветься він Кветцал. Кветцал красивий, гарно співає, живе в джунглях. І гватемальці хотіли його присвоїти, щоб він жив у клітці і співав.

Та Кветцал у клітці відмовився співати. І їжа така сама, як у джунглях, була йому не мила. Він понад все любив волю. Неволя ображала його вдачу. Він у клітці помер... І таке є й між людьми.

Кращий син (назвемо його шляхетним), бачачи, що Вітчизна в неволі, перестає веселитися. Ні розкоші, ні родинне щастя йому не милі. І він з такими, як сам, бере зброю і йде визволяти Вітчизну. Гірший син (назвемо його холопом-рабом) каже: а мені аби хліб, сало, горілка, а про Віру я не дбаю (Чужа вона чи Рідна), і до долі Вітчизни ставлюся байдуже.

Дві людини — два неоднакові світи, а вони ж сини однієї матері. Ті, які хочуть знайти відповідь, чому так є, вважають, що в генах кращого сина обізвалася шляхетна вдача Предка великого. Усі люди повинні бути рівними перед законами Держави. Та людей однакових немає.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

162.

Запитання. Щоб в Україні був мир між греко-католиками і греко-православними, що вони повинні зробити?

Відповідь. Щоб був мир між греко-католиками і греко-православними, вони повинні Україну любити понад все, і така любов їх зріднить. Відсуне на другий план їхню релігійну незгоду. Українською любов'ю треба любити Україну, а не греко-католицькою чи греко-православною.

Кардинал (глава "української католицької церкви") заявляє офіційно: "Наша церква була завжди в злуці з Папою Римським, і Київ та Східня Україна, були нашою територією", "Пророчим словом призначив нас папа Урбан 8-ий: "Вами, мої русини, сподіюсь навернути Схід"", *газета "Свобода", 2 квітня, 1993р., Джерсі Сіті, США.*

Вислуговуючись перед чужим паном, кардинал-українець вважає, що Київ і Східня Україна є територією римської Віри. Обурені архиєреї греко-православія бачать римську релігійну агресію. І шукають спільників. "Ми братам православним протягнемо руку, і наша армія окупує Україну, і вижене католицьких агресорів" — каже потомок цариці Катерини 2-ої.

Чим вища національна свідомість (чим величніше звучить гасло "Україна понад все"), тим тяжче Народ іноземними релігіями роз'єднати, розсварити, знесилити. Греко-католики повинні перестати навертати на католицизм греко-православних, а греко-православні повинні перестати навертати греко-католиків на православіє, адже — та і та Віра чужа. Перестанемо самі себе навертати на Чуже, і до нас усміхнеться заплакана Мати.

163.

Запитання. Учителю Лев Силенко, Ви навчаєте: люби Рідне. А брат-чужовір відповідає: "Люблю. Католицька віра — моя рідна Віра", "Люблю. Греко-православна Віра — моя рідна Віра". "Силенко мені каже, щоб я любив рідного Бога. Люблю. Саваот — Бог Юдейський, мій рідний Бог, бо я Віру християнську маю". Що на це скажете?

Відповідь. Хто Чуже зве Рідним, а Рідне — зве Чужим, вважається загубленим сином, блудним. Я вже казав: називай Чужу матір рідною хоч і щодня, вона Рідною не буде. Тільки рідна мати рідна. І ця істина обожествляє правдиву РУНВіру, Господом благословенну.

Глуха людина не буде скрипалем, сліпа — не буде малярем. Хто звик до ярма, і не хоче його скидати, йому треба дати два ярма. Він щасливий, що убогий духом. "Щасливі убогі духом, бо їх царство небесне", *Маттей, 5,3*, і з вірою в це, вони зобов'язані "коритися панам не тільки добрим, але й злим", *1-ше п. Петра, 2,18*.

164.

Запитання. Учителю, чимало наших людей мають малу національну свідомість. Довгі віки жили в неволі. Ваше віровчення їм ще не зрозуміле. Ними запопадливо опікуються чужі релігійні лідери, які до Вас ставляться вороже. Ви боїтеся смерти?

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Відповідь. Людина родиться з любов'ю до Життя. І з ненавистю до Смерти. Я вірую в Дажбога — у Вічність Життя. Моя Віра сильніша за Смерть. Якщо я хочу жити, то тільки тому, щоб робити користь моєму Народу. Для цього треба мати Здоров'я і Час. Коли я, старіючи відчую, що вже став людиною безпомічною, у мене почне гаснути прив'язаність до Життя.

Вороги мені кажуть (пишуть), що коли я помру, моє тіло і мої твори, викинуть на смітник історії разом з Дажбогом. І цим вони прислужаться ще краще тим чужим силам, яким вони поклоняться. Я не є чарівною квіткою, а вони хочуть, щоб я мав долю квітки: усі найкращі квіти, які в пишних салонах радують очі людські, пов'янувши, умирають на смітнику.

Я ніколи не помру. Я на славу вірним РУНВіри, завжди житиму у степових волошках і маках, які в дитинстві радували душу мою. Я завжди житиму в зорях Українського Неба. Вони робили мої очі замріяними. І я вірив: зорі живі і іскорками промовляють до душі моєї. Ні, той, хто вірить у вічне Життя, Смерти не боїться. Хіба можна боятися того, чого немає? Я житиму в Дажбогові, житиму в Єстві Народу. Дажбог — Світло. Я прийшов із Світла і відійду у Світло.

165.

Запитання. Учителю Силенко, люди, які не вчилися так, як треба, і тому мудрости своєї не мають, Рідну Духовну Суть зневажають, а Чужій — поклоняються. І кажуть зневажливо, що "Силенкова РУНВіра—це псевдорелігія". Я не знаю, що їм відповісти?

Відповідь. Три сотні років (тобто, до 313 року) Римляни казали, що християнські громади це збіговисько шарлатанів, темних бунтарів, злочинців, неморальних жебраків без роду й рідної мови. Вони сповідують псевдорелігію засновану Юдейцем Ісусом, від якого навіть Юдеї відмовилися, як від богохульника і лжехриста.

І чим більше Римляни зневажали Христа, тим активніше християнські громади гуртувалися. І йшли на смертні муки. Вони фанатично вірили, що Небо — твердь металева. Є на Небі двері, через які всі ті, які вмирають за Христа, йдуть до раю, де є щасливе вічне Життя.

Віра перших християн була натхненна, сліпа, і тому лякала Римлян. Заставляла їх думати: коли так сильно вірять, то може вони праві? Немає значення, яка Віра і в що людина вірить, але коли її Віра непохитна, вона стає великою силою, може похитнути гори.

Сьогодні деякі Українці (християни) зневажають святу Українську Віру (РУНВіру). Називають її псевдорелігією. І цим вони нагадують тих Римлян, які зневажали справжніх християн. Християни перестали бути справжніми тоді, коли імператор Константан оголосив Віру Христову імперською релігією, а єреї повідомили християнам, що він (імператор) Христом наставлений: раби Божіє, хто проти імператора, той проти Христа.

166.

Запитання. Чи Ніцше був єретиком, антихристом? Чи Силенко єретик?

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Відповідь. Фрідріх Ніцше (син протестантського пастира) критикував християнську релігію. Казав, що Бог (Христос) помер, і християнство також помре. Він не вірив, що Ісус воскрес, вознісся і живе, як Боголюдина в небесних просторах. Єретики — люди, які виступають проти вчень освячених католицькою, грецькою церквою. Єретиками були визначні філософи, письменники, вчені Європи.

З погляду Греко-Римських догм Силенко не є ні єретиком, ні ворогом Христа. Бо він не виступає проти догм, і не творить якоїсь християнської секти. Усі християнські секти, в більшій чи меншій мірі, єретичні. Силенко проповідує нове розуміння єдиносущого Бога. І коли хто хоче карати Силенка, то тільки за те, що він не хоче бути підвладним догмам і канонам Греко-Римської церкви. Але ж 72 відсотки Людства не вважають себе християнами.

167.

Запитання. Що означає ім'я Бога у різних народів, релігіях? І що означають імена великих пророків? Я ніде не знайшов відповіді. А цікаво б знати.

Відповідь. У "Мага Вірі" можна знайти відповідь на ваші запитання. А тут коротко. "Амон" (назва Бога в Єгипті) значить "Будівник", "Таємничий". І цікаво, що "фараон" (титул єгипетського монарха) означає "великий дім". Юдеї і юдейо-християни закінчують молитву словом "амінь", тобто "Амон". Дажбог (первоназви — Дабага, Дажба) —Той, що дає буття, Життєтворчий, Даючий добро.

"Саваот" (Сабаот, Цабаот) значить "Воєначальник", військове божество, і такою ознакою він збагачений у "Біблії"". Та дослідники семітських мов вважають, що "саваот" оформлене з сумеріянського слова "сапа" (сіпа), що значить "носитель насіння", "запліднення". "Юпітер" (Юпітер) — Небесний отець. "Зевс" від "див", "дев","девус".

"Ягве" (Єгова) оформилося з Гіттітського слова "Ява" (Явище), небесна блискавка була великою явою. "Аллах" від Сумеріянської назви Бога Ен-Лил. Слово зазнало ряд перетворень: Лил, Ело, Ел, Іл, Ілі, Елої, Елі. У старих Юдеїв "Ел" означало "Бог", і звідси Даніел (Суддею є Ел), Михаел (хто є Ел), Елізабет (Елева присяга). Первісне значення слова "лил" було "доброта", "леління" (хвилювання світу, вітровіяння).

У Англійців слозо "Гад" означає "Бог". Є твердження, що Гад був в політеїстичній релігії Англо-Саксів божеством неба. Теологи юдейо-християнізму слова "гад", "бог" впровадили у Віру Христову, давши їм юдейське розуміння Бога.

І дещо про значення титулу, ім'я пророків. Заратустра — Жовтий верблюд, Будда — Пробуджений, буджений, освітлений. Конфупій— Кунг Футсу (Учитель Кунг). Мойсей — Той, кого втягнули з води. Могамет (Магмет, Магамет) — Промовляючий молитву, Молільник. Обережно і совісно вникаючи в первісні значення високо в світі пошанованих слів, ми ніби відслонюємо завісу, щоб заглянути у святиню духовної містерії.

168.

Запитання. Учителю, чи правильно роблять Українці, що малюють Ісуса Христа у вишитій сорочці українській?

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Відповідь. Греки намалювали Христа в одежі грецького принца, отже огречити Ісуса — сина з роду юдейського царя Давида. Я вірю, що Ісус шанував юдейський шлях життя. Він одягався так, як його земляки. Ми не знаємо чи був би він задоволений, побачивши себе в іноземному одязі.

Чи хотів би Тарас Шевченко ходити в одязі арабського шейха чи китайського мандарина? Ми гордимося нашим барвистим національним одягом. Але це не означає, що він всім чужинцям подобається, і вони б хотіли ходити у вишитій сорочці. Одяг не є тільки одягом. У ньому є втілені національні прикмети, винахідливість, замилування до краси і зручности.

Очевидно, дехто вважає, що одягання чужинця, який є Богом, в українську національну одежу, є виявом доброти. Та може бути й інша думка: а чи цим ви не порушуєте ідентичність Юдейця, його національну звичаєвість і обрядність, одягаючи його в чуже пір'я.

169.

Запитання. Кажуть, що Ви любите тільки Рідних діячів, а до Чужих пошани не масте?

Відповідь. Джордано Бруно був католицьким священиком. Виховувався у монастирях. Переставши бути монахом, написав в Англії дві книжки: "Про Причину, Початок і Єдине", "Про Нескінченність. Всесвіт і Світи". Він поділяв думки Коперника.

Він був запрошений учителювати у Венецію до патриція Моченіго, який його підступно видав в обійми сатани (святої інквізиції). Сім років інквізитори знущалися над ним. Вимагали, щоб він відмовився від свого вчення. Та Бруно залишився непохитним, і тому 17 лютого 1600 року був живцем спалений на площі Квітів у Римі.

Якби я відвідав Рим, пішов би на площу Квітів, і поклав би квітку моєї щирої пошани до великого Італійця. І подумав би: коли б мене інквізитори спіймали, лякали смертю і вимагали відречення від мого віровчення, я б сказав: "Скажіть, де будете спалювати, я принесу в'язанку дров. Смерть за святу Віру в Дажбога милосердного, праведного і єдиносущого, хай буде моєю останньою молитвою вірности своєму Богові і останнім виявом моєї синівської любови до Матері України".

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

СУТЬ ВІСІМНАДЦЯТА

Дажбоже, Єдиносущий Господи мій, Справедливість і Милосердя, натхненний Вірою в тебе, я прийшов до Людей моїх.

170.

Запитання. Дослідники вважають, що у Вашому віровченні є вища форма монотеїзму. А яка форма монотеїзму вважається звичайною?

Відповідь. У звичайному монотеїзмі Бог (Творець Неба, Землі і всього неживого і живого) є таким, як він намальований на іконі (сивий дід). Тобто, він є матеріальною і духовною істотою. І деякі люди, дивлячись на образ Саваота, грішать, бо думають: "А чи був Бог Саваот юнаком?".

У монотеїзмі вищої форми Бог є Святим Духом, а не конкретною матеріяльною істотою. Вища форма монотеїзму є в Юдаїзмі, Ісламі і в християнській протестанській церкві, особливо в Юнітаріянів.

Юнітаріяни (окремішні, незалежні), їхні церкви є в усіх країнах Світу. Вони вірять: є Бог один, і тому є одна любов до Бога і до людини. Є царство Боже, є вічне життя. Вони не визнають Святої Тройці. Тобто вважають, що Ісус не є Богом.

І вища форма монотеїзму є в РУНВірі. Дажбог — Святий Дух, Дажбог Єдиносущий, Вічний і Всюдисущий. Дажбог — Світло, Правда, Любов. Говорячи про постання і розвиток релігії на планеті Земля, я не проявляю зневаги до різних форм релігії (до анімізму, фетишизму, тотемізму, політеїзму). Від духовного розвитку людини залежить рівень її релігійних понять.

171.

Запитання. Учителю, в польському журналі "Kultura i Spoleczenstwo" (том 36, 1992 р.) я прочитав про нове віровчення Силенкове. Там зазначено, що в РУНВірі є пантеїзм. Чи так є? Поясніть, що означають терміни "теїзм" і "деїзм"?

Відповідь. Можливо ви не маєте нагоди у бібліотеці знайти книжки, де на ваші запитання є відповіді. У РУНВірі так, як і в кожній релігії, є відчутний пантеїзм. Грецьке "пан" (все) і "теос" (бог), отже — всебожість (Бог у всьому і все в Богові).

Є пантеїсти, які вважають, що немає Духа понад Природою: Бог у природі і природа в Богові. І хоч наші Предки вірили, що боги живуть на небі (у сварзі), все ж дивилися на природу, як на Храм Божий.

Я вважаю, що творці усних "Вед" (Трипільці) бачили божественність у природі, їм здавалося, що вся природа дихає диханням божеств. У всіх її явищах є Бог. Отже, у них богорозуміння було зовсім не таке, як у авторів "Біблії".

Слова "теїзм" і "деїзм" з погляду мовного мають однакове значення (божизм, божість), але мислителі вклали в них інакші поняття. Наприклад, теїсти вірять, що Бог це особистість, яка створила Світ і ним керує. Проявляє себе у явищах природи і житті людей. Теїзм є в політеїзмі і в монотеїзмі.

Деїсти вірять, що Бог первопричина усіх первопричин, Бог створив світ, і пішов на "саббат" (відпочинок). Світ розвивається за законами природи. Деїсти боронили волю

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Мислення. Звільнилися з догм юдейо-християнської церкви. І письменники, філософи облегшено зітхнули: мали можливість вільніше окрилювати свій розум. І тут треба згадати, що визначні люди вважали себе деїстами. Наприклад, Нютон (Англія), Франклін, Джефферсон (США), Вольтер (Франція).

172.

Запитання. Часто буваючи в православній церкві, я помітив, що майже щонеділі повторюється те саме. Служіння Саваотові робиться за зразком древньої грецької драми. У тому кутку єрей виголошує славу Зевсові, а в тому — хор повторює єврейські слова. З якою метою таке чи подібне повторення практикується?

Відповідь. У найпримітивніших релігіях повторення робилося, надаючи слову магічне значення. "Свят, свят, свят Бог Саваот". Є поети, які, щоб викликати більше збудження, розчулення повторюють після кожної строфи той самий рядок.

Є проповідники, які навмисне жестами, інтонацією, повторенням у віруючих викликають розслаблення, пригноблення і вони заливаються сльозами: бачать перед собою розп'ятого Христа і в душі відчувають його муки.

Я шаную здоров'я вірних РУНВіри, не вношу зворушень плачевних у душу їхню. РУНВіра є Вірою оздоровлення душі, освітлення розуму, вдосконалення єства. Милосердного ставлення людини до людини.

Душа людська чутлива, вразлива, обідчива, зворушена. І до неї треба ставитися так, щоб заощаджувати її духовну енергію. Не перечулювати. І я, відповідаючи на подібні запитання, повторююся. Роблю це не тому, що забуваюся, а тому, щоб автор запитання відчув приємність, що моє ставлення до нього уважне.

173.

Запитання. Учителю, що в релігії означає термін "генотеїзм", і чи його суть є в РУНВірі?

Відповідь. Слово "генотеїзм" створене з двох слів: "ген" (один) і "теос" (бог). Отже, однобожжя, яке є в багатобожжі. Відомі два шляхи генотеїзму. 1-ий: віруючий поклоняється одному Богові, але визнає (не заперечує) існування в своїй вірі багатьох інших богів.

2-ий: віруючий є визнавцем багатьох богів, та вірить, що в один і той же час (на визначеній території) діє тільки один Бог, а всі інші боги в діях одного Бога участи не беруть.

У Київській Русі був політеїзм. Діяла велика кількість великих, середніх і малих богів. І хвора бабуся казала: "Напала на мене Жовтиха" (очевидно, божество, яке робить лихо людині).

Волхви, знахарі пробували хворих лікувати: відганяли від них злі божества (Ломиху, Задуху, Жовтиху). Казали: "Та іди Задухо в болота, темні ліси". У Київській Русі племена, роди, родини мали своїх демібогів, богів. У кожній хаті жив Домовик. Домовик, як хатнє божество, був в домах трипільських покровителем родинного тепла.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

І Сумеріяни (Шумери), вимандрувавши з берегів Дніпра на долину Тигру і Евфрату, продовжували вірити в Домовика. Згодом його визнали й семітські жителі Вавилону, назвавши— Домус, а потім — Тамуз, і про нього є згадки і в "Біблії". Довгі часи між любителями мітології ведуться суперечки: хто ж був верховним богом: Перун, Світовид, і дехто доводить, що Сварог. Але у "Ведах" і в нашому літописі "Виласа Книга" зазначено, що Сварга це Небо. І боги живуть на Сварзі. Монахи, щоб поглумитися, а може не знали, як прочитати слово "сврг", написали "сварог", мовляв "бог з рогами". Є сварга, сварга-око (дім богів небесний). Вважаю, що в нашому політеїзмі був відчутний генотеїзм.

У політеїзмі грецькому, римському, єгипетському верховними Богами були Зевс, Юпітер, Амон. У грецькому політеїзмі боги між собою сваряться, ведуть війну. У багатьох обставинах поводяться, як люди чи півбоги.

174.

Запитання. Це не сподобається Вам, але я напишу. Ви хочете бути славним, і тому нову релігію (РУНВіру) заснували. Шевченком хочете бути, чи не так?

Відповідь. О, Дажбоже мій, я хотів би бути пастухом у степах благословенних, де почалося битися моє серце. Невгамовне серце постійно має швидкий пульс, як у малої дитини, така його природа. На все на світі чутливо реагує. Навіть на вашу дрібничкову кпину.

Очевидно, хотів би пасти стадо своїх овець, не колгоспних чи поміщицьких. І ощасливлювати душу думкою, що Україна — велика і могутня держава. Очолена відданими і кмітливими провідниками. Має шляхетну еліту не підлеглу чужим релігіям і ідеологіям. Бачити це — щастя більше за найбільшу славу.

Мені здається: коли б Тарас Шевченко устав з могили і прийшов до Києва, був би огірчений. Усі його славлять, кладуть біля його пам'ятників квіти, але мало таких, які б його ідеї віддано втілювали в щодення.

Шевченко не мав права бути вільною людиною. Був закутий Він і його Вітчизна. Він думав і писав у неволі. Неволя раною лежить на його творчості. Сьогодні Українці живуть на волі. І до них би Шевченко промовив: "Скажіть щось більше, ніж я сказав. Ви на волі.".

Чому Шевченко написав "Кобзаря", Франко — "Каменярів", Українка — книгу віршів? Хотіли бути славними? Але ж вони могли обминути тюрми, жандармів, співаючи пісні про монарха-деспота, мали б славу і золоті ґудзики на фракові. Ні, ні, є щось більше, ніж слава. Є одержима любов (вроджена любов) до рідного Народу. І є святе хотіння служити йому, ділити з ним радощі і смутки. І ця любов буває така сильна, що заполонює всю душу і розум. І я осінений цією любов'ю, проповідую РУНВіру — показую Новий Шлях Духовного Життя Народу.

175.

Запитання. Пане Лев Силенко, у журналі "Київ" (ч. 4-5,1993р.) я прочитав статтю В. Г., в якій він пише, що німець Фрідріх Ніцше, Маркс, Ленін, Ярославський намагалися знищити християнство, як безбожники, і тільки. А от українець Лев Силенко страшніший за всіх. Чому? Бо він замість християнства утверджує між

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

українцями нове віровчення — РУНВіру — українську віру в єдиного Господа з ім'ям Дажбог. Це досі нечувана подія! А тому Силенко "український феномен Антихриста", "Силенко — Диявол, Сатана", "Лжепророк".

І я не можу зрозуміти. В. Г. пише, що він християнин, то чому відкидає вчення Христове "люби ворога свого", "підставляй ліву щоку, коли тебе б'ють у праву". Чому він дихає такою диявольською ненавистю на свого брата інакшевіруючого?

Відповідь. Будьмо спокійними і розважними. Не гнівaймося на братів, які гніваються на нас. І не ображаймо їх, чуючи їхні образи. Грецьке слово "диявол" значить "брехун", а жидівське слово "сатана" значить "ворог".

Пишучи "Мага Віру", "Переоцінку Духовної Вартости", я вживав тільки ретельно перевірені факти, докази. Коли б я був брехуном (дияволом), я б сам себе ослабив, принизив. Помітили, що всі ті, які осуджують моє віровчення, ніде не зазначують, що я там чи там подаю неправильні (зфабриковані) дані.

Є щоденне грецьке слово "хризма" (мазь). З "хризми" постало Христос (Помазаний). "Християнин" значить "помазанківець" (той, хто визнає вчення Помазанця). Не єгипетський Бог Амон, не індуський Бог Брагма, а юдейській Бог Саваот (Ягве-Єгова) помазав Ягвешую (Яшую, по-грецькому Ісуса). Слово "месія" греками створене з єврейського слова "Моші-ягве" (Помазаний Єговою).

Рабини (передова юдейська духовна еліта) назвала Ісуса Лжехристом (Лжемесією), лжепророком. Він казав, що треба підставляти ліву щоку, коли б'ють у праву. І він почав ширити реформу юдаїзму (віри Мойсеєвої"). За таке богохульство було Ісуса, як лжемесію, повішено на хресті, на Лисій горі (Голгофі). Жиди й сьогодні вважають Ісуса лжепророком-бунтарем.

Я ні христ, ні антихрист. Віруючи в єдиного і правдивого Господа Дажбога, я не зневажаю Заратустри, Будди, Христа, Могамета. Їхні віровчення належать до духовної скарбниці Людства. (Згелленізовані юдеї, відійшовши від основ юдаїзму, вважали Ісуса Христом. А єпископи на Нікейському соборі в 325 році підняттям рук проголосили Ісуса Богом).

176.

Запитання. Учителю Лев Силенко, Ви своїм віровченням (РУНВірою) так розбудили людей, що появилися нові хвилювання і роздуми. У журналі "Київ", (ч. 4-5) 1993 р.) пан Б. З., маючи Вас на увазі, пише: "Може й справді, новітній Мойсей опам'ятовує нас і пропонує повернутись до часів дохристиянських", "закликає нас повертатися назад, у минуле". Що думаєте про це?

Відповідь. Вісімсот років ми не мали своєї держави, але ніколи не переставали думати про неї, боротися за її утвердження. Коли сьогодні Україна стала державною, то це не значить, що ми повернулися назад, у минуле. Нові покоління будують нову державу.

У 988 році нам було заборонено в своїй душі мати свою Віру. Ми були підпорядковані чужому розумінню Бога, моралі, культури. О, це було жахливе многовікове рабство духовне! Якщо ми сьогодні хочемо мати Рідну Українську Національну Віру —

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Віру в єдиносущого Господа Дажбога, то це значить: ми хочемо бути людьми духовної незалежности.

РУНВіра — Віра сучасна. У ній розуміння єдиного Господа Дажбога сучасне, Заповіді і молитви в РУНВірі сучасні, розуміння історії України-Руси в "Мага Вірі" сучасні. Ми вірні РУНВіри, не повертаємося до часів дохристиянських, не повертаємося назад, в минуле.

177.

Запитання. Учителю, в нашому Народі майже, як щоденне вітання, є слова "слава Богу". Юдейо-християни кажуть "слава Ісусу Христу". У всіх релігіях вірні славлять Бога, пророків, видатних людей. Чому Богові потрібна слава?

Відповідь. "Євангелія" пише, що Єгова-Саваот — Бог Ізраельський "послав Сина" *(Іван, 17,1-4),* Ісуса (Яшую), щоб Ісус (син Єгови) прославив Єгову. Юдеї впродовж трьох тисячоліть натхненно славлять Бога (і тільки Бога свого).

Чому Єгові потрібна слава? Тому, що він (Єгова) без слави, коли і є Богом, то безславним. У безславних людей безславний Бог. У безславних воїнів безславний генерал.

Щоб славилася мусульманська Віра, мусульмани декілька разів на день у молитвах славлять Аллаха. Щасливий Народ, славлячи Бога свого, славить себе, славить свій рідний ідеал, свій Шлях Життя. Слава Дажбогові — Господові України-Руси!

178.

Запитання. З "Мага Віри" бачу, що колесо було винайдене нашими Предками (Трипільцями). Отже, вперше на планеті Земля, колесо покотилося у степах України. І це стверджують археологи Англії, Франції, історики стародавньої Європи. Чому Ви колесові приписуєте велике значення?

Відповідь. У "Ведах" слово "каласа" означає "колесо". Колесо — найвеличніший винахід Людини. Колесо творить основу культури і цивілізації Людства. Мандруючи, як дослідник, в джунглях історії, бачу: демібоги, сини Божі, Боги, творці "Вед", "Авест", "Тріпітак", творці грецької мітології, юдейської книги (Біблії), мусульманізму, єгипетські фараони, "син Божий Геракл", пророк Іллія, пророк Могамет — усі вони користувалися винаходом зробленим у степах України 7-6 тисяч літ тому, їздили на колесницях.

З України колесо покотилося на долини Панджабе (Індія), на долину Тигру-Евфрату (Сумерія), Єгиптянам (їхнім фараонам) 3800 років тому показали коня і воза Гіттіти (Гиксоси) прибулі з степів Дніпра. (Єгипетське слово "гиксоси" значить "володарі з чужих земель").

Археологи (дані подаю в "Мага Вірі") твердять, що перед прибуттям Гиксосів (Гіттітів) до Єгипту, Єгиптяни коня і колесниці не бачили так, як не бачили коня Азтеки перед прибуттям Христофора Колумба до Америки.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

179.

Запитання. У "Біблії" пророки Езикіел, Ездра часто пишуть, що Господь Саваот сказав те чи те. Наприклад, рече Господь Мойсееві: "Ворогуйте з Медіянами, та й повбивайте їх", **4-та кн. Мойсея, 25,16-17.** ***І глаголив Господь: "Я Господь, Бог твій, що вивів тебе з Єгипту. Нехай не буде в тебе богів інших перед моїм лицем",*** **2-га кн. Мойсея, 20,2-3.**

Учителю, є люди, які визнають Вас рідним Пророком, але Ви ніде не написали, що Господь Дажбог Вам сказав про себе. Та вірю, що десь у глибинах душі своєї Ви чули слово Дажбоже?

Відповідь. Пишучи "Мага Віру", я думав про Дажбога. І думи повністю заполонювали душу мою. І вночі я бачив сон: на великій зеленій долині біля села, в якому я родився, було багато людей святково одягнених, багато молоді, дітей. Я стояв на горбі, на сонячному небі появився вихор, з шумом летів на землю. І на мою голову накинув колюче коло. І я стояв ніби отерплий, і в душу мою линули з небесної високості слова:

"Я Дажбог, Господь твій єдиносущий. Я зерно Безсмертя. Я Світ всіх світів. Я Розум розуму. Я Краса краси і Розкіш розкошів. Я проміння вогню і квітування Землі. Я Життя життів.

З мого Зерна родяться всі зерна. Я Дажбог, усе незалежне залежить від дій моїх. Мені непокірне підкорене. Я вищий за Життя і Смерть. Той, хто всіх обманює, не обманює мене: мені відоме Минуле, Сучасне і Майбутнє.

Я Дажбог, Я в Усьому і Все в мені. Я володію Небом і Землею. Я створений з Землі, Повітря, Вогню і Води, з Розуму і Рівноваги, але Я вищий за ті сили, з яких створений Я. Я рівновага Світу видимого і невидимого. Без мене світло не було б світлом. Я Дажбог, самонаснажуюча Первооснова вічної Дії всюдисущої. Я Господь Бог твій, благословляю тебе, іди в Народ з ім'ям моїм. Іди, рідні люди ждуть!"

Дивний сон розбудив мене, і я лежав, думаючи про почуті слова Дажбожі. Щоб не забути їх, записав. І згодом я розповів сон старій бабусі, вона сказала: "Отож ти проповідуєш Віру в Дажбога, і за цю віру будеш убитий, і твого мертвого тіла ніхто ніколи не знайде. Одружився б, мав би діток, і не думав про Дажбога, то й сни б такі не снилися".

Я у сни не вірю, знаючи їхнє походження. Одного разу я до пізної ночі сидів над віршем, і стомлений заснув. І вірш мені приснився з новою цікавою строфою. Отже, є й творчі сни.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

СУТЬ ДЕВ'ЯТНАДЦЯТА

Дажбоже, Єдиносущий Господи мій, Справедливість і Милосердя, натхненний Вірою в тебе, я прийшов до Людей моїх.

180.

Запитання. Учителю Силенко, я розмовляв з туристом з Індії. Коли перейшли на тему релігії, він сказав: у Індії є сотні, тисячі різних богів. Суперечки, спричинені многобожжям (неоднаковим трактуванням того чи іншого бога), виснажують душу Народу. І роблять людину забобонною, яка вірить, що її доля залежить від примх більшого чи меншого бога.

У різних регіонах Індії є інакше розуміння того самого божества. Брагмани многобожжям можуть роз'єднати Індію на декілька окремих країн. Чуючи це, я був безмірно радий, що в РУНВірі є абсолютний монотеїзм: вірні РУНВіри віруют в єдиносущого Господа Дажбога.

Відповідь. Індуська еліта (і це я відчув, перебуваючи в Індії) байдужіє до многобожжя. Коли проповідники юдейо-християнізму і мусульманізму казали: "Індуси, Бог один. А ви цілій сотні богів поклоняєтесь. Це ж відстала форма релігії", сталося диво. Філософ-теолог Свамі Даянанд Сарасваті (1824-1883 рр.) стримав відхід Індусів до чужовір'я. Він об'явив, що є Індуська віра в єдиносущого Господа Бога. І його підтримала еліта, яка з вірою в одного Бога Брагму, об'єдналася в могутню релігійну організацію "Ар'я Самадж", що тепер поширена в Індії.

Брагмани витворили у віруючих вороже ставлення до "Ар'я Самаджу". І реформатор індуїзму Свамі Д. Сарасваті пішов на компроміс. Сказав: "Бог один. Але хто хоче, то може одного Бога називати й ім'ям того чи іншого божества, Бог може бути багатоназивним". Та мудрі зрозуміли, що провідна еліта Індії визнає концепцію єдиного Бога (монотеїзм об'явлений Свамі Д. Сарасваті), і Богові не потрібно мати сотні імен, Бог всюдисущий.

181.

Запитання. Учителю Силенко, Ви запровадили в громадах РУНВіри рідні імена. Моя подруга Варвара, визнавши Ваше віровчення, вибрала собі ім'я Миролюба. Дивно: хіба має значення, хто яке ім'я має — рідне чи іноземне?

Відповідь. І не має, і має. Визнати РУНВіру значить увійти у рідний Світ Життя. Вашій подрузі, не питаючи її родичів, піп дав ім'я Варвара. Грецьке "варвара" (чи "барбара") — "чужинка". Чи не глум: має маму, тата, живе в рідній хаті і має ім'я Чужинка. Та мої думки будуть більш зрозумілі, коли дещо оповім про чужі імена.

Наприклад, Китайці мають рідні імена. Шінг Конг (Успіх), Тунг-гай (Східне море), Яв (Мала гора). Між іншим, філософ Конфуцій мав ім'я Яв. Сяо-Фу-І (Улюбленець долі), Сяо-Боо (Мов золото). І жіночі імена: Юі-Чу (Перлина), Фан (Аромат), Чун-Фу (Чарівна перлина), Юк-Лан (Ніжна орхідея), Теї Фунг (Прекрасна рідність). Китайські імена вгармоновані з китайськими прізвищами, метрикою і психікою китайської мови.

Юдейські імена. Матеягв (Матвій) — Даний Єговою, Рахеля — Вівцебогиня, Марія (Міріям) — Гірка, Відкинута. Іоягв (Іоан, Іван)—Помилуваний Єговою, Джакоб (Яків) —

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Хитропідлесливий, Ісаак — Усміхнений, Джашуягве-Джашуя (Ісус) — Спасенний Єговою, Еліягв (Ілія) — Мій Ел Єгова, Мойсей — Витягнутий з води.

Грецькі імена. Зеновій — від Зевса, Денис— від Деонисія. Дмитро — під Деметри, Юрій (Георг) — Землекоп, Улас (Уклас) — В'ялий, Дамокл — Відомий світові. І латинські імена. Марко — від Марса, Роман — Римлянин, Віктор — Переможець, Віталій — Життєвий. У Англо-Саксів: Альберт — Достойний, Едгар — Щасливий, Вільям — Хатній, Роджер — Слава, Етель — Достойна. Келда — Весна (скандинавське), Албіна — Біла.

І Москвинські імена часів сталінщини. Владлен — Владімір Ленін, Роблен— Рожденний бить ленінцем, Реввола—Революціонная волна. Отже, "дєті октября" отримували імена в дусі "пролетарського інтернаціоналізму". У Африці є плем'я Кікуйо, яке дає імена дітям відповідно до "настрою погоди". Дівчина народилася в сонячний день, їй дають Ім'я Няріо ("ня" — вона, "ріо" — сонце). Хлопчик народився підчас дощу, він отримує ім'я Вамбура (Дощ). Зріднене плем'я у Іменах бачить свою творчість, і це збуджує в ньому почуття племенної окремішности, гідности.

Римо-католицька церква в Англії навіть у 16-му столітті забороняла Англійцям називати своїх дітей рідними англійськими іменами. І далі зденаціоналізовує тих, які стають католиками. Кореєць Гам, у Римі освячуючись на корейського єпископа, мусів прийняти ім'я Августин, Єпископ Авона (країна Камерун) отримав ім'я Теофіл, Єпископ Зубеір (країна Судан) отримав ім'я Габріел.

Якщо не має значення, яке ім'я — рідне чи чуже, то чому Греки, за грецьким ритуалом княгині Ользі дали ім'я Геллена, а князеві Володимирові — ім'я Базиліус. Чому Христос має ім'я Яшуя (Ісус), а не Боголюб? Ні, ім'я це справа не тільки "іменна", а й духовна, культурна, мовна, національна, політична. Коли б Кияни 1200 літ тому дали Грекам Київську релігію і зкиянізували їх, Греки б сьогодні мали українські імена. Коли б Володимир прийняв Віру "от Арабов", сьогодні б Кияни мали арабські імена.

182.

Запитання. Ви закликаєте визнати рідні імена. Які вони, де вони?

Відповідь. Після 988 року попи, прибулі з Греції, нам давали грецькі, юдейські імена, у нас не питаючи згоди. У "Мага Вірі" у розділах "Чужі і Рідні імена, прізвища, назви" подаю список рідних українських імен. І кажу: не біймося своїм доням давати імена Зірка, Калина, Русявка, Оріянка, Рідна, Голубка, Веснянка, Маківка. Ім'я дівчини Маківка пахне духмяністю рідного степу, асоціюється з морем золотавих нив, у яких пломеніють червоні, як кров, маки. У нас були гарні дохристиянські імена: Лада, Миролюба, Людмила, Зоряна, Жданна, Бажанна, Ярослава, Любомира.

Рідні імена відповідають природі Вітчизни, духові Народу, його душевним почуванням, пісенності його мови. Чужі імена, чужі прізвища, чужі назви сіл, міст, накинуті духовними чи мілітарними вторжниками, чинять розлад в народних почуваннях, руйнують міст, який духовно ріднить Потомків з Предками. Так я думаю, такий я є: я вийшов з душі мого Народу— Україна для мене дорожча за моє життя, і в цьому моя сила, благовістя моєї святої Віри.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

183.

Запитання. Якою є любов? Звідки вона і яка її головна властивість? Учителю Силенко, багатьох захоплюють Ваші відповіді на різні питання. Я студентка, люблю філософію. Мені дуже хочеться знати, які у Вас міркування про любов?

Відповідь. Є твердження, що людська свідомість тридцять тисяч років тому вже була оформлена. Її першими квітами були твори (меандри) Мізинської культури знайдені на берегах Десни. Любов старіша — вона жила ще перед постанням Мови і Віри. Жила в інстинктах, як важлива суть пралюдини.

Предки Українців (Русичів), Англійців, Німців жили над берегами Дніпра і його приток одним Родом. І мова в них була одна. І таке почуття, як Любов, вони називали словом "люб" ("любати"), що змістом рівнозначне слову "хочу".

З трипільського (праіндо-європейського) слова "люб" постало ряд споріднених слів. Українці кажуть "любов", а Німці — "лібе", Англійці — "лав". Інші племена створили слова фонетично не тотожні з санскритом. Наприклад, Латини кажуть "амор", а Греки — "филіа".

У "Мага Вірі" пишу: Людина є дитиною Землі і Неба. Тисячу років тому Українці (Русичі) вважали себе внуками Дажбожими (людьми божественного походження). Дід називав сина свого сина онуком у значенні "помічником". Дажбог — Датель життя. Людина своєю вродженою любов'ю до Життя помагає Дажбогові утверджувати життєву вічність.

Дажбог — Воля. Любов там, де Воля. Людина любить вільно, розумно, чесно. І цим облагороднює себе. Хто любить тому, що мусить, страждає. Любов найсвітліше почування Людини. Людину ощасливлює Любов до рідного Роду, Краси, Знання, Відваги, Природи.

Людині приємно бути Людиною. Невидимі сили єднають Людину з Людиною, і ми їх звемо Любов'ю. Без Любови Людина не може бути Людиною. Хто не любить себе, не може любити інших. Чесна любов до себе й до ближчих може бути тільки в чесному серці. У давнину в Малій Азії, люди, живучи у світі бідної непривітної природи, утрачали любов до неї і до життя. І рекли: "Не люби світу, і речей, що є в світі", *1-ий л. Івана, 2, 15*. Їх вабило життя в раю (на небесах).

І розуміння Любови в національних і інтернаціональних релігіях має неоднакову мораль. Наприклад, Народ, який має національну релігію (Японці, Ізраельтяни, Китайці, Індуси та інші) єднає себе своїм самобутнім поняттям Любови, Милосердя, Віри. Є релігійні терміни— Японська любов, Індуська, Ізраельська. По духовних особливостях Любови, Доброти, які проявляє Народ до себе і іноземців, пізнається його вдача, його національна Віра.

184.

Запитання. Любити Україну по-християнському. Що це значить? Яке Ваше розуміння Української любови?

Відповідь. Ісус навчав, щоб визнавці його віровчення, любили його більше, ніж свою родину (матір, тата, брата, сестру), *Маттей, 10,37*. Мораль християнської любови ставить Україну на друге місце, а Ісусову Батьківщину (Юдею) на перше.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

У "Євангеліях" не дозволено християнинові любити рідну Вітчизну більше, ніж Вифлиєм, Єрусалим, Йордань. Немає тієї чи іншої нації, усі бо насіння Авраамове, є все і у всьому Христос, *Павло до Галат, 3,28-29, Павло до Колосян, 3,11*.

Хто Вітчизну Ісуса Назарея любить понад все, має правдиву християнську любов. Вислів "християнська любов" в українських часописах рясніє більше, ніж в іноземних, нагадуючи не високу національну свідомість народу.

Українська родина заопікувалася землячкою сиротою Оленкою. Оленка у спогадах написала: я завжди згадую їх за правдиву християнську любов, яку вони проявили до мене, *"Нові дні", червень, 1993 р., Торонто*. На думку Оленки родина проявила до неї душевну доброту не тому, що милосердність є властивістю Української вдачі, а тому що вона християнська. Християнська Любов не безрідна — вона народжена в душі Юдейця і його земляків, які шанували духовні основи свого Народу. Християнські теологи не без підстав вважають християнську Любов милосердною дитиною юдейської Любови.

У РУНВірі (в "Мага Вірі") є поняття: Українець, який любить Дніпро, Київ, Харків, Львів більше, ніж Гангес, Йордань, Вифлиєм і любить рідних Людей більше, ніж Чужих, є Людиною благородної Української Любови. І Англійці, Французи, Німці люблять своїх рідних Людей, свою Вітчизну більше, ніж Рим, Йордань, Вифлиєм.

Усі діти милі й гарні, та вівця своїх діток любить більше, ніж діток вовчиці чи медведиці. Любов до Рідного утверджена Життям на планеті Земля і благословенна Господом Дажбогом.

Наші Предки в квітучій природі бачили Дажбога. Природа була їхнім святим Храмом. Любов до життя була їхньою молитвою, найзрозумілішим почуванням. Любов помагала їм натхненно дивитися на Життя і Світ. Натхнення осяює Людину. Воно тільки їй властиве.

Вірність — благородна властивість Любові. Вірність між чоловіком і жінкою оздоровлює їхнє духовне й тілесне життя. Ощасливлює Родину. Вірність повинна бути чесна: чесність розумна і добродушна. Щасливо залюблені мають весну в серці в усі пори року.

Справжню Любов не можна вижебрати і не можна знищити. Вона є маніфестацією незалежности людського "Я". Людині хочеться любити. Залюблена людина краще розуміє себе, людей і Світ. Любов, народжена приємністю, хоче бути приємною, красивою і чесною. Любов є самобутньою основою не двох людей, а трьох: Любов двох започатковує нову Людину, і її ощасливлює Любов'ю. Постійність є властивістю справжньої Любови.

Справжня Любов є святом Життя, щирою молитвою душі, чарівним скарбом Неба і Землі. Любов є духовна і є тілесна. Цілісна Любов та, яка розумом вгармонована з душевними і тілесними пристрастями. У "Мага Вірі" подані "Сім Законів Правильного Життя", 6-ий Закон має назву "Правильна Любов". Звичаєвість (тобто мораль) облагороднює Любов, а обрядність (тобто культура) дає їй Натхнення. Рідна Українська Національна Віра (РУНВіра) має Українське розуміння Любови притаманне вдачі, душі Народу України-Руси.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

185.

Запитання. У моїй родині аж три релігії. Батько католик, а мати греко-православна, славить грецьких святих. Я матері сказав, що визнаю Силенкове віровчення, сповідую РУНВіру. А вона: то ти не сповідаєшся, причастя не береш, хрестові не поклоняєшся, не цілуєш образів Варвари і Маттея, Господа Христа. Ти безбожник; невіруюча людина. Мати моя добра, і я, як син люблю її, терплю її образи, зневагу. Учителю Силенко, я студент, скоро буду лікарем, одружений. Скажіть, яка людина в РУНВірі вважається віруючою? З нетерпінням жду відповіді.

Відповідь. На планеті Земля є не одна тисяча різних релігій. І кожна з них має інакше визначення, що таке віруюча людина. І про це пишу й у "Мага Вірі". Залишимо релігії Африки, Азії, які для наших людей мало знані, хоч християнська релігія також вважається азіятською. Її корінь в юдаїзмі. Вона постала й ширилася в Малій Азії.

Є християнські секти в Європі і США, які до ікон не поклоняються і хреста не цілують — бо вважають це ідолопоклонством. І немає в них сповідання і причащання, бо вважають, що цей ритуал узятий з політеїстичних релігій Греції і Риму, і в "Євангеліях" про нього згадок немає.

Син священика, Іван Нечуй-Левицький, в оповіданні "Афонський пройдисвіт" (і про це я вже при іншій нагоді згадував) пише, що сповідання, причащання, цілування ікон ще не означає, що людина добра, правдомовна, милосердна, віруюча. Не люди з інших планет, а таки настоящі християни, які практикували церковні ритуали, проявляли найстрашнішу в світі жорстокість, катуючи Івана Ґонту, Максима Залізняка, Северина Наливайка.

Духовний сину мій, на запитання подібне на твоє, я іншому віруючому РУНВіри сказав: Людина добродушна, милосердна, людина, яка не обмовляє, не привласнює чужих речей, не чинить злочинів, віруюча. Віруючим юнаком є той, хто є вірним сином своєї Вітчизни. І не принижує її Гідности, стоячи на колінах перед іноземними релігійними авторитетами. Не просить у них помилування, спасіння. І не підпорядковує свій розум, свою душу іноземним політичним, військовим діячам. Люди, які мають обмежену релігійну освіту, скажуть: а при чім тут релігія?

Що таке релігійне, а що таке не релігійне є справою віруючих. У Японії, Ізраелі, Китаї між національним і релігійним немає розмежування. Є цілісна духовна суть Народу. І так є і в РУНВірі.

Коли ти не кривдиш людей, не робиш зла старим людям, вдовам, дітям, коли у твоєму словникові немає образливих слів, коли ти шануєш матір, батька і вірний своїй дружині, коли ти не затруюєш свою душу алкоголем, одурманюючими травами, коли ти втілюєш в щодення Сім Законів Правильного Життя і любиш Господа Дажбога милосердного і правдивого, ти воістинно віруюча людина, і ніякі пророки чи сини Божі не мають права тебе називати безбожником.

Дажбог милосердний і життєтворний, Дажбог — Світло, Правда, Любов. Дажбог — Датель несвідомого і свідомого Буття, і без Дажбога не було б життя на планеті Земля. Ти віриш у Дажбога, і стараєшся бути милосердним, справедливим, о, велика і шляхетна в тебе Віра, і Господь любить тебе і одухотворює добру душу твою.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

186.

Запитання. Учителю Лев Силенко, ми студенти, у газетах, журналах читаємо про Вас, як засновника конфесії (РУНВіри). Та хочемо почути Ваші відповіді на запитання не релігійного характеру. У чергах, установах, між старшими людьми чуємо розмови: "Є державна Україна, а далі — що? Хліба нема, одягу нема. Кому така держава потрібна?". І ряд інших запитань посилаємо. Ждемо відповіді.

Відповідь. Державна Україна-Русь, яку ми втратили після вторгнення на наші землі Татаро-Монгольської орди, постала. І хоч ми за її відновлення довго боролися, застала нас духовно й ментально непідготовленими до державного життя. Боротися за право мати хату — це одне, а будувати її — друге. Ми рабське ярмо скинули, та не знаємо, як жити без ярма. Як себе організувати, самодисциплінувати.

25-ть років тому, працюючи над "Мага Вірою", я записав таку думку: коли ми матимемо державну Україну сьогодні, і почнем себе здеморалізовувати невірою в неї, ми її втратимо завтра. Ми родилися і виховувалися у тьмі безпросвітної неволі. У нас була відібрана віра в себе, в свої сили й спроможності.

Рабські звички, які формувалися впродовж століть, вкорінилися у стиль нашого мислення, у спосіб життя, ввійшли у сферу підсвідомих інстинктів. їх позбутися може друге покоління, яке народиться і виросте на волі.

Людина з рабськими навиками вірить, що й без держави можна мати добре життя, прислуговуючи тим чи іншим іноземним панам. І ось такий тип холопа-гнучкошиєнка (раба шлунку) й каже: "Нема хліба, ковбаси та чарки, то не треба нам такої державної України".

"Та Українська держава є, тільки ми ждемо, коли вона буде справжньою", пишуть мені.

Справжня державна Україна буде тоді, коли вона постане не на партійних зборах, не в парляменті, не на міжнародних політичних ярмарках, а в свідомості — в душі всіх Українців, як природня життєва необхідність. І буде вона в душі Народу такою чіткою і рідною, як образ рідної матері, і такою потрібною, як хліб щоденний, вода, повітря.

Державна Україна — це ж наша рідна хата. У ній ми живемо, любимося, родимо дітей. Працюємо. У її історії коріння наше, суть нашого єства. І в ній майбутнє наших дітей.

187.

Запитання. Усі кажуть: в державній Україні немає порядку. Діють дві сили: руйнівна і будуюча. Треба ждати: чия візьме. Головне, щоб був порядок.

Відповідь. Є порядок свій, а є — іноземний. Ви хочете, щоб вторгнулися китайці, іранці, москвини чи німці, і в нашій хаті зробили для нас порядок? І нагодували нас пашим хлібом? О, хто дасть нам шматок нашого хліба, той закладе на нашу шию ярмо нового рабства.

Державна Україна — це ми, українці. Які ми, така в нас і держава. У державі творчість нашого єства. У ній наша вдача, наш талант, наш розум, наші віра, совість, сила, честь. І наша велика любов. Без неї ми не можемо бути ми. Без неї ми не можемо мати ім'я

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

в Світі, гідности, прав, пашпорту на право входу в родину держав Світу. Без неї наші внуки будуть рабами на рідній землі, і до стогону їхнього будуть "владики Світу" такі байдужі, як до стогону діток, які вмирали в муках голодної смерти в 33-му.

Натхненний святою Вірою в Єдиносущого Милосердного Господа Дажбога, кажу: Вітчизна та, яка має синів і доньок здатних на великі подвиги і терпіння, бездержавною не буває. Її діти люблять її любов'ю вищою за розум, сильнішою за життєві блага, і цим звеличують себе, свій народ і гідність Людства.

Державну Україну треба любити чимсь більшим, ніж шлунок, політика, економічна співпраця народів, єдність слов'ян. Що значить "вищою за розум"? Державну Україну треба любити інстинктом самозбереження і самоутвердження. Її треба любити так беззастережно, як любить мати дитину чи дитина — матір: їх єднає, їм дає силу щось більше, ніж розум. Містерія матері Природи.

Я особисто бачив в Індії подію: тигр схопив дитину, яка йшла в зоопарку позаду матері. Мати оглянулась: дитя в зубах звіра. І почався надлюдський поєдинок. Прибігли люди. Осліплений тигр покинув дитину, ранена мати померла. І присутні зворушено говорили: "Мати, о, мати, вона урятувала дитину, забувши про себе й розум, страх, небезпеку". І я подумав: мати керувалася чимсь більшим, ніж розум: святий материнський інстинкт їй дав силу урятувати життя, яке вона народила. У ньому закодована вічність Роду Людського.

О, коли всі ми, сини і доньки, облагороднимося беззастережною природною вірністю і любов'ю до державної України, вона (держава) стане в основі буття нашого "я" і ми її матимемо во віки і віки. І жодна сила в світі не вирве її з нашої душі. І народи Світу, глянувши на глобус з пошаною скажуть: тут Україна, у ній живе великий народ. Довгі віки живучи в рабстві, він здійснив подиву гідний подвиг — переміг в собі рабські навики і став шляхетним архітектором своєї держави.

"У нас немає сприятливих умов для розбудови держави". О, пане-брате, глянь на себе! У тебе богатирська оріянська постава. Маєш сильні м'язи і хліборобську витривалість. Несприятливі умови перетвори в сприятливі. Щоб не засоромити себе й дітей своїх: прийшли сприятливі умови, і ти розгубився — не знаєш, що з ними робити. Прийшла воля, та не знаєш, як на волі жити.

"Робити не хочеться, бо гроші наші полова. Жду доброго життя". Гроші не падають з неба, ти їх робиш: зроби, щоб вони були такі золоті, як праця Твоїх золотих рук. Добре життя — це воля, весна і багате рідне поле. Виходь стрічати сонце в поле, як багатир найбагатшої в світі землі, вона тобі дана Дажбогом — Господом твоїм, ти його дитина. Вигостри леміш, і вільно ори собі кращу долю. Сій, жни, мели і печи найсмачнішу в Європі паляницю. Світ знає: "Україна — житниця Європи".

На городі сій льон, коноплі, на толоці паси вівці. Роби нитки, тчи, сам собі ший красивий одяг. Віднови життєві досвіди Предків славних. Дивуй Світ практичною кмітливістю, винахідливістю, працьовитістю, наполегливістю, організованістю, самодисципліною. І духовною незалежністю — природньою добродушною Вірою в Єдиносущого і Всеправедного Господа Дажбога. Дажбог — Милосердя, свята Правда, Воля, Любов, святий Дух України-Руси.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

188.

Запитання. У 33-му мій дід, умираючи з голоду, казав: "Україна моя хліборобна, Москві хліб віддала, а сама голодна". Терпіли, умирали, бо держави своєї не мали. П'ятсот літ тому хліборобові було легше жити, ніж тепер в державній Україні.

Відповідь. Були в Україні-Русі такі часи, що хлібороб ішов за плугом, тримаючи при поясі меча і стрілу в сагайдаку. Щоб від несподіваного нападу кочовика оборонити жінку і діток, що сидять ось там (біля воза). Хліборобів любила воля тому, що вони її любили не співами жалісливими, а грудьми — ішли на поєдинок з тими вторжниками, які в них хотіли відібрати земний рай (благословенні степи їм передані славними Предками Трипільцями (Скитами-Антами-Русичами)).

Від Колими до Соловків (на просторах імперії Зла) лежать наші кості. І в кожному місті України — масові Могили. Ми пережили жахіття імперських тортур. Смертоносні голодівки заплановані в Москві. Наш мозок з дитячих літ прополоскували антиукраїнськими ідеологіями, щоб ми не були ми. У нас відбирали наших синів-соколів, щоб вони на Курильських островах обороняли Тюрму Народів, яка чинила злочини у наших глиняних, соломою критих, окрадених хатинах. Ми все витримали. Все перетерпіли.

І сьогодні наші душі стомлені. Тілесні сили ослаблені. Та, не зважаючи на все це, зробімо останній спасаючий подвиг: не нарікаймо, що в державі Україні тяжко живеться. Нарікайли ніде і ніким не були пошановані. Станьмо стіною на наших кордонах, обороняючи спокій в душі народу, мир у наших селах і містах. Станьмо кращими, ніж ми є: відновімо довір'я до себе, віру в себе і своєю працею зробімо себе багатими людьми. І не забуваймо, що воріженьки заздрять нам.

189.

Запитання. Я придбав "Коран" і "Біблію" — бо наша інтелігенція робить духовне відродження. Я в цих книгах буду шукати Бога, шукатиму себе. Бо кажуть, що в "Мага Вірі" Україна поставлена в центрі Світу, а це що: націоналізм.

Відповідь. Кажеш, що будеш шукати себе? Якщо ти не знаєш, де ти є, хто ти, і почнеш себе шукати там, де тебе немає, станеш блудним сином. "Коран" і "Біблія" — духовна література не твого Народу. У "Корані" розуміння Бога арабське. У "Біблії" розуміння Бога юдейське. Три рази прочитай ці святі книги, і згадки не знайдеш про твій Народ, його звичаї, обряди, його болі і радощі. Там, де немає твого Народу, немає й тебе.

Ти, як і кожна дитина, народився вільним, з непорочною душею. Народився під лагідним сонцем, на багатій предківській землі. Народився з чистим допитливим розумом. Думай вільно і чесно. Планета Земля кругла. І там, де ти зараз стоїш, її центр. І тому твоя Вітчизна — славна Україна-Русь є таким же центром Світу, як Рим, Адіс Абеба, Єрусалим, Медіна, Токіо.

Шукай себе в собі, пізнаючи глибинні коріння твого Народу, його вдачу. У твоїй душі повинна бути твоя свята Віра, твій Бог (тобто, твоє рідне розуміння Бога). І коли так буде, значить ти знайшов себе, свій незалежний шлях життя, о, ці духовні скарби мають тільки благородні люди. Слава Дажбогу, нашому, Він єси Милосердя, Любов і Правда святая.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

СУТЬ ДВАДЦЯТА

Дажбоже, Єдиносущий Господи мій, Справедливість і Милосердя, натхненний Вірою в тебе, я прийшов до Людей моїх.

190.

Запитання. Світ знає, що в Україні був 33-ий рік. Сім мільйонів померло людей найродючішої землі. І в 21-му вмирали, і в 46-47 вмирали. І в цьому винуватий комунізм — чи не так?

Відповідь. Адольф Гітлер чітко і ясно казав Німецькому Народові, що він хоче його ощасливити. Приєднати до Германії нові родючі території Східньої Європи. Він на крові й сльозах поневолених Народів хотів для Германців збудувати нову могутню імперію. Якщо не всі Німці, то більшість підтримала германського месію (фюрера посланого Провидінням). І почалася Світова війна. Германія вважала, що за таку чарівну землю, як Україна, вона готова віддати життя двох, трьох мільйонів своїх кращих синів.

Автохтони (Українці) стали б в Україні чужинцями. Завойовники написали б історію, що в Україні Українці є зайдами. А Германи — автохтони України, і знайшлися б між рабами-українцями "великі вчені", які за хліб і ковбасу, ширили б цю німецьку теорію, і архиєреї віри Христової молилися б за Гітлера так, як за хана Батия, короля Казиміра чи монарха Петра 1-го.

У Москві, Суздалі, Ленінграді був комунізм, але в цих областях в 33-му з голоду ніхто не вмирав. Вони мали хліб, масло, сало привезені з степів України. Голод (жахливе умертвіння України) був запланований в Москві фельдфебелями Московської імперії, а яка ідеологія цієї імперії (православіє, панславізм чи комунізм) значення для умираючих з голоду немає.

Українці в Україні були Москвою позбавлені навіть тих прав, які мали раби в жахливих імперіях (в Ассирії, Вавилоні, Єгипті). У Вавилоні давали рабам пшенишну кашу, овочі, часник, і вони з голоду не вмирали. Хто винуватий в жахливому голодоморі в Україні? Русскіє-Москалі? Ні.

Винуваті Українці тому, що вони три сотні років тому повірили в "братання двох братніх Народів". Повірили в доброго царя православного. Повірили в чужинця Ульянова-Леніна, який їм давав їхню землю. Повірили в його казку про рай земний. І їхня дитяча Віра в союз двох братів привела до провалля, в яке вони падали в ім'я перемоги комунізму.

Українці сліпо повірили греко-православним архиєреям — братам во Христі. Забули, що біблійні Каїн і Авель були братами, однією матирею народжені. Забули, що є брат-раб і є бр а-пан. Забули, що брат (народ-гнобитель) жорстоко експлуатує брата (народ-гноблений). І ця експлуатація зветься Союзом Мирних Народів. "Пасітесь мірниє народи, не нужен вам свободи кліч. К чєму стадам дари свободи, іх надо рсзать, ілі стріч", С. А. Пушкін.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

191.

Запитання. Я студент. Старі поморщені люди, хворовиті не цікавлять мене. Стараюся обминати. Майбутнє належить молодим. Хіба можна з цим не погодитися?

Відповідь. Юначе, молоде лице, блискучі очі, молодечий сміх, красива постава, бадьорість для всіх приємні. Старі люди, бачачи красиву молодь, радіють. У внуках бачать продовження життя Роду свого. Не думай, що ти кращий тому, що молодий. Молодість подібна на сад. Дерева швидко покриваються чарівним квітом і швидко пелюстки опадають. Будучи молодим, умій тішитися і гордитися не молодістю, а успішним навчанням, самодисципліною, працею на славу Вітчизни. І молодій так, щоб поморщена хворовита старість твоя мала в душі багато сонця.

Стара людина часто забуває, що вчора їла, але з яскравістю пам'ятає свої молоді літа, ніби вони були вчора. Якщо молоді літа були багаті доблестю, світлими ділами, успіхами, вони світлом опромінюють душу старої людини, і ніби оздоровлюють її.

Є старі поморщені люди добрі. Умій їх привітати, і проявити до них милосердя. І це буде явою твого благородного ума, правильних знань життєвої мудрости. Не забувай: тільки ті молоді люди обминули старість, які померли молодими. Старість — осінь життя. У весняні роки життя учися, працюй, довершуй славні діла, щоб мати багату осінь, золоту осінь.

У мої дитячі роки моїм другом і учителем був мій рідний сивий дід Трохим. У "Мага Вірі" про нього згадую. Я був дитиною, яка всіх турбувала запитаннями, і дідові відповіді мене найкраще задовольняли. Юначе, бійся пустоцвітної молодости, май світлу Мету і прямуй до неї, втілюючи в щодення Сім Законів Правильного Життя. Живи з Вірою в Дажбога.

192.

Запитання. Пане Силенко, Ви нагадуєте воїна, який самітній стоїть в степу і готовий до бою з військом. Вами заснована РУНВіра — справа дуже тяжка. Українці належать до різних іноземних релігій, сект. Іноземному поклоняються, а рідне зневажають.

Відповідь. Я мій Народ рідний люблю і ненавиджу: люблю, бо він мій, моя душа, моя кров і ненавиджу, що він звикнув бути рабом (орієнтується на іноземні релігійні поняття, авторитети, підпорядковується чужим політикам, воєначальникам) .

Іти по протоптаній дорозі рабства легше. На ній все знайоме (і статки, і недостатки, і веселощі, і смутки рабської долі). І Віра, що все від Бога, ніби облегшує, освячує рабство, бо ж.., все від Бога.

Хочу землякам — християнам, згадати земляків Ісуса Христа. Жиди, яких вів Мойсей з Єгипетської неволі, бунтувалися. Мовляв, хочемо вертатися до Єгипту. Там, хоч і свистіли батоги по наших рабських спинах, та все ж ми мали воду, хліб, часник, дах над головою. А тепер блукаємо по спекотній пустині без води і хліба. Кому така воля потрібна? ...Та роки йшли, раби у пустині померли. їхні внуки народжені на волі, почали будувати вільне життя (формувався новий тип Гебрея).

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Українці на волі живуть, як в неволі: у рідній хаті поклоняються чужим богам. Знедолюють себе рабським мисленням, нерідним розумінням Бога. Я знаю: РУНВіра — справа тяжка. Але хіба суть в тому — легка вона чи тяжка? Головне те, що вона правдива. У ній духовне спасіння Народу. З нею і тільки з нею вийдемо з многовікового дому неволі. Неможна з рабства вийти, маючи рабську духовність.

Третє покоління народжене в державній Україні буде майже вільне від рабських навиків, знаючи РУНВіру. Оформиться новий тип Української Людини. І я її (завтрішню Людину) бачу сьогодні, і мені стає приємно на душі.

Коли я в душі виношував світ РУНВіри, концепцію Віри в Єдиносущого Господа Дажбога, на весь Світ був самітній. І не було біля мене людини, якій би я відкрив таїну моєї душі. Коли пробував натякати, казали: атеїст, поганин, антихрист. Я боляче переживав рабську долю мого любого Народу.

Буваючи у різних країнах, бачив рабів ще темніших, як мої люди. І мені хотілося їм сказати, хто вони, чому і ким закуті? Заговорив до потомків Азтеків. І вони зробили донос своєму панові Іспанцеві. І я мусів з тієї місцевосте зникнути, думаючи: раби не знають, що таке воля, і тому не можуть її цінувати. Надлюдська сила (її називаю благословенням Дажбожим) мені сказала: "Іди! Коли весь Світ буде проти волі твого Народу, не бійся. Краще воювати зі всім Світом, ніж бути рабом усього Світу". Люди мої, ідіть зі мною. Як святість несу в села й міста велике світло Волі — Рідну Українську Національну Віру, Нове Духовне Народження — святу Віру в Єдиносущого Дажбога, Дажбог — мій Бог.

193.

Запитання. Я професор, біолог. Часто веду розмову про Вас, Учителю Силенко. Як на Вашу думку: куди йде сьогоднішня цивілізація Людства?

Відповідь. Слово "цивілізація" тепер має багато значень, адже воно охоплює культуру, мораль, політику, закони суспільні, технологію, науку та інші ділянки життя Народу. Простіше кажучи: цивілізація це відхід від примітивного дикого способу життя у світ комфорту, що нібито є благом, щастям людини.

Людина, відійшовши від "дикого примітивного" життя, задихнулася в світі високої цивілізації. Значить "висока цивілізація" пішла хибною дорогою. Сьогоднішня цивілізація нагадує чарівний палац побудований з льоду на льоду розумними архітекторами. Сонце гріє, палац падає і тонуть його будівники. Повітря, яким дихає Людина, вода, яку вона п'є, харчі, які вона споживає, затруєні. Людина родиться і живе в затхлому чаді цивілізації, слабнуть її гени. Обезсилюється інстинкт самозбереження. І не дивно, що "Половина населення (в США, Л. С.) страждає на ту чи іншу ментальну хворобу, і це є частиною життя", *Др. Рональд Кесслер, Мічиганський університет — Анн Арбор, "Рекорд", 14 січня 1994р., Вейн, Ню Джерсі.*

Нервова система людини високої цивілізації перевиснажена. І я це бачу, дивлячись на обличчя людські. Поступово зникає природня душевна радість, яка є ознакою доброго здоров'я. Меншає веселих людей. Усміх приємно діє на людину, і тепер він штучно культивується, як додаток до успішного бізнесу (зв'язок між продавцем і покупцем).

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

У містах шум, гудки, рев моторів, тривожні сирени, гуркоти виснажують органи слуху. Крикливі вуличні реклями, миготливі вогні, жахіття телевізійних передач стомлюють душі дітей і дорослих. Людина стає гвинтиком у маховикові цивілізації, її життєві дані (колір очей, волосся, основа її життєпису) закомп'ютеризовані. Тепер йде мова, щоб закодувати властивості ген кожної зокрема людини, щоб спеціальні органи знали, які спадкові хвороби в людині можуть проявитися. І буде тайною, чому молоду й здорову людину не хоче компанія застрахувати.

І до цивілізації належить сила ядерної зброї, якою начинена планета Земля. Вона рівняється одному мільйону і шістсот тисяч атомних бомб: кожна з них має таку силу, як та бомба, яка впала на Гірошиму. Щоб уявити скільки людей загине, коли б всі ці ядерні бойові голови вибухнули, треба один мільйон і шістсот тисяч помножити на п'ятдесят п'ять тисяч (бомба, яка впала на Гірошиму, умертвила 55 тисяч людей).

В ім'я чого може початися "ядерна світова війна"? Люди будуть воювати не тільки за хліб, місце на Землі, а й за воду. З 1998 року починаючи, Людство щороку вживатиме води п'ять тисяч кубічних кілометрів. Річний приріст населення — 80 мільйонів осіб. Увесь земний запас питтєвої води дев'ять тисяч кубічних кілометрів.

Чи цивілізація зашвидко пішла вперед чи людина не підготовлена її засвоїти, в її світ себе ввести? Сильніші люди виживатимуть, слабші, відчувши хронічну втому нервової системи, збайдужіють до життя. Шукатимуть притулку в диких лісах, горах, їм хотітиметься жити так, як жили нецивілізовані люди. Пили чисту джерельну воду, дихали чистим повітрям, їли зерна вирощені на незатруєній землі.

І не можна цивілізацію судити, називаючи її жорстокою, споживацькою, паразитарною. Вона є твором Людства, яке любить себе, не бажає собі гибелі, вірить у краще майбутнє. Велика цивілізація — людський розум великий. Він сам себе чарує своєю винахідливістю. Та треба, щоб він почав себе чарувати своєю Передбачливістю, своїм критичним ставленням до себе. Самозаспокоєння, що "якось воно буде, все вляжеться", шкідливе, небезпечне.

Землю, Небо, Воду треба звільнити від пороків цивілізації, з цього й почнеться духовне й тілесне оздоровлення Людства. Дажбоже, Ти єси енергія вічна і незнищима свідомого і несвідомого буття. Ти дав Людині все, що в Світі найкраще, і коли вона йде до прірви, зупини її, як заблукалу любу дитину свою.

194.

Запитання. У передхристиянській Україні-Русі було багато ідолів — стояли дерев'яні статуї Київських богів. Хрестителі казали, що вони не правдиві. І ми їх били, палили, рубали. Топили в Дніпрі. Тепер в газетах читаю, що в нас ще стоять ідоли большевицькі. І дехто каже: не треба їх нищити, бо то ж культура. А хіба ті Київські ідоли, які ми з веління зайдів Греків понищили, не була культура? Учителю, ну що це за слово ідол?

Відповідь. З грецького слова "еідос", що значить "образ", "вигляд", "форма", "ікона" (портрет), "статуя" постало слово "ідол". Слова "ідея" й "ідол" мають споріднені поняття. Ідоли (ікони, образи), які є втіленням протилежних ідей, не можуть стояти рядом.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Наприклад, статуї Будди, Христа, статуї богородиць Ізиди, Маї, Марії віруючі уквітчують, та не ставлять їх разом у своїх святинях. Вони репрезентують неоднакові віровчення.

У Києві, Чернігові та інших містах стояли зображення (ідоли) богів. Вони символізували духовну, культурну, моральну, мілітарну незалежність Українців-Русинів. Їхній світогляд (розуміння Життя, Віри, Землі, Сварги (Неба)). Обличчям Київські боги були такі, як Кияни. У них Кияни бачили свій образ. І це їх зріднювало з їхніми богами, і вони їх любили, і нікому не дозволяли їх зневажати.

"Бийте Київських ідолів, паліте, осквернюйте їх, топіте!" — так хрестителі рекли Киянам. Ну, порубали те, що мало образ Українця-Русина. Знищили твори талановитих Киян. І почало розпаношуватися в Києві ідолопоклонство іноземного походження (красиві ікони, намальовані грецькими малярами, привезені з Греції і продані за пшеницю, мед, шкіру, сало). І в Києві на руїнах Київської культури почала процвітати Грецька, названа Христовою благодаттю. На місцях, де стояли Київські ідоли, поставлені іноземні ідоли з образом Грека, Юдейця.

Ні, під час хрещення не вирішувалася справа знищення ідолопоклонства на нашій святій Землі. Зустрілися дві ворожі ідеї — миролюбна рідна Київська і експансивна іноземна. Між ними точиться явна і прихована боротьба. По стороні якої ідеї стануть Кияни? Від цього залежатиме доля їхня і їхніх потомків.

Большевики з наказу Москви осквернили, порубали в Києві християнських ідолів (повалили ідолів грецького православія, образи митрополитів, архимандритів). На їх місце поставили знову іноземних ідолів (статуї Леніна, Сталіна, Свердлова, Дзержинського). І партія при допомозі Чека, ГПУ почала втілювати в життя Народу культ большевицьких ідолів.

Павло Тичина *(у "Літ. Україні"за 16 жовтня 1970року)* пише, що "солдат, утікши з полону німецького, стрінувся в лісі з окресленням статуї Леніна. І він, упавши перед Леніном, обіймає його ноги і просить Леніна пробачити йому за смертний гріх його великий, а саме те, що він військове звання своє зганьбив". Тут бачимо класичне ідолопоклонство, його ритуал і містику. Зрозумійте, що справа не в ідолопоклонстві, а в його походженні, в його ідеології й моралі. Стати в лісі на коліна перед образом (ідолом) рідної Матері, яка віддала життя, обороняючи сина-патріота Вітчизни, і квіти до її стіп покласти, о, яке це шляхетне світле ідолопоклонство! Справді ж син не поклоняється кам'яному чи дерев'яному ідолові (образові), а матері рідній, відчуваючи биття її серця в своєму серці і бачачи в її образі свій образ, в її любові до України свою любов.

О, Дажбоже, Єдиносущий і Правдивий Господи наш, Ти Святий Дух України-Руси. Ти Милосердя, Любов. Ти Вічність і Світло. Ми діти твої, не робимо з тебе ідола (статуї). Бо хіба Святий Дух має образ, стать? Ми діти Світла, Любови, Милосердя, Волі. Немає Віри вищої за Світло. Ми в Дажбогові і Дажбог в нас, і тому ми безсмертні. Ми з Світла приходимо і в Світло відходимо. Ми шляхетні й щасливі люди, ми не поклоняємося іноземним поняттям Бога, любимо Господа свого, і хай святиться ім'я Його Дажбог.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

195.

Запитання. Учителю, в Івано-Франківському є чимало людей, які визнають Ваше віровчення. Я принагідно запитала католицького єпископа, бо ж колись у школі була його ученицею, що він думає про РУНВіру? Почула обурливу відповідь: "Нам секти не потрібні". Чи ми, громада РУНВіри, секта?

Відповідь. Так як і завжди, раджу входити у зміст слова, ознайомитися з його значенням. Латинське слово "секта" (сектус) значить "частина", "секція", "шлях", "спосіб", "мала група", яка порвала зв'язок з оригінальною релігією. Юдеї, які були огреченими, порвали зв'язок з православним (ортодоксальним) юдаїзмом і визнали вчення сектанта Ісуса Назарея.

У юдейській секті Ессенів формувався світогляд Ісуса. Ессени жили комуною, ніхто з них не мав права мати приватної власности. Хто приходив до Ессенів, був зобов'язаний своє майно роздати. Маєтна людина не може попасти до раю небесного.

Юнаки, які йшли до Ессенів, вивчали "Тору", не дбали про життя тата, матері, родини. Жили, як жебраки, бо ж, мовляв, птахи не сіють, не жнуть, а живуть. І людина повинна жити, як птахи небесні.

У книгах з історії релігій Світу визначено, що християнство це секта юдаїзму. Християнство, як я вже говорив, поділене на сотні сект. Найбільші з них: римо-католицька, греко-ортодоксальна, несторіянська, лютеранська. І менші: адвентисти, кальвіністи, мурмони, юнітаріяни та ряд інших. Одні визнають, що Ісус є Богом, а інші визнають, що Ісус не може бути Богом, бо ж він є Христосом, тобто Помазанцем. Та всі вони вважають себе християнами.

РУНВіра не може бути сектою. У РУНВірі нова (досі в релігіях не знана) концепція Господа, Нові Заповіді, нові Закони Правильного Життя, нові Молитви, Календар. У деяких обрядах РУНВіри відчувається обрядність наших Предків (Трипільців).

Якщо єпископ назвав РУНВіру сектою, то він це зробив тому, що недостатньо орієнтується в тих справах, про які говорить. Або вважає, що стадо, яке він пасе за дорученням Римського Архиєрея, не повинне мати зближення з РУНВірою. Він з погляду римо-католицької Віри, правий і ми, вірні РУНВіри, з погляду РУНВіри, праві.

196.

Запитання. Пане Силенко, Ви баламутите хохлів-малоросів, які вірили, як пише "Історія Русів", що вони діти біблійного Яфета, кровно споріднені з Яфетовим братом Семом (з семітами). Ви це заперечуєте. Але ж не над берегами Дніпра постала мова, культура і цивілізація Людства, а між Семітами в Єгипті. У старих книгах, які я маю, про українську культуру і цивілізацію, ніхто й не згадує. Щойно після хрещення Кияни почали знайомитися з культурою, і в церкві кожний панотець про це каже.

Відповідь. 12 тисяч літ тому найстародавніша в світі Мізинська культура була в апогеї розвитку. Виникла вона на берегах рік Десни-Дніпра і ознаменована чарівними меандрами, які й досі збереглися на деяких українських сорочках (особливо гуцульських і давніх чернігівських, київських).

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

І 11-ть тисяч літ тому одне з племен Мізинської культури (мисливці, які винайшли зброю — лук, стрілу), полюючи за звірями, йшло на Захід. Мізинці перейшли Гібралтар: стали першими білими людьми, що появилися в Африпі (на території Марокко, Алжиру). І на цих землях вони плекали мізинські геометричні взори, які й до нині помітні в житті Марокканців, Алжирців. Та на постійне життя Мізинці поселилися на просторах Сахари, які тоді були квітучими (мали багато озер, боліт, звірини). Живучи під пекучим сонцем, вони стали смаглявими, частина з них змішалася з автохтонами.

Коли настала зміна клімату (вітри несли піски, присипали зелені поля Сахари), Мізинці переселилися на береги Нілу. І вони десь шість тисяч літ тому започаткували Першу династію фараонів. Антропологи вважають, що Предки Єгиптян були людьми європейського походження, зазначують, що в епоху фараонів, кожний десятий Єгиптянин мав світлі очі (сірі, сині).

(Після вторгнення Арабів в Єгипет (640 року н.е.), арабська мова стала пануючою. Стара єгипетська мова, культура зникли з щодення і обличчя Єгипту, з погляду етнічного, зазнало змін).

Культура і цивілізація Сумерії (Шумер) старіші за Єгипетську. Тепер (на основі карбону-14) археологи Англії, Франції, Італії, Азії ствердили, що історія мови, культури і цивілізації Індо-Європейських Народів, почалася над берегами Дніпра і його приток. І ця хліборобська культура відома, як Трипільська.

Візьміть у бібліотеці Конгресу (Вашінгтон) книгу *(к.н. 85041070)* "Історія Англійської мови" *(автори — Р. МкГрум, В. Кран, Р. МкНеіл)* видану в Ню Йорку в 1986 році. У ній подана географічна карта з "стрілами". І зазначено, що чотири — дві тисячі п'ятсот літ перед Христом з території, яка тепер відома, як Україна, на Захід виходили племена Кельтів, Латинів, Германів, Греків, Фригіїв, Балтів і на Схід — Арії (Інди), Іранці, Гіттіти. І очевидно— Сумери.

Отже, десять тисяч літ тому мова білої людини була одна, і оформилася вона над берегами Дніпра і його приток. З кореня цієї мови впродовж тисячоліть розвинулися мови Індо-Європейських Народів. "Мага Віра" була написана в 77-му році: у ній про це пишу, подаючи твердження найвизначніших істориків стародавньої Євразії.

197.

Запитання. Тепер в Україні ростуть, як гриби після дощу, різні секти юдейо-християнські, буддистські, індуські, індусько-християнські, мусульманські та інші. І кожна з них хоче, щоб Українець в неї узяв Віру. Мій приятель сказав, що Віру взяв в Індуса.

Відповідь. Прикро, що мушу часто повторювати вже сказане раніше. До 988 року русини (русичі-українці) казали іноземцям, які їх намовляли "Віру взяти": "На Русі — Віра Русі. Ми внуки Дажбожі. Чужому божеству не поклоняємося" .

Японець вважає, що його Віра національна японська, це його душа. І так думають про свою національну Віру Індуси, Китайці, Юдеї. У їхніх рідних Віра є все те, що властиве духові їхнього єства. У нашій історії занотовано, що князь Володимир відійшов від Віри свого тата — царя Святослава і "Віру взяв от Греков".

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Там, де усталене хибне розуміння Віри, є думка, що "Віру можна взяти". Поет Платон Воронько привселюдно заявив: "Віру святу возьму в Ілліча", *"Вітчизна", вересень, 1968 р., Київ*. Тільки духовні безбатченки на Віру можуть дивитися, як на рукавиці, які можна взяти, позичити, відкинути і інші взяти.

У Ілліча Леніна була ленінська Віра. Він її з фанатичною одержимістю визначив у своїх писаннях. І вторгався з нею у свідомість Народів Москвинської імперії. Хотів при допомозі "міровой революції" поширити на всій планеті Земля.

Ленінова амбіція не випадкова: його душа ніби перегукується з душею Чингіс хана Темуджіна. Хан вірив, що монгольські боги поблагословили його завоювати всі Народи, створивши Всесвітню Орду ("Союз Народов Міра"). Ніхто не мав права сказати, що Темуджін чи Ленін помиляється. Ленінову непомильність освятив Сталін у своїй догмі "Вопроси ленінізма". Непомильність — це Бог (Абсолют).

О, Дажбоже, Єдиносущий Господи мій, я щасливий, що вірую в Тебе, Ти мій Бог. Я Віри в жодного іноземця не візьму: у його Вірі немає мене, немає душі мого Народу. У РУНВірі втілена вдача, талант, любов, воля синів і дочок України.

Усе, що живе (несвідоме й свідоме) відстоює сутність свого "Я". Чи треба жайворонкові брати пісню в соловейка? Ні, жайворонок по-жайворонковому чарівний, і його дзвінко-срібляста пісня є чаром його вдачі, таланту. Ні вдачі, ні таланту, ні рідної матері, ні Віри не можна в того чи іншого іноземця взяти.

198.

Запитання. Учителю Силенко, коли я почав проповідувати Ваше віровчення, мене сусід запитав: то ти не віриш, що взимку во Юдеї у Вифліємі Бог у яслах народився? Діва Марія Бога-дитину пеленала. Це вже ввійшло в душу нашого Народу, і з цих причин йому його рідна Віра, тобто РУНВіра, не потрібна. Він звик вірити, що на чужині чужинка народила Бога.

Відповідь. Людина свідомо й несвідомо звикає до різних обставин життя, в цьому її живучість. Вона може, живучи на волі, звикнути до вільного життя. І може, живучи в неволі, звикнути до невільничого життя (зжитися з рабським горем, зжитися з рабською релігією, ідеологією, з холопським мисленням). І повірити, що така її доля, іншої, кращої їй Бог не дав.

Якщо ми, поневолені рабською звичкою, не прагнутимемо себе покращити, вільні люди не схочуть з нами стояти по рчу Де вихід? Треба стати новими людьми, ощасливитися новими звичками — увійти у світ РУНВіри, відновити національну гідність, самобутню сутність свого "Я".

РУНВіра — Віра сучасна, хоч і поєднана з коренем Предків (Трипільців). У давніх релігіях є легенди, що Бог родився. Богородиця Мая непорочно народила Боже дитя Будду. Богородиця Ізида непорочно народила Боже дитя Гору. Богородиця Марія непорочно народила Боже дитя Ісуса. У РУНВірі нове розуміння Бога. Бог — Вічність, Безмежність, Світ у Богові і Бог у Світі. Світ не родився — Світ вічно був, є і вічно буде Світом. Дажбог — Енергія Світу вічна, незнищима. Всюдисуща. Дажбог — Свідомість (самоволодіюча

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

сила) Світу. Людина народжена Дажбогом, її єство божественного походження. Без Дажбога Світ не може бути Світом.

Я в Дажбогові і Дажбог в мені. Вічність і її дії всюдисущі. Кожному Народові дане право мати свій шлях життя, своє розуміння Господа і називати його по-своєму, і молитися до нього по-своєму.

199.

Запитання. Що думаєте про хрещення Київської Руси? Волхви сперечаючись, не створили єдиної концепції, яка б об'єднувала племена Руси-України навколо Києграда. І многобожжя в нас-переживало духовну кризу.

Відповідь. Про хрещення Руси пишу в "Мага Вірі" в оповіді "Поруйнуйте жертовники їхні" та в книзі "Переоцінка Духовної Вартости". В основі Христової науки осуджене насильство. Християтелі Руси відкинули Христа, здійснюючи насильницьке хрещення, хрестили "вогнем і мечем". В ім'я Христа виступили проти Христа. Зневажили концепцію його духовної моралі. У Константинопольського патріярха була політична мета: Русь підпорядкувати канонам, і авторитетові Візантії. Таку підлеглість найзручніше здійснити при допомозі зятя Базиліуса (Володимира). "Варвари" (Києград воював з Константинополем) вороже ставилися до ромеїв (візантійців і їхньої віри Христової).

"Хрестили вогнем і мечем", свідчить Нестор-Літописець. Душа Народу (та ще такого давнього і гордого, як Український) вразлива. Чутлива. Їй було боляче відчувати, що над нею з наказу її князя чиниться насильство. Зневажається, руйнується все те, що рідне й святе. Знеславлюється віра царя-лицаря Святослава, руйнуються традиції, культура Анта, Кия.

У Києві утверджується нова мораль (звичаєвість): хто зрадив Віру батьків і їхні звичаї, той добродій, на нього зійшла благодать Господа Саваота — Бога Іудейського і його сина Ісуса. Хто не хоче зрадити Віри батьків, їхні завіти, їхньої любови до рідних обрядів і звичаїв, той злодій, поганин, діє в його душі дух сатани.

Хрещення Руси роз'єднало Українців (Русичів), посіяло між ними недовір'я, ненависть. Брат зненавидів брата: один ставить вар, кладе квіти, писанки на Могилу Предків (у Київському Священному гаю). А другий, щоб догодити зайдам (преосвященним єреям-грекам), руйнує Могилу Предків, бо вони... були нечестивими язичниками (не знали грецької Віри православної).

Я кажу: зрада рідних ідеалів (не має значення — розвинені вони чи ні) є зрадою. Вірність Предкам, які передали свою любов Потомкам, свою землю своєю кров'ю в оборонних боях скроплену (поля, ріки, гаї, криниці), свої звичаї, завіти і свою мову, є найсвятішою. І в цій святій вірності поняття політеїзму чи монотеїзму не стоїть понад все.

Україна-Русь достойно й незалежно, вдосконалюючи свої духовні ідеали, сама б поступово перейшла до вищої форми релігійної свідомости так, як це зробили Перси, Юдеї, Араби. У Київській Русі постало б київське розуміння Єдиносущого Господа, своє богословіє, свої шляхетні розуміння моралі, культури, традиції. У рідній Київській Вірі Кияни бачили б себе, свою самобутню духовність. І цим звеличувалося б їхнє почуття

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

національної Гідности, Зрідненості, Єдности, їхній найвищий духовний Тато (патріярх) звеличував би себе, стадо своє і Україну-Русь своєю незалежністю, рідною Вірою в Бога.

У душі відчувши осяяння Дажбожого благословення, я почав проповідувати РУНВіру, святу Віру в Єдиносущого Господа Дажбога. Крім Дажбога, немає Бога. Україна — Одна, Сонце одне, Народ Український один, і він духовно об'єднаний Вірою в Господа одного, слава Дажбогу.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

СУТЬ ДВАДЦЯТЬ ПЕРША

Дажбоже, Єдиносущий Господи мій, Справедливість і Милосердя, натхненний Вірою в тебе, я прийшов до Людей моїх.

200.

Запитання. Учителю, у християнських журналах читаю, що "Діва Марія — Мати України". Отже ми є дітьми матері, яка ніколи в Україні не була, не знала нашої мови. Якщо чужинка наша мати, тоді ми, Українці, сироти. Чи не так?

Відповідь. Наші Предки (Трипільці) перші в Світі вимовили слово Мата, яке пішло по всіх материках планети Земля. У "Ведах" — Матрі, ми сьогодні кажемо — Матір. У "Авестах" — Матар. У Латинів — Матер.

У Литовців — Мотана, у Німців — Муттер, в Англійців — Матер. Усі Індо-Європейські Народи мають спільний корінь слова "мати".

(Трипільська родина була велика: складалася з тридцяти, п'ятдесяти осіб. Стара жінка була високо пошанована, щиро люблена. Сини, доньки, внуки, зяті, невістки казали: наша Магамама, Магамама (велика мама) на Різдв'яні, Великодні свята пекла святе печиво, яке називала "баба", що означало "богові — боже".

Слова "див", "ба" у Трипільців означали "бог". Згодом з "ба" оформилися слова "бага", "бог". Та у "Виласа книзі" ще є "ба", і тому в ній — Дажба. Святе печиво — дар для Ба на святі врочисто усім колом (родиною) споживалося, ознаменовуючи духовну єдність. І магамаму почали внуки називати "баба", адже вона пекла і благословила дар для Ба. Слово "магамама" почало забуватися десь чотирнадцять століть тому. Та звернімо увагу: у Німців— "гроссмуттер", в Англійців — "грендматер" суттю рівнозначне нашому "магамама", і санскритському — "магамата".).

Між племенами Західньої Азії жінка вважалася людиною другого сорту: це відчутно у "їхніх релігіях". У наших Предків (Трипільців) було обожнення Матері. У Трипільських глиняних хатинах стояла на покуті статуйка Матері Лель. Біля неї горів святий вогник. Мати Лель— опікунка Роду, покровителька дітей і матерів. З віку в вік, з роду в рід впродовж тисячоліть обожнювалася Первомати Лель, яка своїм племенам передала мову, вдачу свою, свій образ і свою материнську любов.

І сталося несусвітне лихо: діти з хати вигнали рідну Матір — Неню Лель. І забули рідну Маму свою. А "хто Матір забуває, того Бог карає". Богом покарані поклонялися чужій Матері, яка не знала ні їхньої мови, ні їхньої вдачі, ні їхнього способу життя. Була вона по-тілові і по-духові Чужинкою. А чуже завжди буде чуже, не зважаючи на те, що в чужій релігії воно обожнене, поселене в небесному царстві.

Ідучи в Народ з святим світлом РУНВіри, кажу: тільки рідна Мата рідна. Поклонімося їй, Вона нам дала життя, свою любов. Не виганяймо Матір. Обожнюючи її, ми душі наші облагороднимо, самі з собою будемо милосердними. Бо ж ми діти однієї Матері, у нас кров одна, у нас душа одна, у нас мова одна і Вітчизна в нас одна.

О, Мати Лель, святая Первородителько, вернися до наших осель, рідная, і прости усім тим дітям, які тебе з своєї хатини рідної вигнали, повіривши, що чужа мати краща. Прости їм. Вони довгі віки покутують, навчені вірити, що Чуже — гарне, а Рідне — погане.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

О, Дажбоже, мій Милосердний Господи, поверни дітям їхню рідну Матір — святу Первородительку Лель.

201.

Запитання. Учителю, я чув таке: "А ви Силенкову РУНВіру змішуйте з міфологією. Кажіть, що РУНВіра не релігія, а міфологія, в якій казки про численних богів, водяників, домовиків". І люди, чуючи це, не йтимуть до РУНВіри. Хто хоче бути релігійним, йтиме до Христа, який є Богом правдивим.

Відповідь. Я вже говорив: Аллах був одним з численних богів Арабської міфології. Але в "Корані" об'явлене нове розуміння Аллаха. Тільки глупа людина, почувши слово "Аллах", ректиме, що це многобожжя, Арабська міфологія. У Юдейській міфології, крім Саваота (Єгови), був цілий ряд інших богів. Та після проголошення царем Іосією релігійної реформи, було об'явлене нове розуміння Саваота (Єгови). Тільки глупа людина, почувши слово Саваот, ректиме, що це многобожна юдейська міфологія. Люди, які не хочуть орієнтуватися в РУНВірі, або мало з нею обізнані, почувши слово Дажбог, речуть: це многобожжя — паганізм, бо Дажбог був одним з богів слов'янської міфології.

У РУНВірі Господом благословенній утверджена вища форма монотеїзму: об'явлене нове розуміння Дажбога. У РУНВірі крім Дажбога, немає бога. Дажбог — Свідомість Світу. Дажбог — вічна, незнищима самоволодіюча Сила (Енергія), без якої Життя не може бути Життям, Космос не може бути Космосом.

Ми сини і дочки України (Оріяни-Скитії-Руси) маємо своє рідне розуміння Єдиносущого Всевишнього. Ми любимо Бога свого, і ця любов зріднює, єднає нас, дає силу утверджувати окремішність нашого Єства, Слава Єдиносущому Дажбогові!

202.

Запитання. Учителю, в "Біблії" часто повторюється, що Саваот (Єгова) — Господь Народу Іудейського. У "Мага Вірі" написано: Дажбог— Господь Народу України-Руси. Але ж Бог Один. А тут виходить: є багато Богів і кожний з них Єдиний (Аллах, Саваот, Дажбог). Тому атеїсти кажуть: люди наробили Богів, та й поклоняються їм. Звертався до вчених людей: здвигують плечима, відповіді немає.

Відповідь. Бог Один. Але є багато Народів. І ніхто ніякому Народові не має право заборонити мати своє розуміння Бога. Є розуміння Бога юдейське, і воно подане в юдейській літературі (в "Біблії"). У "Корані" розуміння Бога арабське. Запитуєте: чим відрізняються інакші розуміння Бога?

"Біблія" пише, що Єгова (Саваот) зробив сонце, зорі, небо, землю, Адама, а з ребра — Єву, за шість днів. На сьомий день утомиися і пішов на "сабат" (відпочинок). Там, де втома, досконалости немає. Саваот створив людину недосконалою, і тому вона грішила. Недосконалі люди (дорослі і діти) були Саваотом покарані смертю (потоплені). "Та це легенди", кажете ви. Але були люди, які в них вірили, як в дійсність. Наприклад, Мартин Лютер та й багато інших видатних людей перед ним і після нього.

Ніяке розуміння Бога (відстале чи високорозвинене) не можна зневажати: бо той, хто це робить, завдає біль душі віруючих людей. Ніякі люди ніякого Бога не створили.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Первісні люди, які поклонялися місяцеві, вважаючи його Богом, не були творцями місяця. Ті, які вірили, шо є невидимий Бог, який віє, хитає дерева, біжить полями, хвилюючи їх, не були творцями Бога, якого вони звали — Лил, Ваю чи Вітер. І не були вони творцями грому, блискавки, які вважали божествами. Вони були творцями поняття Божества.

Українці, які сповідують РУНВіру, мають сучасне розуміння Бога з рідним ім'ям Дажбог. Дажбог — Свідомість Світу. У Світі діє Дажбожа сила — вічна незнищима енергія (первооснова несвідомого і свідомого буття). Дажбог— Світло і дія Світла. Немає Світла — немає життя. Людина прийшла з Світла і любить Світло, йде до Світла, несвідомо і свідомо себе вдосконалюючи.

"Свідомість Світу" значить "Самоволодіння Світу", яке величне Вічністю і Безмежжям. О, Дажбоже, святий Господи наш, і ті, що вірують в Тебе і ті, що не вірують в Тебе, не можуть жити без Тебе. І не можуть відійти від Тебе так, як не може планета Земля відійти від Сонця і щезнути — розпорошитися в просторах метагалактик.

Приятелю, детальніші відповіді на запитання, знайдете в "Мага Вірі", в катехизисі РУНВіри "Навчання". Переконаєтеся, що немає багато Богів, а є багато не однакових розумінь Бога, і ці розуміння Бога проявлені в різних релігіях неоднаково. І в цьому багатство і велич душі і розуму Людства.

203.

Запитання. Мій добрий батько шукав Правди в писаннях Леніна, Сталіна. Та, поживши в Сибірі за дротами, бо не правильно розумів Ленінову Правду, розчарувався. Я почав шукати Правди в "Біблії", і — задумався. У "Євангеліїх" апостоли називають Ісуса рабином, цей титул між Юдеями був пошанований.

Чому Ісус, як рабин і Бог християнський сказав своїм землякам-учням: "щоб вони йшли і всі Народи навчали", (Маттей, 28,18-19).

Тобто, щоб всі Народи стали учнями Юдейця. І вірили, що для них "спасіння походить від Юдеїв", Іван, 4,22. Учителю, я хочу бути Вашим учнем. Дайте мені благословення навчати Народи, робити їх учнями Українця і тішити їх, що для них спасіння походить від Українців.

Відповідь. Визнавши моє віровчення, вільно самопокращуй себе. Утілюй в щодення Сім Законів Правильного Життя. Будь майстром свого "Я". Звеличуй його працею, незалежною духовністю, своєю Вірою в своїй душі.

Я часто кажу: кожне слово має свою історію народження, своє первісне значення. Уходьмо у храм слова, вникаймо в його суть. Яким словом інші Народи передають наше слово Правда? Латини кажуть: верітас, Англійці — тру, Литовці — тейсінгас, Німці — вар, Шведи — санн, у Авестах — гошія, у санскриті — сатя.

Отже, наші Предки (Трипільці) казали "сатя" (тобто — суть). Усе, що їх оточувало мало свою суть. У них була своя суть (правда). Слово "правда" також дуже старе (воно оформилося з слів "прав" і "да"). У "Ведах" слово "прав" означає — допомога, приємність, приятель, уважність, опіка, утіха, суть, зміст. А "да" — дає, дати, даюча. Згодом слово "прав" почало означати "правильність", "правила", "закони". "Правда" — правильне дання, точна сутність.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Слово "брехня" образливе. Трипільці казали "а-сатя", що означало "не суттєве". Грицько Сковорода нічого нового не сказав, повторивши давнє народне прислів'я: "кожному городу нрав і права". З Сходу і Заходу, з Півночі і Півдня на багаті землі України-Руси, в наші чепурні мирні хати постійно вторгалися орди і казали, що несуть нам визволення, спасіння, правду. І в цей же час грабували наші землі, знущалися над дітьми України-Руси. Вони хотіли своїми правдами, нравами, правами поневолити нашу правду, наші нрави і права.

Юний пане-брате, не треба йти на чужі землі, щоб "їхні Народи зробити учнями Українця. Кожний Народ — це учитель, а не учень. Кожний Народ впродовж віків сам себе збагатив знаннями, життєвими досвідами. Він по-своєму геніяльний. Він сам себе учить, сам творить свої розуміння Правди, Віри, Бога.

Чи Юдеї погодилися б, щоб Гаутама Будда їх зробив за учнів своїх, кажучи їм, що спасіння для Юдеїв походить від Індусів? Юдеї образилися б, чуючи такі Буддині слова. Вони вірять, що Юдеїв може спасти тільки посланик Єгови (Месія) народжений юдейською жінкою. З історії знаємо: той полководець чи релігійний лідер, який вторгається на чужу землю, щоб спасати її Народ, стає автократом, а ті, яких він спасав, його рабами.

Ми Українці (Роси-Русини-Русичі) десять століть тому також не були ангелами: війська наших Київських князів вторгалися в Чужі землі і їх поневолювали. На землях поневолених племен Фінів, Мордвинів, Чувашів та інших ставили міста Суздаль, Москва, Володимир, Ярослав. І поневолені примушені були зваги себе Руськімі у значенні тими людьми, які дають данину Русі, підлеглі законам Русів (Русичів). Слова "Русин, Русич, русинський" і слово "рускій" в епоху колонізації Україною (Руссю) північних земель мали не однакові значення.

Та ми, Українці (Русини-Русичі) сьогодні не гордимося завойовницькими походами наших Київських князів. Ми не прагнемо наші колонії північні приєднувати до Києва, відроджуючи велику імперію Русь (Скитію-Україну). Юний пане-брате, найсвятіша правда там, де кожний Народ має свої порядки, закони, і нікому не дозволяє їх зневажити.

204.

Запитання. Учителю, мої дід і баба мирно прожили разом 55 років, мали синів, дочок. Тішилися десятьма внуками. Я з дружиною розійшовся, двоє дітей живуть то в неї, то в мене. Вона п'є, палить, має три хвороби, і такі слова вживає, що вуха в'януть. Моя мати каже: привіз з чужини, ми ж не знаємо, з якого вона роду? Дивно! Чи ж мас значення— хто якого роду, чи якої раси?

Відповідь. Коли я мав сім років, мені мама казала: "Сину, ти з тією дівчинкою, з тим хлопчиком приятелюй. Вони з доброго роду, у хаті не чути сварні, бійки, поганих слів. Добрі вони люди. А з тим хлопчиком не приятелюй, батько в нього б'ється з людьми, на вулиці лежить п'яний, не добрі слова говорить. І весь рід у них такий.".

Сотнями літ жили родини в одному селі. І знали: та родина має сердешні хвороби, а та — шлункові, а он та має синів, які людей обкрадають. Молоді люди паруючись, переважно слухали тата, маму, які казали: "Бери сину, та дівчина з доброго роду,

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

роботяща, чепурна та й її батьки й діди мають добре здоров'я". Але часто молоді не слухали родичів, йшли за волею серця.

Є дані твердити, що наші Предки (Трипільці) були людьми сильної здорової крови. Їхнє підсоння, їхні джерельні води, їхні харчі (пшениця, мед, молоко, гриби, м'ясо, різні овочі), їхня весела бадьора вдача їм давали добре тілесне і духовне здоров'я. Читаючи "Веди", ніби бачу Предків (Трипільські хати, у хатах глиняні печі. Навколо ниви золотої пшениці. На долинах корови, вівці, свині, коні).

Людство поділене, в основному, на чотири раси: Біла, Жовта, Чорна, Червона. І є чотири групи крови. Тепер устійнено, що кожне плем'я (нація, раса) має не однакову схильність до тієї чи тієї хвороби. Статистика показує, що люди крови "О" переважно хворіють на ту хворобу, а люди крови "А" — на іншу. Чому? Досі на це ніхто не дав конкретної відповіді.

Сьогодні в США сталася в медицині "революція". На основі ретельних дослідів устійнено, що рак — хвороба спадкова. Є в людині ген, який затаює в собі цю страшну хворобу, і тепер почнуть цей ген у цілком здорової людини видаляти: найуспішніший спосіб боротьби з раком. Очевидно, це не відноситься до всіх типів цієї хвороби.

У генах роду закодоване все добре і все зле. Зле те, що нахил до серцевих хвороб, шлункових, зубних, легеневих, очних часто передається з Роду в Рід. І тому має значення — хто якого роду? Треба, щоб кожний Народ свідомо дбав про своє тілесне і духовне покращення, звільняючись від злих навиків (тютюну, алкоголю, наркотиків, та інших чинників, в яких затаєне ослаблення Людини — найчарівнішої істоти планети Земля).

205.

Запитання. Учителю Силенко, я, як турист, був у Греції. У Греків імена закінчуються на "с", "ос", "ус". Чому в "Євангеліях" ім'я і титул засновника християнізму мають грецькі закінчення: Іс-ус, Христ-ос? І друге запитання: чув, у Америці є відома секта християн-арійців, які вірять, що Юдеї розп'яли Ісуса тому, що він був арійцем. Я і мої приятелі ждемо вашої відповіді.

Відповідь. Геродот усі наші Скитські імена згелленізував. Дослідникам тяжко визначити, якому Народові вони належать. Посол Скитії мав ім'я Анакара, що значить Некараний, Благородний. Геродот з Анакара зробив Анахарзис. Був цар Скитії Торгіта (Торгаючий, Наступаючий). Геродот з Торгіта зробив Таргітаус. І так він поводився зі всіми чужими іменами (перськими, єгипетськими, вавилонськими). Був юдейський царевич Ягвешуа (Яшуа). Греки вимовили Яшуа, як Ісус.

І дещо з історії. Є в Ізраелі місто Бетшеан. У давні часи воно було засноване завойовниками Скитами (прибулими з Оріяни-Скитії-України), і мало назву — Скитополіс. На землі, яка тепер має назву Ізраель, двісті років перед приходом сюди Ізраельських племен, тобто, 3300 років тому жили вторжники Гіттіти (родичі Сумеріян, вихідці з Трипілля, легендарні вершники). 4000 літ тому (900 років перед приходом Греків до Пелопонесу), заселювали Пелопонес Пелазги (археологи вважають, що вони були вихідцями з Оріяни (Трипілля)). У "Мага Вірі" подаю твердження відомих істориків, що слово "Пелазги' походить з санскритського слова "пила" (пилага, пилка). Пила в давні часи

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

була великим винаходом, і її використовували, як зброю. Пелазги жили і в Палестині (назва "Палестина" постала з слова "пелазги", "пеласти").

12 тисяч літ тому люди Десни-Дніпра винайшли лук, стрілу. І почали інтенсивно рухатися в погоні за звірями. Воювали Роди з Родами, кровно змішувалися. І на просторах Синаю, над берегами Персіянського заливу люди не жили осілим життям. Мандрували так, як тепер Бедуїни. Гибреї (Юдеї), прибувши до Ханаану, по волі чи по неволі одружувалися з місцевими жителями, між якими були Пелазги, Гіттіти.

У царя Давида головним воєнноначальником був Гіттіт Урій. "Біблія" згадує, що Давид був червонощоким, світлооким. Красуня Делайла, в яку був закоханий казковий юдейський герой Самсон, була Гіттіткою русоволосою. І вродлива Гіттітка була матирею царя Соломона. І коли Ісус Назарей, як пишуть "Євангелії", мав світлі очі, то тут нічого немає дивного.

Секта християн-арійців, яка твердить, що Жиди розп'яли Ісуса тому, що він був арійцем, справді розхристиянізовує себе. У "Євангеліях" поданий детальний родовід Ісуса Христа, як юдейця і мати його (сирота вихована, при синагозі) була юдейкою. Іван Хреститель був дядьком Ісуса Христа. Очевидно, типовий Юдеєць має чорні очі, чорне волосся. І певні расові відмінності, які закодовані в його крові. (Досліджуючи кров, можна знати, кому вона належить — Українцеві чи Японцеві).

Експансивна Біла раса впродовж тисячоліть змішувалася з Жовтою, Чорною. З погляду антропології той, хто має сині очі (чи сірі) і русяве волосся, є типовим арійцем. Але в пустинях Центральної Австралії є аборигени, які мають світле волосся, і риси обличчя ніби європейські.

У Ізраелі тепер живе чимало синьооких Українок, їхні діти русяві. Пройде сто, двісті літ, і ніхто в Ізраелі не матиме права їм казати, що вони не семіти. Секта арійців-християн не повинна своєму Богові Ісусові виписувати нову метрику народження.

Територія, яка відома, як Лебанон-Палестина-Ізраель впродовж трьох тисячоліть ніколи не була спокійною. Постійно точилися війни між Палестинами, Юдеями, Гіттітами (Скитами), Ассирійцями, Греками, Римлянами.

Слово "раса" старе. І може нас повести в далекі світи: хіба не дивно? У мові Трипільців (в мові "Вед") є "роса" і в нас — роса, у старих Латинів — "рос", є в нас річка Рось. Росити-рухати. У Англійців — рейс, раш (рух), перегони (між кіньми). І — раса — сорт, вид, неоднаковість, відмінність.

Є расова відмінність, несхожість, і це маючи на увазі, антропологи (людинознавці) поділили Людство на раси. Я вважаю, що треба говорити про всі раси, щоб ніхто не був скривджений. Наприклад, Капоїдна раса (Бушмени, Сандова, Готтентоти) має всього сто двадцять тисяч людей, але вона цікава своєю оригінальною особливістю так, як і раси Конгоідна та Австралоїдна.

206.

Запитання. Учителю Лев Силенко, Ви своїм віровченням, тобто РУНВірою, робите духовне народження — українське розуміння єдиного Господа з ім'ям Дажбог. А чи Вам відомо, що в Європі всі передові уми були оборонцями Католицької церкви, в

якій бачили світло національної волі. Я за те, щоб вся Україна була католицькою. Віра Христова завжди була оборонцем нашої української волі. А Ваші громади РУНВіри в Україні і діаспорі не проявляють вдячности Ватиканові, де живе намісник Бога Ісуса Христа. У "Євангеліях" написано: говори правду, і правда визволить. Моя порада — відречіться від віри в Дажбога.

Відповідь. О, брате, ваша неприхильність подібна на емоційну безпорадність. Проявіть толеранцію до інакше думаючих. Ви примушуєте мене знову зустрітися з Беконом, Викліфом, Гусем, Лютером, Луїсом 14-им. Кажу: Народи Європи, щоб рятувати свою національну субстанцію, чинили одчайдушний опір архиєреям інтернаціональної релігії, яка на національну свідомість дивилася, як на ворога.

Люди не мали ні сил, ні відваги, ні готовности мати свої національні віри в єдиносущого Господа. Вони тільки прагнули мати своє незалежне розуміння "Євангелій", свою церковну адміністрацію.

Усі політичні і релігійні діячі всіх часів кажуть, що говорять правду. З цього бачу: точиться боротьба не між брехнею і правдою, а між правдами (точніше — між неоднаковими поняттями правди). Великий англійський філософ Р. Бекон (1220-1292), обороняючи свій Народ, говорив, що "Прелати жадно збирають багатства, не турбуються про довірені їм душі", "І де тільки зійдуться клірики (в Парижі чи Оксфорді), оскандалюють весь світський Народ шумними безпорядками і іншими пороками".

Джан Викліф (1320-1334) проповідував, що Рим своїми законами шкодить державній Англії. Він доводив, що Англія буде спасенна, коли матиме англійську інтерпретацію Віри Христової. І Викліф помер смертю мученика. Англія проголосила свого короля патріярхом (Головою Англіканської церкви незалежної від Риму і Візантії).

У Чехії Іван Гус (1373-1415) став в обороні чеської мови, рятував національні почування Чехів. Римляни вважали, що тільки їхня мова приємна для Ісуса Христа. І "Коли Рим сказав, то все скінчено" ("Рома локута — кауза фініта"). І Іван Гус був живцем спалений, як антихрист. Його страждання пробудило національну свідомість Чехів, обізвалося і в доброму серці Тараса Шевченка.

У Німеччині Мартин Лютер (1488-1546), будучи монахом, професором, проголосив, що кожний може трактувати "Біблію" по-своєму. Він започаткував німецьке розуміння віри Христової. І Німці, відчувши церковну незалежність, почали оздоровлювати свої національні почування.

У Франції король Луїс 14-ий в 1682 році оголосив державний закон: "Ані святий Петро, ані його наслідники (тобто, римські папи, прим. Л. С.) не мають жодної влади над королем Франції і держава є зовсім незалежна від церкви". І передова еліта Франції у королеві побачила спасителя. Він (король) не тільки скасував цензуру єпископів, а й взяв письменників під свою опіку. І почався розквіт французької літератури, філософської мислі.

Україна десять століть сама не розпоряджалася своєю душею, своїм розумом. Вона була введена у рамки канонів і догм Візантії, їй було заборонено рідною мовою молитися. Ніхто не мав права по-київському розуміти "Євангелії". Раджу прочитати "Мага Віру", щоб краще зрозуміти тут сказане.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Віра Христова, будучи інтернаціональною, не могла плекати національну свідомість Народу. Її архиєреї були підлеглі іноземному релігійному лідерові (патріархові) і вторжникам (ханам, королям, монархам). Вони навчали парафіян коритися ханові, королеві, монархові, "Немає бо власти, коли не від Бога. Які є власті, від Бога вони наставлені".

Господь Дажбог — мій Бог, Святий Дух України-Руси, Бог отців моїх Анта, Кия, Святослава. Хіба можна не любити Бога свого? О, брате, ви християнин, а не знаєте першої заповіді Христової. "Ісус сказав, що перша з усіх заповідей: люби Господа Бога твого всім серцем твоїм і всією душею твоєю, і всією думкою твоєю, і всією силою твоєю. Оце перша заповідь", *Євангелія св. Марка, 12,29-30*. Кожний Народ Богом обдарований правом мати своє розуміння Бога, тобто, Бога свого. Я не духовний сирота, не блудний син, я Небом і Землею поєднаний з єдиносущим Господом моїм, і хай святиться ім'я його Дажбог.

207.

Запитання. Учителю Силенко, тепер в Україні появляються різні секти, крім християнських, є буддистські, індуські. І я був здивований: індус мені показав "Енциклопедію оф Україне" видану в 1993 р. в діяспорі, де є статті на високому рівні про Вас і Вашу конфесію (РУНВіру). І сказав мені: Силенко прихильно ставиться до "Вед", отже, хай громада РУНВіри єднається з "Гарі Крішна", де "Веди" є святими. І починається замішання. Ждемо скорої відповіді.

Відповідь. Так є: усні "Веди" були створені нашими Предками (Трипільцями) 7-6 тисяч літ тому. Одне з Трипільських племен 5-ть тисяч літ тому принесло свою Віру, тобто "Веди", до Північної Індії. Упродовж тисячоліть Індія утвердила свою рідну Індуську Віру, в якій багато таких понять, яких немає у "Ведах". Оформилися нові святощі, звичаї, ритуали, у храми введені нові боги, яких у "Ведах" немає.

Наприклад, у "Ведах" не згадана така тварина, як мавпа: бо її п'ять тисяч літ тому над берегами Дніпра не було. У Індуських святинях живуть мавпи, вони вважаються священними. Індуська релігія поділена на численні секти, які не проявляють прихильности самі до себе. І кожна з них має свою інтерпретацію "Вед". Їхні інтерпретації "Вед" вірним РУНВіри не потрібні. У них проявлені суто індуські духовні шукання.

У "Мага Вірі" подана українська інтерпретація "Вед" і вчення Заратустри, Будди, Христа, Магомета: Слова "Бог", "небо", "віра", "молитва", "святість" народилися над Дніпром, у душах наших світлих Предків, які нам передали свій образ, притаманність своєї вдачі, свою мову і Віру. Вони — це ми, а ми — це вони. Щоб Народ мав цілісну душу, багату на самобутню духовну творчість, треба, щоб він у рідні слова вкладав рідний зміст.

208.

Запитання. Я побувала у Франції, професор (француз) мені сказав, що в жителів Москви є виразний не європейський словник. І тому їхня мова різко відмежована від мови Поляків, Українців, Чехів. Повернулася до Харкова, і не можу зрозуміти, що мав на увазі професор. Мені порадили запитати Вас.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Відповідь. У жителів Москви справді є велика кількість не європейських слів. І, думаю, вони горді, що ці слова їм передала горда Татаро-Монгольська знать, яка селилася в Москві. У річці Москва приймала хрещення, ставала православною. Сини і доньки ханські отримували титули князів, княгинь. І детально про це пишуть Татішев, Карамзін та інші.

У часи Годунова в Москві монгольська вимова слов'янських слів ставала модною. Не вода, а вада, не чого, а — чаво, не говорю, а — ґаварю, і так далі. У *"Енциклопедії Американа" на сторінці 258-ій* (том 27-ий), 1938 р., *Ню Йорк,* читаємо: "Для Українців російська мова є чужою і складною для засвоєння". Тут мають на увазі азіятські слова, які відсутні в словниках Європейських мов.

Наприклад, бумага, карандаш, тєтрадь, дєнгі, казна, глаза, караул, калітка, кушак, кутєрма, кутіть, кабала, кочевать, кабак, кафтан, кібітка, вор, тюрма, ямщік, таможня, балаган, очаг, чучело, палач, пурга, сундук, барабан, балбес, чердак, чувал, тюфяк, шалаш, бариш, та ряд інших слів. Добра душа поета Сєргєя Єсєніна знала, що північні землі (Ярославль, Кострома, Москва, Суздаль, Володимир) були колоніями Руси-України. І Він ніби з жалем пише: "Затєрялась Русь в Мордвє і Чуде, нєпачом єй страх, і ідут по той дороге люді, люді в кандалах".

Визначні неслов'янські роди такі, як Годунови, Басманови, Бутурліни, Карамзіни, Татіїцеві, Аракчеєви, Чаадаєви, Нарішкіни, Бібікові та інші, гордилися своїм азіятським походженням, розкішним блиском володарського життя ханів, курултаїв, баскаків. Поет Державін гордився своїм родом (славним Багрі-мурзою). Він знав, що не є слов'янином.

Є і в Українській мові неслов'янські слова, але вони мають не адміністративний, а господарський характер. Наприклад, баштан, кавун, тютюн, гарба, сарай. Сила і велич мови жителів Москви в тому, що вони її люблять, нею гордяться і їм хочеться, щоб їхньою мовою говорили грузини, вірмени, українці, литовці, щоб була вона мовою пануючою. У пануючого Народу пануюча мова. У пригнобленого Народу мова пригноблена, і з цього й постає пригнічення народної душі, охлялість національної свідомости.

209.

Запитання. Ісус у "Євангеліях" євангелистами названий рабіном,* Іван, 6,25, *Він фундатор реформованого юдаїзму. Він Бог і син Саваота — Бога народу Іудейського, родився у рабстві. На його Вітчизні панували римляни — рабовласники. То ж нічого дивного, що Ісус мав духовність рабську, казав землякам: служіть рабовласникам не тільки добрим, але й злим, їм підставляйте ліву, коли б'ють у праву.

Пане Силенко, а хто ж Ви, фундатор РУНВіри? Ваш батько (наддніпрянський хлібороб) загинув у Колимі в московському рабстві. Ви син рабського народу, якому більш підходить віра Христова, тобто рабська. А не РУНВіра, в якій є культ духовної незалежности, культ боротьби з поневолювачами народу, культ віри в єдиного Господа. Чи не так?

Відповідь. Болюче запитання. Рабом є не той, хто ланцюгами прикутий тому, що не хоче бути рабом. У нього дух вільної людини. Рабом є той, хто живе в рабстві і славить рабство, і не відчуває рабства. І йому, як справжньому рабові дають медалі, золоті грамоти,

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

ордени за те, що він поневолювачам — чужинцям помагає гнобити свій многостраждальний народ. Найганебнішим рабом є орденоносний раб. Він навіть тоді, коли потрапляє на волю, не здібний думати, як вільна людина.

Хто я: питаєте, ніби глумливо. У моїх генах закодована властивість ген моїх Предків (Оря, Божа, Кия, Святослава). Я син Дажбожий, людина шляхетної волі. Волю маючи, нікого її не позбавляю. Мої мислі, мої натхнення, мої інтуїції синхронізовані з колом космічного буття, від якого залежить доля планети Земля і вібрації мислення її неспокійних жителів.

Святе віровчення, в якому об'явлений монотеїзм (віра в єдиного Господа Дажбога), я даю моєму Народові, щоб він не був рабом чужих богорозумінь, чужих догм, канонів. Щоб був Народом шляхетної волі. Мої Предки родилися і жили в Оріяні — у царстві квітучої природи, багатої, щедротної, розспіваної. Вони любили Світ і все що в світі. Живилися доброякісними плодами землі. І їхня душа була життєрадісна, бадьора.

Ісус проповідував віру таку, яка відповідала його душі, його способу життя. Він і його учні були жебраками, і секта Ессенів, до якої вони належали, вважала, що царство небесне належить жебракам, а не маєтним людям, які люблять світ і все, що в світі. Ісус і його учні не милися, щоб проявити зневажливе ставлення до тіла, яке є посудиною гріха.

У моїй святій вірі в Дажбога, мій Народ бачить себе, свою вдачу і я, як син Народу, знаю Народ, знаю: йому чужа "Євангелія" (її ставлення до природи, життя). Я навчаю любити Світло, Красу, Природу, Волю, Радість, здоров'я душевне й тілесне.

Мій Народ не раб, а коли він впродовж тисячі літ виховувався у школі рабства, зжився з мисленням рабським, то треба йому помогти вийти у Світ Волі, духовного аристократизму. Я кличу моїх людей визнати святу віру. Кличу визнати Господа Бога свого, визнати духовну незалежність, щоб чужі сили (політичні, релігійні) не вторгалися в душу і не розпоряджалися її чуттями. Кличу: люди мої рідні, ідіть до мене!

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

СУТЬ ДВАДЦЯТЬ ДРУГА

Дажбоже, Єдиносущий Господи мій, Справедливість і Милосердя, натхненний Вірою в тебе, я прийшов до Людей моїх.

210.

Запитання. Зустрів атеїста К., міфолога. Каже мені: "А ви Силенкову монотеїстичну РУНВіру змішуйте з міфологією (багатобожжям). Людям давайте казки, а не віру". Деякі фахівці від міфології мають большевицьке поняття монотеїзму, подане в "Укр. рад. енциклопедії"* (том 9, 1962 р.), *що "Єдиний бог ніколи не міг би появитися без єдиного царя". А от багатобожжя, то... демократія. Це фальш! Я читав: Чингіс хан, царі-деспоти (фараони, римські імператори) боронили багатобожжя, яке їх обожнювало.

Інший міфолог (приятель попа З.) каже: "Та кожний може мати свою РУНВіру без Силенкового віровчення. Одна група РУНВіри може славити Стрибога і Ярила. А друга— Тройцю (Перуна, Білобога і Сварога). Може бути й три десятки інакших РУНВір з інакшим трактуванням богів". Жах! З цього абсурду постане сварня, ненависть. Виходить, українці не здібні мати свою рідну віру в єдиного Бога, віру з святими Заповідями, Законами? Віру, а не міфологію.

Сотні літ попи речуть українцям, що вони "були погани" — поклонялися багатьом богам. У 988 році кияни при допомозі греків почали облагороднюватися вірою в Господа Саваофа. Облагородження йде вже тисячу літ! І, як грім серед чистого неба, пролунала Силенкова блага вість: Бог один, а релігій багато тому, що є багато неоднакових розумінь Бога. "Мага Віра" пише, що жиди сьогодні мають розуміння Господа Саваофа не таке, яке мали їхні предки 2500 літ тому. Отже, розуміння Бога змінне, створене людьми.

І тепер в селах й містах йде вість про Силенкову РУНВіру в єдиного Господа Дажбога. У РУНВірі розуміння Дажбога не таке, яке мали кияни тисячу літ тому. Справді, чому українці повинні себе підпорядковувати жидівському чи арабському поняттю Бога з ім'ям Саваоф чи Аллах? Міфолог Пл. каже розумно: РУНВіра — нова монотеїстична віра і розумні люди не змішують РУНВіру з міфологією. Учителю Силенко, з нетерпінням ждемо Вашого слова?

Відповідь. Брате, лист ваш бачу, підписаний декількома людьми, між ними й доцент М. У "Мага Вірі", в "Переоцінці Духовної Вартости", в Катехизисі РУНВіри "Навчання" є відповіді на питання, які вас хвилюють. Я не проти казок, байок, які є в міфології, адже вони є виявом кучерявої народної творчости, і хай міфологія залишається міфологією. Її не можна осуджувати, зневажати, у ній є фрагменти світогляду наших Предків.

У РУНВірі, яку я з Волі єдиносущого Господа вже 30-ть літ проповідую, є монотеїзм вищої форми. У РУНВірі ніхто Бога не малює (не робить ідола (ікону)), щоб перед ним стояти на колінах, і просити прощення, спасіння.

Я вірую в Єдиносущого Господа. І не зву його Аллахом чи Саваотом. У достойного Народу ім'я Бога рідне. Миле й рідне мені ім'я Дажбог (Датель буття). Дажбог життєтворча вічна, незнищима енергія Світу (Космосу), яка творить суть несвідомого і свідомого буття.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Дажбог — Світло, ми віруємо, що народжені Світлом, живемо в Світлі і відходимо у Світле Царство Духа Предків — у таїну вічности Народу. Немає Віри вищої за Світло. Дажбог— Святий Дух. Дажбог — свята Правда, Любов, Милосердя. Крім Дажбога, немає бога.

О, Дажбоже, Милосердний і Світлодайний Господи мій, я щасливий, що вірую в Тебе, що люблю і славлю Тебе. Ти Всюдисущий. Бачу Тебе в зорях небесних, у промінняхСонця (любого нам Світла Твого), у пелюстці квітки, в усмішці немовляти, у ласках матері, в леті трудолюбної бджілки.

Я чую Тебе, Дажбоже мій, у шепоті золотоколосих нив, у шумі дощових крапель, у битті закоханих сердець, у мові красивого обличчя моєї Матері Вітчизни. У непорочній природі планети Земля бачу і чую Дажбога, Господа Живого, Всеправедного. Дажбог у всьому і все у Дажбогові. І Йому не потрібно амбасадорів (менших чи більших богів, демібогів).

Дажбог — Святий Дух України-Руси Один, як одне сонце в небесах, як одна мати в дитини, як одне серце в людини, як одне небо, під яким ми, сини і дочки України, живемо. І не потрібні мені боги більші чи менші, які жили в яві моїх далеких любих Предків.

О, я обожнюю і славлю Предків моїх, вони— це я, а я — це вони. Та на славу Предкам, збагачений досвідом людства, йду вперед, і по-сучасному дивлюся на Предків, на себе, на Світ, по-сучасному розумію Віру і Бога. Усі, що визнають моє розуміння Бога, Господа нашого, йдуть зі мною, як брати і сестри. Обезсмертнюють себе й родину святою РУНВірою. Щасливляться 7-ма Законами Правильного Життя. Господи, хай всюди і завжди святиться ім'я Твоє, Дажбог!

211.

Запитання. Я студент Київського університету. Живу в гуртожитку, маємо запитання до Вас. Чому, з якою метою частина московських провідників пропагує нову форму місіянізму?

Про це всюди чуємо, читаємо.

Наприклад, московська "Правда" 22 грудня 1993 р. пише: "Людство жде від Россії нового слова, створення вищої цивілізації, заснованої на духовних і економічних принципах, цивілізації, яка б протистояла по-хижацькому паразитарній споживацькій цивілізації Заходу, що не просто вичерпала свої можливості, але й перетворилася на смертельного ворога всього живого на землі". Учителю Силенко, виходить: весь світ, все людство жде від Москви спасіння?

Відповідь. У московській "Правді" втілені духовність, тактика, стратегія, психіка Чингіс хана Темуджіна. Чингіс, оточений китайськими мудрецями, умів орду наснажити вірою, що їй (монголам) її боги передали у власність всі землі і народи Світу. Озброївшись, треба йти на Захід. Світ жде від монголів, як вищої раси, нового слова, нового способу життя, вищої цивілізації.

Ідеологи Московитії, починаючи від Івана Калити, мають завойовницький дух (успадкований від Татаро-Монгольської орди). В ім'я православія, як нового слова, вищої

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

цивілізації, орда Московська покоряла мирні фінські племена і народи Уралу, Сибіру. Грабила їхні землі і жорстоко карала всіх тих, які не хотіли чути її нового слова.

Ідея ознаменована місіянізмом, єднає, наснажує народ. Адольф Гітлер, щоб об'єднати, натхнути енергією духовність німців, намалював їм привабливу картину тисячолітнього Третього райху. Німці собі й новим поколінням на щастя, повинні всеперемагаючим "вермахтом" вторгнутися на землі Сходу, Півночі, Півдня. І, як вища раса, показати нижчій расі новий спосіб життя (вищу цивілізацію) в ім'я будови нової Європи.

Православіє Московської орди, яке освячувало кріпацтво, утратило здатність магнетизувати і об'єднувати віруючих. Не могло їх тримати в рабській смиренності. З "загниваючого Заходу" проникали ідеї гуманізму, волі слова, волі віровизнання. Поневолені народи прагнули бути незалежними.

Большевицька партія, рятуючи імперію зла, кинула клич єднання гнаних і голодних, клич творення вищої цивілізації (нової історичної спільноти) — совєтського народу, очоленого Москвою, як центром Світу (міжнароднього пролетаріату). Племена і народи терором загнані в рабство вищої Московської цивілізації, робилися совстськими людьми — змосковщувалися, забували материнську мову, утрачали свої національні притаманності.

Люди пригноблені, залякані "добровільно" відрікалися самі від себе (від свого кореня, національного походження). Їм до прізвищ додавали "ов", щоб був "новий чєловєк" (Коваленков, Хазбулатов). (У епоху Богдана Хмельницького було шість мільйонів українців (русичів, русинів) і п'ять мільйонів у Московитії москвинів (русскіх)).

Московитія, як імперія зла, розділила долю кривавих імперій таких, як Ассирія, Вавилон, Рим. Завалилася. Мільйони рабів вийшли з концентраційних таборів. Постали нові держави кволі, ослаблені тому, що Москва всі галузі економіки так упорядковувала, щоб одна частина імперії не могла жити без другої (усе було пов'язане в ім'я інтересів Москви, контролю життя поневолених народів).

Імперія завалилася, але її загарбницька ментальність (агресивний дух Чингіс хана Темуджіна) живе, і в цьому її світова ганьба і лихо її сусідів. Велика частина її діячів не здібна жити, щоб не бути начальником над нацменами, щоб не робити порядку в Польщі, Литві, Україні, Молдови.

Де вихід? І частина представників еліти московської хоче свій народ настроїти, мобілізувати, об'єднати так, як Темуджін своє плем'я в Каракурумі. "Господа, людство жде від Россії нового слова, вищої цивілізації". (Гітлер казав, що людство жде від Німеччини нової Европи).

На величезних просторах Російської федерації немає порядку так, як і ніколи його не було в імперії Романових. Було гноблення людини, культивувався дух пришибєєвих. У своїй хаті творити вищу цивілізацію, закачавши рукава, творити в поті чола, не відповідає характерові завойовника. Адже він, вторгаючись на землі культурних народів, їхні цивілізації нищив.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

"Тюрьма народів", "страна рабов, страна господ" завжди була до зубів озброєна, завжди залякувала мирних, слабших. І тому завжди була авторитетною, і завжди вірила, що "Людство жде від Россії вищої цивілізації".

Архитектори "хижацької паразитарної цивілізації", яка є "смертельним ворогом всього живого на землі", живуть на Заході (в Лондоні, Парижі, Римі, Вашінгтоні). Щоб урятувати "все живе на землі", Москва виконує волю людства.

"О, темпора, о, морес!" Архитектори "хижацької паразитарної споживацької цивілізації Заходу", щоб відклигала імперія зла, готові її підгодовувати, готові з території щойно посталих держав забрати зброю і передати Москві.

Москва, маючи нову захоплюючу ідеологію— ідеологію порятунку людства від "смертельного ворога всього живого на землі", почне відновлювати свої імперські межі, знову загарбавши Балтику, Польщу, усі на руїнах імперії посталі держави.

І терором мобілізувавши покорені народи, поставить свою десятимільйонну армію перед брамою "хижацької паразитарної цивілізації Заходу". І в ім'я спасіння "всього живого на землі", дасть наказ Лондону, Парижу, Вашінгтону підняти білі прапори.

Очевидно, акули-оборонці "хижацької цивілізації Заходу", як вороги "всього живого на землі", чинитимуть шалений опір. Та в обороні людства, вони будуть постріляні, а їхні родини з Лондону, Парижу, Вашінгтону в закритих баржах вивезені в Сибір "на ісправлєніє".

І особливо жорстоко треба, як з ворогами людства, розправлятися з українцями, які зрадили "старшого брата": з себе скинули кайдани і почали орієнтуватися на Європу, на її "хижацьку паразитарну цивілізацію". їх всіх вивезти з України і розпорошити по просторах Сибіру (від Уралу до Колими, де вже лежать в масових могилах кості їхніх дідів). Тут треті покоління народжені, не тільки заговорять "на общєпанятному", а й не знатимуть , хто вони, звідки прибули, і чому?

Не зважаючи на те, що всі держави світу, визнали Українську державу і в Об'єднаних Націях її кордони визнані законними, непорушними, великодержавні шовиністи в Москві на демонстрації несли плакат з написом: "Єльцін, прікажі хохлам накорміть Россію".

Місіянізм, незалежно від того, який він (великодержавний, релігійний, ідеологічно-політичний) могутня мобілізуюча сила, яка несе смерть поневолювачам і поневоленим, і на нього треба дивитися, як на симптом хворої ментальности (маячіння небезпечне тому, що опановане фанатизмом, нездібністю правильно орієнтуватися у світі дійсности).

212.

Запитання. Для кого Ви писали "Мага Віру"? Що давало натхнення?

Відповідь. Писав "Мага Віру" для мого Народу (для хліборобів, студентів, робітників, учителів). Біля мене не було й однієї людини, з якою я міг би про написане порадитися, і це непокоїло мене. Уся надія була на самого себе. І тішився написаним, і в цей же час був його суворим суддею.

Без Віри в Дажбога, без святої любови до України, її Народу, я не міг би написати "Мага Віри". Пишучи, я весь входив у світ подій описаних. Особисто з воїнами Святослава

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Хороброго брав участь у їхніх боях. І так був їх долею перейнятий, що радів і страждав разом з ними.

Я обожнюю Святослава Хороброго. Він святий. Кров'ю своєю в нерівному бою освятив рідну Землю і всіх нас, потомків. І я вірю: його кров тече в моїх жилах, тепло його серця є в теплі і мого серця. І прикро, що під час його останнього бою, не був біля нього і не оборонив життя своїм життям.

213.

Запитання. Я мати двох доньок, скоро будуть одружуватися. І тому зрозумієте моє запитання. У Трипільських селищах над Дніпром шість тисяч літ тому молодь колядувала, щедрувала, виводила веснянки, обмінювалася писанками. Чи є можливість щось знати про обряд весілля трипільського?

Відповідь. Не тільки ми, Українці, а й Англійці, Німці, Шведи, Поляки, Чехи та інші мають право звати Трипільців своїми Предками — адже розселення людей Білої раси почалося з території України. І вони також мають право санскрит вважати своєю прамовою. Та я маю всі підстави ствердити, що Українська мова — найстарша дочка санскриту. Вона залишившись на землі Предків, зберегла найбільше санскритських слів. Мова "Слова про Ігорів похід" в основі староукраїнська, мова "Кобзаря" — новоукраїнська. Усні "Веди" мали мову людей Трипільської культури. Я вже згадував, що з слова "самскрут" постало - "санскрит". Санскритським алфавитом були записані "Веди". "Веди" - найстародавніші в Світі духовні книги. І в них поданий опис Трипільського весілля (ширше про це пишу в "Мага Вірі").

Перебуваючи в Індії, два рази приглядався до обряду весілля. Думав: коли б цей обряд продемонструвати в нашому селі, селяни б сказали: "Це ж наше". У "Ведах" молодий посилає сватів до родичів дівчини. Свати оповідають, що всюди бували, різні світи видали. Та стало їм відомо, що в цій хаті живе найкраща дівиця.

Свати питають чи дівчина хоче бути "нарою" (у санскриті "нара" значить "наречена"). Родичі від сватів приймають хліб, дари. Молодий і молода сідають біля родинного вогнища на підлозі, де в посудині наповненій смальцем, горить вогонь. Духовна особа сипле жменю пшениці: приносить жертву Первородителям. І рушничком з'єднує руки молодих. І їх три рази обводить навколо родинного вогнища.

Молодий говорить: "Ідімо, щоб одружитися, щоб дітей мати. Весело любімося і розуміймо один одного, і живімо сто осеней", "Веди". І молодий дає молодій невеличке (символічне) жорно. І каже: "Як камінь будьмо міцні в житті родинному", "Веди". Молода кидає жменьку зерна до родинного вогнища, і каже: "Багатій, Роде мій, пшеницею, усякою пашницею" .

Очевидно, весільні обряди в Україні багатші. Музика енергійніша, одяги більш колоритні. Та не треба, щоб вони віддалялися від Трипільських обрядів. Японців зріднює й те, що вони сьогодні мають ті обряди весільні, які мали їхні Предки 1800 років тому. І форму одягу зберігають і звичаєвість. І все в ім'я священної традиції, яку вони покращують, не змінюючи змісту і форми.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

У "Священній Книзі Обрядів" поданий обряд вінчання, і вірні РУНВіри його втілюють в життя, є в ньому мотиви Трипільського весілля.

214.

Запитання. З історії відомо: Українці не ставляться з пошаною до своїх провідників. Чи було в нас так завжди?

Відповідь. Кожне плем'я (кожний народ) шанує свого провідника тільки тоді, коли бачить, що він подібний на сонце: сонце жодним силам не підлегле. Воно — незалежний володар, і хід його ніким не обмежений.

І цар Святослав Хоробрий був сонцем України-Руси. І воїни його обожнювали. Князь Володимир довершив самоприниження (він у присутності рідного Народу став на коліна перед Чужинцем (чорноризним Греком). І від селища до селища покотився сум (Жля). Упав святий маєстат (авторитет Народу).

Хочу повторити раніше сказане: князь Із'яслав 2-ий (1146-1154) відважився видвинути на Київського митрополита монаха-русича Клима Смолятича. Він не хотів в Києві бачити Грека митрополитом. Візантія, яка володіла духовністю України-Руси, у Києві прокляла Із'яслава Другого — проголосила "анатему", "відіслала до Диявола". На Русі осудили Русь. Чи могли Кияни гордитися тими своїми володарями, які у своїй столиці були зневажені іноземними релігійними провідниками?

215.

Запитання. У "Літературній Україні" (27 травня, 1993 р.) ми, студенти, прочитали: "Нація без історичної нам'яти, з перерваною культурною традицією — не нація , а натовп". Інтелігенція натовпу визнає чужу релігійну духовність і каже: "Силенкова РУНВіра руйнує нашу християнську традицію".

Відповідь. Щоб перетворити добру націю (Народ чи плем'я) в натовп, треба в неї відібрати ті сили, які її роблять нацією. Треба в неї з корінням вирвати її рідну звичаєвість (мораль), її рідну обрядність (культуру), її рідні поняття Бога, Віри, її досвіди, їй передані Предками, її розуміння гідности, чеснотности. Нація перетворена в натовп, не знатиме хто вона, звідки вона. І, будучи окрадена, не знатиме, що окрадена. У неї її "Я" не її.

У Латинів слово "традитіо" означає "вручення", "передача". Передача рідних звичаїв, законів моралі, правил культури, поглядів на життя, розумінь Бога з покоління в покоління, зріднює, єднає, утверджує національну свідомість.

У джунглях живе плем'я. Щоб його життя було впорядковане, воно з покоління в покоління передає свої традиції, у яких втілена його вдача, кмітливість, таланти, рівень духовного розвитку. Плем'я під час військової сутички з ворожим плем'ям, відстоює не так свою територію, як скарби своєї духовности (свій спосіб життя, традицію, свою рідну Віру в Бога).

При іншій нагоді я вже говорив, що скитський принц Анакара (Анахарзис), перебуваючи у Греції, потрапив під вплив грецьких традицій. І коли він прибув до Скитії, то рідний брат убив його за зраду рідних скитських традицій (тобто, за зраду скитської

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Віри, способу життя). Принц Ісус Назарей з роду царя Давида зрадив юдейські традиції (Мойсеєве розуміння Бога і моралі), і був також покараний смертю.

П'ятитисячолітні традиції, які з покоління в покоління передавали нам Предки (Трипільці-Скити-Анти), в 988 році зайшлі архиєреї при допомозі війська князя Володимира у нас відібрали. І назвали їх "бєсовством", і оголосили поза законом.

Традиційний міст, по якому віками йшла вільна і горда Україна-Русь, був зірваний, і появилося провалля. І Народ, як розворушений мурашник, в розпачі метушився, рятувався. І обездоленому Народові чужинці (зайшлі архиєреї) прищеплювали чужі традиції, які визначені в юдейській літературі (в "Біблії"), в культурі і моралі грецької ортодоксії. Отже, щоб ми не були ми, нас наполегливо зхристиянізовували.

Щоб ми не були дітьми Дажбожими — щоб ми не любили свого Бога, щоб ми були стадом візантійських облудних архиєрсїв, щоб ми були рабами Саваота, нас запопадливо зхристиянізовували. "Вогнем і мечем". Ми чинили опір, і нас били, тримали в "порубі" (в'язниці), зневажали. Та ми не здавалися. І архиєреї, не мігши нас перемогти, вирішили обманути.

Наші традиції (щедрівки, колядки, святу вечерю, різдвяні свята і великодні, гагілки, веснянки, писанки, зелені свята були спотворені, їм був даний іноземний зміст. Тобто, наші традиції (наша культура і мораль) експлуатувалися для славлення Єрусалиму, Йорданю, юдейських і грецьких святощів. І так впродовж віків плекалася рабська традиція, щоб при її допомозі закріпачувати душу і розум. Шоб ми звикали Чуже називати Рідним.

Отже, є традиції добрі і є традиції хибні. Поклонятися чужим духовним цінностям тому, що їм поклонялися обмануті діди-раби, значить мати рабську традицію, яка освячена назвами "християнські чесноти", "греко-православні", "греко-католицькі" канони, "християнська традиція", "християнська мораль", "правдива Віра". Або: радянська культура, ленінська правда, соціялістична мораль.

Традиції, які виросли з рідного кореня і ознаменовують духовну незалежність (незалежність від іноземних релігій, традицій, ідеологій), святі. На таких святих традиціях Народ сам себе вдосконалює, утверджує, визначає. Він гордий, що по-своєму чеснотливий. І це дає йому натхнення перемагати труднощі, лихоліття, робить його великою нацією.

РУНВіра — неповторна національна особливість Українського Єства. РУНВіра не руйнує п'ятитисячолітні традиції. Усе, що в них світле, віками оправдане, звеличує, збагачує, і освячує Нове Духовне Народження.

Тільки з вільною духовністю Предків рідних може Народ успішно йти вперед, самовизначатися, утверджувати міць державности. Говорення про національну свідомість, підпорядковану чужіїй релігії, безгрунтне і неморальне.

Ізраельтян єднає їхня ізраельська чеснота, Японців єднає їхня японська чеснота, а Індусів — індуська, а Китайців — китайська. У Англії високо розвинена традиція державности, в якій визначена незалежна англійська чеснота. Є у Світі відома "німецька точність", яка на думку Німців, ознаменовує німецьку чесноту. У книгах, журналах, газетах України ви не знайдете таких термінів, як "українська мораль", "українська чеснота". Чому? Ще в Народі Чуже домінує над Рідним, ще його інтелігенція не звільнила себе з ярма рабських навиків, традицій, розумінь Бога, Віри.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

216.

Запитання. Учителю Лев Силенко, вірте, або — ні: після палких дискусій між поважними людьми у Києві, мені доручено запитати Вас: "Держава будує Націю чи Нація будує Державу?". Вороги зовнішні і внутрішні кажуть: Українці ще не нація, і тому не можуть мати Держави. Що таке нація?

Відповідь. Щоб детально відповісти на це запитання треба написати книжку. У "Мага Вірі" пишу, що Українці — великий стародавній Народ. Латинське слово "натіо" тотожне з словом "гени" і рівнозначне нашому — "народ". "Якого ти роду, тобто племени (плоду)?".

Слово "натіо", "натус" значить "народження". Люди одного племени (плоду), щоб мати впорядковане життя, творять закони освячені звичаями, обрядами, і цим себе відрізняють від іншого племени. У санскриті "жанапада" значить "країна" і "народ". (Немає землі — джерела життя — немає народу).

Державу може створити полководець, хан, вождь, маючи вірне військо, територію і рабів пригнаних з різних земель (вони можуть бути людьми різних племен). Держава — незалежна організація очолена володарем, охоронена військом, упорядкована статутом. Але така Держава не є Націю.

Нація (Народ) може жити без Держави. І тут маю на увазі Жидів, їхня національна релігія більше, ніж 2500 літ їх визначає, як Націю. Нація — це спільнота, яка зріднена генами (одним походженням), і регулюється правилами рідної моралі і культури. Жидівська національна релігія є завершенням національної свідомости, що визначає їх і обороняє їх від чужоземних релігій, ідеологій, традицій.

Українці (Русичі), від 988 року починаючи, були приречені на загибель. У них були відібрані їхні традиції, їхні закони моралі і культури, їхній спосіб життя. Візантія прагнула огречити їх, їхню землю перетворити у візантійську провінцію. Я вже говорив, що Візантія хотіла на Русі знищити Русь. Її задум не здійснився з двох причин: похід хана Батия на Київ і похід Султана Могамета 2-го на Константинополь.

"Держава" значить "Володіння" очолене володарем. Українці хочуть на своїй Землі мати своє Володіння, щоб незалежно розпоряджатися багатствами своєї Землі, щоб мати свій Незалежний Шлях Життя. Воріженьки їм кажуть: "Українці — ще не нація, і тому не можуть мати Держави".

Людина, яка має мало розвинену свідомість, неповноцінна. Населення, яке не знає само себе (не знає свого кореня, утратило духовний зв'язок з предками, їхньою Вірою і традицією), утратило історичну пам'ять, не є націю: у значенні — окремішною духовною силою. Жінка родить дитину, щоб вона зробила її матір'ю. Нація будує Державу, щоб Держава будувала Націю.

Ні греко-православіє, ні греко-католицизм, ні москвинський комунізм, ні архиєрейські ризи, ні церковні книги (молитовники, требники основані на "Біблії"), ні церковні будівлі, які поставлені за зразком грецьких церков, ні біблійні оповідання, заповіді, ритуали, не роблять нас, Українців, Націю.

У Америці всталене поняття, що "Нація — це стабільне, історично проявлене суспільство, яке має територію, економічне життя, відмітну культуру і мову. Об'єднане під

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

одним Урядом. Держава. Нація", *стор. 946-та, "Вебстер Ню Ворлд Дикшионери", Симон-Шустер, Рокфеллер центр, Ню Йорк, 1982 р.*

І тут же на 946-ій стор. зазначено, що

Націоналізм це: 1. а. Відданість нації; патріотизм, б. Надмірний, вузький чи егоїстичний патріотизм, шовинізм. 2. Вчення, що національний інтерес, безпека більш важливі чим інтернаціональне міркування. 3. Оборона національної незалежності.

Є два поняття націоналізму. 1 -ше: відданість Народові, оборона його мови, державности і приятельське ставлення до інших держав, націй. 2-ге: розбудова імперії, вторгнення на чужі землі і гноблення покореного племени, Народу. І ув'язнення націоналістів, які чинять опір націоналістам-вторжникам. Отже, є шляхетний, законами матері природи оправданий націоналізм і є націоналізм жорстокий, оснований на імперській політиці покорення, гноблення інородців.

Від епохи Трипілля починаючи і зруйнуванням Запорізької Січі кінчаючи, в "Мага Вірі" подаю все те, що Українців робить Нацією. Цар Бож, цар Кий, цар Святослав Хоробрий — усі вони сонце Нації, і слово "цар" (сар, сар'я) значить сонце. Прагнення Богдана Хмельницького (його геній полководця), Ґонти, Залізняка, Мазепи виходили з глибин душі Народу— збагачували національну свідомість.

Є різні типи Держави і різні визначення, що таке Держава.

Держава — Український Дім, збудований Українцями на Українській Землі, охоронений рідним військом і очолений рідними провідниками, які не підлеглі жодним у світі іноземним мілітарним, релігійним, культурним, економічним авторитетам.

Достойний Народ шанує тільки тих своїх провідників, які свій розум, свою душу не підпорядковують іноземній владі. Маючи державне життя, покращає українська психіка, самодисциплінується, і, маючи РУНВіру, збагатить Людство своїми духовними цінностями. Слава єдиносущому Господу Дажбогу.

217.

Запитання. Учителю Лев Силенко, про "Мага Віру", як святе письмо сповідників РУНВіри, можна почути багато добрих слів. Але мене й моїх друзів насторожило таке речення в "Мага Вірі": "Розумне — нерозумне, а нерозумне — розумне". Є такі, що з цього глумляться, а я вирішив запитати.

Відповідь. Щоб пояснення було чіткіше, звернемося до міркування визначних людей. Наприклад, учений К. Птоломей (жив у 2-му столітті) вважав, що Земля — центр Всесвіту. Земля— нерухома планета, навколо якої обертається Сонце і всі небесні світила. Лідери церкви Христової цю теорію визнали єдиноправильною, бо вона сумісна з "Біблією", як мудрістю Господа Саваофа.

М. Коперник (1473-1546) об'явив теорію, що Земля і близькі до неї планети обертаються навколо Сонця. І його щиро і відважно підтримав Г. Галілей, і за таке богохульство католицька церква посадила його за грати.

Монах Мартин Лютер (1483-1546) обурливо заявив, що Коперник "дурень, який хоче поставити астрономію догори ногами. Святе письмо ("Біблія") каже, що Ісус Навин наказав Сонцеві зупинитися, а не Землі".

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Так є: Ісус Навин, Юдейський воєначальник, почав війну з ворожим плем'ям Аморіїв. Щоб мав час Ісус повбивати Аморіїв, треба було продовжити день. І Ісус дав наказ:

"Сонце, стій над Габаоном!". І Сонце, почувши наказ Ісуса Навина, зупинилося, і непорушно стояло на небі, щоб Ісус мав час розправитися з Аморіями. І Сонце "не квапилося сідати мало не цілий день", *Ісус Навин, 10,12-13.*

Не можна вважати, що казка про Сонце, яке Ісус зупинив, глупа, її мета: викликати в Юдеїв віру в силу свого воєначальника Ісуса, і їх об'єднати, натхнути, щоб вони мали снагу перемагати ворогів.

Розумний Лютер не зустрівся з Коперником, щоб вільним розумом з ним нову теорію обміркувати. Він сліпо вірив, що "Біблія" написана Богом, і в її правді не можна сумніватися. Не зважаючи на це, Лютер був людиною розумною. Він відважився сказати, що папа Римський не може наказувати Німцям, як вони повинні вірити в Христа.

Папа Римський весною (1993 року) офіційно оголосив, що свята непомильна католицька церква..., помилилася, осудивши Галлилея і Коперника. Їхня геліоцентрична система правильна, хоч вона й викликала недовірливе ставлення до "Біблії".

Такі і подібні твердження визначних людей, маючи на увазі, я написав: "Розумне — нерозумне, а нерозумне — розумне". Лютер назвав Коперника дурнем, а Галлилей назвав Лютера дурнем, то чи розумні люди помудрішали, самі себе дурнями назвавши?

Світ у Людині і Людина у Світі. Людина, пізнаючи Світ, пізнає себе. Шлях пізнання тяжкий, багато на ньому радощів і страждань, помилок і успіхів. Та все це звеличує невгамовних дітей планети Земля. Дажбоже мій, тільки ти знаєш, чи людина старіє, чи живе в розквіті свого заклопотаного дитинства.

218.

Запитання. Учителю Силенко, я визнаю Ваше віровчення: вірую в Єдиного, Святого і Правдивого Господа Дажбога. У РУНВірі бачу себе вільною, достойною людиною. Бачу Духовну Незалежність Народу.

Я беру активну участь в громадському житті. Листуюся з людьми різних партій і релігій. Довірочно посилаю Вам уривки з різних листів. Ось:

Треба стримати прихід людей до РУНВіри! У РУНВірі є монотеїзм — віра в одного Бога. Але люди ще про це не знають, і тому треба всюди ширити пропаганду, що РУНВіра це поганство, що в РУНВірі повно богів — Перун, Сварог, Хоре, Ярило, Лада і десятки інших спопелілих ідолів, нікому не потрібних. А РУНВіра Силенкова хоче повернути народ тисячу літ назад до богів — численних ідолів, ганьба, ганьба! Це засоромлює народ.

А ось з іншого листа:

Греки мають добре оформлену міфологію, сотні богів. Але вони вірять — що міфологія, це не релігія, а народний давній фолкльор. І між українцями є погани, прихильники нашої міфологи, але вони в богів-ідолів не вірують, вважають себе християнами, їхнє зацікавлення многобожжям не релігійне, а літературне. У віршах вони згадують Аполона, Деонисія, Перуна, Ладу, Ярила та інших богів, щоб поезію

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

урізноманітнювати. Православна церква вважає їх християнами; чимало хто з них приходить на сповіді. Митрополит Іларіон Огієнко написав книжку про давні вірування Українського народу з численними богами. Вірування — це міфологія, а не віра (релігія). Отже, любителі міфології, її давні і сучасні дослідники, є християнами.

І переказую уривок з третього листа (його автором є діяч православної церкви):

Силенкияни визнають РУНВіру, славлять єдиного Дажбога. Кажуть: крім Дажбога, немає бога. Вони небезпечні люди — бо в Канаді, Америці зареєстровані в урядах, як церква з вірою в одного Бога, і мають релігійний статут. Вони мають свій талмуд "Мага Віру", свої Заповіді, Молитви, ритуали. Силенко є засновником цієї релігії. Православні не повинні до сповідників РУНВіри ставитися прихильно. Адже вони не визнають "Біблії". Не поклоняються Господові Саваофові і його єдинородному синові — Богу Ісусу Христу. Не визнаваймо Силенка Пророком, не визнаваймо Дажбога, як правдивого Господа.

А коли приходиться говорити чи писати про Рідну Віру (РУНВіру), то перед прізвищем "Силенко" і після нього, ставте ряд малозначних прізвищ (різних любителів чи дослідників міфології чи таких, які щось зневажливе пишуть про Силенка), і так у людей витворите думку, що РУНВіра і її засновник Силенко, є справою дрібничковою, кумедною, не вартою уваги. Та й кажіть, що Ісус Христос каже: "Я — дорога і правда і життя, ніхто не приходить до Бога, тільки через мене", Іван, 14,6.

Учителю, у "Мага Вірі" Ви пишете, що ніхто не має права від імені Бога об'являти свій монополь на Бога і ректи: хто хоче прийти до Бога, повинен мені поклонитися, визнати мене єдиним верховним амбасадором Бога. Бог — Любов. Кожна людина родиться з Богом. Немає значення, як вона Бога називає (Амоном, Саваотом-Єговою, Брагмою, Аллахом чи Дажбогом). І ніхто не має права говорити, що тільки він Правда, Життя. Правда на світі Одна, та є різні поняття Правди. Між мусульманським і християнським розумінням Правди, Моралі, Бога є великі різниці. Різниці в розуміннях Бога потрібні й корисні, вони збагачують духовне життя Людства. Таке ваше віровчення шляхетне, звеличує Україну!

Учителю, книжок з Вашим віровченням в Україні дуже тяжко дістати. І люди про РУНВіру дізнаються з уст її ворогів. Сотні різних сект засипають Україну своєю літературою. Ділять село на різні ворогуючі групки: то баптисти, то Крішна, то адвентисти, то багаї. то свідки Єгови. "Йде війна за володіння душею українською. Щоб у цій війні українці залишилися українцями, їм потрібна своя свята Віра — Рідна Українська Національна Віра в єдиного Господа.

Відповідь. Ті, які бояться поширення РУНВіри, хочуть, щоб Українці і в другому тисячолітті були підлеглі догмам, канонам, богорозумінням іноземних релігій. Українці так, як і Японці, Жиди, Китайці, Індуси мають право у своїй душі мати свою Віру.

Ісус, як Жид, мав свою Віру жидівську. Віри Єгипетська, Індуська, Персіянська були для Ісуса чужі. І він вважав негідником того, хто зрадив рідну Віру і визнав чужу, щоб молитися Богу чужому.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Стен Тельгін, відомий жидівський діяч, сповідник юдаїзму, у книзі "Знайти Істину" (виданій в 1993 році, США), на стор. 98-ій пише: "Я Жид. Я родився Жидом і Жидом помр у .І, як Жид, навіть більш чу тливий до вчення Хр истово ю , який бу в Жидо м по-народженню, жив, як Жид, і вибрав собі в учні Жидів, і любив свій жидівський народ".

Так, Ісус, як рабин і Бог християнський, любив Господа Саваота — Бога народу жидівського, Бога свого. Свого, а не чужого.

У всіх релігіях (і в тому числі і в "Євангеліях") є Заповідь: "Люби Бога свого". Святу Заповідь виконуючи, кажемо: "Любимо Дажбога, Господа Бога свого. Маємо Незалежний духовний Шлях Життя". Віра в Дажбога є Вірою благородних людей. Хто Чуже любить більше, ніж Рідне, не може бути вірним РУНВіри.

219.

Запитання. Є думка, що Українці дуже люблять єдність, плачуть за єдністю і ніяк не можуть її дочекатися. Чому?

Відповідь. Не треба плакати за єдністю, не треба співати "єдність, подай". Єдність постає сама по собі там, де плем'я незалежно творить свій шлях життя (має свою Віру в Бога, свої звичаї, обряди). Ще раз зазначую — свої, а не в чужинців позичені.

Дажбог дав Людині життя, і дав їй вміння і хотіння себе покращувати. Людина любить Людину. Рід єднається з родом, постає плем'я (спільнота одного кореня, плоду). Спільнота ця має свою мову, усталені закони ставлення людини до людини. Маму ніхто не вчить любити дитину. Дажбог — Любов, і він кожну людину обдарив святим почуттям любови. І без любови Людина не могла б бути Людиною.

Звичаї (мораль), обрядність (культура) були поєднані з Вірою (релігією), їх вважали справою світлою, тобто, святою. Я знову мушу сказати вже мною сказане: усім тим святим силам, які єднали Українців-Русичів, був в 988 році винесений смертний вирок. Усе святе, рідне, дороге для Киян було Греками-хрестителями підняте на глум, зневажене, нищене. І київська душа роздвоїлася, її мислення утратило силу. Постало роз'єднання: боротьба між Рідним і Чужим не затихає вже 1000 років!

Що ми повинні робити, щоб себе покращити, зміцнити, об'єднати, духовно і матеріально збагатити? Ми повинні знову себе духовно народити. І народження має бути вільне. Ніякі чужі сили (релігійні, політичні) не повинні на нього мати впливу.

Держава — великий Дім Народу Українського. Не треба шанувати, славити Тараса Шевченка по-лицемірному. Коли він сказав, що у своїй хаті своя правда, то треба чужу правду не звати своєю.

У своїй (українській) правді має бути своя Віра, своя Мораль, своя Культура, своє розуміння Єдиносущого Господа. Ті, хто очолює державне життя, повинні покликати етнографів, істориків, психологів, щоб видати книгу "Правила Доброї Поведінки". Книга повинна бути в кожній українській хаті. У всіх школах, як важливий предмет, повинні викладатися Правила Доброї Поведінки. І учні здають іспит з цього предмета. І знають: предмет треба не тільки засвоювати, а й втілювати його в щодення.

Як привітатися, вклонитися, звернутися, попрощатися. Як сидіти за столом під час обіду; як їсти, як подякувати за обід, про що можна говорити під час обіду, а про що — ні.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Як привітатися з дівчиною, її мамою, бабусею? Як оздобити кімнати, щоб жодні чужі політичні, релігійні, культурні символи не домінували над рідними, не принижували їх.

У величавій книзі "Правила Доброї Поведінки" треба дати відповідь на всі питання національної звичаєвости (моралі) і культури (обрядности). І не треба проявляти рабскости у ставленні до себе й до іноземних впливів. Мовляв, та ми вже до чужого звикли, і славимо його. Звичка рабська страшна тому, що людина нею поневолена, навіть на волі поводиться, як раб. Каже, що Чуже вже стало Рідним, національним. Отже, не наше стало нашим, а наше стало не нашим. З цього й постає двоєдушшя, зневірення, двоєвір'я, збайдужіння, національна охлялість.

Правила треба так оформити, щоб усім хотілося їх втілювати в життя. І головне, щоб вони були широко відомі Народові. З Правил Доброї Поведінки поставатиме у родинах, громадах, партіях самопошана. Кожний порушник Доброї поведінки сам себе буде знецінювати, і в спільноті пошани не матиме.

Отже, єдність в Народі постане сама по собі так, як сама по собі росте яблуня, цвіте, багатіє плодами. Не треба співати "єдність, подай": єдність росте, міцніє, коли є в Народі закони єдности — закони збагачені звичаєвістю, обрядністю, свідомим прагненням Народу покращувати своє "Я", щоб мати життя багате, приємне, славне.

220.

Запитання. У київській газеті "Хрещатик" малорос пише, що **"коріння Силенкової релігії сягають не далі "Повісті минулих літ", "Густинського літопису", ними ж вочевидь, користувався Силенко, відроджуючи "многобожне поганство"".**

У англомовній "Енциклопедії України" виданій в 1993 році написано, що РУНВіра, яку заснував в 1964 році Лев Силенко, не є відродженням багатобожжя. **"У РУНВірі є культ Предків, патріотизм, монотеїзм (віра в єдиного Господа з ім'ям Дажбог)".**

"Біблія" пише, що Саваот — Господь Народу Ізраельського дав Ізраельтянам землю Ізраель. Що нам, Українцям, дав Дажбог? Сьогодні наші діти хворі, ми стали лінивими, збайдужілими, зневіреними. Що повинні робити, щоб мати багате, щасливе життя? Щоб бути внуком Дажбожим?

Відповідь. Оріяна (Україна-Русь) багатий Храм Дажбожий. Датель буття - Дажбог дав нам, дітям своїм, все, що потрібно для достойного, щасливого життя: слова повторюю молитовно.

Лінивість, збайдужіння, зневіра — ганебна хвороба. Та її можна успішно перемогти, зробивши переоцінку духовних цінностей. Треба знайти себе. Треба щоденною працею вільною покращити, оздоровити себе. Ось у листі львів'янин пише: "Я християнин, ставлю Ісуса Христа, його учнів, апостолів вище блага України моєї, вище долі моїх братів рідних." Я відповідаю: Ісус, рабин і Бог християнський, зробив своїми учнями, апостолами тільки Юдеїв. Але ж в Юдеї жили біля Ісуса й Греки, Сирійці, Палестинці. Чому тільки Юдеїв?

Є таїна генів людських: рідне зріднює, дає натхнення, обадьорює — властивості духовні, тілесні передаються з роду в рід, і не гинуть впродовж тисячоліть.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Щоб ми були ми, щоб наші діти, внуки мали світле майбутнє, щоб у нас було добре духовне й тілесне здоров'я, щоденно дбаймо про природу храму Дажбожого — про чисте Небо, бережімо здоров'я Матері-Землі, не отруюймо її, кормилицю. Дбаймо про чистоту рік, джерел, лісів, гаїв.

Чужі духовні скарби віддаймо Чужинцям. Не ждімо від них ні щастя, ні спасіння, ні раю. Ми, вірні РУНВіри, зріднені з Дажбогом, правдивим Господом нашим. Нам чужоземної віри не потрібно. Ми зріднені з Дажбогом так, як зріднена Земля з Сонцем, мати з дитиною.

Ми в природі нашої Вітчизни бачимо Дажбога. Ми його Діти. Дажбог — Добро. Хто творить добро для родини своєї, Народу, Вітчизни, той помічник (внук) Дажбожий. Помагає, щоб Добро перемагало зло. Щоб Милосердя перемагало жорстокість. Щоб Любов перемагала ненависть. Щоб кволе бадьорішало, негарне гарнішало, бідне багатішало, скупе щедрішало, темне світлішало.

Дажбог — це Воля. Дажбог не хоче, щоб ми були лінивими, збайдужілими, зневіреними. Не хоче, щоб ми були рабами чужого розуміння Бога, віри. Не хоче, що ми були віруючими по-чужому, мудрими по-чужому, щасливими по-чужому, освіченими по-чужому.

Україна-Русь нам дана Дажбогом. У степах леліють святі Могили. У них лежать наші великі Предки, які любили Дажбога, Господа свого і натхненні своїм Богом обороняли Земний рай (степи, ріки, ліси) від орд, що сунулися зі Сходу і Заходу, Півночі і Півдня.

221.

Запитання. Учителю Силенко, добре, що Ви є! Ні, Ви не каламутите Народ, він вже давно скаламучений, релігійними сварами роз'єднаний, стомлений. І ніби жде подиху нової Віри!

У газеті "Вечірній Київ" **(27 травня, 1994 року)** ***я прочитав, що в РУНВірі нове, досі в Європі не чуване розуміння Бога. У РУНВірі немає таких понять, як "головний Бог, не головний Бог; Бог у трьох особах". Яка в РУНВірі концепція єдиносущого Господа Дажбога?***

Відповідь. О, брате, знову ті ж самі запитання. І залишити вас без відповіді не дозволяє властивість вдачі моєї. Слухайте. Не знаю, як це сталося і чому це сталося: я відчув, що в мою душу загостила сила вища мого "Я". І мені стало так легко, здавалося: тіло втрачало вагу. Осінила мене благодать Господня. І я звістив нове розуміння Господа Дажбога.

Я європеєць. З щемом в душі думаю: якщо і в третьому тисячолітті Європа не матиме Європейської релігії, загубить себе, її майбутнє буде захмарене. О, Дажбоже Всемогутній і Єдиносущий, освіти її стомлену душу, спаси її розум! Нова духовність потрібна Європі, планеті Земля.

Я вірую: Дажбог (Датель буття) — Свідомість Світу. Мої Предки (Трипільці) казали "свадамая", що значить "самоволодіння", "самовтвердження". З двох слів часто вживаних у "Ведах", "да" і "ба", оформилося слово "Даба" (Даючий буття), Дажбог.

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

Я вірую, і моя віра божественна, ніким не знищима. Дажбог — свята Сила (вічна, самонаснажуюча Енергія) свідомого і не свідомого буття. Без Дажбога Світ не може бути Світом. У галактиках, метагалактиках діє Дажбожа суть: Світ у атомі, атом у Світі. Дажбожа воля — гравітація.

Світ керований трьома законами Дажбожими, ім'я їм — Трисуття. Яв-Нав-Прав. Яв — світ матеріальний, Нав — світ духовний, Прав — світ правил духовного і матеріального буття. І таке поняття самопостало сім тисяч літ тому над Дніпром у Трипільських селищах — у Пра-колисці Індо-Європейської культури і цивілізації. (Слово "трисуття" забулося, постала назва — "тризуб". Трисуття — знамено Дажбоже золоте на блакитному Небі).

Я вірую: Дажбог — Світло. Життя на планеті Земля народжене життєтворним Світлом. Ми у Світлі і Світло в нас. І тому ми любимо Світло, йдемо до Світла. Дажбог Єдиносущий і Всюдисущий, Він не потребує амбасадорів у формі головних чи не головних богів, демібогів. Дажбог діє, як жіноча суть у жіночому світі і діє, як чоловіча суть у чоловічому світі. І в тваринному, і в рослинному світі діє таїна, яка стать єднає з статтю.

Світ не мав початку і не матиме кінця. Невидима енергія Світу пульсує, має німб: опромінення Дажбоже. Від кожного створіння на планеті Земля (від людини, тварини, живої рослини) йде сіяння непомітне для очей.

Дажбог — Любов. Ми живемо в Любові і Любов у нас. Немає Віри вищої за Любов. Дажбог — Милосердя, і людина стала тоді Людиною, коли в неї в душі появилося почуття Милосердя, і натхненне захоплення красою Неба, Землі, Зірок і життям на чарівній квітучій Планеті.

Бог — справедливий Господь. Він кожному Народові дав право мати свою Віру, своє розуміння Бога, свою культуру (обрядність), свою мораль (звичаєвість). Ніякий Народ не має права своєю свідомістю поневолювати свідомість іншого Народу, силою вогню, меча, вмовлення навертати його на шлях іноземної духовности.

Бог один. Кожний Народ має право Бога називати по-своєму і розуміти по-своєму. Є Амон, Агура Мазда, Деус, Єгова-Саваот, Аллах. Є Дажбог. У "Мага Вірі" пишу на першій сторінці: протилежності в розуміннях Бога звеличують духовне життя Людства. Усі Віри, які навчають людину вірити в Бога і любити людину, правдиві. Чим більш Віра толерантна, тим більш вона благородна. Слава Дажбогові!

222.

Запитання. Щоб РУНВіра була благодаттю для Народу, що треба робити перш за все?

Відповідь. Треба в селах і містах України творити громади вірних РУНВіри. Треба почати будувати Святині (Храми) Дажбожі. У 85-му році на священній годині у храмі вірних РУНВіри я сказав: "У селах і містах стоятимуть Святині (Храми) Дажбожі. У храмах віруючі славитимуть Господа Дажбога. І святі молитви їхні єднатимуть їх, і звеличуватимуть Небо і Землю Вітчизни".

Щоб РУНВіра була сильною, її треба обрядово втілювати в щодення. І цим покращувати вдачу Народу, яка впродовж десяти століть жорстоко калічилася архиєреями іноземної духовности (іноземних розумінь Бога, Віри).

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

І Народ в РУНВірі сам себе відродить. Збагатиться навиками шляхетними. Зрідниться. Усвідомить своє достойне місце в історії Людства.

Духовна особа (рунтато) у храмі Дажбожому казатиме, що воля більше любить тих, які її творять, ніж тих, які її славлять. РУНВіра — духовна праця, яка здійснюється для вдосконалення життя особистого і національного. Ми любимо Рідне понад все, постійно його покращуючи. І до іноземних духовних цінностей ми ставимося з пошаною. І наша пошана достойна, бо ми люди незалежної духовности.

Довгі роки перебуваючи в духовному рабстві, ми знаємо: там, де пошана до Чужого переходить у релігійне поклоніння, гідність національна захмарюється.

Упродовж віків ми були не будівниками, а бунтарями. Нам було заборонено бути будівниками. І гнів нашої душі перетворювався у бунт. І нашими героями були бунтарі, які не маючи будуючих навиків, бунтувалися, щоб бунтуватися.

Незалежна достойна праця (духовна і матеріальна) робить людей достойними. РУНВіра— рідна духовність наша. Так, як не можна вогонь відділити від тепла, не можна синів і дочок України відділити від їхнього "Я" - від Рідної Української Національної Віри.

У РУНВірі Ми є Ми. Почнімо самі себе будувати. Оновімо скалічену душу нашу. Виховуймо розум наш. Оздоровлюймо тіло наше. Українець повинен в Українцеві бачити себе, брата по-крові й по-рідній Вірі. Таке саморозуміння зробить нас Нацією, яку шануватимуть Народи планети Земля. Слава Дажбогові, Дажбог — святий Дух України-Руси, ми в Дажбогові і Дажбог в нас!

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

З АРХІВУ СОБОРНОГО ХРАМУ СВЯТИНІ-МАТЕРІ УКРАЇНИ

Оріяна, Спрінг Глен, США

У підручнику "Філософія" (Міністерство Освіти України), виданому в 1995 р. у Львові, (проф. Назар Горбач) читаємо:

"Український філософ-теософ Лев Силенко народився у с. Богоявленське біля Усівки (тепер Олександрія над Інгульцем)"..."Бог за Його вченням Єдиний, ім'я Йому Дажбог"... "Дажбог є Свідомістю Світу, яка є Енергією, Світлом, Рухом, Тяжінням. Дажбог — Любов, Правда, Милосердя. Дажбог — вічна незнищима Енергія свідомого і несвідомого Буття".

... Лев Силенко навчався в Кременчуцькому бібліотечному технікумі. Закінчення Другої світової війни зустрів в осттаборі за дротами (біля Авгзбурга). Його рідний брат Василь перебував в концтаборі в Австрії (за спробу втекти з осттабору), в кінці війни повернувся в Олександрію до матері. А Лев Силенко залишився на Заході. Навчався в Гайдельберзькому університеті (у проф. Д. Чижевського). Статті Лева Силенка друкувалися в українських та іноземних часописах і мали широкий розголос.

"Твердження Лева Силенка (Орлигори) — це голос мільйонів таких, як Він. Цей голос мусить бути доведений до відома тим, що встановлюють і здійснюють сьогодні американську закордонну політику. Від цього бо може залежати доля Америки і всього світу", ("Свобода", редакційна стаття, 9 березня 1951 р., Джерсі Сіті).

У 1953 році Лев Силенко з Мюнхена прибув до Торонта (Канада). У 1956 році на конкурсі українських письменників Канади і США, що був організований Філадельфійським журналом "Київ", був нагороджений першою премією (конкурсне жюрі очолював Є. Маланюк).

У 1972 р. Він досліджував в Багдаді (Ірак), а також у Вавілоні археологічні знахідки, знайдені в руїнах міст Сумерії (Шумер). Вивчав мову, культуру, релігію, спосіб життя Сумеріян (Шумер), яких вважає родичами Трипільців (Україна). Вивчав історію Скитів (Тегеран, Іран), життєпис і вчення скитів Заратустри і Будди.

У 1975 році Др. Лев Силенко був запрошений до Індії, мав доповідь про санскрит і українську мову на Світовому конгресі санскритологів (Делі-університет). І про нього, як санскритолога і філософа, були поміщені статті у "Трибюн" (31 січня 1975 р., Чандігар) і в "Тайм оф Індія" (9 лютого 1975 р.)

У 1978 р. Лев Силенко отримав Свідоцтво з Інтернаціонального Бібліографічного Центру (Кембрідж, Англія), що "Він відзначений і визнаний, увічнений у виданні "Інтернаціонально Хто є Хто Інтелектуал". І в цьому виданні за 1981 рік читаємо: "Духовний Учитель і Голова Громад вірних РУНВіри у вільному світі Др. Лев Силенко, син Терентія і Олени Півняк-Силенко, засновник конфесії РУНВіра. Він відзначений в "Нью-Йорк Геральд Трибюн"".

Американський Бібліографічний Інститут (Норт Кароляйна) у книзі "Громадські провідники і визначні Американці" в 1975 році подає інформацію про діяльність Учителя Лева Силенка, як засновника нової релігії, РУНВіри. І цей же Бібліографічний Інститут у

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

книзі "Видатні Американці Двохсотлітньої Ери" у 1976 році відзначив працю Духовного Учителя Лева Силенка.

Про Учителя Лева Силенка, як засновника РУНВіри, читаємо в численних українських газетах і журналах, і в тому числі і в книгах: "Українські Поселення", виданій в Нью-Йорку в 1980 р. Українським Соціологічним Інститутом (Т-во ім. Т. Шевченка), і "Українці-Канадці: Історія". УВАН, 1982 р.

28 вересня 1984 р. з Білого Дому (Вашінгтон) прийшов лист до Духовного Учителя Лева Силенка від А. Гіккінс (спеціального президентського асистента), в якому читаємо: "Учителю Лев Силенко, Ваше мислення багато означає для Президента Рональда Рейгана. Президент приймає Вашу добротливість в пам'ятанні Його".

У англомовній "Енциклопедії України", том 5. Торонто-Лондон, 1993 рік; у статті "Юкрейніен Нейтів Фейт РУНВіра" зазначається, що "РУНВіра монотеїстична, в ній нова концепція Бога".*

Тепер готується книжка про життя і духовну діяльність Лева Силенка, який вважає себе потомком Трипільців (Скитів-Антів-Русичів). Він, володіючи могутньою духовною енергією, великою силою волі, світлим розумом, талантом спостереження, у "Мага Вірі", у "Святому Вченні" не тільки зробив переоцінку духовних вартостей, а й звістив нову концепцію Бога, властиву Єству Європейця.

У Європі впродовж 1600 років не було Європейського розуміння Бога, моралі, а те, яке визначене в мітологіях, перестаріло і не відповідає рівневі сучасного життя.

"Пророк Лев Силенко дав нове життя національній релігії України-Русі" ("Наука і Суспільство", №10, 1991 р.) "РУНВіра не міфологія. У РУНВірі є нова чітка концепція Єдиного Господа з ім'ям Дажбог. Є нові Заповіді, Сім Законів Правильного Життя, є нова інтерпретація віровчень Заратустри, Будди, Христа, "Біблії" і давньої історії". "Лев Силенко піднявся на голову вище більшості з нас." ("Київ", №2, 1994р.)

"Нині всеправедний Господь Бог послав нашому народові Учителя Лева Силенка", ("Українська Культура", №10, 1991 р.).

"Коли слабість вчення Силенкового в тому, що воно привезене з Америки, то постає запитання: з яких земель привезені в Україну "Біблія", догми, канони і ритуали католицькі та греко-православні?" ("Літературна Україна", 8жовтня, 1992р.)

"Лев Силенко звістив нове розуміння Бога" ("Пост Поступ", №26, 1994). "Лев Силенко не мав права проголошувати відновлення невідомої Йому давньословянської релігії, про яку навіть спеціалістам відомо дуже мало", ("За Вільну Україну", 5 травня, 1992 р.)

"У Заповідях Силенка читаємо: " Не поклоняйся чужоземним поняттям Бога, самовдосконалюй розум, душу і тіло, люби дітей свого і чужого народу". "Мага Віра" репрезентує Л. Силенка як Людину, що пройшла складний життєвий шлях, і з раннього дитинства мала нахил до віри Предків. Йому притаманне самозречення заради відродження України та її народу" ("Людина і світ", №7, 1991 р.)

"Силенко навчає: Україна не зобов'язана на жодні чужі релігійні, політичні сили орієнтуватися, і їм себе підпорядковувати" ("Вечірній Київ ", 11 серпня, 1994р.)

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий

"У сучасний збурений суперечностями світ Лев Силенко входить з набутком знань вселюдського історичного досвіду, щоб шукати шлях до воздвиження вільної України, до порятунку понівеченої своєї землі", "Напружені роздуми Лева Силенка знайшли продуктивне творче втілення в ідеї вироблення нової віри, яку Він назвав Рідною Українською Національною Вірою — РУНВірою і вже в цій назві позначив основоположні її цінності. Духовні цінності Він не вигадує, а творить з вікових традицій свого народу, його культури, науки, його моралі, етики, ідеалів, його вірувань." ("Дзвін", №7, 1991р.)

"Лев Силенко нікого не повторює, і Він лишиться в історії ніким не повторений", А. Б. Денбурі Стейт Коледж, США.

"Такі як Він, Лев Силенко, родяться раз на тисячоліття. У Його Єстві втілені найсвітліші ідеали Учителів Людства — Заратустри, Конфуція, Будди, Ісуса, Гуру Нанакі та інших світочів. Він, їхні вчення переосмисливши, на благо Людства показав шлях Нового Духовного Народження.

Він керований діями Всесвіту. Його душа обняла болі Людства, так як обнімає мати новонароджене дитя. Він прийшов тому, що Він не міг не прийти. Він не міг прийти раніше чи пізніше — Він прийшов напередодні нового ходу історії Його Вітчизни і всієї Європи. Він несе своєму народові Сонце Святої Віри — Віри в Єдиносущого Всеправедного Милосердного Господа, і хай святиться ім'я Його — Датель Буття — Дажбог". С. Т. Л.

* У "Святому Вченні" йдуть пояснення про генотеїзм, політеїзм, які є нижчою формою релігії. І про монотеїзм, як вищу форму релігії.

РУНВіра
Digitally signed by РУНВіра
DN: cn=РУНВіра, o, ou, email=runvira@runvira.in.ua, c=UA
Date: 2010.03.24 11:12:26 -07'00'

© Лев Силенко, 10994 рік Дажбожий